

ۋىلا كاتېر (ئامېرىكا)

تەرجىمە قىلغۇچى : ئارزۇگۈل سابىت

بۇنىڭدا بېيجىڭدىن كۆل

بېيجىڭ ♦ مىللەتلەر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

啊,拓荒者/(美)卡特著;阿孜古力译.—北京
民族出版社,2004.4

ISBN 7-105-06125-1

I. 啊... II ①卡...②阿... III. 长篇小说—美国—现代—
维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I 712.45

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2004) 第 025034 号

责任编辑: 牙库甫

责任校对: 热西提·瓦依提

出版发行: 民族出版社 电话: 010 — 64290862

网 址: <http://WWW.e56.com.cn>

社 址: 北京市和平里北街 14 号 邮编 100013

印 刷: 艺辉印刷有限公司

经 销: 各地新华书店

版 次: 2004 年 5 月第一版 2004 年 5 月北京第 1 次印刷

开 本: 850×1168 毫米 1/32

印 张: 9.25

印 数: 0001— 3000 册

定 价: 12.00 元

قىسقىچە مەزمۇنى

«بوزدا ئېچىلغان گۈل» ئامېرىكا ئايال يازغۇچىسى
ۋىللا كاتېرنىڭ ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە ئەسىرى.
ئەسەر ھەرقايسى جەھەتلەردىكى يۈكسەك مۇۋەپپەقىيىتى
بىلەن، بولۇپمۇ ياشلارنىڭ سۆيۈپ ئوقۇشىغا مۇيەسسەر
بولغان.

ئەسەردە سۆزلەنگىنى ئىنسانىيەت تەرەققىيات
تارىخىدا ئۈزلۈكسىز تەكرارلىنىپ كەلگەن ھېكايە،
قەدىمىي ئەمما يېڭى، ئاددىي ئەمما ئادەمنىڭ يۈرەك تارىنى
چېكىدۇ: بىر توپ ئەر - ئايال، قېرى - ياش يۇرتلىرىنى
تاشلاپ چىقىپ، بىر ئىپتىدائىي دالىغا قۇرۇق كېلىپ
ماكانلىشىدۇ. بۇ يەردە ئىگىلىك تىكلەش خۇددى چولاق
كەتمەندە تاغ يارغاندەك جاپالىق ئىش ئىدى. بەزىلەر
ئىرادىسى سۇنۇپ، يېرىم يولدا يىقىلىدۇ؛ بەزىلەر كۆزى
قورقۇپ باشتىلا چېكىنىدۇ. غەلبە ئاخىر ئاشۇ ماڭغان
يولدىن قايتمايدىغان، ئىرادىسى كۈچلۈك، ئەقىل -
پاراسەتتە باشقىلارنى بېسىپ چۈشىدىغان كىشىلەرگە
مەنسۇپ بولىدۇ. توسۇن تايىدەك ياۋايى تەبىئەت دۇنياسى
ئاخىر بويسۇنىدۇ، ئۆز ۋاقتىدىكى قاقاس دالا مۇنبەت
تۇپراققا ئايلىنىدۇ. كىشىلەر ئاخىر بىر جۈپ ئىشچان
قولى بىلەن گۈزەل ئۆي - ماكان، باياشات تۇرمۇش بەرپا

قىلىدۇ. كىشىلەر ھاياتلىق يولىدىكى بۇ ئېلىشىشتا
ھەرقايسى جەھەتلەردىن پىشىپ يېتىلىدۇ.
ئەسەرنىڭ ئۆزىگە خاس سېھرىي كۈچى شۇ يەردىكى،
ئۇنىڭ ھەربىر قۇرىدىن بىر خىل ئاددىي، ساپ،
يوشۇرۇن، ئەمما ئادەمنى ھاياجانغا سالدىغان گۈزەللىك
ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. بۇ گۈزەللىك تۇپراققا بولغان چوڭقۇر
مۇھەببەتتىن كەلگەن.

مۇندەرىجە

- 2 يايلاق باھارى
- 3 بىرىنچى قىسىم چۆل
- 71 ئىككىنچى قىسىم قوشنا زېمىن
- 177 ئۈچىنچى قىسىم قىش ئەسلىمىسى
- 198 تۆتىنچى قىسىم ئاق ئۈجمە دەرىخى
- 257 بەشىنچى قىسىم ئالبېكساندرا

نەقەدەر كەڭ تۇپراق،
زىرائەتلەر ئۇنىڭغا گۈزەللىك بەرگەن!

— مىسكىپۇنچ

سارا ئورن جوۋپت خاتىرىسىگە:

ئۇنىڭ كۆركەم ھەم نەپىس ئەمگىكىگە مەڭگۈ يوقالماس
مۇكەممەل دۇنيا يوشۇرۇنغان.

يايلاق باھارى

گۆگۈم، تۈزلەڭلىك،
قاراڭغۇ، مۇنبەت، ئۈنسىز - ساداسىز؛
چەكسىز دالا، ساپان ئىزلىرى
شۇنچە چوڭقۇر ھەمدە رەھىمسىز؛
بولۇق بۇغدايزار، تەلۋە ئوت - چۆپلەر،
جاپاكەش ئاتلار، ھارغىن كىشىلەر؛
پايانسىز يولدا يوق ئادەمزات،
كەچكى قۇياش ئۆچەي دېگەن چوغ،
بار يەنە ئەبەدىي سۇلماس كائىنات.
بالقىدۇ بۇلاردىن ياپپىشىل باھار،
چوغسىمان قىزىلگۈل چاچقاندەك پۇراق،
قۇشقاچلار ئېيتقاندەك ناخشىنى ياڭراق،
يۇلتۇزلار تارتقاندەك نۇرىنى ھەرۋاق.
ئەي ئاشىقانه باھار،
ئەي تەخىرسىز باھار،
ئەي شوخ ھېسسىياتلىق باھار،
ناخشا ئېيتقىن توختىماي،
كەلسۇن ناخشىلار ئۈنسىز لەۋلەردىن،
كەلسۇن ناخشىلار گىرىمىسەن كۆكتىن.

بىرىنچى قىسىم چۆل

1

ئوتتۇز يىل ئىلگىرى، يانۋارنىڭ بىر كۈنى، نېبراس-
كا ئېگىزلىكىدە شىۋىرغان ھۇۋلىماقتا. خانوۋېر بازىرى
گويا توختىتىپ قويۇلغان تەنھا قېيىقتەك شىۋىرغان ئىچىدە
جان تالاشماقتا. قار ئۇچقۇنلىرى قاراڭغۇ، پاكار ئۆيلەر-
نى پىرقىرماقتا. پەستە كۈل رەڭ ئوتلاق، ئۈستىدە كۈل
رەڭ ئاسمان. ئۆيلەر تىك يەرلەرگە قالايمىقان سېلىنغان،
بەزىلىرى بىر كېچىدىلا باشقا يەردىن يۆتكەپ كېلىنگەن-
دەك، بەزىلىرى پايانسىز دالدا كۆجۈم بولۇپ كېتىۋاتقان-
دا چېچىلىپ كەتكەندەك كۆرۈنىدۇ، بىرەر ئۆيمۇ ئادەمگە
ئەزەلدىن مۇشۇ يەردە باردەك تۇيغۇ بەرمەيدۇ. شىۋىرغان
ئۆيلەرنىڭ ئۈستىدىنلا ئەمەس، ئاستىدىنمۇ ئۇشقىتىپ
ئۆتىدۇ. ھارۋىلار چوڭقۇر ئىز سالغان كوچا توڭلاپ كەت-
كەن، بۇ ئاساسلىق كوچا. بۇ كوچا بازارنىڭ شىمالىدىكى
قىزىل رەڭلىك كۆرۈمىسىز پويىز ئىستانسىسى ۋە ئاشلىق
ئامبىرىدىن باشلىنىپ، جەنۇب تەرەپتىكى ياغاچ ماتېرىيال-
لىرى مەيدانى ۋە ئات سۇغىرىش كۆلىگە تۇتىشىدۇ. كو-
چىنىڭ ئىككى بېشىدا بولۇشىغىلا ياسالغان رەتسىز يا-
غاچ ئۆيلەر — تۈرلۈك ماللار ماگىزىنى، ئىككى بانكا،
دورىخانا، يەم - خەشەك دۇكىنى، قاۋاقخانا ۋە پوچتىخانا-

لار بار. كوچىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى تاختاي ياتقۇزۇل-
غان پىيادىلەر يولىدىكى ئاپئاق قار ئادەملەرنىڭ ئايغى
ئاستىدا بۇلغىنىپ بولغان. چۈشتىن كېيىن سائەت ئىككى-
دە دۇكاندارلار تاماقلارنى يەپ قايتىپ كەلگەن، قىراۋ
تۇتۇپ كەتكەن دېرىزىلەر ئارقىسىدا خېرىدار كۈتۈپ ئول-
تۇرىدۇ. بالىلار مەكتەپتە، كوچىدا قوپال رەختلەردىن كى-
يىم كىيگەن، قۇلاقچىلىرىنى بولۇشىغا چۆكۈرۈپ كىيى-
ۋالغان ھەرەڭ - سەرەڭ سەھراقلاردىن باشقا ئادەم يوق.
ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بازارغا خوتۇنلىرىنىمۇ ئېلىپ كە-
لگەن، بېشىغا قىزىل ياكى گۈللۈك ياغلىق ئارتىۋالغان
ئاياللارنىڭ بىر دۇكاندىن چىقىپ، يەنە بىر دۇكانغا كى-
رىپ كېتىۋاتقانلىقى غىل - پال كۆرۈنۈپ قالىدۇ. يول
بويىدىكى تۇۋرۇكلەرگە ھارۋىغا قوشۇلغان ئاتلار باغلان-
غان، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە كىگىزلەر يېپىپ قويۇلغان بول-
سىمۇ، سوغۇقتا يەنىلا تىترەپ تۇرىدۇ. پويىز ئىستانسى-
سى ئەتراپى تىپتىنچ، چۈنكى كېيىنكى نۆۋەتلىك پويىز
كېچىدە كېلىدۇ.

بىر دۇكاننىڭ ئالدىدىكى پىيادىلەر يولىدا بىر ئوغۇل
بالا يىغلاپ ئولتۇرىدۇ. ئۇ بەش ياشلاردا بار، ئۆزىگە
ئوبدانلا چوڭ كېلىپ قالغان قارا چاپان كىيگەن، بىر قا-
راشقا پەتەك بوۋايغىلا ئوخشايتتى. ئۈچىسىدىكى فىلانېل
ئىشتان تولا يۇيۇلغانلىقتىن قىسقىرىپ كەتكەن، پۇچقاق
بىلەن مىس تۇمشۇقلۇق قوپال ئايغىنىڭ ئوتتۇرىسىدا پاي-
پىقىنىڭ بىر مۇنچە يېرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. قۇلاقچىسى-
نى چۈشۈرۈپ كىيىۋالغان، بۇرنى ۋە يۇمىلاق يۈزى سو-
غۇقتا قىزىرىپ كەتكەنىدى. ئۇ مىشىلداپ يىغلاپ ئولتۇ-

راتتى، ئۆتكەن - كەچكەنلەر ئۇنىڭغا دىققەت قىلمايتتى. ئۇ بىرەر ئادەمدىن ياردەم سوراشقا، بىرەر دۇكاندارنى چاقىرىشقا جۈرئەت قىلالمايتتى، چاپىنىنىڭ ئۇزۇن يېڭىدىن تۇتقىنىچە، يېنىدىكى ئىستولىبىنىڭ چوققىسىغا قاراپ تۇراتتى. تۇرۇپ - تۇرۇپ ئېسەدىگىنىچە: «ئاسلىنىم، ھەي ئىسلانچىقىم، توڭلاپ ئۆلىدىغان بويىدى (بولدى)!» دەپ قوياتتى. ئىستولىبىنىڭ چوققىسىدا بىر كۈل رەڭ ئاسلان مياڭلىغىنىچە تىترەپ تۇراتتى. بالىنىڭ ھەدىسى بالىنى بىر دۇكانغا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ دوختۇرنىڭ يېنىغا كەت-كەندى. ھەدىسى يوق چاغدا بىر ئىت ئاسلاننى قوغلاپ ئىستولىبىنىڭ ئۈستىگە چىقىرىۋەتتى. بىچارە ئاسلان ئە-زەلدىن ئۇنداق ئېگىز يەرگە چىقىپ باقمىغاچقا، قىمىر-لاشقىمۇ جۈرئەت قىلالماي تىترەپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئى-گىسىمۇ ئامال قىلالماي تىتىلداپ تۇراتتى. ئۇ سەھرا بالىسى ئىدى، بۇ يەر ئۇنىڭغا ناتونۇش، غەلىتە تۇيۇلات-تى. بۇ يەرنىڭ ئادەملىرى كىيىمنى قاتۇرۇپ كىيىۋالغان بىلەن، باغرى قاتتىق ئىدى. ئۇ بۇ يەردە ئۆزىنى ئەركىن ھېس قىلالمىدى، ياتسىرىدى، باشقىلارنىڭ مازاق قىل-شىدىن قورقۇپ، ئۆزىنى يوشۇرىدىغان جاي تاپالمىدى. لېكىن شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆڭلى شۇنداق يېرىم، كىملىر-نىڭدۇ مازاق قىلىشىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيدۇ. ئۇ ئا-خىر ئۈمىد نۇرىنى كۆرگەندەك بولدى: ئۇنىڭ ھەدىسى كېلىۋاتاتتى. ئۇ قوپال ئايىغىنى سۈرىگىنىچە ھەدىسىنىڭ ئالدىغا يۈگۈردى.

ھەدىسى ئېگىز بوي، قاۋۇل قىز، ئۆزىنىڭ نەگە بارد-دىغانلىقى، نېمە قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا كۆڭلىدە سان

بار ئادەمدەك، قەدەم ئېلىشلىرى تېز ھەم قەتئىي. ئۇ ئۇ-
چىسىغا ئەرەنچە ئۇزۇن چاپان كىيگەن (چاپان ئۇنىڭ ئۇ-
چىسىدا قىلچە چانمىغان، ئەكسىچە، ئۇنىڭ ئۈچۈنلا تى-
كىلگەندەك، ئادەمگە راھەت تۇيغۇ بېرەتتى؛ تېخى ئۇنى
ياش ئەسكەرلەردەك سالاپەتكە ئىگە قىلغانىدى)، بېشىدا
ئۇزۇن مويلۇق قۇلاقچا، بوينىغا قېلىن ياغلىقنى چىڭ
ئورۇۋالغانىدى. ئۇنىڭ چىرايى جىددىي، ئەمما خىيالچان
كۆرۈنىدۇ، تىنىق، زەڭگەر كۆزلىرى يىراقلارغا تىكىل-
گەن، كۆڭلى نېمىدىندۇر غەش بولسا كېرەك، نەگە قارا-
ۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايدۇ. قىز ئۇ كىچىك بالغا
باشتا دىققەت قىلمىدى، بالا چاپىنىدىن تارتقاندىلا، جايدا
توختاپ بالغا ئېڭىشتى، مەڭزىدىكى ياشلىرىنى سۈرت-
تى.

— نېمە بولدى، ئامى؟ دۇكاندىن چىقماي ئولتۇرۇپ
تۇر دېسەم، نېمىشقا سىرتقا چىقىۋالدىڭ؟
— ئاسلان، ھەدە، مېنىڭ ئاسلىنىم! بىر ئادەم ئۇنى
دۇكاندىن قوغلاپ چىقىرىۋەتكەنىدى، بىر ئىت ئۇنى قوغ-
لاپ ئىستولىبىنىڭ ئۈستىگە چىقىرىۋەتتى، — ئامى ئۇ-
زۇن يېڭى ئىچىدىن بارمىقىنى چىقىرىپ، ئىستولبا ئۈس-
تىدە تىترەپ تۇرغان ئاسلاننى كۆرسەتتى.
— ھەي ئامى، ئاسلاننى ئېلىۋالمايلى، بىزگە بىر-
مۇنچە ئاۋارىچىلىق تېپىپ بېرىدۇ، دەپ شۇنچە گەپ
قىلساممۇ ئۇنىمىدىڭ. مانا ئەمدى خوپ بولدىمۇ؟ سې-
نىڭ گېپىڭگە ماقۇل دېگەن گۇناھ مەندە، — قىز ئىستول-
بىنىڭ تۈۋىگە بېرىپ، قوللىرىنى يۇقىرىغا سوزۇپ ۋار -
قىردى، — ئاسلانچاق، قايتىپ چۈشكىن، — بىراق ئاس-

لان بىرنەچچە قېتىم مياڭلاپ، قۇيرۇقنى شىپاڭشىتىپ قو-
يۇپ تۇرۇۋەردى. ئالېكساندرا ئامالسىز قايىتىپ كەلدى، —
بولمىدى، ئۈستىگە چىقىپ بىرەرى ھەيدىمىسە چۈشىدۇ-
غاندەك قىلمايدۇ. لىندستروم ئائىلىسىنىڭ پەيتۇنىنى با-
زاردا كۆرگەندىم، بېرىپ كارلىنى ئىزدەپ باقاي، ئۇ بىر
ئامال قىلار. بىراق يىغاڭنى توختات، بولمىسا بارمايمەن.
شارپاڭ قېنى؟ دۇكاندا قالدۇمۇ؟ بوپتۇ، مۇشۇ يەردە مە-
دىرلىماي تۇرۇپ تۇر، بوينىڭغا مۇنۇنى ئوراپ قويماي.
قىز قوڭۇر ياغلىقىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ بوينىغا ئوراپ
قويدى. دۇكاندىن چىقىپ قاۋاقخانا تەرەپكە كېتىۋاتقان
كىيىملىرى جۇل - جۇل، پاكار بىر ئادەم مېڭىشتىن
توختاپ، قىز ياغلىقىنى ئېلىۋەتكەندىن كېيىن كۆرۈنۈپ
قالغان قويۇق، پارقىراق چاچلارغا قاراپ تۇرۇپ كەتتى.
قىز توم ئىككى تال چېچىنى گېرمان پوسۇنىدا ئۈستىگە
تۈرمەكلىۋالغانىدى. ئۇ ئادەم تاماكنى ئاغزىدىن ئېلىپ،
قېلىن پەلەي كىيگەن بارماقلىرى ئارىسىغا قىستى.
— ياھ، قىزچاق، نېمىدېگەن ئېسىل چاچ بۇ! —
ئۇ ئېلىشىپ قالغان ئادەمدەك ۋارقىرۋەتتى، لېكىن كۆڭ-
لىدە يامانلىق يوق ئىدى. قىز يۇنان ئايال قەھرىمانلىرى-
نىڭ سۈرى بىلەن ئۇنىڭغا دەھشەتلىك ئالايدى، لېۋىنى
چىشلىدى. ئەمەلىيەتتە مۇنچىلىك قاتتىقلىق قىلىپ كې-
تىش كەتمەيتتى. پاكار بوي سەييارە مال ساتقۇچى چۆ-
چۈپ كەتتى، قولىدىكى تاماكنى يەرگە چۈشۈپ كەتتى،
نەشتەردەك سانجىلىۋاتقان سوغۇق شامالغا قارىماي قاۋاق-
خانغا جۈنىدى. ئۇ كۈتكۈچىنىڭ قولىدىن رومكىنى ئې-
لىۋاتقاندىمۇ قولى تىترەپ تۇراتتى. ئۇ ئىلگىرىمۇ

قىزلارغا ئانچە - مۇنچە چاقچاق قىلىپ بۇرنىغا يېگەن،
لېكىن بۈگۈنكىدەك ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالمىغاندە.
دى. ئۇ ئۆزىنى تولمۇ پەسكەش ھېس قىلدى، خۇددى
بوزەك قىلىشقا ئۇچرىغاندەك ئىچ - ئىچىدىن ئازابلاندى.
ئۇ بىر سەييارە مال ساتقۇچى، ئادەمنىڭ ئىچى سىقىلىدى.
غان بۇ بازاردا ئۆيىمۇ ئۆيى دوقۇرۇپ يۈرىدۇ، سوغۇق،
قار - شىۋىرىغا قارىماي، پاسكىنا تاماكا چېكىش ۋاگو.
نىدا ئولتۇرۇپ نە - نەلەرگە بارىدۇ. بىرەر قىز كۆزىگە
ئىسسىق كۆرۈنۈپ قالسا، يىگىتلىكى تۇتۇپ، ئانچە -
مۇنچە چاقچاق قىلىپمۇ قويدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ئە.
يېلىگىلى بولمايدۇ - دە.

سەييارە مال ساتقۇچى ھاراق ئىچىپ ئۆزىنى تەكشۈ.
ۋاتقاندا، ئالېكساندرا مىلىچمال دۇكىنىغا ئالدىراپ ماڭ.
دى. كارل لىندستروم بىر بولسا شۇ يەردە ئىدى. كارل
دېگەندەك شۇ يەردە بولۇپ چىقتى، ئۇ رەڭلىك «مەشىق
رەسىملەر» ژۇرنىلىنى ۋارقلاپ تۇراتتى. بۇ مىلىچمال
دۇكىنىنىڭ خوجايىنى خانوۋېر بازىرىدىكى فارفور قاچا -
قۇچىلارغا رەڭ بېرىدىغان ئاياللارغا سېتىپ بەرگەن ژۇرنال
ئىدى. ئالېكساندرا كارلغا كېلىش سەۋەبىنى ئېيتتى. ئان.
دىن يىگىت ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كوچا دوقۇشىغا كەلدى،
ئامى تېخىچە ئىستولبا يېنىدا ئولتۇراتتى.

— ئۈستىگە چىقىپ تۇتۇپ چۈشمىسەم بولمىغۇ.
دەك، ئالېكساندرا. بېكەتتە ئىستولبىغا چىقىدىغان سايمان
بولۇشى مۇمكىن، مەن بېرىپ كېلەي، — كارل قوللىرىنى
يانچۇققا سېلىپ، شىمالدىن ئۇرۇۋاتقان شامال ئىچىدە
بېشىنى ئىچىگە تىققىنىچە كوچىنىڭ ئۇ بېشىغا قاراپ

يۈگۈردى. ئۇ ئون بەش ياشقا كىرگەن، بويى ئېگىز، تېنى ۋىجىك، ئاجىز ئىدى. ئۇ سايماننى ئېلىپ كەلگەن-دە، ئالېكساندرا ئۇنىڭدىن پەلتوسىنى نەگە تاشلاپ قويدى. غانلىقىنى سورىدى.

— مىلىچمال دۇكىنىغا سېلىپ قويدۇم، پەلتو بىلەن ئىستولبا ئۈستىگە چىققىلى بولمايدۇ - دە. ئامى، يىقىد-لىپ چۈشسەم تۇتۇۋال جۇمۇ! — ئۇ ئىستولبىغا چىقىپ كېتىۋېتىپ ۋارقىرىدى. ئالېكساندرا ئەنسىزلىك بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى، يەر قاتتىق توڭلاپ كەتكەنىدى. ئاسلان مىدىر قىلماي تۇراتتى. كارل ئامالسىز ئىستولبى-نىڭ ئۇچىغا چىقىپ، ئىستولبىغا چاپلىشىپ تۇرغان ئاس-لاننى تەستە ئاجرىتىپ ئېلىپ چۈشتى، ئاسلاننى كۆزدى-رىدىن تاراملاپ ياش ئېقىۋاتقان ئىگىسىگە تۇتقۇزدى. — بولدى، ئەمدى ئاسلىنىڭنى ئېلىپ دۇكانغا كى-رىپ بىردەم ئىسسىنىۋال، ئامى، — ئۇ بالغا ئىشىكىنى ئېچىپ بەردى، — توختاپ تۇرۇڭغا، ئالېكساندرا، مەن سىلەرنىڭ ھارۋاڭلارنى ئويۇمىگە بارغۇچە ھەيدەپ بېرەي، بولامدۇ؟ بارغانسېرى سوغۇق بولۇپ كېتىۋاتىدۇ. دوخ-تۇر بىلەن كۆرۈشتىڭىزمۇ؟

— كۆرۈشتۈم، ئەتە باراي دەيدۇ. بىراق، دوختۇر-نىڭ دېيىشىچە، دادامنىڭ كېسىلى ئېغىر ئىكەن، ساقى-يالمايدىغان ئوخشايدۇ، — قىزنىڭ لەۋلىرى تىترەپ كەت-تى. ئۇ قانداقتۇر بىر ئىشقا كۈچ توپلاۋاتقاندەك، ھەرقان-چە ئازابلىق بولسىمۇ قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدىغان تەق-دىرنىڭ يېپىنى پۈتۈن كۈچى بىلەن تۇتۇپ تۇرۇۋاتقان-دەك، چۆلدەرەپ قالغان كوچىغا قاراپ تۇرۇپ كەتتى.

كۈچلۈك شامال ئۇنىڭ پەلتوسىنىڭ پەشلىرىنى ئۇچۇ-
رۇپ، يوتىسىغا ئۇراتتى.

كارل ئۇندىمىدى، لېكىن قىز ئۇنىڭمۇ كۆڭلى يېرىم
بولغانلىقىنى ھېس قىلدى. كارلمۇ تىكەندەك يالغۇز ئى-
دى، تېنى ئاجىز، قاپقارا كۆزلىرىنى خىيال بېسىۋالغان،
ھەرقانداق ھەرىكىتى ئاستا، سىلىق ئىدى. كېسەلمەن
ئادەمدەك، چىرايدا قان دىدارى يوق ئىدى، لەۋلىرى قىز
بالىنىڭ لەۋلىرىدەك نېپىز، سەزگۈر ئىدى. سەل پەسكە
ساڭگىلىغان جاۋغايلىرىدىن ئازاب ۋە ئىشەنچسىزلىك
چىقىپ تۇراتتى. ئىككى دوست جاندىن ئۆتىدىغان سو-
غۇقتا بىر - بىرىگە قارىشىپ خېلى ئۇزۇنغىچە تۇرۇشتى.
ئىككىسى گويا يولدىن ئادىشىپ قالغان، تۇرۇپ - تۇرۇپلا
ئېسەنگىرەپ تۇرۇپ قالىدىغان يولۇچىلارغا ئوخشاپ قال-
غانىدى.

— مەن بېرىپ ھارۋاخلارنى قاتاي، — دېدى كارل
ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ.

ئالبېكساندرا دۇكانغا كىرىپ، قىلغان سودىلىقلىرىنى
يىغىشتۇردى. ئاندىن سوغۇقتا ئۇزۇن يول ماڭىدىغان بول-
غاچقا، بىردەم ئىسسىننىۋېلىش ئۈچۈن ئوت يېنىغا كەل-
دى.

ئالبېكساندرا ئامىنى كىيىم - كېچەك، گىلەم ساتىدى-
غان تەرەپنىڭ پەلەمپىيىدىن تاپتى. ئۇ بوخېمىيلىك قىز-
چاق ماكرى توۋېسكى بىلەن ئويناۋاتاتتى. قىزچاق قول-
ياغلىقىنى ئاسلاننىڭ بېشىغا ياغلىق قىلىپ تېڭىۋاتاتتى.
ماكرى باشقا يۇرتلۇق، ئۇ ئاپىسى بىلەن بىللە ئومافادىن
بۇ يەرگە تاغىسى جوئي توۋېسكىنى يوقلاپ كەلگەن.

قىزچاقنىڭ تېرىسى قارامتۇل، قونچاقنىڭكىگە ئوخشايد. دىغان چاچلىرى ۋە دۈڭلەك كۆزلىرى سارغۇچ، لەۋلىرىدىن قان تېمىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە ھەممە ئادەمنىڭ ھەۋىسى كېلەتتى، ئۇ كۆزلەر ئالتۇن رۇدىسىدەك سارغۇچ نۇر چېچىپ تۇراتتى، بەزى قاراڭغۇراق يەرلەردە خۇددى كولىرادو شتاتىنىڭ «يولۋاس كۆزى» دەپ ئاتىلىدىغان رۇدىسىدەك نۇر چاچاتتى.

يەرلىك سەھراللىق بالىلار پۇتىنىڭ ئۇچىغىچە يېپىپ تۇرىدىغان ئۇزۇن كۆڭلەك كىيەتتى. لېكىن شەھەرلىك بالىلار ئەينى چاغدا «كاتېر گرېنئاۋى^①» دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل پاسۇندىكى كىيىملەرنى كىيەتتى. قىزچاقنىڭ ئېتىكىگە قاتمۇقات پۇرە چىقىرىپ توقۇلغان قىزىل يۇڭ كۆڭلىكى يەرگە تېگىپ دېگۈدەك تۇراتتى. بۇ ياسىنىشىغا كەڭ گىرۋەكلىك شىلەپسى قوشۇلۇپ، ئۇنى نازاكەتلىك ياش چوكانغا ئوخشىتىپ قويغانىدى. ئۇ بويىغا ئاق رەڭلىك يۇڭ شارپا ئورۇۋالغانىدى. ئامى ھەۋەس بىلەن شارپىنى تۇتۇپ باقتى، ماكرى قىزغىنىدىغان ئىشنى قىلمىدى. ئامىنى بۇ چىرايلىق ھەمراھىنىڭ يېنىدىن تارتىپ كېتىشكە ئالپىكساندىرانىڭ كۆڭلى ئۇنىمىدى، ئۇلارنىڭ ئاسلان بىلەن ئوينىشىغا قاراپ تۇردى. بىر چاغدا توۋپىسكى پەيدا بولۇپ، جىيەنىنى ئەتراپىدىكىلەرگە كۆرسەتمەكچى بولغاندەك، كۆتۈرۈپ مۇرىسىگە ئېلىۋالدى. توۋپىسكىنىڭ

① كاتېر گرېنئاۋى (كاتېر گرېنئاۋى، 1846—1901) ئەنگلىيەنىڭ قىستۇرما رەسىم رەسسامى، بالىلار كىتابلىرىغا قىستۇرما رەسىم سىزىش بىلەن مەشھۇر. ئۇنىڭ سىزمىسىغا ئاساسەن لايىھىلەنگەن بالىلار كىيىملىرى ئەينى چاغدا ياۋروپا ۋە ئامېرىكا قىتئەلىرىدە يۈكسەك شۆھرەت قازانغان.

بالىلىرىنىڭ ھەممىسى ئوغۇل ئىدى، شۇڭا بۇ قىزغا بۆ-
لە كچە ئامراق ئىدى. ئۇنىڭ تونۇش - بىلىشلىرى ئەتراپ-
نى ئورنىتىپ، قىزچاققا ئامراقلىقى كېلىپ چىقىش-
تى، قىزچاق بولسا ئۇلارنىڭ چىقىشىغا خاپا بول-
مايتتى. قىزچاق ئۇلارغا خۇشاللىق ئېلىپ كەلگەندى،
چۈنكى بۇ ئەتراپتىكىلەر مۇنداق ئوماق، مۇنداق ياخشى
تەربىيە كۆرگەن قىزنى كەمدىن - كەم كۆرەتتى. ئۇلار
قىزچاققا ئۆزلىرى ئارىسىدىن كۆڭلى تارتقان بىرىنى تال-
لىۋېلىشنى ئېيتتى، بەزىلىرى ئۇنى قىزىقتۇرۇش ئۈچۈن
تاتلىق - تۈرۈم دېگەندەك نەرسىلەرنى كۆرسىتىشتى.
قىزچاق ئاغزىدىن تاماكا ۋە ھاراقنىڭ ھىدى كېلىپ تۈر-
دىغان، يۈزىنى ساقال باسقان چىرايلارغا شوخلۇق بىلەن
بىر قۇر كۆز يۈگۈرتۈپ چىقتى، ئاندىن نازۇك بارمىقى
بىلەن توۋپىسىكىنىڭ ساقال باسقان ئېڭىكىنى سىلاپ تۈ-
رۈپ:

— مانا بۇ مېنىڭ سۆيگىنىم، — دېدى.
بوخىمىيلىكلەر پاراقىدە كۈلۈشۈپ كەتتى. تو-
ۋپىسىكى جىيەنىنى بار كۈچى بىلەن قۇچاقلدى.
— بولدى قىلىڭ، تاغا! بەك قىسئەتتىڭىز! — دەپ
ۋارقىراپ كەتتى ماكرى.

توۋپىسىكىنىڭ ئاغىنىلىرىنىڭ ھەر بىرى ماكرىغا بىر
بولاقتىن كەمپۈت بەردى. ئۇ سەھرا كەمپۈتىنى ئانچە
ياخشى كۆرۈپ كەتمىسىمۇ، ئۇلارنى نۆۋەت بىلەن بىر
قېتىمدىن سۆيۈپ قويدى. قانداق بولدى، بۇ چاغدا ئۇنىڭ
ئېسىگە ئامى كېلىپ قالدى.

— مېنى قويۇۋېتىڭ، تاغا، — دېدى ئۇ، — مەن بايا

چىرايلىق بىر ئوغۇل بالا بىلەن تونۇشۇپ قالغان، كەمپۇ-
 تىمدىن ئۇنىڭغا ئازراق بېرەي، — ئۇ ئامى تەرەپكە لەرزىن
 قەدەم بىلەن ماڭدى، قىزىشىپ كەتكەن چوقۇنغۇچىلىرى
 ئارقىسىدىن ئەگەشتى. ئەمدى ئۇلار ئامىنى ئارىغا ئېلىۋې-
 لىپ، ئۇنىڭ چىشىغا تېگىشكە باشلىدى، ئامى خىجىل
 بولۇپ، ھەدىسىنىڭ ئېتەكلىرى ئارىسىغا ئۆزىنى يوشۇر-
 دى. بۇ قىلىقنى ھەدىسى ئەيىبلەپ كەتتى.

سەھرادىن كەلگەنلەر قايتىشىنىڭ تەييارلىقىغا چۈش-
 تى. ئاياللار سودىلىقلىرىنى يىغىشتۇردى، ياغلىقلىرىنى
 ياخشىلاپ تېگىشتى. ئەرلەر ئاشقان ئاز - تولا پۇللىرىغا
 تاماكا، كەمپۇت ئېلىشتى. ئۇلار يېڭى ئالغان ئۆتۈك،
 پەلەي ۋە كۆڭلەكلەرنى بىر - بىرىگە كۆرسىتىشەتتى.
 ئېگىز بوي ئۈچ بوخىمىيلىك قوۋزاقدارچىن پۇراپ تۇرد-
 ىدىغان ئىسپىرتنى ئىچىش بىلەن ئالدىراش ئىدى، ئۇلار
 بۇنى ئىچىۋالسا مۇزلىماسمىش. ئۇلار ئىسپىرتنى ھەربىر
 يۇتقاندا لېۋىنى چىشلەپ قوياتتى. ئۇلارنىڭ بار ئاۋازىنى
 قويۇۋېتىپ ۋارقىراپ سۆزلەشلىرى ئەتراپتىكى ھەممە ئا-
 ۋازنى بېسىپ چۈشەتتى. قىزىپ كەتكەن دۇكان ئۇلارنىڭ
 ۋاراڭ - چۇرۇڭلىرى، تاماكا، تېرە ۋە كىرىسىنىڭ پۇراق-
 لىرى بىلەن توشۇپ كەتكەنىدى.

كارل دۇكانغا كىرىپ پەلتوسىنى كىيدى، ئاندىن
 مىستىن تۇتقۇچ ئورنىتىلغان كىچىك بىر ياغاچ قۇتىنى
 ئالدى.

— ئەمدى ماڭايلى، — دېدى ئۇ، — ئاتنى سۇغد-
 رىپ، قورسىقىنى تويغۇزدۇم، ھارۋىنىمۇ قوشۇپ قويد-
 دۇم، — ئۇ ئامىنى كۆتۈرۈپ ھارۋىغا چىقىرىپ، تىزلىد-

رىنى شال پاخلى بىلەن يېپىپ قويدى. دۇكان ئىسسىق بولغاچقا، بالىنىڭ ئۇيقۇسى كېلىپ قالغاندى، شۇنداقتا تىمۇ ئاسلانى مەھكەم قۇچاقلاپ ئولتۇراتتى.

— سەن بەك ياخشى ئىكەنسەن، كارل، شۇنچە ئېگىز ئىستولىبغا چىقىپ ئاسلىنىمنى ئەچۈشۈپ بەردىڭ. مەنمۇ چوڭ بولغاندا ئىستولىبلارغا چىقىپ كىچىك بالد-لارنىڭ ئاسلانلىرىنى ئەچۈشۈپ بېرىمەن، — دېدى ئامى ئۇيقۇلۇق ئىچىدە جۈيلىگەندەك. ھارۋا بىرىنچى دۇڭدىن ئۆتۈپ بولمايلا، ئامى بىلەن ئاسلان تاتلىق ئۇيقۇغا كەتتى.

قىشنىڭ كۈنى بىر تۇتام دېگەن گەپ بار. چۈشتىن كېيىن سائەت تۆت بولۇشىغا ئاسماننىڭ رەڭگى ئۆزگەشكە باشلىدى. ئۇلار غەربىي جەنۇبقا قاراپ كېتىۋاتاتتى، قوغۇشۇن رەڭگىنى ئالغان ئاسماننىڭ شۇنچىكىم ئاقىرىپ تۇرغان يەرلىرىدىن سۇس شولا چۈشۈپ تۇراتتى. چىرايلىرىدىن مەيۈسلۈك چىقىپ تۇرغان ئىككى ياش باشلىرىنى بۇرىدى، شولا ئۇلارغا چۈشتى: شولا قىزنىڭ كۆزىگە چۈشتى، قىز گويا ئىستىقبالىغا چەكسىز ئازاب ئىچىدە قاراپ تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى؛ شولا يىڭىتنىڭ ئوردا كۆزلىرىگە چۈشتى، يىڭىت بولسا ئۆتمۈشىگە نەزەر تاشلاۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى. بازار ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا غا-يىب بولدى، خۇددى ئەزەلدىن مەۋجۇت بولۇپ باقمىغاندەك، كۆتۈرۈلۈپ چىققان يايلاق ئارقىسىدا قالدى. سوغۇق سەھرا ئۇلارنى قوينغا ئالدى. كەنتتە ئادەملەر ئاز، ئۆيلەر تارقاق ئىدى. بەزىدە بىرەر كونا تۈگمەن ئۇپۇقتا كۆرۈنۈپ قالىدۇ. ئويمانلىقتا بىر تام ئۆي كۆرۈنۈپ تۇر.

رىدۇ، لېكىن ئادەمنى ئۆزىگە ھەقىقىي تارتىپ تۇرىدىغىنى يەنىلا تۇپراقنىڭ ئۆزى. بۇ تۇپراق گۇڭگالىق ئىچىگە پېتىپ كېتىۋاتقان قاقاسلىقتا جان تالىشىۋاتقان كىچىككەنە ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنى ئۆز چاڭگىلىدا تىزگىنلەپ تۇرغاندەك قىلاتتى. ئەنە شۇ چەكسىز كەتكەن بوز تۇپراققا قارىسىلا، يىگىتنىڭ جاۋغىيىدا ئازابلىق ئالامەتلەر پەيدا بولاتتى، چۈنكى ئۇ ئادەملەرنىڭ شۇنچىلىك ئاجىزلىقىنى ھېس قىلغان، ئادەملەر بۇ تۇپراققا ھېچقانچە ئىز سالالمايۋاتاتتى، تۇپراق بولسا ئۆزىنى باشقىلارنىڭ پارا-كەندە قىلىشىنى خالىمايتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ مۇدەھىش كۈچىنى، تەبىئىي گۈزەللىكىنى، ئايىغى چىقماس مۇڭلىرىنى ساقلاپ قالماقچى.

ھارۋا توڭلاپ كەتكەن ئوڭغۇل - دوڭغۇل يولدا سىلەكىنىپ كېتىپ بارىدۇ، ئىككى دوست ئادەتتىكىدىن كەمسۆز، قەھرىتان سوغۇق ئۇلارنىڭ يۈرىكىگىمۇ ئۆتۈپ كەتكەندەك ئىدى.

— روئى بىلەن ئوسكار برۇغا ئوتۇنغا كەتتىمۇ؟ — سورىدى كارل.

— ھەئە، ئۇلارنى ئەۋەتكىنىمگە پۇشايمان قىلىپ قالدىم. بىراق ئوتۇن سەللا ئازلاپ قالسا ئاپام ئولتۇرالماي قالىدۇ، — ئالېكساندرا گەپتىن توختاپ، پېشانىسىگە چۈشۈۋالغان چاچلىرىنى ئارقىسىغا قايرىدى، — ئەگەر دادامغا ياخشى كۈننىڭ يامىنى بولۇپ قالسا قانداق قىلىشىمنى بىلمەيمەن. كارل، بۇنى ئويلاشتىنمۇ قورقىمەن. بەزىدە شۇنداقمۇ ئويلاپ قالمەن، ھەممىمىز دادام بىلەن بىللە كەتسەك، چۆپلەر تېخىمۇ ئېگىز ئۆسسە، ھەممە نەرسە.

نى يېپىپ كەتسە.

كارل ئۈندىمىدى. بۇ چاغدا ئۇلار نورۋېگىيە قەبرىسى-
تانلىقىغا كېلىپ قالغانىدى، قەبرىستانلىقنى قىزغۇچ
ئوتلار بېسىپ كەتكەن، ھەممە نەرسىنى، ھەتتا سىم تور-
نمۇ يېپىۋالغانىدى. كارل قىزنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى يارام-
سىزدەك ھېس قىلىپ قالدى. ئۇ نېمە دېيىشنى بىلمەيت-
تى.

— ئەلۋەتتە، — ئالبېكساندرا گېپىنى داۋاملاشتۇر-
دى، ئاۋازى بايقىدىن جانلىق ئىدى، — بىزنىڭ ئۆيدىكى
ئوغۇللار ساغلام، ئىشچان، لېكىن بىز بۇرۇندىن ھەرقان-
داق ئىشتا دادىمىزغا يۆلىنىپ ئۆگىنىپ قاپتۇقكەن، شۇ-
ئا، بۇنىڭدىن كېيىن قانداق ياشىشىمىزنى بىلمەيمەن،
ھەتتا ماڭا ياشاشنىڭ ئەھمىيىتى قالمىغاندەكمۇ بىلىنىدۇ.
— دادىڭىز ئۆز ئەھۋالىنىڭ ئېغىرلىقىنى بىلمەمدۇ؟
— بىلىدىغاندەك قىلىدۇ. ھەر كۈنى يېتىۋېلىپ بار-
ماقلىرىنى پۈكۈپ بىر نېمىلەرنى ھېسابلايدۇ، بىزگە قال-
دۇرۇپ كېتىدىغان نەرسىلەرنى ھېسابلاۋاتسا كېرەك.
مەن باققان توخۇلار قىشچە تۇغۇشتىن توختاپ قالمىدى،
تۇخۇمنى ئاز - تولا پۇل قىلىۋالدۇق، بۇمۇ دادامغا خېلى
تەسەللى بولدى. ئۇنى بىردەم بولسىمۇ غەمدىن يىراق
قىلساق دەپ ئويلايمىز. بىراق ھازىر ئۇنىڭ بىلەن بىللە
بولدىغان ۋاقتىمۇ كۆپ قالمىدى.

— ئىككى كۈندىن كېيىن كەچتە سېھىرلىك چىراغ-
نى ئېلىپ باراي، دادىڭىز ئۇنى ياقىتۇرامدىكىنتاڭ؟
ئالبېكساندرا يىگىتكە بۇرۇلدى:

— ۋاھ، كارل! ئۇنى تاپتىڭىزمۇ؟

— تاپتىم. ئۇ ئارقىڭىزدىكى ساماننىڭ ئاستىدا. بىر قۇتا كۆتۈرۈپ يۈرگىنىمگە دىققەت قىلىمىدىڭىزمۇ؟ ئەتە-گەندە دورىخاننىڭ كىچىك ئۆيدە سىناپ باقتىم. شۇنداق ياخشى قاملاشتى، ئاجايىپ ياخشى كۆرۈنۈشلەر بار. — قانداق كۆرۈنۈشلەر؟

— ھە، گېرمانىيىنىڭ ئوۋچىلىققا دائىر كۆرۈنۈشلىرى، روبىنسون توغرىلۇق، يەنە ئادەم يەيدىغان قىزىق قارلىق كۆرۈنۈشلەر بار. مەن ئاندىرېسېن چۆچەكلىرىدىن بىر نەچچە پارچە رەسىم تاللىماقچى.

ئالېكساندرانىڭ كۆڭلى خېلى كۆتۈرۈلۈپ قالغاندەك قىلاتتى. تۇرمۇش ئۇلارنى بالدۇرلا چوڭ ئادەمگە ئوخشىتىپ قويغان، ئەمەلىيەتتە ئۇلاردا بالىلارغا خاس خۇسۇسىيەتلەر ئاز ئەمەس ئىدى.

— ئۇنى چوقۇم ئېلىپ بېرىڭ، كارل، ئۇنى ھازىرلا كۆرگۈم كېلىپ كېتىۋاتىدۇ. دادام ئۇنى كۆرسە چوقۇم خۇشال بولىدۇ. رەسىملىرى رەڭلىكمۇ؟ ئۇنداقتا دادام چوقۇم ياقتۇرىدۇ. بازاردىن بىر كالىپندار ئەكېلىپ بەرسەم، ئۇ شۇنداق خۇشال بولۇپ كەتكەنىدى. ئەمدى مۇشۇ يەردە چۈشۈپ قالامسىز؟ يولدا ھەمراھ بولسا نېمىدېگەن ياخشى.

كارل ھارۋىنى توختىتىپ، تازا خاتىرجەم بولالمايۋاتقاندا، قاراڭغۇ ئاسمانغا قارىدى.

— بەك قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتتى، ئاتقۇ يولنى ئۆزى تېپىپ ماڭىدۇ، شۇنداقتىمۇ چىراغنى ياندۇرۇپ قوياي. ئۇ بوجىنى ئالېكساندرىغا بەردى، ئاندىن ئارقا تەرەپكە ئۆتۈپ يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، پەلتوسىنى دالدا قىلىپ

تۇرۇپ چىراغنى تەستە ياندۇردى. چىراغنى ئالېكساندرا.
نىڭ ئالدىغا قويۇپ، كۆزىنى چېقىپ كەتمەسلىكى ئۈ-
چۈن، بىر تەرىپىنى توسۇپ قويدى.
— ئەمدى قۇتامنى ئېلىۋالاي، ھە، بۇ يەردە ئىكەن.
كەچلىكىڭىز خەيرلىك بولسۇن، ئالېكساندرا، ئىشلار-
دىن بەك غەم قىلىپ كەتمەڭ، — كارل ھارۋىدىن سەكرەپ
چۈشۈپ، لىندىستروم قورۇسىغا قاراپ يۈگۈرۈپ كەتتى.
— ۋۇ... ۋۇ... — كارل ئارقىسىغا قاراپ ۋارقى-
رىدى، بىر دۆڭدىن ئۆتۈپ كۆزدىن غايىب بولدى. شامال
ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىۋاتقاندەك: «ۋۇ... ۋۇ...» قىلىپ
ھۇۋلايتتى. ئالېكساندرا ھارۋىنى ئۆزى ھەيدەپ يۈرۈپ
كەتتى. ھارۋىنىڭ غىچىرىلىغان ئاۋازىنى شامال يۇتۇپ
كەتكەندى، ئالېكساندرا نىڭ ئىككى پۈتى ئوتتۇرىسىغا
قىستۇرۇلغان چىراغ يۆتكىلىشچان ئۆز ھالىتىدە ئىلگى-
رىلەپ، زۈلمەت باسقان كەنتكە ئىچكىرىلەپ كىرىپ
كېتىۋاتاتتى.

2

سوغۇق قۇتىرىغان چۆلدە بىر دۆڭ كۆتۈرۈلۈپ تۇردى-
دۇ، ئۈستىدە پاكار بىر ياغاچ ئۆي بار، ئۆلۈم گىردابىغا
بېرىپ قالغان جون بوگسپەن مۇشۇ ئۆيدە تۇرىدۇ. بوگ-
سپەننىڭ ئۆيىنى تاپماق ئاسان، چۈنكى ئۇ نورۋېگىيە
ئۆستىڭىنىڭ بويىدا. ئۇ تېپىز ھەم لاي ئۆستەڭ، بەزىدە
سۈيى بار، بەزىدە سۈيى تارتىلىپ قالىدۇ، ئەگرى - بوگ-
رى ئويمانلىق ئىچىدە يىراقلارغا سوزۇلۇپ بارىدۇ. ئۆس-

تەڭنىڭ ئىككى تەرەپىدىكى ئېگىزلىككە چاتقال ۋە تېرەكلەر ئۆسۈپ كەتكەندى. بۇ ئۈستەڭ قىرغاقتىكى يېزا ئىگىلىك مەيدانىغا بىر بەلگە بولۇپ قالغان. يېڭى قۇرۇلغان بىر كەنتنىڭ ئادەمنى ئېزىقتۇرۇپ قويدىغان نۇرغۇن تەرەپلىرى بولدى. ئادەمنىڭ ئىچىنى ئەڭ سىقىدىغىنى، بۇ يەرگە ھېچقانداق يول بەلگىلىرى ئورنىتىلمىغان. «چېگراسىزلىق» ئۈستىدىكى ئۆيلەر ناھايىتى كىچىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئاساسەن ئويمان يەرلەرگە سېلىنغان، يېنىغا بارمىغۇچە كۆرمەيسىز. ئۆيلەرنىڭ كۆپىنچىسى تام ئۆيلەر، قارىسىڭىز سىز نەگىلا بارسىڭىز قېچىپ قۇتۇلالمايدىغان تۇپراقنىڭ يەنە بىر خىل شەكىلدىن باشقا نەرسە ئەمەس. يول دەۋاتقىنىمىز ئەمەلىيەتتە چۆپلۈكلەر ئارىسىدا تەستە ئىلغا قىلغىلى بولىدىغان ئەگرى - بۈگرى چىغىر يوللار، ئېتىزلارنىمۇ پەرق ئېتىش تەس. سوقىلار - مۇ يەردە تۈزۈك ئىز قالدۇرالمىغان، زامان - زامانلار ئىلگىرىكى ھايۋانلارنىڭ تاش ئۈستىدە قالغان تىرنىق ئىزدەك كۆرۈنىدۇ، ئادەمگە ئىنسانىيەت كۈرىشىنىڭ ئىز - تام - غىسى ئەمەس، كۆچكەن مۇزلارنىڭ ئىزناسىدەك تۇيغۇ بېرىدۇ.

جون بوگسپىن بۇ يەرگە بوز يەر ئاچقىلى كەلگەن. يەر بىلەن ئېلىشىۋاتقىنىغا ئون بىر يىل بولدى، يەنىلا ھېچقانچە ئىز سالالمىدى، يەرنىڭ ياۋايىلىقىنى بويسۇن - لدۇرالمىدى. يەرنىڭ تۇرۇپ - تۇرۇپلا غەلىتە مېجەزى قوزغىلىپ قالدۇ، قاچان قوزغىلىدىغانلىقىنى، نېمە ئۇ - چۈن قوزغىلىدىغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. بۇ تۇپراق - نىڭ ئۈستىدە ئاپەت يۇلتۇزى ئېسىلىپ تۇرىدۇ، ئاپەت

ئىلاھى ئادەملەر بىلەن قېرىشىپلا كېلىۋاتىدۇ. دوختۇر
كەتكەندىن كېيىن، بىمار ئورنىدا يېتىپ دېرىزىدىن سىرت-
قا قارىغىنىچە ئەنە شۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى. بۇ
ئالېكساندىرا شەھەرگە كىرىپ چىققاننىڭ ئەتىسى ئىدى.
ئۇلارنىڭ ئىشىكىدىن چىقىسىلا قاقاسلىق، چېكىگە كۆز
يەتمەيدىغان قوغۇشۇن رەڭ تۇپراق كۆزگە تاشلىنىپ تۇردى.
بۇ يەردىن ئۇپۇققىچە بولغان ئارىلىقتىكى ھەربىر
تاغ، ھەربىر ئازگال، ھەربىر جىلغا بوگسېنغا بەش قول-
دەك تونۇش. ئۆيىنىڭ جەنۇب تەرىپى ئۇ سوقا سېلىپ
قويغان ئېتىز؛ شەرق تەرىپىدە تام سوقۇپ سېلىنغان ئات،
كالا ئېغىللىرى، كۆل بار، ئۇنىڭ ئۇپىقى ئوتلاق.
بوگسېن بېشىغا كەلگەن ئوڭۇشىسىزلىقلارنى بىر -
بىرلەپ ئەسلەپ ئۆتتى. بىر يىلى ئۇنىڭ كاللىلىرى بىر
قېتىملىق قاتتىق شىۋىرغاندا پۈتۈنلەي ئۆلۈپ كەتتى. كې-
لەر يىلى ئۇنىڭ سوقىغا قېتىپ يۈرگەن ئېتى ئوتلاقتا بىر
ئازگالغا پۈتۈننى تىقىپ سۇندۇرۇۋالدى، ئۇ ئامالسىز ئۇنى
ئېتىۋەتتى. يەنە بىر يىلى يازدا ئۇنىڭ چوشقىلىرى خولپرا
بىلەن قىرىلىپ كەتتى، كۆز قارىچۇقىدەك ئاسراپ كېلىد-
ۋاتقان بىر ئارغىماق ئېتىنى يىلان چېقىپ ئۆلتۈردى.
ئۇنىڭ تېرىقچىلىقلىرى ھوسۇل بەرمىدى. كېيىن روئى
بىلەن ئامىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئىككى ئوغلى ئۆلۈپ
كەتتى، ئۇلارنى داۋالاش ۋە ئۆلۈمنى ئۈزۈشقا بىر-
مۇنچە پۇل خەجلىدى. مانا ئەمدى تىرىشىپ - تىرىشىپ
قەرزلىرىدىن ئەمدىلەتن قۇتۇلۇپ تۇرۇۋىدى، ئەجەل ئىلا-
ھى ئۇنىڭ بېشىغا سايە تاشلاۋاتىدۇ. ئۇ تېخى ئەمدىلا
قىرىق ئالتە ياشقا كىرگەن، ئۆلۈمنى خىيالىغا كەلتۈرمەي

يۈرگەندى.

بوگسپن «چېگرا سىزىقى» غا كەلگەن دەسلەپكى بەش يىلدا ئۆزىگە بىرمۇنچە قەرز ئارتىۋالدى، كېيىنكى ئالتە يىلى قەرز تۆلەش بىلەن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ قەرز - قورۇللىرىنى قايتۇرۇپ بولغاندا، دەسلەپ ئىش باشلىغان چاغدىكى ھالىتىگە كېلىپ قالدى، يەردىن باشقا ھېچنېمەسى قالمىدى. ئۇنىڭ ئىشىكى ئالدىدىن يىراققا سوزۇلغان ساق ئالتە يۈز قىرىق ئاكر يەر ئۇنىڭغا قاراشلىق. ئۇنىڭغا ئەسلى بۆلۈپ بېرىلگەن جايلىق ۋە ئورمانلىق يەر ئۈچ يۈز يىگىرمە ئاكر ئىدى، كېيىن ئىنسىنىڭ يەنە شۇنچىلىك يېرىنى ئۆزىگە قوشۇۋالدى. ئىنسى يەر بىلەن بولغان بۇ كۈرەشتە ئاق بايراق چىقارغانىدى. ئۇ چىكاگوغا بېرىپ خېلى ئوبدان بىر بولكىخاندا ئىشلىدى، كېيىن شۋېتسىيەگە كېتىپ، بىر تەنتەربىيە كۈلۈبىدا خېلى داڭق چىقاردى. بوگسپن ئىنسىنىڭ يېرىگە ھازىرغىچە قول تەگمەي كۆزىمىدى، پەقەت ئۇنىڭدىن چارۋىچىلىق مەيدانى ئورنىدا پايدىلىنىپ تۇردى. ئۇنىڭ بىر ئوغلى ھاۋا ياخشى چاغ-لاردا ئۇ يەرگە بېرىپ مال باقاتتى.

بوگسپن يەنىلا كونا قاراشتا ئىدى، تۇپراقتا گۇناھ يوق، دەپ قارايتتى. لېكىن بۇ تۇپراق ھەقىقەتەن بىر سىر ئىدى. ئۇ گويا كۆندۈرۈلمىگەن توسۇن تاي ئىدى، ھەم-مىنى ئايىغى ئاستىدا ۋەيران قىلىۋاتاتتى، ئۇنى قانداق كۆندۈرۈش، ئۇنىڭغا قانداق يۈگەن سېلىشنى ھېچكىم بىلمەيۋاتاتتى. بوگسپن، ئادەملەر يەرنىڭ ئېپىنى ئالالماي-ۋاتىدۇ، دەپ قارايتتى، ئالېكساندرا بىلەن دائىم مۇشۇ مەسىلە ئۈستىدە كالا قاتۇراتتى. ئېنىقكى، ئۇنىڭ قوش-

نىلىرىنىڭ يەر توغرۇلۇق بىلىدىغانلىرى ئۇنىڭكىدىنمۇ ئاز. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى بۇ يەرگە كېلىپ يەرگە ئىگە بولۇشتىن ئىلگىرى، تېرىقچىلىق دېگەنگە قولىنى تىقىپ باقمىغان، ئۆز يۇرتىدا قول ھۈنەرۋەنچىلىك، تىككۈچىلىك، قۇلۇپ ياساش، كەپشەرچىلىك قىلىش دېگەندەك ئىشلار بىلەن شۇغۇللانغان. بوگسپىننىڭ ئۆزىمۇ كېمىدىن سىزلىق زاۋۇتىدا ئىشلىگەن.

بوگسپىن بىرنەچچە ھەپتىدىن بېرى مۇشۇ ئىشلارنى ئويلاپ چىقتى. ئۇ ئاشخانا يېنىدىكى ئۆيدە ياتاتتى. كۈندۈزى ئالېكساندىرا بولكا پىشۇرۇۋاتقان، قاچا - قۇچا يۇيۇۋاتقان ياكى كىيىملەرگە دەزمال سېلىۋاتقاندا، بوگسپىن ئورنىدا يېتىپ تورۇستىكى ئۆزى كېسىپ كەلگەن بەل ياغاچلارغا ياكى سىرتتىكى كالىلارغا قاراپ كېتەتتى. كالىلارنى قايتا - قايتا سانائىتى، تايىنچىلارغا ئەتىيازغىچە قانچىلىك ئەت قونۇدىغانلىقىنى پەرەز قىلاتتى، ۋاقىتنى مۇشۇنداق ئۆتكۈزەتتى، تۇرۇپ - تۇرۇپلا قىزىنى يېنىغا چاقىرىپ، مۇشۇ ئىش توغرۇلۇق پاراخلىشاتتى. ئالېكساندىرا ئون ئىككى ياشقا كىرگەندىلا دادىسىغا ئەسقىپ تىشقا باشلىدى. ئۇ چوڭ بولغانسېرى، بوگسپىن ئۇنىڭ ئەقىل - پاراستىسى ۋە بىر ئىشلارغا ھۆكۈم قىلىش كۈچىگە بەكرەك تايىنىدىغان بولدى. ئۇنىڭ ئوغۇللىرى ئىشچان ئىدى، لېكىن ئۇ ئوغۇللىرى بىلەن بىردەم پاراخلاشسىلا گېپى بىر يەردىن چىقماي خاپا بولۇپ قالاتتى. دائىم گېزىت كۆرۈپ، نەرخ - ھاۋانى بىلىپ تۇرىدىغان، قولۇم - قوشنىلارنىڭ سەۋەنلىكلىرى ئىچىدىن تەجرىبە توپلاپ تۇرىدىغىنى يەنىلا ئالېكساندىرا. بىر تايىنچىنى بورداشقا

قانچىلىك چىقىم كېتىدىغانلىقىنى دەپ بېرەلەيدۇ، شۇنداق قارايدۇ، ماللارنىڭ ئېغىرلىقىنى دادىسىغا قارىغاندا توغرا مۆلچەرلىيەلەيدۇ. روئى بىلەن ئوسكار ناھايىتى تىرىشچان، لېكىن بوگسېن ئۇلارغا دىت بىلەن ئىش قىلىشنى ھېچ ئۆگىتمەيدى.

دادىسى ئالېكساندرانى ئۇنىڭ بوۋىسىغا ئوخشىتاتتى. ئۇنىڭ باشقىلارنى دادىسىغا سېلىشتۇرغىنى ئەقىللىق دېگىنى ئىدى. بوگسېننىڭ دادىسى كېمە سودىسى بىلەن شۇغۇللىناتتى، ئۆزى جانلىق، ئازراق مال - دۇنيا - سىمۇ بار ئىدى. ئۇ ياشىنىپ قالغاندا ئىككىنچى قېتىم توي قىلدى. لېكىن ئۇ ئايال پەزىلىتى ناچار چىقىپ قالدى، يەنە كېلىپ ئۇنىڭدىن خېلىلا ياش ئىدى. ئايال ئۇنى ئەيش - ئىشرەت، كەيپ - ساپا ئىچىگە تارتىپ كەتتى. بۇ كېمە سودىگىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ نادانلارچە باغ - لانغان نىكاھ، كۈچ - قۇۋۋىتى بار، قېرىلىققا تەن بەر - مەيدىغان چوڭلار نېرى - بېرىسىنى ئويلىماي قىلىپ قويدىغان ئەخمىقەنە ئىش بولغانىدى. ئۇ كەتكەن بىر تۈز ئادەم ئىدى، ئاشۇ بۇزۇق خوتۇن ئۇنى قىڭغىر يولغا باشلاپ كەتتى. ئۇ ھايانكەشلىك سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئۆزىنىڭلا ئەمەس، نامرات دېڭىزچىلار ئامانەتكە بېرىپ قويغان پۇللارنىمۇ سېلىپ بەردى، ئاخىرىدا نو - مۇس ئىچىدە ئۆلۈپ كەتتى، بالىلىرىغا ھېچنېمە قالدۇرالمىدى. لېكىن، لىلا گەپنى قىلساق، ئۇ دېڭىزدا تۇغۇلغان، قولىدا ھېچقانداق مەبلەغ يوق شارائىتتا، ئۆزىنىڭ قابىلىيىتى ۋە يىراقنى كۆرەرلىكىگە تايىنىپ، كىچىك بولسىمۇ پەخىرلىنىشكە ئەرزىگۈدەك ئىگىلىك تىكلەيدى،

ئۆزىنىڭ ھەقىقىي بىر ئەركەك ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى.
بوگسېن قىزى ئالېكساندرادا دادىسىنىڭ روناق تاپقان
چاغلارىدىكى ئالاھىدىلىكلەرنى، مۇستەھكەم ئىرادە، مە-
سىلىلەرنى توغرىدىن توغرا ئويلايدىغان ئىستىلىنى بايقىد-
دى. ئەلۋەتتە، ئۇ بۇ خۇسۇسىيەتلەرنى بىرەر ئوغلىدا
كۆرۈشنى خالايتتى، لېكىن ئەمەلىيەت ئادەمنىڭ ئارزۇ
قىلغىنىدەك بولۇۋەرمەيدىكەن. شۇنداقتىمۇ ئۇ چىن كۆڭ-
لىدىن رازى، قىزلىرىنىڭ ئىچىدىن بولسىمۇ ئۇنىڭ چى-
رىغىنى ئۆچۈرمەيدىغان، ئۇنىڭ بىر جاپادا قولغا كەل-
تۈرگەن تۇپراقنى گۈللەپ - ياشىتىدىغان بىرى چىقتى.
گۈگۈم چۈشۈشكە باشلىدى. بىمار خوتۇننىڭ ئاش-
خانىدا سەرەڭگە چېقىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى، ئاخىغىچە
ئىشىك يوقىدىن تولىمۇ يىراقتىن كۆرۈنۈۋاتقاندەك بىر
شولا كۆرۈندى. ئۇ ئازاب ئىچىدە ئۈرۈلۈپ يېتىپ، شام-
دەك ئاقىرىپ كەتكەن قوللىرىغا قارىدى. بۇ قوللار نېمە
جاپالارنى كۆرمىگەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۈرۈن بوشتىدىغان
ۋاقتى كېلىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. بۇ خىيال كالىد-
سىغا قانداق كېلىپ قالغانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەيدۇ. لې-
كىن ئۇ ھازىر يەرنىڭ چوڭقۇر قېتىغا، سوقىلارمۇ چى-
شىنى پاتۇرالمىدىغان يەرگە بېرىپ ئارام ئېلىشقا چىن
كۆڭلىدىن رازى. ئۇ نۇرغۇن خاتالىقلارغا يول قويدى،
ئەمدى ئەڭ قىيىن مەسىلىنى باشقا بىرىنىڭ قولىغا تۇتقۇ-
زۇپ كەتمەكچى. بۇ قول قىزى ئالېكساندرانىڭ قاۋۇل
قوللىرى ئىدى.

— قىزىم، — ئۇ زەئىپ ئاۋازدا ۋارقىرىدى، — قى-
زىم! — ئۇ جىددىي ئاياغ تىۋىشىنى ئاڭلىدى، ئاخىغىچە

قىزىنىڭ ئېگىز گەۋدىسى بوسۇغىدا پەيدا بولدى. قىز چىراغقا دۈمبىسىنى قىلىپ تۇراتتى. ئۇ قىزىنىڭ ۋۇجۇ-دىدا ياشلىق باھار ۋە كۈچ - قۇۋۋەتنى ھېس قىلدى. ئۇنىڭ ھەرىكەتلىرى نېمىدېگەن تەبىئىي - ھە! لېكىن ئۇنىڭ قولىدىن كېلىدۇ دېگەن ھالەتتىمۇ، بۇ نەرسىلەر-نىڭ ئەسلىگە كېلىشىنى ھەرگىز خالىمايدۇ. ئۇ ئاقىۋەتنى ئېنىق كۆرۈپ يەتتى، ئەمدى باشقىدىن باشلاشنى خالىمايدۇ. ئۇ بۇ نەرسىلەرنىڭ نەگە بېرىپ يەتكەنلىكىنى، نې-مىگە ئۆزگىرىپ كەتكەنلىكىنى بىلىدۇ.

ئالېكساندرا ئۇنى ياستۇققا يۆلەپ ئولتۇرغۇزدى، قە-دىمكى بىر شۋېتسىيەچە ئىسىمدا ئۇنى چاقىردى. ئۇ كىچىك ۋاقتىدا دوققا تاماق ئېلىپ بارغاندا، دادىسىنى شۇنداق چاقىراتتى.

— ئوغۇللارنى چاقىرىپ كىرىڭ، قىزىم، ئۇلارغا گېپىم بار.

— ئۇلار ئاتلارغا چۆپ سېلىۋاتىدۇ، دادا. ئۇلار بىرۇدىن تېخى بايىلا قايتىپ كەلدى. چاقىرىمەنمۇ؟

— بولدى، ئۆزلىرىمۇ كىرىپ قالار، — دېدى ئۇ ئۇھ تارتىپ، — ئالېكساندرا، قېرىنداشلىرىڭىزنىڭ ھال-دىن ئوبدان خەۋەر ئېلىڭ، ئەمدى پۈتۈن ئېغىرچىلىق سىزنىڭ زىممىڭىزگە چۈشىدۇ.

— مەن ئىمكانىيىتىمنىڭ بارىچە تىرىشىمەن، دادا.

— ئۇلار ئۈمىدسىزلىنىپ، ئوتتۇ تاغىسىدەك كېتىپ قالدىغان ئىش بولمىسۇن، مەن ئۇلارنىڭ مۇشۇ يەرنى ساقلاپ قېلىشىنى ئارزۇ قىلىمەن.

— خاتىرجەم بولۇڭ، دادا. بۇ يەردىن ھەرگىز ۋاز

كەچمەيمىز .

ئاشخانا تەرەپتىن ئېغىر ئاياغ تىۋىشى ئاڭلاندى . ئا-
لېكساندىرا ئىشىك تۈۋىگە بېرىپ ئىنىلىرىنى چاقىردى .
بەستىلىك ئىككى يىگىت ، بىرى ئون يەتتە ياشتا ، يەنە
بىرى ئون توققۇز ياشتا ، دادىسىنىڭ يېنىغا كىرىپ كارد-
ۋات يېنىدا تۇردى . ئۆي ئىچى ناھايىتى قاراڭغۇ ، ئۇلارنى
كۆرەلمىسىمۇ ، دادىسى ئۇلارغا سىنچىلاپ قارايتتى . ئۇ
كۆڭلىدە ئويلىدى ، ئۇ خاتالاشمايدۇ ، ئىككى بالىدا قىلچە
ئۆزگىرىش يوق ، بېشى سوزۇنچاق ، غوللىرى كەڭرەكى
ئوسكار ، چوڭى شۇ . كىچىكى جانلىق ، لېكىن تەمكىنى
يوق .

— بالىلىرىم ، — دەپ گەپ باشلىدى دادىسى زورۇ -
قۇپ ، — مەن سىلەرگە بۇ يەرنى ساقلاپ قېلىڭلار دېمەك-
چى ، بۇنىڭدىن كېيىن ھەدەڭلار سىلەرگە باش بولىدۇ .
مەن يېتىپ قالغاندىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن نۇرغۇن سۆزلەش-
تىم ، مېنىڭ ئارزۇ - ئۈمىدلىرىمنى ئۇ بىلىدۇ . مەن
بالىلىرىمنىڭ ئىناق - ئىجىل ئۆتۈشىنى ئارزۇ قىلىمەن .
بىر ئائىلە بولغانىكەن ، ئۇنىڭغا باش بولىدىغان بىر ئادەم
بولۇشى كېرەك . ئالېكساندىرا بالىلارنىڭ چوڭى ، يەنە كې-
لىپ ، مېنىڭ نېمىلەرنى ئارزۇ قىلىدىغانلىقىمنى ئۇ بىلىد-
دۇ . ئۇ ئىشلارنى ياخشى باشقۇرۇپ كېتەلەيدۇ . خاتالىق
ئۆتكۈزگەن تەقدىردىمۇ ، مېنىڭدەك كۆپ خاتالىققا يول
قويمىدۇ . سىلەر توي قىلىپ ، ئۆز ئالدىڭلارغا جاھان
تۇتماقچى بولغاندا ، يەرنى قانۇن بويىچە ئادىل بۆلۈشۈپ-
لىڭلار . لېكىن بۇنىڭدىن كېيىنكى بىرنەچچە يىلدا بې-
شىڭلارغا تېخىمۇ ئېغىر كۈنلەر كېلىشى مۇمكىن . شۇ-

ئا، بىر - بىرىڭلارنىڭ ھالىغا يېتىپ ئىناق ئوتۇڭلار.
ئالېكساندرا بۇ ئائىلىنى ئىمكانىيىتىنىڭ يېتىشىچە ياخ-
شى باشقۇرۇپ كېتەلەيدۇ.

ئوسكار ئادەتتە ئەڭ ئاخىرىدا ئېغىز ئاچاتتى، لېكىن
بۇ قېتىم بىرىنچى بولۇپ جاۋاب بەردى. نېمىلا بولسۇن،
ئۇ ئوغۇللارنىڭ چوڭى - دە.

— گېپىڭ ئورۇنلۇق، دادا، سەن دېمىگەن ھالەتتە-
مۇ، بىز شۇنداق قىلاتتۇق. بىز بۇ يەرنى چوقۇم بىرلىكتە
ياخشى باشقۇرۇپ كېتىمىز.

— سىلەر ھەدەڭلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ
ياخشى ئۆكىسى، ئاپاڭلارنىڭ ياخشى بالىسى بولالايسى-
لەر، شۇندىلا مەن خاتىرجەم بولىمەن. ئالېكساندرا ئەم-
دى ئېتىزدا ئىشلەپ يۈرمىسۇن، بۇنىڭ زۆرۈرىيىتى
يوق، پەقەت يېتىشەلمىسەڭلار بىرەر ئادەم ياللىساڭلار
بولىدۇ. ئالېكساندرا تۇخۇم ۋە ماي سېتىپ تاپقان پۇل
ئادەم ياللاشقا كېتىدىغان پۇلدىن كۆپ. بۇ تەرىپىنى بال-
ىدۇرراق سېزەلمىگەن گۇناھ مەندە. ھەر يىلى ئىمكان بار
كۆپرەك يەر ئېچىڭلار، ئوت - چۆپنى كۆپرەك يىغىۋې-
لىڭلار. ھەرقانچە ئالدىراش بولۇپ كەتسەڭلارمۇ، ئاز-
راق ۋاقىت چىقىرىپ، ئاپاڭلارنىڭ ھويلا - ئارام ئىشلى-
رىغا قارىشىپ بېرىڭلار. ئۇ سىلەرگە ياخشى ئانا بولۇپ
كەلدى. ئۇ ھازىرغىچە يۇرتىدىن مېھرىنى ئۈزەلمەيۋاتى-
دۇ.

بالىلار ئاشخانغا قايتىپ چىقتى. ئوغۇللار شىرەنى
چۆرىدەپ ئۇن - تىنىسىز ئولتۇردى. قىزىرىپ كەتكەن

كۆزلىرىنى يوشۇرۇپ، تاماق ئۈستىدە قاچىدىن بېشىنى
كۆتۈرمىدى. سوغۇقتا بىر كۈن قاتتىق ئىشلىگەن، شىرە-
دە ئۆزلىرى ياخشى كۆرىدىغان تاماقلار تىزىلىپ تۇرسى-
مۇ، گېلىدىن تۈزۈك بىر نەرسە ئۆتمىدى.

توي ئىشىدا بوگسېننىڭ تەلىپى ئۈستۈن بولمىغان،
لېكىن ئۇ ياخشى بىر خوتۇن ئېلىۋالغانىدى. بوگسېن
خانم ئاق پىشماق، سېمىز ئايال، ئوغلى ئوسكارغا ئوخ-
شاش مۇلايىم، ساددا، لېكىن ئادەمگە بىر خىل ئازادلىك
تۇيغۇسى بېغىشلايدۇ، بۇ ئۇنىڭ ئۆزى ئازادلىكنى خالايدۇ.
دىغانلىقىدىن بولسا كېرەك. ئون بىر يىلدىن بېرى، ئۇ
پاكىزلىق، ئازادلىكنى ساقلاش تەس بولغان شارائىتىمۇ،
ئۆيىنى پاكىز، رەتلىك تۇتۇش ئۈچۈن ئاجايىپ تىرىشچان-
لىق كۆرسەتتى. بوگسېن خانىمنىڭ ئادەت كۈچى ناھايى-
تى كۈچلۈك ئىدى. بۇ ئائىلىنىڭ روھى جەھەتتە ۋەيران
بولۇپ كەتمەسلىكى، ئۆزىنى تاشلىۋەتمەسلىكىدە ئۇنىڭ
يېڭى شارائىتتا كونا تۇرمۇش قانۇنىيىتىنى ئەسلىگە كەل-
تۈرۈش ئۈچۈن ئېگىلمەي - سۇنماي تىرىشچانلىق كۆر-
سىتىشى مۇھىم رول ئوينىغان. ئالاھىلى، بوگسېن ئائىلى-
سىنىڭ ئولتۇرۇۋاتقىنى ياغاچ ئۆي، بۇ بوگسېن خانىم-
نىڭ تام ئۆيدە ئولتۇرۇشنى خالىمايدىغانلىقىدىن بولغان.
ئۇ يۇرتنىڭ بېلىقىغا بەك ئامراق، شۇڭا ھەر يىلى يازدا
ئىككى ئوغلىنى جەنۇبتىكى دەرياغا ئىككى قېتىم ئەۋە-
تىپ، ئامۇرسوم بېلىقى تۇتقۇزۇپ كېلىدۇ. بالىلار كى-
چىك ۋاقتىدا، ئۇ بالىلىرىنى قونچاق - پونچاقلىرى بىلەن-
لا ھارۋىغا سېلىپ، ھارۋىنى ئۆزى ھەيدەپ بېلىق تۇتقىلى
باراتتى.

«ئەگەر ئاپامنى بىر قاقاس ئارالغا ئاپىرىپ تاشلىۋەتە -
 سە، - دەيتتى ئالپكساندرا، - ئۇ يەنىلا خۇدانىڭ شەپ-
 قىتىگە مىننەتدارلىق بىلدۈرىدۇ، ئاندىن باغ - ۋاران بەرپا
 قىلىپ، بىر ئامال قىلىپ مۇراببا ياسايدۇ. » بوگسپەن خا-
 نىمنىڭ مۇراببا ياساش كېسىلى بار دېسىمۇ بولىدۇ. ئۇ
 شۇ سېمىزلىكى بىلەن دائىم نورۋېگىيە ئۆستىڭى بويىدە-
 كى چاتقاللىققا بېرىپ، خۇددى ياۋايى ھايۋانلار ئوزۇق
 ئىزدىگەندەك، ياۋا ئۈزۈم، قارىئورۇك تېرىپ كېلىدۇ. ئۇ
 چۆپلەر ئارىسىغا ئۆسۈپ قالغان ياۋا گىلاسقا لىمون شۆ-
 پۈكىنى ئارىلاشتۇرۇپ، بىر خىل سارغۇچ مۇراببا ياسايدۇ.
 ئۇ ھەتتا سېسىق كۆك پۇرچاقتا مۇراببا ياسايمەن دەپمۇ
 خېلى ئېتىشىپ باققان. بولۇق ئۆسۈپ كەتكەن كۆك پۇر-
 چاقلارنى كۆرسە: «ھەي ئىسىت!» دەپ كېتەتتى. ئۇ مۇ-
 راببا ياسايدىغان نەرسە تاپالمىغاندا، كۆكتات چىلاتتى،
 بۇنىڭغا كېتىدىغان شېكەرگىلا بىرمۇنچە پۇل خەجلەيتە-
 تى. ئۇ بوگسپەننىڭ ئۆزىنى بۇ سەھرايى قىيامەتكە ئەكە-
 لمۇۋالغانلىقىدىن باشتىن - ئاخىر نارازى ئىدى، لېكىن
 كەلگەن ئىكەن، ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى قايتىدىن ئىزغا
 سېلىشقا تىرىشاتتى. پەقەت ئۆيدە گۆش، كونسېرۋا،
 يەنە دەزمال سېلىنغان كىرىلىكلەر بولسىلا، ئۆزىنى دۇنيادا
 راھەت ھېس قىلاتتى. قوشنىلىرىنىڭ تۇرمۇشتىكى چې-
 چىلاڭغۇلۇقى ئۇنىڭ كۆزىگە سىغمايتتى، لېكىن ئەتراپ-
 تىكى ئاياللار بولسا ئۇنى ھاكاۋۇر دەپ قارايتتى. بىر
 كۈنى بوگسپەن خانىم نورۋېگىيە ئۆستىڭىگە كېتىۋېتىپ،
 يول ئۈستىدە لې خانىمنى يوقلاپ ئۆتمەكچى بولدى.

لېكىن ئۇ خانىم سامان ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋالدى. ئۇ:
«بوگسپىن خانىمنىڭ يالڭايىغ ھالىتىمنى كۆرۈپ قېلىد-
شىدىن نومۇس قىلدىم» دېگۈدەكمىش.

3

بوگسپىننىڭ تۈگەپ كەتكىنىگە ئالتە ئاي بولغان مەز-
گىل، ئىيۇلنىڭ بىر يەكشەنبە كۈنى چۈشتىن كېيىن،
كارل لىندستروم ئائىلىسىنىڭ ئاشخانىسى ئالدىدا بىر
پارچە رەسىمگە تىكىلگىنىچە ئولتۇراتتى. تۇيۇقسىز دۆڭ
تەرەپتىن ھارۋىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. كارل بېشىنى كۆتۈ-
رۈپ قاراپ، بوگسپىن ئائىلىسىنىڭ ھارۋىسى ئىكەنلىكى-
نى تونۇدى. ئۇلار ئويناپ چىققان دەك كۆرۈنەتتى. ھارۋى-
دا ئىككى قاتار ئورۇن بار، ئوسكار بىلەن روئى يەكشەنبە
كۈنىلا كىيىدىغان چاپان بىلەن شىلەپە كىيگەن، ئالدىنقى
قاتاردا ئولتۇراتتى، ئامى بىلەن ئالېكساندرا ئارقا قاتاردا
ئولتۇراتتى. دادىسىنىڭ بۇرۇلكىسىنى ئۆزگەرتىپ تىكىپ
بەرگەن ئىشتان، كەڭ ياقىسىغا پۈرمە تۇتۇلغان قىزغۇچ
كۆڭلەك كىيگەن، چىرايلىرىدىن رازىمەنلىك چىقىپ تۇ-
راتتى. ئوسكار ھارۋىنى توختىتىپ، كارلدىن ئەھۋال سو-
رىدى. كارل شىلەپىسىنى ئېلىپ، ئېتىزنى كېسىپلا ئۇلار
تەرەپكە يۈگۈردى.

— بىز بىلەن بىللە بارامسەن؟ — دېدى روئى، —
بىز ساراڭ ئافېنىڭ يېنىغا سەگەنچۈك سېتىۋالغىلى ماڭ-
دۇق.

— باراي، — كارل ھاسرىغىنىچە يۈگۈرۈپ كېلىپ

ھارۋىغا چىقتى ۋە ئامىنىڭ يېنىدا ئولتۇردى، — ئافېنىڭ كۆلىنى بىر كۆرۈپ كەلگۈم بار ئىدى، كەنتتە ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغان كۆل يوق دېيىشىدىغۇ. سەن ئافېنىڭ يېنىغا مۇنداق كۆڭلەك كىيىپ بېرىشتىن قورقمامسەن، ئامى؟ ئۇنىڭ كۆزى چۈشۈپ قالسا سالدۇرۇۋالارمىكىن. — ئەگەر سىلەر چوڭلار بولمىغان بولساڭلار، مەن ھەرگىزمۇ بارمىغان بولاتتىم، — دېدى ئامى چىشلىرىنى پارقىرىتىپ كۈلۈپ، — سەن ئۇنىڭ ھۆركىرىگىنىنى ئاڭلىغانمۇ، كارل؟ بەزىدە ئۇ ھۆركىرىگىنىچە كەنت ئىچىدە نېرى - بېرى يۈگۈرۈپ يۈرگۈدەك، چۈنكى ئۇ خۇدا-نىڭ ئۆز جېنىنى ئېلىشىدىن قورقىدىكەن. ئاپام ئۇنى، بىرەر يامان ئىش قىلىپ قويغان بولۇشى مۇمكىن دەۋاتاتتى.

روئى كارلغا قاراپ كۆزىنى قىسىپ قويۇپ ئېغىز ئاچتى:

— ئامى، ئەگەر كېچىسى ئۇزۇڭ يالغۇز ئوتلاقتا كېتىۋاتقاندا، ئۇ ئالدىڭغا ئۇچراپ قالسا قانداق قىلسەن؟ ئامى كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ، ئىككىلىنىپەرەك دېدى:

— بارسۇقنىڭ ئۇۋىسىغا كىرىۋالارمەن شۇ.

— ئەگەر بارسۇقنىڭ ئۇۋىسى بولمىسىچۇ؟ — رو-

ئې قىستاپ سورىدى، — بۇرۇلۇپلا قاچامسەن؟

— ياق، مەن قورقۇپ كەتسەم قاچالمايمەن، — دېدى

ئامى بارمىقىنى مېچىپ تۇرۇپ مەيۈس ھالدا، — شۇ يەر-

دىلا ئولتۇرۇپ، خۇدادىن پاناھلىق تىلشىم مۇمكىن.

ھەممەيلەن كۈلۈشۈپ كەتتى. ئوسكار قامچىسىنى

ئات ئۈستىدە ئويناتتى.

— ئۇ ساڭا چېقىلمايدۇ، ئامى، — دېدى كارل ئۇنى خاتىرجەم قىلىپ، — بىر قېتىم بىزنىڭ بىيە يېشىل قوناق يەۋېلىپ قورسقى ناغرىدەك كۆپۈپ كەتكەندە، ئۇ داۋالاپ سا- قايتقان. ئۇ خۇددى ئاسلاننى پەپىلىگەندەك، بىيىنى يېنىك پەپىلىدى. مەن ئۇنىڭ نېمە دېگەنلىرىنى چۈشەنەلمىدىم، چۈنكى ئۇنىڭ سۆزلەۋاتقىنى ئىنگىلىز تىلى ئىدى. لېكىن ئۇ بىيىنى توختىماي پەپىلەپ، نېمىلەرنىدۇ دەيتتى، خۇد- دى ئاغرىق ئازابىنى ئۆزى تارتىۋاتقانداك كۆرۈنەتتى. كې- يىن ئۇ: «بولدى، سىڭلىم، ئەمدى راھەتلىنىپ، ياخشى بولۇپ قالغانسەن؟» دېدى.

روئى بىلەن ئوسكارمۇ كۈلۈپ كەتتى، ئاممۇ خۇ- شال بولۇپ ۋىلىقلاپ كۈلۈپ، ھەدىسىگە قارىدى. — مېنىڭچە ئۇنىڭ مال دوختۇرلۇق دېگەندىن خەۋر- ى يوق، — دېدى ئوسكار مەنىستەسلىك بىلەن، — بىرەرنىڭ ئېتى ئاغرىپ قالسا، ئۇ ئاۋۋال دورىنى ئۆزى يەۋېلىپ، ئاندىن ئاتقا قاراپ بىر نېمىلەرنى ئوقۇيدۇ. ئالېكساندرا گەپكە ئارىلاشتى:

— بۇ كراۋ ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ تاپقان گېپى. ئۇ- لارنىڭ ئېتىنى يەنىلا شۇ ساقايتتىغۇ. راست، ئۇ بەزىدە كاللىسىدىن كېتىپ قالىدۇ. لېكىن كاللىسى ساق ۋاقتىدا ئۇنىڭ بىلەن پاراخلاشساڭ، نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىد- ۋالالايسىەن. ئۇنىڭ ھايۋانلار توغرىلۇق ئوبدانلا بىلىمى بار. ئۇنىڭ بۇ كۆستىلارنىڭ ئىنىكىنىڭ مۇڭگۈزىنى قان- داق كېسىپ چۈشۈرۈۋەتكەنلىكىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈمغۇ. ئۇ ئىنەكنىڭ مۇڭگۈزى قايرىلىپ كېتىپتە-

كەن، خۇددى غالجىر تەگكەندەك كۆرگەن يەرگە ئۆزىنى
ئۇرۇپ، ئاخىر بىر دۇڭگە چىققاندا، پۇتى ئازگالغا كە-
رىپ قېلىپ چىقىرالمىدى، ھە دەپ ھۆركىرىگىلى تۇر-
دى. ئافى ئاق سومكىسىنى كۆتۈرۈپ بېرىشىغىلا، ئىنەك
جىمىپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن، ئىنەكنىڭ مۇڭگۈزىنى
ھەرىدەپ چۈشۈرۈۋېتىپ، ماي سۈركەپ قويدى.

ئامى ھەدىسىدىن كۆز ئۈزمەي قاراپ تۇراتتى، ئىنەك-
نىڭ تارتقان ئاغرىق ئازابى ئۇنىڭ چىرايىغا چىقىپ كەت-
كەندى.

— شۇنىڭ بىلەن ئاغرىقى توختاپتىمۇ؟ — سورىدى
ئۇ.

— توختاپتۇ، — دېدى ئالېكساندرا ئۇنىڭ مۇرىسى-
گە ئۇرۇپ قويۇپ، — ئىككى كۈندىن كېيىن ئۇنى يەنە
سېغىپ سۈتىنى ئىچىۋەردى.

ئافىنىڭ تۇرالغۇسىغا بارىدىغان يول ناھايىتى ناچار
ئىدى. ئۇ كەتنىڭ سىرتىدا ئولتۇراتتى، ئۇ يەردە رۇسلاردىن
باشقا ئادەم يوق ئىدى. ئوندەك ئائىلە خۇددى لاپاستەك
ئۇزۇن بىر ئۆينى ئايرىم - ئايرىم بۆلۈپ ئولتۇراقلاشقان-
دى. ئافىدىن نېمىشقا بۇ يەرگە كېلىۋالغانلىقىنى سورى-
سا: «قوشنىلار قانچە ئاز بولسا، ئېزىقىش شۇنچە ئاز
بولدۇ» دەپ جاۋاب بېرەتتى. لېكىن كەسپى مال دوختۇر
تۇرۇپ، يوللىرى ناچار مۇنداق چەت يەرگە چىقىۋېلىش
توغرا ئەمەس ئىدى. بوگسپىن ئائىلىسىنىڭ ھارۋىسى ئې-
گىز - پەس يوللاردا چايقىلىپ كېتىۋاتاتتى. بەزىدە كۆل-
لەردىن ئايلىنىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلەتتى. سۈزۈك سۇ
ئىچىدە ئالتۇن رەڭ گۈللەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ياۋا ئۆر-

دەكلەر قاناتلىرىنى پالاقلىتىپ ئۇچۇپ چىقاتتى.
روئى ياۋا ئۇردەكلەرگە ئامالسىز قاراپ قالاتتى.
— خەپ، مىلتىقنى ئالغاچ كەلگەن بولسامچۇ، ئا -
لېكساندرا، — دېدى ئۇ ئىچى ئېچىشىپ، — ھارۋىدىكى
شال پاختىلىنىڭ ئاستىغا تىقىپ قويسام تۇرۇۋېرەتتى.
— ئۇ چاغدا ئافىنىڭ ئالدىدا يالغان ئېيتىپ قۇتۇلا -
لايتتىڭمۇ. ئافىنى ئۆلۈك قۇشلارنى پۇراپلا بىلىۋالالايدۇ،
دەپ ئاڭلىغان. ئەگەر ئۇ ئۇقۇپ قالسا، ئۇنىڭدىن ھېچ -
نېمىگە ئېرىشەلمەيمىز، سەگەنچۈك ئالدىغان ئىشىمىز -
مۇ يوق بولىدۇ. مېنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بىر پاراخۇش قۇم بار.
ئەگەر ئۇنى خاپا قىلىپ قويساق، ھېچقانداق گەپ قۇلىقىم -
غا كىرمەيدۇ. ئۇ بىر ئىشلارغا چېچىلسىلا كاللىسىدىن
كېتىپ قالىدۇ.

روئى دىمىغىنى قېقىپ قويدى.
— ئۇنىڭ تۈزۈك گەپ قىلغىنىنى كىم ئاڭلاپتىكەن!
ئۇنىڭ ئالجوقا گەپلىرىنى ئاڭلاپ ئولتۇرغاندىن، ئۆردەك
گۆشى يېگەن ئەۋزەل ئەمەسمۇ.

— ياق، روئى، — دېدى ئامى چۆچۈپ، — ئۇنىڭ
چىشىغا تەگمە. ئۇ ئېلىشىپ قالسا ھۆركىرەيدۇ!
ھەممەيلەن يەنە كۈلۈشۈپ كەتتى. ئوسكار ھارۋىنى
بىر يار تەرەپكە تارتتى. كۆل ۋە قىزغۇچ ئوتلار ئارقىدا
قالغانىدى. ئافى تۇرۇۋاتقان ئەتراپنىڭ چۆپلىرى قىسقا،
كۆل رەڭ ئىدى، جىلغىلىرىمۇ بوگسېن ئائىلىسى تەرەپ -
تىكى جىلغىلاردىن چوڭقۇر ئىدى، ئۇ يەر - بۇ يەردە
دۆڭلەر كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. ياۋا گۈللەر يوقالغان،
جىلغىلارنىڭ ئاستىلىرىدىلا ئاز - تولا قىسىم قەيسەر

ئۈسۈملۈكلەر ھاياتى كۈچنى ساقلاپ تۇراتتى.

— قارا، ئامى، ئافېنىڭ كۆلى ئەنە! — ئالېكساندرا تېپىز جىلغىدا پارقىراپ تۇرغان سۈنى كۆرسەتتى. كۆل-نىڭ بىر بېشىغا ئۇزۇن توپا دامبا ياسالغان، ئۈستىگە يېشىل سۆگەت تىكىلگەنىدى. دامبىنىڭ ئۈستى تەرىپىدىكى دۆڭگە بىر ئىشىك - دېرىزە چىقىرىلغانىدى. ئەگەر تۆت پارچە ئەينەكتىن قۇياش نۇرىنىڭ ئەكسى قايتىمىغان بولسا، ئۇ يەردە ئىشىك - دېرىزە بارلىقىنىمۇ پەرق ئەتەتتى. كىلى بولمايتتى. كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرغان نەرسىلەرنىڭ بارى مۇشۇ. بۇ يەردە مال قوتىنى، قۇدۇق دېگەندەك نەرسىلەر يوق، چۆپلەر ئارىسىدىن بىرەر يالغۇز ئاياغ يولنىدۇ. مۇ كۆرگىلى بولمايدۇ. ئەگەر توپا ئارىسىدىن چىقىپ تۇرغان داتلىشىپ كەتكەن ئۇزۇن كانانىنى كۆرمىسىڭىز، ئافېنىڭ ئۆگزىسى ئۈستىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپمۇ، ئۆزىدىن ئۆزىنىڭ ئادەملەر ئولتۇراقلاشقان يەرگە يېقىنلىشىپ قالغانلىقىڭىزنى سەزمەيسىز. ئافى بۇ يەردە تۇرۇۋاتقىلى ئۈچ يىل بولدى، لېكىن ئۇ تەبىئەتكە كۆپ بولسا ئىلگىرى بۇ يەردە تۇرغان بۇرىلەرچىلىكلارنى سالاڭلىدى.

بالىلارنىڭ ھارۋىسى دۆڭگە چىققاندا، ئافى ئىشىكى ئالدىدا ئولتۇرۇپ، نورۋېگىيە يېزىقىدىكى «ئىنجىل» نى ئوقۇۋاتاتتى. ئۇ كۆرۈنۈشى غەلىتە بوۋاي ئىدى، بەستەلىك گەۋدىسى ئاستىدا قىسقا خامۇت پۇتلىرى ئاران كۆرۈنۈپ تۇراتتى. پاختىيىپ كەتكەن ئاپئاق چاچلىرى خۇددى ئاتنىڭ يايلىسىدەك، قان تېمىپ تۇرغان ئىككى مەڭ-زىگە چۈشۈپ تۇراتتى، بۇ ھالىتى ئۇنى تېخىمۇ قېرى كۆرسىتىپ تۇراتتى. ئۇ پۇتسىغا ئاياغ كىيىمىگەن، ئەمما

ئۇچىسىغا پاكىز ئالدى ئوچۇق كۆڭلەك كىيگەندى. ئۇ ئەزەلدىن چېركاۋغا بارمىسىمۇ، ھەر يەكشەنبە كۈنى ئە- تىگەندە پاكىز كۆڭلىكىنى كىيۋالاتتى. ئۇنىڭ ئۆز ئالدى- غا دىنىي قارىشى بار ئىدى، يەرلىك دىنىي جەمئىيەت بىلەن قىلچە سىغىشالمايتتى. ئۇ ھەپتە - ھەپتىلەپ ئادەم- لەرگە كۆرۈنمەيتتى، ئۆيىدە بىر كالىپىدار بار، ھەر كۈنى بىر ۋاراق يىرتىپ تۇرغاچقا، ھەپتىلەردە ئازغىشىپ قال- مايتتى. ئۇ خامان تېپىدىغان مەزگىلدە باشقىلارغا ئانچە - مۇنچە ئىشلەپ بېرەتتى، ئالدىغا ئىزدەپ كەلسە، ماللىرىنى داۋالاپ قوياتتى. ئۆيدىكى چاغلاردا چىۋىقتا سەگەنچۈك توقاتتى ياكى «ئىنجىل» يادلايتتى.

ئافى ئۆزى خالاپ تاللىۋالغان تەركىدۇنيالىق تۇرمۇ- شىدىن رازى ئىدى. ئۇ ئادەملەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاش- قان يەرلەردىن، ئاشقان - تاشقان تاماق، قاچا - قۇچا پارچىلىرى دېگەندەك ئەخلەتلەردىن بىزار ئىدى، رەتلىك پاكىز دالىنى ئەۋزەل كۆرەتتى. ئۇ دائىم، بۇرسۇقنىڭ ئۇۋىسى ئادەملەرنىڭ ئۆيىدىن پاكىز، ئەگەر ئۆيۈمدە ئايال خوجىدار تۇرغۇزغان بولسام، ئۇنى «بۇرسۇق خانىم» دەپ ئاتىغان بولاتتىم، دەيتتى. «بۇ يەردە «ئىنجىل» دىكى سۆزلەرنىڭ ھەقىقىيلىقىنى تېخىمۇ ھېس قىلغىلى بولىدۇ» دېگەن سۆزىدىن ئۇنىڭ بۇ قاقاس دالىغا قانچىلىك مۇھەببىتى بارلىقىنى تېخىمۇ ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ گەمىسى ئالدىدا تۇرۇپ كەڭ كەتكەن دالىغا، جىلۋە قىلىپ تۇرغان ئاسمانغا، ئوتتەك قۇياش نۇرى ئاس- تىدا ئاقىرىپ، قورۇلۇپ كەتكەن ياۋا ئوتلارغا قارىسىد- ىڭىز، چەكسىز جىمجىتلىقنى بۇزۇپ سايىرىشىۋاتقان بوز

تورغاي، بۇدۈنلەرنىڭ ئاۋازلىرىنى، تومۇزغىلارنىڭ چى-
رىلداشلىرىنى ئاڭلىسىڭىز، ئافېنىڭ بۇ گېپىنىڭ مەنى-
سىگە چۈشىنىسىز.

بۇ يەكشەنبە چۈشتىن كېيىن ئۇنىڭ چىرايىدا بەخت
نۇرى جىلۋىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ كىتابنى يېپىپ تىزىغا
قويۇپ، بىر ۋاراقنى بارمىقى ئارىسىدا قىستۇرۇپ تۇرۇپ
يادقا ئوقۇۋاتاتتى:

يەھۋە بۇلاق كۆزلىرىنى تاغ جىلغىلىرىدا ئېچىپ،
سۇلارنى تاغلار ئارا يامراتتى.
دالىدىكى ھايۋانلار سۇغا ئېرىشتى، قۇلانلار تەشنىلە-
قىغا قاندى.

دەل - دەرەخلەر ياشىرىپ مېۋىگە تولدى، لىۋاننىڭ
ئارچىسى كۆكەردى.

ئۇ دەرەخلەرنى يەھۋە تىككەن.
قۇشلار ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇۋا سالىدۇ. ئاق شەمشاد
تۇرنىلارغا ماكان بولىدۇ.

ئېگىز تاغلار تاغ ئۆچكىسىنىڭ ماكانى؛ تاغ جىنىسى
قۇملارنىڭ پاناھگاھى.

ئافى «ئىنجىل» نى قايتا ئېچىشقا ئۈلگۈرمەيلا، ھار-
ۋىنىڭ تاراقلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ ئورنىدىن سەكرەپ
تۇرۇپ ھارۋا تەرەپكە يۈگۈردى.

— قورال چىقارماڭلار، قورال چىقارماڭلار! — ئۇ
قوللىرىنى سەۋدايىلارچە پۇلاڭلىتىپ ۋارقىردى.

— بىزدە قورال يوق، ئافى، قورال يوق، — ۋارقىردى.

دى ئالېكساندرا ئۇنى خاتىرجەم قىلىپ.

ئافى قوللىرىنى چۈشۈرۈپ، سۇس زەڭگەر كۆزلىرىدىكى
نى ئۇلارغا تىككىنچە دوستانە كۈلۈمسىرىدى.

— ئەگەر سەگەنچۈك بولسا، بىرنى ئالاھىلى دەپ
كەلگەن، — دېدى ئالېكساندرا كېلىش مەقسىتىنى چۈ -
شەندۈرۈپ، — ئاندىن مېنىڭ بۇ ئۇكام سىزنىڭ ھېلىقى
ئۈستىدىن قۇشلار كەتمەيدىغان كۆلىڭىزنى كۆرۈپ باق -
ماقچى ئىدى.

ئافى ساراڭلارچە كۈلۈپ قويۇپ، ئاتلارنىڭ بۇرىنى -
نى، ئېغىزدۇرۇقىنىڭ ئارقىسىنى سىلاشقا باشلىدى.

— ھازىر كۆلدە قۇشلار كۆپ ئەمەس. بۈگۈن ئەتە -
گەن بىر نەچچە ئۆردەك، يەنە بىر نەچچە لايخورەك سۇ
ئىچكىلى كەلگەن. لېكىن ئالدىنقى ھەپتە بىر تۇرنا كې -
لىپ، بىر كېچە تۈنەپ ئەتىسى كەچتە كەتتى. مەن بۇ -
نىڭ سەۋەبىنى بىلەلمىدىم. چۈنكى بۇ تۇرنىلار كېلىدىغان
پەسىل ئەمەستە. ئادەتتە كۈزدە كېلەتتى. يەنە بىرى، قا -
راڭغۇ چۈشۈشى بىلەنلا، بۇ كۆلدىن ھەر خىل غەلىتە
ئاۋازلار ئاڭلىنىدۇ.

ئالېكساندرا ئۇنىڭ گەپلىرىنى كارغا تەرجىمە قىلىپ
بەردى. كارل نېمىنىدۇ خىيال قىلىپ تۇرۇپ كەتتى.

— ئۇنىڭدىن سوراپ بېقىڭا، ئالېكساندرا، بىر قې -
تىم بۇ يەرگە بىر دېڭىز چايكىسى كەپتۇ، دەپ ئاڭلىغانى -
دىم، راستمىكىن.

ئالېكساندرا بۇ گەپنى ئۇنىڭغا تولىمۇ تەستە ئۇقتۇر -
دى.

ئافى باشتا گاڭگىراپ تۇرۇپ كەتتى، كېيىن بىردىنلا

خۇدا ئۇلارنى دائىم كۆزىتىپ، سانىنى ئېلىپ تۇرىدۇ.
«ئىنجىل» دا خىرىستوس ئىيسا شۇنداق دېگەن.

— بولدى قىلىڭ، ئافى، — دەدى روئې، — كۆلد-
ئىزدە ئاتلارنى سۇغىرىۋالساق بولامدۇ؟ يەنە قورسقىغا
ئازراق چۆپ بەرسەك. بۇ يەرگە كېلىدىغان يول بەك ناچار
ئىكەن.

— راست دەيسىلەر، يول بەك ناچار، — بوۋاي ئاتنى
ھارۋىدىن چىقىرىش ئۈچۈن، ئۆيەر - بۇ يەرنى تارتىشتۇر-
غىلى تۇردى، — يول بەك ناچار، شۇنداقمۇ، قىزچاق؟ بۇ
تورۇق ئاتنىڭ تايچىقى بارمۇ؟

ئوسكار بوۋاينى ھارۋا يېنىدىن تارتتى:

— بۇ ئىشلارنى ئۆزىمىز قىلايلى، ئافى. بۇ ئاتلار-
دىن كېسەل تېپىپ يۈرمەڭ يەنە. سىز ئالبېكساندىراغا سە-
گەنچۈكلىرىڭىزنى كۆرسىتىڭ.

ئافى ئالبېكساندىرا بىلەن ئامنى گەمىسىگە باشلاپ
كىردى. گەمە بىر ئېغىزلا، تامللىرى تەكشى سۇۋالغان،
ئاپشاق ئاقارتىلغان، ئاستىغا ياغاچ ياتقۇزۇلغانىدى. تاماق
ئېتىدىغان بىر ئوچاق، ئۈستىگە كىليونكا سېلىنغان بىر
شېرە، ئىككى ئورۇندۇق، بىر سائەت، كالىپندار كۆزگە
تاشلىنىپ تۇراتتى. دېرىزە تەكچىسىدە يەنە بىرنەچچە
پارچە كىتاب تۇراتتى. ئۆيدىكى بار نەرسە مۇشۇ. ئۆي
ئىچى چىنىدەك پاكىز ئىدى.

— قەيەردە ئۇخلايسىز، ئافى؟ — سورىدى ئامى ئەتە-

راپقا كۆز يۈگۈرتۈپ چىققاندىن كېيىن.

ئافى تامدىكى ئىلغۇچتىن بىر سەگەنچۈكنى چۈشۈر-
دى، ئىچىدە بىر پارچە سۇ كالىسىنىڭ تېرىسى تۇراتتى.

— مۇشۇنىڭدا ئۇخلايمەن، بالام. سەگەنچۈكتە ئۇخلىسا بەك راھەت. قىشتا ئۈستۈمگە بۇ تېرىنى يېپىند-
ۋالىمەن. مەن ئىشلىگەن يەردىكى كارىۋاتلار بۇ سەگەن-
چۈكتەك راھەت ئەمەس.

بۇ چاغدا، ئامنىڭ يۈرىكىدىكى قورقۇنچلار پۈتۈن-
لەي تۈگىدى. ئۇ گەمنى ئەڭ ئېسىل ئۆي ئىكەن دەپ
ئويلاپ قالدى. بۇ گەمنىڭمۇ، ئافىنىڭمۇ ئادەمنىڭ ئام-
راقلىقى كەلگۈدەك ئاجايىپ يەرلىرى بار ئىدى.

— ئۇ قۇشلار سىزنىڭ ئۆزلىرىگە ياخشى مۇئامىلە
قىلىدىغانلىقىنى بىلەمدۇ؟ قۇشلار شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يەر-
گە كۆپ كېلەمدۇ؟

ئافى يەردە تىزلىنىپ ئولتۇردى.

— بىلەمسەن، بالام، ئۇلار ناھايىتى يىراقلاردىن ئۇ-
چۇپ كېلىدۇ، ھېرىپ كېتىدۇ. ئۇلار كۆكتىن قارىسا،
بىزنىڭ كەنت قاپقاراڭغۇ، تولىمۇ تىنچ كۆرۈنىدۇ. ئۇلار
ئازراق ئۇسسۇزلۇق ئىچىۋېلىش، يۇيۇنۇۋېلىش، ئاندىن
يولنى داۋاملاشتۇرۇشى كېرەك ئىدى. ئۇلار نېرى قا-
راپ، بېرى قاراپ، خۇددى قارا تۇپراققا بىر پارچە ئەينەك-
نى پاتۇرۇپ قويغاندەك بىر يورۇقلۇقنى يىراقتىن كۆر-
دۇ. بۇ دەل مېنىڭ كۆلۈم ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بۇ
يەرگە قونىدۇ، ھېچقانداق پاراكەندە قىلىشقا ئۇچرىماي-
دۇ. بەزىدە ئۇلارغا ئازراق قوناق چېچىپ بېرىمەن. ئۇلار
بۇ ئىشلارنى باشقا قۇشلارغا سۆزلەپ بېرىدۇ، ئىككىنچى
يىلى تېخىمۇ كۆپ قۇش كېلىدۇ. خۇددى يەردە بىزنىڭ
يولمىز بولغىنىدەك، ئۇلارنىڭمۇ ئاسماندا ئۇچىدىغان يو-
لى بولىدۇ.

ئامى تىزنى سىلىغىنىچە خىيالغا پېتىپ ئولتۇرۇپ
كەتتى.

— ئافى، ئاڭلىسام باشلامچى بولۇپ ئۇچۇپ كېلىد-
ۋاتقان ياۋا ئۆردەك ھېرىپ قالغاندا ئەڭ ئارقىغا چۈشۈۋالدى-
دىكەن، ئاندىن ئارقىدىكى ياۋا ئۆردەك ئالدىغا ئۆتتىد-
كەن، بۇ راستمۇ؟

— توغرا، ھەممىدىن جاپا تارتىدىغانلىرى باشلامچى
بولۇپ ئۇچىدىغانلىرى. چۈنكى ئۇلار شامالنى يېرىپ ئۇ-
چىدۇ ئەمەسمۇ، شۇڭا ئۇزۇنغا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ،
يېرىم سائەتچە چىدار، ئاندىن سەپنىڭ ئارقىسىغا چۈشۈ-
ۋالىدۇ. ئارقا تەرەپتىن بىرى ئالدىغا ئۆتۈپ باشلامچى
بولۇپ ئۇچىدۇ. ئۇلار مۇشۇنداق توختىماي ئالمىشىپ
تۇرىدۇ، لېكىن قاتتىق مەشىق كۆرگەن ئەسكەرلەردەك،
سەپنى ھەرگىز قالايمىقانلاشتۇرۇۋەتمەيدۇ.

يىگىتلەر كۆل بويىدىن قايتىپ كەلگەندە، ئالپىك-
ساندىرا سەگەنچۈكىنى تاللاپ بولغانىدى. ئۇلار گەمگە
كىرىشكە پېتىنالمىي، سىرتتىكى دەرەخ سايىسىدا ئول-
تۇردى. ئالپىكساندىرا بىلەن ئافى گەمە ئىچىدە قۇشلار ۋە
ئۇنىڭ تۇرمۇش كۆچۈرۈش ئۇسۇلى، ئافىنىڭ نېمە ئۇ-
چۇن ئەزەلدىن گۆش يېمەيدىغانلىقى توغرىلۇق پاراڭلى-
شىۋاتتى.

ئالپىكساندىرا قوللىرىنى شىرە ئۈستىگە قويۇپ، بىر
ياغاچ ئورۇندۇقتا، ئافى ئۇنىڭ پۇتى يېنىدا، يەردىلا ئول-
تۇراتتى.

— ئافى، — دەيدى ئالپىكساندىرا كۆرسەتكۈچ بارمىد-
قى بىلەن كىليونكا ئۈستىگە بىر نېمىلەرنى سىزىپ تۇ -

رۇپ، — بۈگۈن ئاساسلىقى سەگەنچۈك سېتىۋېلىش ئۈ-
چۈن ئەمەس، سىز بىلەن پاراڭلاشقىلى كەلگەن.
— شۇنداقمۇ؟ — بوۋاي پايپاق كىمىگەن پۇتىنى
يەرگە سۈركەپ قويدى.

— بىزنىڭ خېلى كۆپ چوشقىمىز بار، ئافى، باش-
قىلار ماڭا ئەتىيازدا سېتىۋېتىشنى نەسەت قىلغانىدى،
ساتقۇم كەلمىدى. بىراق ھازىر نۇرغۇن ئائىلىلەرنىڭ
چوشقىلىرى ئۇلۇپ كېتىۋاتىدۇ. مەن بىر ئاز ئەنسىرەپ
قالدىم. قانداق قىلسام بولار؟

ئافىنىڭ خۇنى يوق كۆزلىرى بىردىنلا نۇرلاندى.
— سىز چوشقىلارغا يۇندا دېگەندەك نەرسىلەرنى
بېرىسىز، شۇنداقمۇ؟ ئەلۋەتتە، يەنە قېتىقمۇ بار! ھە،
ئاندىن ئۇلارنى سېتىق ھەم پاسكىنا قوتاندا باقسىز.
سىزگە ئېيتسام، سىڭلىم، بىزنىڭ بۇ يەرنىڭ چوشقىلى-
رىنىڭ ھالىغا ۋاي. ئۇلار ئىنجىلدىكى چوشقىلاردەك پاس-
كىنا بولۇپ كەتتى. ئەگەر توخۇنمۇ شۇنداق باقسىڭىز،
قانداق بولۇپ كېتەر؟ كۆممىقوناق ئېتىزىڭلار باردۇ؟ ھە
شۇ يەرگە بىر لاپاس ياساپ، چوشقىنى ئۇنىڭ ئىچىدە
يېقىڭلار. يىگىتلەر ئۇلارغا سۈزۈك سۇلارنى ئەكېلىپ
بەرسۇن. قىش كىرگۈچە شۇ يەردە باقساڭلار بولىدۇ.
ئات - كالىلارغا ئوخشاش، ئۇلارغىمۇ بۇغداي ۋە پاكىز
يېمەكلىكلەرنى بېرىڭلار. چوشقا پاسكىنىچىلىقنى ياخ-
شى كۆرمەيدۇ.

يىگىتلەر ئۇنىڭ گەپلىرىنى سىرتتا ئاڭلاپ ئولتۇرات-
تى.

— ئورنىڭدىن تۇر، — دېدى روئى ئاكىسىنى نو -

قۇپ، — ئاتلارنىڭمۇ قورسقى تويدى، ئەمدى ھارۋىنى قېتىپ بۇ يەردىن كېتىۋالايلى. ئۇ ئالېكساندرانىڭ كالىد-سىنى ئەخمىقانه خىياللار بىلەن توشقۇزۇۋېتىدىغان بولدى. ئەمدى ئۇ بىزنى چوشقا بىلەن بىر ئۆيدە ياتقۇزمىسا بولىدۇ.

ئوسكار غۇدۇراپ ئورنىدىن تۇردى. كارل ئافېنىڭ گەپلىرىنى چۈشەنمىگەن بولسىمۇ، بۇ ئىككى يىگىتنىڭ نېمىدىندۇر خاپا بولۇپ قالغانلىقىنى سەزدى. ئۇلار ئىش-نىڭ ئېغىرىدىن قاچمايتتى، لېكىن قانداقتۇر يېڭى تەجرىبە دېگەنلەردىن بىزار ئىدى، ئۇنداق ئىشلارغا ئارتۇقچە كۈچ سەرپ قىلغاننىڭ نەتىجىسىنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقىمىغانىدى. روئېنى ئالساق، ئۇ ئاكسىغا قارىغاندا جان-لىقراق بولسىمۇ، قوشنا - قولۇملىرىدىن ئۆزگىچە بىرەر ئىش قىلىپ بېقىشنى ياقتۇرمايتتى، ئالاھىدە بولۇۋالساق، باشقىلارنىڭ سۆز - چۆچىكىگە قالمىز، دەپ ئويلايتتى. ئۇلار قايتماقچى بولۇپ يولغا چىققاندا، ئىككى يىگىت بايقى خاپىلىقلىرىنى ئۇنتۇپ، ئافې ۋە ئۇنىڭ قوشلىرىنى زاتلىق قىلىشقا باشلىدى. ئالېكساندرا چۈش-قا بېقىش ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىش توغرىلۇق ئېغىز ئاچمىدى. يىگىتلەر ئۇنىڭ ئافېنىڭ گەپلىرىنى ئۇنتۇپ كەتكەن بولۇشىنى ئارزۇ قىلاتتى. ئافې ئۇلارغا بۇرۇنقىغا قارىغاندىمۇ كالىسىدىن بەكرەك كېنىپ قالغاندەك كۆرۈندى. ئۇنىڭ ئېتىزلىرى ئاق قالىدىغان بولدى، چۈنكى ئۇ ئېتىزغا ئاساسەن ئىشلىمەيتتى. ئالېكساندرا ئافې بىلەن بۇ توغرىلۇق سۆزلىشىشىنىمۇ كۆڭلىگە پۈكۈپ قويدى. يىگىتلەر كارلغا كەچلىك تامىقىنى يەپ، قاراڭغۇ

چۈشكەندە كۆلگە چۆمۈلگىلى بېرىشنى تاپلاپ خوشلاش-
تى.

شۇ كۈنى كەچتە، ئالېكساندرا قاچا - قۇچلارنى
يۇيۇپ بولغاندىن كېيىن ئاشخانا ئىشىكىدە ئولتۇردى.
ئاپسى ئاشخانىدا خېمىر يۇغۇرۇۋاتاتتى. بۇ يازنىڭ تىنچ
بىر كېچىسى ئىدى. قۇرغاق چۆپلەرنىڭ مەزىلىك ھىدى
ئادەمگە ھۇزۇر بېغىشلايتتى. چارۋىچىلىق مەيدانى تەرەپ-
تىن كۈلكە ۋە سۇنىڭ ئاۋازى كېلىپ تۇراتتى. ئاي قاقاس
ئوتلاقنىڭ يىراق چېتىدىن كۆتۈرۈلگەندە، كۆل يۈزى
خۇددى ئالتۇن ھەل بېرىلگەندەك پارقىراپ كەتتى. ئالېك-
ساندرا بالىلارنىڭ كۆل بويىدا يالىڭاچ يۈگۈرەپ يۈرگەن-
لىرىنى ياكى سۇغا سەكرەۋاتقانلىقىنى كۆرەلەيتتى. ئۇ
پارقىراپ تۇرغان كۆل يۈزىگە ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا قا-
راپ تۇراتتى. ئۇنىڭ نەزىرى ئاخىر مال ئېغىلىنىڭ جە-
نۇب تەرىپىدىكى كۆممىقوناقلىققا ئاغدۇرۇلدى. ئۇ
چوشقا قوتىنىنى ئاشۇ يەرگە سېلىشنى كۆڭلىگە پۈكتى.

4

جون بوگسېن تۈگەپ كەتكەندىن كېيىن، دەسلەپكى
ئۈچ يىلدا ئۇلارنىڭ ئائىلىسى گۈللەپ ياشىدى. ئۇنىڭ-
دىن كېيىن جاپالىق يىللار باشلاندى. «چېگرا سىزىقى»
دىكى ھەر بىر ئادەم ھالاكەت گىردابىغا بېرىپ قالدى.
ئۇدا ئۈچ يىل قاتتىق قۇرغاقچىلىق بولۇپ، يەر تۈزۈك
ھوسۇل بەرمىدى. بۇ ياۋايى يەرنىڭ ئۆزىگە چېقىلىشقا
جۈرئەت قىلغان تېرىقچىلارغا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم قارشىد.

لىق كۆرسىتىشى ئىدى. ئاپەت بولغان بىرىنچى يىلى يازدا، بوگسېن ئائىلىسىنىڭ ئەزىمەتلىرى ھەر ھالدا قەي-سەرلىك بىلەن ئېلىشىپ ئۆتۈپ كەتتى. قوناقتىن ھوسۇل بولمىغاچقا، ئەمگەك كۈچلىرى ناھايىتى ئەرزان ئىدى. روئى بىلەن ئوسكار ئىككى ئادەمنى ياللىۋېلىپ، كۆز يەتكۈسىز چوڭ يەرگە تېرىقچىلىق قىلدى، ئاخىرىغا بارغاندا چاچقان ئۇرۇقىنىمۇ يىغىۋالالمىدى. پۈتۈن كەنتتە كىلەرنىڭ بېشى چۈشۈپ كەتتى. قەرزگە بوغۇلۇپ كەتكەن دېھقانلار يەردىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر بولدى. بەزى دېھقانلار قەرزنى قايتۇرالمىسا، رەنىگە قويغان نەرسىلىرى مۇسادىرە قىلىندى. بۇ ئىش پۈتۈن كەنتتىكىلەرنىڭ روھىنى چۈشۈرۈۋەتتى. كۆچمەنلەر بازاردىكى يول بويىدا ئولتۇرۇپ، بۇ يەر ئەسلىدىنلا ئادەم تۇرىدىغان يەر ئەمەس ئىدى، ئىشقىلىپ جان باقىلى بولىدىغانلا يەر بولسا، مەيلى جاھاننىڭ ئۇ چېتى بولسىمۇ كەتسەك بولغۇدەك، دېيىشەتتى. بوگسېن ئائىلىسىنىڭ يىگىتلىرى ئەينى چاغدىلا تاغىسى ئوتتوغا ئەگىشىپ چىكاگوغا بېرىپ بولدى. خانىدا ئىشلىگەن بولسىمۇ، بۇ يەردىن كۆپ ياخشى ياشىغان بولاتتى. كۆپ ساندىكى قوشنىلىرىغا ئوخشاش، ئۇلار ئەزەلدىن باشقىلار ئاچقان يولدا مېڭىپ ئۆگىنىپ قالغان، بىرەر يېڭى يەرگە بېرىپ يول ئاچىدىغان ئاۋان-گارتلاردىن ئەمەس ئىدى. مۇقىم كەسپى، بىرنەچچە كۈن-لۈك دەم ئېلىشى بولسا، ئىشىغا كالا ئىشلىتىش كەتمەسە، ئۇلار ئۈچۈن بەخت دېگەن مۇشۇ ئىدى. ئۇلار ئېسىنى تېپىپ بولغۇچە بۇ قاقاس دالىغا ئەكېلىپ تاشلىۋېتىلدى، بۇ ئۇلارنىڭ خاتالىقى ئەمەس. بىر بوز يەر ئاچ-

قۇچىدا يۈكسەك تەسەۋۋۇر كۈچى بولۇشى، ئۇنىڭ بىرەر نەرسىنى ئىجاد قىلىش پىلانىدىن ئالغان خۇشاللىقى شۇ نەرسىنىڭ ئۆزىدىن ئالغان خۇشاللىقتىن ئۈستۈن تۇرۇشى كېرەك.

ئاپت بولغان ئىككىنچى يىلى، يازمۇ ئۆتۈپ كېتىش ئالدىدا تۇراتتى. سېنتەبىرنىڭ بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن، ئالېكساندرا جىلغىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئېتىزغا تاتلىقياڭ-يۇ كولىغىلى باردى. جىمى جانلىقنى ھالىدىن كەتكۈزۈۋەتكەن بۇ ھاۋادا تاتلىقياڭيۇ ئوبدان ئوخشىغانىدى. كارل ئېتىزلىققا ئۇنى ئىزدەپ بارغاندا، ئۇ كەتمەنگە يۈلەنگەنمىچە خىيالغا پېتىپ تۇراتتى، شىلەپسى يەرگە تاشلاپ قويۇلغانىدى. چاك - چاك يېرىلىپ كەتكەن يەردىن قۇرۇپ قالغان پېلەكنىڭ ھىدى كېلەتتى. ئېتىزدىكى تەرخەمەك، كاۋا ۋە تۇرۇنجىلار سارغىيىپ كەتكەنىدى. ئېتىز قىرىغا تۈكلۈك مەرۋايىتىگۈل ۋە بۆلجۈرگەنلەر ئۆسۈپ قالغانىدى. ئېتىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر قاتار مالنا ۋە ئۇششاق ئۈزۈم تېلى بار ئىدى. جانلىق تۇرغان بىرنەچچە تۈپ تىرناقگۈل بىلەن شىۋاق بوگسېن خانىمىنىڭ كۈن پاتقاندىن كېيىن سۇغرىپ قويغانلىقىنىڭ شاھىدى ئىدى. بۇ ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپ ئىدى. كارل ئالېكساندرادىن كۆزىنى ئۈزمەي، ئېتىزلىقتىكى كىچىك يول بىلەن كېلىۋەردى. ئالېكساندرا ئۇنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى سەزمىدى، چىرايى يەنىلا شۇنداق جىددىي، مىدىر قىلماي تۇرۇۋەردى. ئۇ قىزىرىپ كەتكەن قۇيۇق چېچىنى چوققىسىغا تۈرمەكلىۋالغان، قۇياش نۇرىدا خۇددى كۆيۈۋاتقان دەك كۆرۈنەتتى. ھاۋا ئوبدانلا سالقىن تارتىپ قالغان،

قۇياش نۇرى ئادەمگە راھەت بېغىشلايتتى. ئاسمان ئاجا-
يىپ سۈزۈك، بىرەر بۈركۈت ئۇچسا، ئۇنى ئاسماننىڭ
خېلى بىر يەرلىرىگە بارغۇچە كۆزدىن يىتتۈرۈپ قويمايت-
تىڭىز. كارلەك چىرايىدىن قاچانلا قارسا مىسكىنىڭ
چىقىپ تۇرىدىغان يىڭىت، ئېغىر ئاپەت بولغان بۇ ئىككى
يىلدا يۈرىكى ئېزىلىپ كەتكەن ئادەممۇ مۇنداق ئېسىل
ھاۋانى كۆرسە، بۇ يەرگە ئامراق بولۇپ قالاتتى. كارل
بۇ يەردىن بىر خىل ساغلام، ياشلىقنىڭ، ياۋايىلىقنىڭ
ھىدى تارقىلىپ تۇرغانلىقىنى ھېس قىلدى، بارلىق كۆ-
كۈلسىزلىكلەرنى ئۇنتۇدى.

— ئالېكساندرا، — دېدى ئۇ قىزغا يېقىنلاشقاندا، —
سىزگە دەيدىغان گېپىم بار ئىدى، مالىنانىڭ يېنىدا ئولتۇ-
رۇپ پاراڭلىشايمى، — ئۇ تاتلىقياڭيۇ قاچىلانغان خالتىنى
كۆتۈردى، ئىككىسى قاتارلىشىپ ماڭدى، — سىلەرنىڭ
ئۆيدىكى يىڭىتلەر شەھەرگە كىرىپ كەتتىمۇ؟ — ئۇ قۇ-
ياش نۇرىدا قىزىپ كەتكەن توپا ئۈستىدىلا ئولتۇردى، —
بىز ئاخىر بىر قارارغا كەلدۇق، ئالېكساندرا، بۇ يەردىن
كېتىدىغان بولدۇق.

ئالېكساندرا خۇددى ئۇنىڭدىن قورقۇۋاتقاندەك قار-
دى:

— راستمۇ، كارل؟ بېكىتىپ بولدۇڭلار؟
— شۇنداق. سايىت لوۋستىن دادامغا خەت كەلدى.
ئۇنىڭ بۇرۇنقى تاماكا زاۋۇتىدىكى خىزمىتىنى ئەسلىگە
كەلتۈرۈپ بېرىدىكەن. 11 - ئاينىڭ 1 - كۈنىگىچە ئۇ
يەرگە بېرىپ بولمىساق بولمايدىكەن. بۇ ئۇلارنىڭ يېڭى
ئىشچى ئالدىدىغان مەزگىلى ئىكەن. بىز ئۆيلىرىمىزنى

قانچىلىك باھاغا كەلسە شۇنچىلىككە سېتىۋېتەيلى دەۋاتدە.
مىز. ماللىرىمىزنى بىر تەرەپ قىلىپ بولدۇق. ئۆيدە
ئېلىپ كەتكۈدەكمۇ تۈزۈك نەرسە يوق. مەن بىر گېرماندە.
يىلىك ئويماندىن ئويمانچىلىقنى ئۈگەنمەكچى، ئادە.
دىن چىكاگوغا بېرىپ خىزمەت ئىزدەيمەن.
ئالېكساندرانىڭ قولى پەسكە تاشلىنىپ، كۆزى ياشدە.
تىن غۇۋالاشتى.

كارلىنىڭ سەزگۈر لەۋلىرى تىترىدى، قولىدىكى ياشدە.
غاچتا توپىنى جىجىپ تۇرۇپ سۆز باشلىدى:

— سىلەردىن ئايرىلىشقا كۆزۈم قىيمايدۇ، ئالېك.
ساندرا، سىز بىز بىلەن نۇرغۇن جاپالارنى بىللە تارتقان،
دادامنىڭ نۇرغۇن قىيىنچىلىقلىرىنى يېنىكلىتىپ بەرگەندە.
دىڭىز. مانا ئەمدى بېشىڭىزغا ئەڭ ئېغىر كۈنلەر كەلە.
گەندە، سىزنى تاشلاپ قاچماقچى بولۇۋاتىمىز. لېكىن
بىز بۇ يەردە تۇرساق، سىزگە ئېغىرچىلىقىمىز چۈشسە
چۈشىدۇكى، قىلچە پايدىمىز تەگمەيدۇ. دادام دېھقانچىدە.
لىقنىڭ ئەھلى ئەمەس، بۇنى سىزمۇ بىلىسىز. مېنىڭ بۇ
ئىش بىلەن تېخىمۇ خوشۇم يوق، مۇنداق ئەھۋالدا، بىز
كۈندىن - كۈنگە كەينىمىزگە كېتىۋېرىدىكەنمىز.

— بۇ دېگىنىڭىز ئورۇنلۇق، كارل، بۇنى چۈشىنىدە.
مەن. بۇ يەردىكى كۈنلىرىڭىز بېھۋەدە ئۆتۈپ كەتتى.
باشقا يەردە بولغان بولسىڭىز، نۇرغۇن ئىشلارنى تاللا
ئاتقۇزالايتتىڭىز. سىز ئون توققۇز ياشقا كىرىپ قالدە.
ڭىز، سىزنى بۇ يەردە ئېلىپ قېلىش نىيىتىم يوق، بۇرۇندە.
دىنلا بۇ يەردىن كېتىشىڭىزنى ئارزۇ قىلاتتىم. لېكىن
سىزدىن ئايرىلىپ قالدىغانلىقىمنى ئويلىساملا، سىز بۇدە.

نى ھېس قىلالماسلىقىڭىز مۇمكىن، يۈرىكىمگە بىر قور-
قۇنچ كىرىۋالدى، — ئۇ مەڭزىلىرىنى بويلاپ ئېقىۋاتقان
باشلىرىنى سۈرتتى، بۇنى يوشۇرۇپمۇ ئولتۇرمىدى.
— بىراق، ئالېكساندرا، — دېدى كارل ئازابلانغان
ھالدا، — روئى بىلەن ئوسكارغا ئانچە — مۇنچە ياردەم
قىلغىنىمنى ھېسابقا ئالمىغاندا، سىزگە تۈزۈك بىر ئىش
قىلىپ بېرەلمىدىم.

ئالېكساندرا كۈلۈمسىرەپ بېشىنى چايقىدى.
— ئۇنداق دېمەڭ، سىزنىڭ مېنى چۈشەنگەنلىكىد-
ىڭىز، ئۆكىلىرىمنى، ئاپامنى چۈشەنگەنلىكىڭىزنىڭ ئو-
زىلا مەن ئۈچۈن چوڭ ياردەم قىلغانلىقىڭىز. مانا بۇنى
ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرىسىدىكى بىردىنبىر ھەقىقىي يار-
دەم دەپ بىلىمەن. پەقەت سىزلا ماڭا ھەقىقىي ياردەم قىل-
دىڭىز، ئىلگىرى بېشىمغا كەلگەن خېلى — خېلى ئازاب-
لارغىمۇ چىدىغانىدىم، لېكىن سىزدىن ئايرىلىش ئازابىغا
قانداق چىدىشىمنى بىلمەيمەن.

— سىز بىلىسىز، — دېدى كارل يەرگە قاراپ، —
بىز ئىزچىل سىزگە يۆلىنىپ كەلگەن، داداممۇ شۇ. مەن
ئۇنى دائىم زاتلىق قىلاتتىم. ھەر قېتىم بىرەر ئىشقا
يولۇقسىلا، ئۇ: «بۇ ئىشنى بوگسپەن ئائىلىسىدىكىلەر
قانداق قىلىدىكىن، مەن بېرىپ ئالېكساندرادىن سوراپ با-
قاي» دەيتتى. ئاشۇ بىر ئىشنى مەڭگۈ ئۇنتۇمايمەن. ئۇ
بىزنىڭ يېڭى كەلگەن چاغلىرىمىز ئىدى، بىزنىڭ ئاتنىڭ
قورسىقى كۆپۈپ كەتتى. مەن يۈگۈرۈپ سىلەرنىڭ ئۆيگە
باردىم، دادىڭىز يوق ئىكەن، سىز مەن بىلەن بىللە كې-
لىپ، ئاتنىڭ قورسىقىدىكى يەلنى ماڭغۇزۇشنىڭ ئۇسۇ-

لسنى دادامغا ئوڭتىپ قويدىڭىز. ئۇ چاغدا سىز كىچىكلا قىز ئىدىڭىز، لېكىن دېھقانچىلىق ئىشلىرىنى بىچارە دا- دامغا قارىغاندا خېلىلا كۆپ بىلەتتىڭىز. شۇ چاغلاردا يۇرتۇمنى سېغىنىپ تۇغىشىپ كەتكەنلىرىم، ئىككىمىز- نىڭ مەكتەپتىن قايتىپ كېلىدىغان يولدا ئۇزۇندىن - ئۇ- زۇن پاراڭلاشقانلىرىمىز ئېسىڭىزدىمۇ؟ ئىشقىلىپ، ئىككىمىزنىڭ نۇرغۇن ئىشلارغا بولغان قاراشلىرىمىز ئوخشاش چىقىپ قالاتتى.

— راست، راست شۇنداق ئىدى. ئىككىمىز ئوخ- شاش بىر نەرسىنى ياخشى كۆرەتتۇق، يەنە كېلىپ، بىر- لىكتە ياخشى كۆرۈپ قالاتتۇق، بۇنى باشقىلار بىلمەيت- تى. بىزنىڭ كۆڭۈللۈك ۋاقىتلىرىمىزمۇ بولغان: مىلاد ئارچىسىنى بىللە ئىزدەيتتۇق، ئۆردەك تۇتۇشقا بىللە چى- قاتتۇق، قارىئورۇك ھارىقىنى ھەر يىلى بىللە ياسايتتۇق. ئىككىلىمىزنىڭ بىر - بىرىمىزدىن باشقا سىرداش دوستى- مىز يوق ئىدى. بىراق ھازىر... — ئالپكساندىرا ئېتىكى بىلەن كۆز ياشلىرىنى سۈرتتى، — مەن مۇشۇنداق بىر كۈننىڭ ئاخىر كېلىدىغانلىقىنى دائىم ئويلايتتىم. سىز باشقا يەرگە كەتسىڭىز، ئۇ يەردە نۇرغۇن دوستلارنى تۇتسىز، ئۆزىڭىزنىڭ ئالاھىدىلىكىنى جارى قىلدۇرالايسىز. دىغان خىزمەت تاپالايسىز. ئەمما، ماڭا خەت بولسىمۇ يېزىپ تۇرارسىز، كارل؟ بۇ مەن ئۈچۈن بەك مۇھىم.

— ھاياتلا بولسام چوقۇم يېزىپ تۇرىمەن، — دېدى يىگىت تەقەززالىق بىلەن، — يەنە كېلىپ، بۇنىڭدىن كې- يىن سىز ئۈچۈن ئىشلەيمەن، خۇددى ئۆزۈم ئۈچۈن ئىش- لىگەندەك، ئالپكساندىرا. مەن سىز ياقىتۇرىدىغان ھەم مەن-

دىن پەخىرلىنىدىغان بىر ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرىمەن.
مەن بۇ يەردە يارىماس بولۇپ قالدىم، لېكىن بۇنىڭدىن
كېيىن بىرەر ئىشنى تەۋرىتەلەيدىغانلىقىمغا كۆزۈم يېتىدۇ!
ئۇ قوشۇمىسىنى تۇرۇپ يىراقلارغا نەزەر تاشلىدى.
دى.

— ئىنىلىرىم بۇ خەۋەرنى ئاڭلىسا روھى چۈشۈپ
كېتىدىغان بولدى — دە، — دەپدى ئالېكساندرا ئۇھ تار -
تىپ، — بىراق، بۇنىڭسىزمۇ ئۇلار شەھەردىن روھى كۆ-
تۈرۈلۈپ چىقمايدۇ. بۇ يەردىن كەتمەكچى بولۇۋاتقانلار
خېلى بار ئىكەن، ئۇلار ئىنىلىرىمغا بۇ توغرىلۇق گەپ
قېتىپتىكەن، ئىنىلىرىمنىڭ كەيپىياتى تازا ياخشى ئەمەس.
ئۇلار مەندىن خاپىمىكىن دەپ ئەنسىرەيمەن، چۈنكى بۇ
يەردىن كېتىش توغرىلۇق ھەرقانداق گەپكە قۇلاق سالمى-
دىم. بەزىدە، بۇ يەرگە نېمانچە تارتىشىمەنوي، دەپمۇ
ئويلاپ قالمىمەن.

— ئەگەر خالىمىسىڭىز، بۇ ئىشنى ئۇلارغا ھازىر-
چە دېمەي تۇرساقمۇ بولىدۇ.

— بولدى، ئۇلار كەچتە قايتىپ كەلگەندە ئۈزۈملا
دەيمەن. يامان خەۋەرنى يوشۇرۇۋەرگەننىڭ پايدىسى يوق.
ئۇلارنىڭ ئەھۋالى مېنىڭكىدىنمۇ ئېغىر. روئېنىڭ ئۆيلد-
نىۋالغۇسى بار. بىچارە بالا، لېكىن ئاۋۋال ئۈزۈمىزنى
ئوڭشىۋالماي بولمايدۇ. ۋاي، كۈنمۇ پېتىپ كېتىپتۇ،
كارل، ئەمدى قايتاي، ئاپام مېنىڭ ياڭمۇ ئەكېلىشىمنى
ساقلاپ تۇرىدۇ. ھازىر كۈن پاتسىلا ھاۋا سوۋۇپ قالىدۇ-
غان بولۇپ قاپتۇ.

ئالېكساندرا ئورنىدىن تۇرۇپ ئەتراپقا قارىدى. غەرب

تەرەپتىكى ئۇيۇق ئالتۇندەك تاۋلىنىپ تۇراتتى. بىراق پۇ-
 تۇن مەھەللە ئادەمگە بىر خىل غۇۋا، كۆڭۈلسىز تۇيغۇ
 بېرەتتى. غەربىي تاغ تەرەپتە بىر توپ قارا نەرسە مىدىرلا-
 ۋاناتتى، ئۇلې ئائىلىسىنىڭ بالىلىرى ھەيدەپ كېلىۋاتقان
 كالا پادىسى ئىدى. ئامى يۈگۈرۈپ بېرىپ، كالا ئېغىلى-
 نىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. جىلغىنىڭ ئۇ تەرەپىدىكى دۆڭگە
 سېلىنغان ياغاچ ئۆيىنىڭ مورىسىدىن ئىس تۇرۇلۇپ چىقتى-
 ۋاناتتى، كالىلار ھەدەپ مۇرىشەتتى. ئالېكساندىرا بىلەن
 كارل ياڭيۇلۇقنى بويلاپ ئاستا كېتىۋاتاتتى.

— كەلگۈسى يۈز بېرىدىغان ئىشلارغا سەگەك بول-
 مىسام بولمايدۇ، — دېدى ئالېكساندىرا پەس ئاۋازدا، —
 سىز كەلگەن ئون يىلدىن بېرى يالغۇزلۇق ھېس قىلىپ
 باقمىغانىدىم. ئۇنىڭدىن ئىلگىرى كۈنلەرنى قانداق ئۆت-
 كۈزگەنلىكىم ھېلىمۇ ئېسىمدە. ئەمدى ماڭا ھەمراھ بو-
 لىدىغان ئامىدىن باشقا ئادەم قالمىدى. ئۇ ماڭا بەك يارايدۇ،
 كۆڭلى يۇمشاق.

شۇ كۈنى كەچتە، ئىككى يىگىت تاماققا چىرايىنى
 ئاچمايلا كىرىپ ئولتۇردى. ئۇلار شەھەرگە كىرگەندە
 چاپان كىيىۋالغان، لېكىن ھازىر ئۇچىسىدا يوللۇق كۆڭ-
 لەك بىلەن ئاسما ئىشتانلا بار ئىدى. ئۇلار ئەر يېتىپ
 قالدى، ئالېكساندىرانىڭ گېپى بىلەن ئېيتقاندا، ئۇلار مۇ-
 شۇ بىر نەچچە يىلدىن بېرى ئۆز ئالدىغا ئادەم بولۇپ
 يېتىشىۋاتاتتى. ئىككىسىنىڭ ئىچىدە روئى يەنىلا ۋ-
 جىك، جانلىق، ئەقىللىق، لېكىن ئالدىراڭغۇ. ئۇنىڭ
 زەڭگەر كۆزلىرى ئويناپ تۇرىدۇ، تېرىسى سىلىق ھەم
 ئاپئاق (يازدا ئاپتاپتا بويىلىرىغىچە قىزغۇچ تۈسكە كە-

رېپ قالدۇ)، سارغۇچ يىرىك چاچلىرى قاچانلا قارسا
پاخيىپ تۇرىدۇ. يەنە چوتكىدەك سارغۇچ بۇرۇتمۇ بار،
ئۇ بۇنىڭدىن تولمۇ پەخىرلىنىدۇ. ئوسكار بۇرۇت قوياي
دېسىمۇ ئامالسىز، ئۇنىڭ تۈك دىدارى يوق ئاپئاق مەڭ-
زى، ئاق رەڭلىك قېشى ئادەمگە بىر خىل چۆلدەرەپ
قالغاندەك تۇيغۇ بېرىدۇ. ئۇ بەستلىك، كۈچ - قۇۋۋىتى
تېشىپ تۇرىدۇ، يەنە كېلىپ، ئادەم ھەيران قالغۇدەك
سەۋرچان. مۇنداق ئادەملەرنى جۇۋازغا قېتىپ قويسا،
گەپ قىلماي بىر كۈن ئايلىنىدۇ. ئۇ ھەرقانداق كۈچنى
ئايىمايدۇكى، كاللىسىنى ئىشلىتىشتىن قاچىدۇ، ئىش
قىلىشتا سىزغان سىزىقتىن چىقمايدۇ، خۇددى پارازىت
قۇرتتەك، بىر ئىشنى بىر قېلىپتا قىلىۋېرىدۇ، يېڭىلىق
ئۈستىدە ئىزدەنمەيدۇ، ئاددىي جىسمانىي ئەمگەكتىن تەڭ-
لىشى يوق گۈزەل ئەخلاقى ھېس قىلىدۇ، جاپالىق ئىش-
لەشكە ئامراق. ئەگەر بىر پارچە يەرگە ئىلگىرى قوناق
تېرىلغان بولسا، ئۇ يەرگە كېيىن بۇغداي تېرىش ئۇنىڭ
كاللىسىدىن ئۆتمەيدۇ. ئۇ قوناقنى ھەر يىلى ئوخشاش بىر
كۈندە تېرىشنى ياخشى كۆرىدۇ، پەسىلنىڭ ئىلگىرى -
كېيىن كەلگىنى بىلەن كارى يوق. ئۇ، قائىدە - قانۇنىيەت-
لەرگە مۇكەممەل ئەمەل قىلغاندىلا مەسئۇلىيەت ئارتىلىپ
قالمايدۇ، ھاۋا كىلىماتى ئۇ باشقا گەپ، دەپ قارايدۇ.
ۋاقتى كەلگەندە يەردىن ھوشۇل ئالامىسا، ئېلىشىپ قال-
غان ئادەمدەك، زىرائەتنىڭ غولىغا بولۇشىغا ئۇرۇپ، دان
تۇتمىغانلىقىنى ئىپادىلەش ئارقىلىق خۇدا ئالدىدا ئۆزىدە
ئەيىب يوقلۇقىنى ئىسپاتلىماقچى بولىدۇ.

ئەمدى روئىغا كەلسەك، ئۇنىڭ ئۆپكەسى يوق، ئال-

دراڭغۇ، ئىككى كۈنلۈك ئىشنى بىر كۈندە تۈگىتىشكە ئالدىرايدۇ، قىلغان ئىشلىرىنىڭ بىرىنىڭ تايىنى يوق. ئۇ بىر ئىشنى ئېدىتلىق قىلمەن دەپ كىرىشىپ قالسا، باشقا ئىشلارغا ئېشىنالمىدۇ، نەتىجىدە مۇھىم ئىشلار بىر چەتتە تاشلىنىپ قالىدۇ. ئورما مەزگىلىدە، بۇغدايلار پىششىق ئۆتۈپ كەتكەن، ھەممە ئادەم ئېتىزدا ئالدىراش يۈرسە، ئۇ غېمىدە يوق ئۆيدە لاپاس ياساش، ھارۋا جاب-دۇقلىرىنى ياساش دېگەندەك ئىشلارنى قىلىپ ئولتۇرىدۇ. ئاندىن ئېتىزغا بېرىپ ئۆزىنى بەك ئۇرۇپ ئىشلىۋېتىپ، بېلىنى كۆتۈرەلمەي بىرەر ھەپتە ياتىدۇ. بۇ ئىككى يىگىت بۇ جەھەتتە بىر - بىرىنى تەڭشەپ تۇرىدۇ، چىقىشىپ ئۆتىدۇ. كىچىكىدىن تارتىپلا مەيلى نەگە بارسۇن، ياكى شەھەرگە كىرسۇن، دائىم بىللە كىرىدۇ، ئايرىم ماڭغان ۋاقتى يوق دېيەرلىك.

بۈگۈن كەچتە، ئۇلار كەچلىك تاماققا ئولتۇرغاندا، ئوسكار روئېغا پات - پات قاراپ قويايتتى، ئۇ روئېنىڭ قانداقتۇ بىر گەپنى تېشىشىنى كۈتۈۋاتقاندا ئىدى. روئې ئې كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ، تەخسىگە قارىغىنىچە قوشۇمىسىنى تۇرۇپ ئولتۇراتتى. ئاخىرىدا يەنىلا ئالپەك-ساندرا گەپنى تېشىپ بەردى.

ئۇ يېڭىدىن كەلتۈرۈلگەن قاتلىمىنى شىرەگە قويۇۋېتىپ، ئېغىز ئاچتى:

— لىندىستروم ئائىلىسى ساينت لوۋسقا قايتىدىغان بوپتۇ. كارلىنىڭ دادىسى يەنە تاماكا زاۋۇتىغا قايتىپ ئىشلەيدىكەن.

روئې بۇ پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي گەپ ئالدى:

— كۆرۈۋاتقانسەن، ئالېكساندرا، پۇتدا ماغدۇرى بارلىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسى بىر - بىرلەپ كېتىۋاتىدۇ. ئۆزىمىزنىڭ قەيسەرلىكىنى نامايان قىلىمىز دەپ بۇ يەردە تۇرۇۋەرگىنىمىزنىڭ پايدىسى يوق. كېتىشكە توغرا كەلگەندە كەتكەننىڭ ئۆزىمۇ بىر ئاقىلانلىك.

— سېنىڭ قەيەرگە كەتكۈڭ بار، روئى؟

— قەيەر بولسىمۇ بولۇۋېرىدۇ، ئىشقىلىپ گىياھ ئۆسىدىغان بىر يەر بولسىلا بولدى، — دېدى ئوسكار چى-رايىنى ئاچماي.

— كرىس ئائىلىسى ھويلىسىنىڭ يېرىمىنى دەريا بويىدىكى يەرگە تېگىشىپتۇ، — دېدى روئى تەخسىدىكى ياڭيۇنى ئېلىۋېتىپ.

— ئۇنىڭ بىلەن بۇ سودىنى قىلغان كىم ئىكەن؟

— شەھەرلىك چارلېز فۇلېر.

— ئۆي - مۈلۈك سودىسى قىلىدىغان ھېلىقى فۇل-

لېرمۇ؟ قارا، روئى، يەنىلا فۇلېرنىڭ كالىسى ئىشلەيدىكەن. ئۇ ھازىر نېرى - بېرى يۈگۈرۈپ، بۇ يەردىكى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدىغانلىكى يەرنىڭ ھەممىسىنى سېتىۋېلىۋاتىدۇ. قاراپ تۇر، ئۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە قاتتىق بېيىپ كېتىدۇ.

— ئۇ ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا باي، شۇڭا بۇ ئىشقا تەۋەككۈل قىلىۋاتقان گەپ.

— ئۇنداقتا بىر تەۋەككۈل قىلىپ باقساق نېمىشقا بولمايدىكەن؟ ئۇنىڭغا قارىغاندا بىزنىڭ ئالدىمىزدىكى كۈنلەر تېخى ئۇزاق. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ يەرنىڭ ئۆزى ئۇنىڭغا چاچقان بارلىق نەرسىلەردىنمۇ پۇلغا يارلپ قالىدۇ.

— بۇ مۇمكىن، لېكىن يەنىلا كۆپ پۇلغا يارمايدۇ، —
دېدى روئى كۈلۈپ، — ئالېكساندرا، سەن قارىسىغىلا بىر
نېمىلەرنى دەۋاتسەن. بىزنىڭ يېرىمىز ئەمدى ئالتە يىل
بۇرۇنقىدەك ھوسۇل بەرمەيدۇ. بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇراق-
لىشىپ قالغانلار قاتتىق خاتالاشقان، ھازىر ئۇلار بۇ ئې-
گىزلىكنىڭ دېھقانچىلىق قىلىدىغان يەر ئەمەسلىكىنى تو-
نۇپ يېتىشكە باشلىدى، شۇڭا چارۋا بىلەن جان باقمىز
دەيدىغانلاردىن باشقىلارنىڭ ھەممىسى سىرتقا قېچىشقا
باشلىدى. بۇ يەرنىڭ يەر تۈزۈلۈشى ئېگىز، دېھقانچىلىق-
قا ماس كەلمەيدۇ، شۇڭا ئامېرىكىلىقلارنىڭ ھەممىسى
كېتىۋاتىدۇ. شەھەرنىڭ شىمالىي تەرىپىدە ئولتۇرىدىغان
پېرتسى ئادامىس بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم، ئۇ بارلىق
يېرى ۋە نەرسىلىرىنى قوشۇپلا فۇللېرغا بېرىۋېتىپ، ئور-
نىغا 500 دوللار پۇل بىلەن چىكاگوغا بارىدىغان پويىز
بېلىتى ئاپتۇ.

— قارا، يەنە شۇ فۇللېر! — دېدى ئالېكساندرا
ۋارقىراپ، — ئاشۇ فۇللېر مېنى ئۆزىگە شېرىك قىلىۋال-
غان بولسىچۇ. ئۇ ئۆزىگە ماكان ھازىرلاۋېتىپتۇ! نامرات-
لار ئاشۇنداق بايلاردىن ئازراق نەرسە ئۈگەنگەن بولسا
ياخشى بولاتتى! لېكىن بۇ يەردىن قېچىپ كېتىۋاتقانلارنى
ھەقىقىي دېھقان دېگىلى بولمايدۇ، خۇددى بىچارە لىندىست-
رۇم ئەپەندىدەك. ياخشى مەزگىللەردىمۇ ئۇلارنىڭ ھالى
شۇ ئىدى. دادام قەرزلىرىنى قايتۇرۇپ بولغاندىمۇ، ئۇلار-
نىڭ بويىنىدا بىر تاغار قەرز بار ئىدى. مېنىڭچە، دادامنى
دەپ بولسىمۇ بۇ يەردە چىڭ تۇرۇشىمىز كېرەك. ئۇ بۇ
يەرنى ساقلاپ قېلىشقا پۈتۈن كۈچى بىلەن تىرىشقان. ئۇ

بۇ يەردە ھازىرقىدىنمۇ ئېغىر كۈنلەرنى ئۆتكۈزگىنى ئې-
نىق. ئىلگىرىكى ئەھۋاللار قانداق ئىدى، ئاپا؟
بوگسېن خانىم مىشىلداپ يىغلاپ ئولتۇراتتى، ئائىد-
لىدىكى مۇنداق تالاش - تارتىشلار ئۇنى ئازابلايتتى، چىد-
شىنى چىشلەپ ھەممىنى تاشلاپ كەلگەن ئۆتكەن كۈنلە-
رنى ئەسلىتەتتى.

— بۇ ئىككى بالىنىڭ نېمىشقا شۇنچە كەتكۈسى
كېلىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېچ چۈشەنمىدىم، — دېدى ئۇ
ياشلىرىنى سۈرتۈپ، — مېنىڭ ئەمدى باشقا يەرگە يۆت-
كەلگۈم يوق. يەنە بىر ناتونۇش يەرگە بارساق، كۈنلىرىد-
مىز ھازىرقىدىنمۇ تەسلىشىپ كېتىشى مۇمكىن. ئۇ
چاغدا ھەممە ئىشنى باشتىن باشلىشىمىزغا توغرا كېلىد-
دۇ. مەن بۇ يەردىن ھەرگىز يۆتكەلمەيمەن! ئەگەر ھەم-
مىڭلار كېتىمەن دەپسەڭلار، مەن يالۋۇرۇپ بولسىمۇ بىد-
رەر قوشنامنىڭ ھامىيلىقىغا ئۆتۈپ، ۋاقتى - سائىتى
كەلگەندە داداڭلارنىڭ يېنىدا ھەمراھ بولۇپ ياتارمەن.
مەن داداڭلارنى بۇ ئوتلاقتا ئات - كالىلارنىڭ ئايىغىغا
تاشلاپ كېتەلمەيمەن، — ئۇ تېخىمۇ ئېزىلىپ يىغلاپ
كەتتى.

ئوغۇللار چىرايىنى ئاچماي ئولتۇراتتى. ئالېكساندىرا
ئاپسىنىڭ مۇرىسىنى سىلاپ تۇرۇپ تەسەللى بەردى:
— ئۇنداق بولمايدۇ، ئاپا، سەن كېتىشىنى خالىمىد-
ساڭ كەتمەيمىز. ئامېرىكا قانۇنى بويىچە بولغاندا، بۇ
يەرنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى ساڭا تەۋە بولىدۇ، سەن قو-
شۇلمىساڭ ئۇنى سېتىۋېتەلمەيمىز. بىز پەقەت سېنىڭ
پىكرىڭنى ئاڭلاپ باقماقچى، سەن دادام بىلەن بۇ يەرگە

كەلگەندە ئەھۋال قانداق ئىدى؟ راستتىنلا ھازىرقىدەك نا-
 چارمىدى؟ ئۇنداق ئەمەستۇ؟

— ھە، ھازىرقىدىن كۆپ ناچار ئىدى، — دەيدى
 بوگسېن خانىم ئېسەدەپ، — قۇرغاقچىلىق، بۇغداي پىد-
 تى، مۆلدۈر، ھەممە نەرسە بار ئىدى! ئېتىزلار چاك -
 چاك بولۇپ يېرىلىپ كېتەتتى، جىلغا بويىدا ئۈزۈملەر
 يوق ئىدى. ئۇ چاغدا بىز ئۆتكۈردىكى ياۋايى ئادەملەردەك
 ياشايتتۇق.

ئوسكار ئورنىدىن تۇرۇپ تاق - تاق دەسسەپ چىقىپ
 كەتتى، روئى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشتى. ئۇلار ئالېك-
 ساندىرانى قەستەن ئاپىسىنى قۇترىتىپ بىز بىلەن قارشىلىد-
 شىۋاتىدۇ دەپ ئويلىغانىدى. ئەتىسى ئەتىگەن ئۇلار ئىك-
 كىسى يەنىلا قاپاق ئاچمىدى، ئادەتتىكىگە ئوخشاش ئايد-
 سى بىلەن ھەدىسىگە ھەمراھ بولۇپ چېركاۋغىمۇ بارمىد-
 ىدى، ئەتىگەنلىك تامىقىنى يەپلا ئاشلىق ئامبىرىغا كىرىپ
 كېتىپ، بىر كۈن قارىسىنى كۆرسەتمىدى. چۈشتىن كې-
 يىن كارل كەلگەندە، ئالېكساندىرا كۆزى بىلەن ئاشلىق
 ئامبىرىنى شەرەتلىدى. كارل ئۇنىڭ مەقسىتىنى چۈش-
 ىنىپ، ئىككى يىگىت بىلەن قارتا ئويناش ئۈچۈن ئاشلىق
 ئامبىرىغا ماڭدى. ئۇلار يەكشەنبە كۈنى قارتا ئويناشنى
 بىر خىل يامانلىق تىلەش دەپ قارايتتى، شۇڭا قورساق
 كۆپۈكىنى چىقىرىۋېلىش ئۈچۈن قەستەن ئوينىۋاتاتتى.

ئالېكساندىرا ئۆيىدىن سىرتقا چىقمىدى. بوگسېن خا-
 نىمنىڭ يەكشەنبە كۈنى چۈشتە بىردەم ئۇخلىۋالدىغان
 ئادىتى بار ئىدى. بۇنداق چاغدا ئالېكساندىرا كىتاب ئو-
 قۇيتتى، باشقا كۈنلىرى پەقەت گېزىت ئوقۇپلا قوياتتى.

لېكىن يەكشەنبە كۈنلىرى ۋە قىشنىڭ ئۇزۇن كېچىلىرىدە -
 نى كىتاب ئوقۇپ ئۆتكۈزەتتى. ئۇ بار بولغان ئازغىنا
 كىتابلارنى نەچچە قېتىم ئوقۇپ بولغانىدى، «فىتسىيوف
 ھەققىدە رىۋايەت»^① دېگەن كىتابنىڭ خېلى - خېلى يەرلىدە -
 رىنى يادلاپ بېرەلەيتتى. يەنە ئازدۇر - كۆپتۈر كىتاب
 ئوقۇغان شۋېتسىيىلىكلەرگە ئوخشاش، لىنگفىللوۋنىڭ^②
 داستانلىرىنى، «ئالتۇن رەڭ رىۋايەت»، «ئىسپانىيىلىك
 ئوقۇغۇچى» دېگەن ئەسەرلەرنى ياخشى كۆرەتتى. بۈگۈن
 ئۇ تەۋرەنمە ئورۇندۇقتا ئولتۇراتتى، تىزى ئۈستىدە شۋېت -
 سىيە يېزىقىدىكى «ئىنجىل» ئېچىقلىق تۇراتتى، لېكىن
 ئۇنى ئوقۇمىغانىدى، ئوتلاقنىڭ ئايغىدا كۆزدىن غايىب
 بولىدىغان يەر ئۆرسى يولغا خىيالچان قاراپ تۇراتتى.
 ئۇنىڭ تۇرقىدىن بىر خىل خاتىرجەملىك چىقىپ تۇراتتى.
 بۇ ئۇنىڭ بىر ئىشقا قاتتىق كالا قاتۇرۇۋاتقان چاغدىكى
 ھالىتى ئىدى. ئۇنىڭ تەپەككۈرى ئاستا، ھەقىقىي، قەتئىي
 ئىدى، لېكىن قىلچە زورۇقۇش يوق ئىدى.
 پۈتۈن چۈشتىن كېيىن ياتاق ئۆينىڭ ئىچى جىم -
 جىت، قۇياش نۇرىغا چۆمۈلۈپ تۇردى. ئامى ئاشخانا
 ئۆينىڭ پېشايۋىنى ئاستىدا توشقان تۇتىدىغان قاپقان ياسا -
 ۋاتاتتى. مېكىيانلار سايىرشاتتى، شامال ئىشىك ئالدىدە -
 كى بۇغداي سامىنىنى يەلپۈيتتى.
 كەچتە، كارل بىلەن ئىككى يىگىت كەچلىك تاماققا
 بىللە كىردى.

① ئىسلاندىيىنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئەسىرى، شىمالىي ياۋروپادا كەڭ تارقالغان.

② لىنگفىللوۋ (1807-1882) ئامېرىكىنىڭ داڭلىق روماننىڭ شائىرى، ياۋرو -
 پادا بەلگىلىك تەسىرگە ئىگە.

— ئامى، — دەدى ئالېكساندرا ھەممەيلەن شىرەنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، — سىرتلارنى ئاي-لىنىپ كېلىشنى خالامسەن؟ مەن سىرتلارنى بىر قۇر ئايلىنىپ كەلمەكچى، خالساڭ مەن بىلەن بىللە بارغىن. يىگىتلەر باشلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ ھەيرانلىق ئىچىدە ئۇنىڭغا قاراشتى. ئۇلار ئالېكساندرا نىڭ مۇنداق خىياللىرىدىن قورقاتتى، كارل بولسا بۇنىڭغا قىزىقاتتى.

— بەلكىم ئارتۇقچە جاھىللىق قىلىپ تۇرۇۋېلىۋات - قاندىمەن، — دەدى ئالېكساندرا گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — ھازىرغىچە باشقىچە بىر ئىش قىلىپ بېقىشقا قوشۇلماي كېلىۋاتمەن. ئەتە ھارۋا بىلەن دەريا بويىدىكى كەنتكە بارماقچى. ئۇ يەردە بىرنەچچە كۈن تۇرۇپ، زادى نېمىلەر بارلىقىنى كۆرۈپ كېلەي دەيمەن. ئەگەر ياخشى - راق بىر نەرسە ئۇچراپ قالسا، ئىككىڭلار بېرىپ سودىلىشىپ كەلسەڭلار بولىدۇ.

— ئۇ يەردىكىلەر بىزنىڭ بۇ يەردىكى نەرسىلەرگە بىرەر نەرسىنى تېگىشمەيدۇ، — دەدى ئوسكار چىرايىنى ئاچماي.

— مەن دەل مۇشۇنى ئۇقۇپ كەلمەكچى. بەلكىم ئۇلارمۇ بىزگە ئوخشاش قاقشاپ ياشاۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. بۇ تاغدا تۇرۇپ قارىسا ئۇ تاغ ئېگىز كۆرۈنىدۇ ئەمەسمۇ؟ كارل، «ئاندىرسېن چۆچەكلىرى» دىكى ھېلىقى گەپنى بىلىسىزغۇ: شۋېتسىيىلىكلەر دانىيىنىڭ بولكىسىنى ياخشى كۆرىدىكەن، دانىيىلىكلەر بولسا شۋېتسىيىنىڭ بولكىسىنى ياخشى كۆرىدىكەن. چۈنكى كىشىلەر ئومۇميۈزلۈك چەت ئەلنىڭ بولكىسى ياخشى دەپ

قارايدىكەن. نېمىلا بولسۇن، دەريا بويىدىكى يەرلەر توغ-
رۇلۇق نۇرغۇن گەپ ئاڭلاپ كەتتىم، شۇڭا ئۆز كۆزۈم
بىلەن بىر كۆرۈپ كېلەي دەۋاتىمەن.

— دىققەت قىلغىن، — دېدى روئى خاتىرجەم
بولالماي، — نېمىلا دەپسە ماقۇل دەۋەرمە، باشقىلار ئال-
داپ كەتمىسۇن!

روئى گولراق ئىدى، ئالدامچىلىقلىقى ئوپىئوچۇق
تۇرغان نەرسىلەرگىمۇ ئالدىنىپ قالاتتى.

كەچلىك تاماقتىن كېيىن روئى گالىستۇكلەرنى تا-
قاپ، ئاننى لې بىلەن كۆرۈشكىلى ماڭدى. كارل بىلەن
ئوسكار شاھمات ئويناشقا ئولتۇردى. ئالېكساندرا «ش-
ۋېتسارىيە ئائىلىسىدىكى روبىنسون» دېگەن ئەسەرنى ئا-
پىسى بىلەن ئامىغا ئوقۇپ بېرىۋاتاتتى. بىردەمدىن كېيىن
كارلارمۇ شاھماتنى قويۇپ، ھېكايە ئاڭلاشقا ئولتۇردى.
ئۇلار خۇددى كىچىك بالىلاردەك، دەرەخ كامىرىدا ياشاي-
دىغان بىر ئائىلە كىشىلىرىنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىلى-
رىگە قىزىقىپ قالغانىدى.

5

ئالېكساندرا بىلەن ئامى دەريا بويىدىكى دېھقانچىلىق
مەيدانلىرىدا بەش كۈن تۇردى، ھارۋا بىلەن نۇرغۇن يەر-
لەرنى ئارىلىدى. ئالېكساندرا ئەلەر بىلەن ئېتىز ئىشلى-
رى توغرىلۇق، ئاياللار بىلەن توخۇ، ئۆردەك بېقىش توغ-
رۇلۇق پاراڭلاشتى. ئۇ بىر تېرىقچى يىگىت بىلەن ساق
بىر كۈن پاراڭلاشتى. يىگىت سىرتتا ئوقۇپ كەلگەن،

زەر تاشلىشى بولسا كېرەك. بۇ تۇپراق ئۇنىڭغا شۇنچە-
لىك گۈزەل، شۇنچىلىك مۇنبەت، شۇنچىلىك كۈچلۈك
كۆرۈندى. ئۇ بۇ پايانسىز تۇپراققا كۆزلىرىدىن ياش چى-
قىپ خىرەلەشكۈچە تويماي قارىدى. «چېگرا سىزىقى»
ئىلاھى — ئۇنىڭ ئىچىگە سىڭىپ كەتكەن ئۇلۇغ، ئەر-
كىن ئىلاھ بەلكىم ئادەملەرنىڭ ئىرادىسىگە ئەزەلدىن مۇن-
داق باش ئېگىپ باقمىغان بولغىدى. ھەربىر دۆلەتنىڭ
تارىخى بىر ئەرنىڭ ياكى بىر ئايالنىڭ قەلبىدىن باشلانغان
بولدۇ.

ئالېكساندرا ئۆيگە چۈشتىن كېيىن يېتىپ كەلدى.
كەچتە كۆرگەن — ئاڭلىغانلىرىنى ئىككى ئىنىسىغا سۆز-
لەپ بەردى.

— مېنىڭچە ئۇزۇنلار بېرىپ كۆرۈپ بېقىڭلار.
ئەمەلىيەتنى ئۆز كۆزۈڭلار بىلەن كۆرۈپ كەلمىسەڭلار،
باشقا ھېچقانداق نەرسە سىلەرنى قايىل قىلالمايدۇ. دەريا
بويىدىكى كۆچمەنلەر بىزدىن بىرنەچچە يىل ئىلگىرى
كەلگەن، شۇڭا بىزدىن ئىلغارراق، ئېتىز ئىشلىرىغا بىز-
دىن پىششىقراق. ئۇ يەردىكى يەرلەر بۇ يەردىكىدىن ئۈچ
ھەسسە قىممەت ئىكەن، لېكىن بەش يىلغا قالماي، بىز-
نىڭ بۇ يەرلەرنىڭ باھاسى ئۇلارنىڭكىدىن بىر ھەسسە
ئاشىدۇ. ئۇ يەردىكى مۇنبەت يەرلەر پۇلدارلارنىڭ قولىدا
ئىكەن، ئۇلار يەنە توختىماي يەر سېتىۋېلىۋېتىپتۇ. ھازىر
بىزنىڭ قىلىدىغان ئىشىمىز، كالىلار بىلەن كونا كۆممى-
قوناقلارنى سېتىپ پۇل قىلىپ، لىندىستروملارنىڭ يېرىنى
سېتىۋېلىش. ئاندىن جايلىق يېرىمىزنىڭ يېرىمىنى رەنىگە
قويۇپ، پۇل قەرز ئېلىپ، پېتىر كراۋنىڭ يەرلىرىنىمۇ

سېتىۋالايلى. پۈتۈن ئىمكانىيىتىمىز بىلەن پۇل يىغىپ،
بىر مو يەر بولسىمۇ ئارتۇق سېتىۋالايلى.

— جايلىق يېرىمىزنى رەنىگە قويىمىزمۇ؟ — روئى
ۋارقىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، سائەتنى ھە دەپ بۇرد-
غىلى تۇردى، — مەن قەرز قايتۇرىمىز دەپ ئات - ئې-
شەكتەك ئىشلەشنى خالىمايمەن. مەن بۇ ئىشقا ئارىلاش-
مايمەن. بۇ بىزنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرگىنىڭ ئەمەسمۇ،
ئالېكساندرا!!؟

ئوسكار قان دىدارى يوق يۈزىنى سىلاپ تۇرۇپ ئېغىز
ئاچتى:

— رەنىگە قويغان يەرنى قانداق قايتۇرۇۋالسەن؟
ئالېكساندرا ئۇ ئىككىسىگە قاراپ لېۋىنى چىشلد-
دى. ئۇنىڭ مۇنچىلىك جىددىيلەشكەنلىكىنى ئۇلار ئە-
زەلدىن كۆرۈپ باقمىغانىدى. ئۇ ئاخىر ئويلىغانلىرىنى
ئوتتۇرىغا قويدى:

— مۇنداق قىلىمىز: بىز ئالتە يىللىق مۆھلەت بىلەن
پۇل قەرز ئالىمىز. بۇ پۇلغا لىندىستروم ۋە كراۋلارنىڭ
يەرلىرىنىڭ يېرىمىنى، يەنە سترابولارنىڭ تۆتتىن بىر قى-
سىم يېرىنى سېتىۋېلىشىمىز مۇمكىن. شۇنداق بولغاندا،
1 مىڭ 400 ئاكر يېرىمىز كۆپىيىدۇ دېگەن گەپ، شۇنداق
ئەمەسمۇ؟ ئالتە يىل ئىچىدە قەرز تۆلىمەيمىز. ئۇ چاغقا
بارغاندا، بىر ئاكر يېرىمىز ئوتتۇز دوللارغا يارايدۇ، ئە-
مەلىيەتتە ئەللىك دوللارغا يارايدۇ. بىز ھازىرچە ئوتتۇز
دوللارغا يارايدۇ دەپ تۇرايلى. ئاندىن بىرەر كىچىكرەك
باغنى سېتىۋەتسەك، 1 مىڭ 600 دوللار قەرزىمىزنى قا-
تۇرۇۋالىمىز. مېنىڭ غەم قىلىۋاتقىنىم، سالغان مەبلىغى-

مىزنىڭ ئىزىنى چىقىرىۋېلىش ئەمەس، بەلكى ئۆسۈم ۋە باج. بىز بۇ پۇللارنى قايتۇرۇپ بولغۇچە تۇرمۇشتا خېلى قىيىنلىمىز. لېكىن ئون يىلنى ئۆتكۈزۈۋالساق، بىز جان تاللىشىپ ئاران كۈن ئېلىۋاتقان دېھقان ئەمەس، مۇستەقىل يەر ئىگىسىگە ئايلىنىمىز. بۇنىڭغا ئىشەنچىم كامىل، بۇ خۇددى بىز ھازىر مۇشۇ يەردە ئولتۇرغاندەك ھەقىقەت. دادام شۇنچە يىللار زارىقىپ كۈتكەن پۇرسەت ئاخىر يېتىپ كەلدى.

روئى توختىماي نېرى - بېرى ماڭاتتى.

— بىراق سەن يەر باھاسىنىڭ قەرزلەرنى قايتۇرۇۋالغۇدەك ئۆسىدىغانلىقىنى نەدىن بىلىسەن؟ . . .

— تېخى بۇ يەر بىزنى باي قىلىۋېتىدۇ، شۇنداقمۇ؟ — ئالبېكساندرا ئۇنىڭ گېپىنى بۆلدى، — مەن بۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەيمەن، روئى. سىلەر مېنىڭ گېپىمگە ئىشىنىڭلار، بۇنىڭغا كۆزۈم يېتىپ تۇرىدۇ. سەن بۇ يەرلەرنى ئايلىنىپ كۆرسەڭ، بۇ پۇرسەتنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىسەن.

ئوسكار ئىككى قولىنى پۇتلىرى ئارىسىغا قىستۇرۇپ، يەرگە قاراپ ئولتۇراتتى.

— لېكىن بىز مۇنچىلىك كۆپ يەرنى تېرىپ كېتەلمەيمىز، — دېدى ئۇ ئۆزىگە سۆزلەۋاتقاندا پەس ئازدا، — بۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلمايلى، مۇنچە كۆپ يەرنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىمىز دېسەك، چارچاپ ئۆلىمىز، — ئۇ ئۇھ تارتىپ قويۇپ، قانداق باسقان قولىنى شىرە ئۈستىگە قويدى.

ئالبېكساندرا نىڭ كۆزلىرى ياشقا تولدى. ئۇ قولىنى

ئوسكارنىڭ مۇرىسىگە قويدى.

— بىچارە بالا، سېنىڭ بۇ يەرگە ئىشلىشىڭ ھاجەت-سىز. باشقىلارنىڭ يەرلىرىنى سېتىۋېلىۋاتقان شەھەرلىك-لەرمۇ ئۇ يەرلەرگە ئۆزلىرى ئىشلىمەيدۇ. بىر يەرگە يېڭى كېلىپ ماكانلاشقاندا، ئاشۇلارغا ئوخشاش ئادەم-لەرنىڭ نېمە ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىقىغا دىققەت قىلىش كېرەك. بىز ئەخمەقلەردىن ئەمەس، ئەقىللىق ئادەملەردىن ئۆگىنەيلى. مەن سىلەرنىڭ باش كۆتۈرمەي ئىشلەپلا ئۆ-تۈپ كېتىشىڭلارنى ئەمەس، ئۆز ئالدىڭلارغا يول تۈتۈ-شۈڭلارنى، ئامنى ئوقۇتۇشنى ئارزۇ قىلىمەن.

روئى خۇددى بېشىنىڭ ئاجراپ كېتىشىدىن ئەنسىرد-گەندەك، بېشىنى قاماللاپ تۇتتى.

— باشقىلار بىزنى ئېلىشىپ قاپتۇ دېيىشى تۇرغان گەپ. بىز چوقۇم ئېلىشىپ قالدۇق. بولمىسا باشقىلارمۇ شۇنداق قىلمامدۇ.

— ئەگەر ھەممە ئادەم شۇنداق قىلغان بولسا، بىزگە پۇرسەت قالمىغان بولاتتى. ماڭا قارا، روئى، مەن ئۈچ قۇلاق ئوتنى سىناق قىلىپ تەرگەن بىر ئەقىللىق يىگىت بىلەن ئۇزۇن پاراڭلاشتىم. ئۇ، باشقىلار قىلمىغان ئىشنى قىلىش ئەڭ ئاقىلانە ئىش، دەيدۇ. بىزنىڭ تۇرمۇشىمىز نېمە ئۈچۈن قوشنىلارنىڭكىدىن ياخشى؟ چۈنكى، دادام-نىڭ كاللىسى ئۇلارنىڭكىگە قارىغاندا بەكرەك ئىشلەيدۇ. بىز يۇرتىمىزدىمۇ باشقىلارنىڭ ئالدىدا ئىدۇق. بىز باش-قىلارغا قارىغاندا كۆپرەك ئىش قىلىشىمىز، يىراقنى كۆ-رۈشىمىز كېرەك. ماقۇل، ئاپا، شىرەنى ھازىرلا يىغىشتۇ-رۇۋېتىمەن.

ئالېكساندرا ئورنىدىن تۇردى. يىگىتلەر مالغا قارىغىد.
لى چىقىپ كېتىپ ئۇزۇنغىچە يوقاپ كەتتى. قايتىپ
كىرگەندىن كېيىن روئى ھە دەپ گارمۇن چالغىلى تۇردى،
ئوسكار دادىسىنىڭ ئۈستىلىدە بىرنېمىلەرنى سىزىپ ئول-
تۇردى. ئۇلار ئالېكساندرا نىڭ پىلانى توغرىلۇق قايتا بىر
نېمە دېمىدى، لېكىن ئالېكساندرا ئۇلارنىڭ ئاساسەن قو-
شۇلۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۇخلاشتىن ئىلگىرى،
ئوسكار سۇ ئەكىرگىلى چىقىپ كېتىپ ئۇزۇنغىچە قاي-
تىپ كىرمىدى. ئالېكساندرا ياغلىقىنى تېگىپ تۈگمەن
بېشىغا باردى. ئوسكار ئۇ يەردە بېشىنى چاڭگاللاپ ئول-
تۇراتتى. ئالېكساندرا ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى.
— بۇ ئىشقا كۆڭلۈڭ تارتىمىغان بولسا، بولدى،
قىلمىغىن، — دېدى ئالېكساندرا پەس ئاۋازدا. ئۇ خېلى
ساقلىغان بولسىمۇ، ئوسكار زۇۋان سۈرمىدى، — ئەگەر
خالىمىساڭ، بۇ ئىشنى قايتا تىلغا ئالمايمەن. نېمىگە
شۇنچە بېشىڭ چۈشۈپ كەتتى؟
— مەن ئادەمنى بىزار قىلىدىغان ئاشۇ قەغەزگە قول
قويۇشتىن بەك قورقىمەن، — دېدى ئۇ ئالدىرىماي، —
ئويلاپ باقسام، مەن ئېسىمنى بىلگەندىن بېرى قەرزىدىن
قۇتۇلالماپتۇق.
— ئۇنداق بولسا قول قويىمىغىن. شۇنچىلىك قورق-
ساڭ، بولدى، ساڭا قول قويغۇزمايمەن.
ئوسكار بېشىنى چايقىدى.
— ياق، مەن بۇنىڭ بىر پۇرسەت ئىكەنلىكىنى بىد-
لىپ تۇرۇۋاتىمەن. مەن ئۇزۇن ئويلىنىدىم، بۇ ئىش ئېقىپ
قالدىغاندەكمۇ قىلىدۇ. يەڭنى تۇرۇپ قويغاندىن كېيىن

كۆرسىتىلمىدى. ئۇ بۇ يەرنىڭ ئۆزى ئۈچۈن قانچىلىك
مۇھىملىقىنى ئىلگىرى مۇنداق چوڭقۇر ھېس قىلىپ باق-
مىغان. ئېگىز چۆپلەر ئارىسىدىن كېلىۋاتقان ۋىچىر -
ۋىچىر ئاۋازلار ئەڭ گۈزەل مېلودىيە ئىدى. ئۇ خۇددى
ئۇنىڭ يۈرىكىمۇ شۇ يەرگە كۆمۈلگەندەك، بۇدۇنە، پلو-
ۋېر ۋە قۇياش نۇرى ئاستىدا ھاياتنى كۈيلەۋاتقان بارلىق
جان - جانىۋارلار بىلەن بىللە ياشاۋاتقاندەك ھېس قىلدى.
ئۇ كەلگۈسى ئىستىقبالىنىڭ ئاشۇ ئېگىز - پەس، ياۋايى
تۇپراق ئاستىدا ھەرىكەتلىنىپ تۇرغانلىقىنى سەزدى.

ئىككىنچى قىسىم قوشنا زېمىن

1

مانا جون بوگسېننىڭ ئۆلۈپ كەتكىنىگە ئون ئالتە يىل بولدى. ھازىر ئۇنىڭ خوتۇنىمۇ ئۇنىڭ يېنىدىن ئو-رۇن ئالدى. ئۇ ئىككىسىنىڭ قەبرىسى ئۈستىدىكى ئاق رەڭلىك بەلگە ئېتىزلىقتا پارقىراپ تۇرىدۇ. بوگسېن قە-برىسى ئىچىدىن چىقسا بۇ يەرنى تونۇيالمايدۇ. ئەينى يىلى باغرىنى يېرىپ، ئۇنىڭغا مەڭگۈلۈك ئارامگاھ تەييارلانغان ئوڭغۇل - دوڭغۇل يەر ھازىر يوق، نورۋېگىيە قەبرىستان-لىقىدىن قارىسىڭىز، چېكىگە كۆزىڭىز يەتمەيدىغان شاھمات تاختىسىدەك تاختا - تاختا ئېتىزلارنى كۆرىسىز. ئاقىرىپ تۇرغان يول بويىدا تېلېفون سىمى ۋىڭىلىدىغان ئاۋاز چىقىرىپ تۇرىدۇ، يول ئايلىنىملىرى كۆزگە روشەن تاشلىنىپ تۇرىدۇ. قەبرىستانلىقنىڭ يېنىدىن سانغاندا، كۆركەم سېلىنغان ئون نەچچە دېھقان ئۆيى كۆزگە كۆرۈ-نىدۇ. غايەت چوڭ قىزىل رەڭلىك ئاشلىق ئامبىرىنىڭ ئالتۇن رەڭ ئۆگزىسى يېشىل، قوڭۇر، سېرىق رەڭلەرنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان يەر بىلەن كۆز قىسىشىپ تۇ-رىدۇ. پولاتتىن ئەپچىل ياسالغان چاقپەلەك شامالدا تەۋر-دىپ تۇرىدۇ. . . شامال بۇ ئېگىز، جانلىق، باش ئەگمەس ئانا تۇپراقنى ھەپتىلەپ توختىماي يەلپۈپ تۇرىدۇ.

ھازىر «چېگرا سىزىقى» غا ئاھالىلەر زىچ ئولتۇراقلىدى.
شىپ كەتتى. مۇنبەت تۇپراق ئايىماي ھوسۇل بېرىپ
تۇرۇۋاتاتتى. قۇرغاق، سالقىن ھاۋا ۋە تۈز كەتكەن يەرلەر
ئادەم ۋە ھايۋانلارنىڭ ھايات كۆچۈرۈشىگە تولمۇ ماس
كېلىدۇ. ئەتىيازلىق تېرىلغۇ مەنزىرىسى ئادەمنىڭ روھى-
نى كۆتۈرىدۇ: سوقا ئېتىزغا ئۇزۇندىن - ئۇزۇن ئىز
سالغان، ئاغدۇرۇلغان تۇپراقتىن بىر خىل ساپ خوش پۇ-
راق دىماغقا ئۇرۇلۇپ تۇرىدۇ، مۇنداق كۈچلۈك ھاياتىي
كۈچكە ۋە ئاۋۇشچانلىققا ئىگە تۇپراقمۇ سوقا چىشىلىرىغا
شەرتسىز بويسۇنىدۇ؛ سوقا چىشىلىرى بۆسۈپ كىرگەن-
دە، تۇپراق بىر خىل يېقىملىق، بەخت ئىچىدە ئىگراپ،
ياۋاشلىق بىلەن بىر چەتكە ئۇرۇلىدۇ، ياللىداپ تۇرغان
سوقا چىشىلىرىغا قىلچە زەخمەت يەتكۈزمەيدۇ. ئورما مەز-
گىلىدە كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ ئىشلەشكە توغرا كېلىدۇ،
ئادەم، ئۇلاغلار يېتىشمەي كېتىدۇ. بىشىلىرىنى كۆتۈرەلمەي
قالغان بۇغدايلار ئورغاققا ئۆزىنى تاشلاپ تۇرىدۇ.
بۇ تۇپراقتىن بىر خىل خوشخۇيلۇق، خوشاللىق ۋە
ياشلىق باھارنىڭ تىنىقى تەپچىپ تۇرىدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ
بارلىقىنى ئاشۇ ئۆزگىرىشچان تۆت پەسىلگە قىلچە ئاغ-
رىنماي، قىلچە ئايانماي بېغىشلىۋەتكەن. ئۇ خۇددى
رومىياد تۈزلەڭلىكىدەك، گەۋدىسىنى شۇنچىكىم كۆتۈرۈپ
قۇيىشقا يۈزلىنىپ تۇرىدۇ. ھاۋا بىلەن تۇپراق بىر - بىرىگە
شۇنچىلىك سىڭىشىپ كەتكەن، سىز ھاۋادىنمۇ تۇپراقتىن-
كىگە ئوخشاش قۇۋۋەت، ساغلاملىقىنى، ئوخشاش كۈچ
ۋە ئىرادىنى ھېس قىلالايسىز.
ئىيۇننىڭ بىر ئەتىگىنى، بىر يىگىت نورۋېگىيە قەبى-

رېستانلىقنى ئوراپ تۇرغان رېشاتكىنىڭ ئىشكىدە تۇ-
 رۇپ، قانداقتۇر بىر ئاھاڭغا ئىسقىرتقىنىچە چالغىسىنى
 قايراۋاتاتتى. ئۇ بېشىغا فلانېل شىلەپە، ئۇچىسىغا كاناپ
 ئىشتان كىيگەن، ئاق فلانېل كۆڭلىكىنىڭ يېڭىنى جەيند-
 كىگىچە تۈرۈۋالغانىدى. ئۇ چالغىنى بىلەپ بولغاندىن
 كېيىن قايراقنى ئىشتىنىنىڭ يانچۇقىغا سالىدى، ئاندىن
 چۆپنى چېپىشقا باشلىدى. ئۇ يەنە ئىسقىرتىشقا باشلى-
 دى، لېكىن جىمجىتلىقنى خالايدىغان ھەمراھىنى ئاياپ،
 پەس ئاۋازدا ئىسقىرتتى. بەلكىم بۇ ئۇنى ئايغىنىمۇ ئە-
 مەستۇ، چۈنكى ئۇ پۈتۈن ئەس - يادى بىلەن قانداقتۇر
 بىر ئىشنى ئويلاۋاتاتتى. يەنە كېلىپ بۇ ئىش قەدىمكى
 رىم گلاڭتورلىرىدەك يىراققا ئىدى. ئۇ تولىمۇ كېلىش-
 كەن يىگىت، ئېگىز بەستى ياش قارىغايىدەك مەزمۇت،
 قويۇق قاشلىرى ئاستىدىكى كۈل رەڭ كۆزلىرىدىن ئوت
 چاقناپ تۇرىدۇ. ئىككى تال ئوتتۇر چىشىنىڭ ئارىلىقى
 بەكلا كەڭ، شۇڭا ئۇ ئىسقىرتىشقا ئالاھىدە ماھىر، مەك-
 تەپتە نامى بار (ئۇ تېخى ئالىي مەكتەپ ھەربىي ئورگېس-
 تىرنىڭ ئىسقىرتقۇچىسى).

چۆپنى ئېھتىيات بىلەن چاپىدىغان يەرلەرگە كەلگەندە
 ياكى بىرەر پارچە تاش ئۇچراپ قېلىپ، ئېڭىشىپ ئەترا-
 پىنى چاپقاندا، ئۇ ئىسقىرتىشنى ۋاقتىنچە توختىتىپ تۇ-
 رىدۇ، چېپىش راۋانلاشقاندا، ئۆزى ئىسقىرتىۋاتقان ئا-
 ھاڭنى ئۈزۈلۈپ قالغان يېرىدىن يەنە داۋاملاشتۇرىدۇ. ئۇ
 پارقىراپ تۇرغان چالغىسى ئاستىدىكى يەرگە پۈتۈن ئەج-
 رىنى سىڭدۈرگەن بوز يەر ئاچقۇچىنى خىيالىغا كەلتۈر-
 مەيدۇ. قەدىمكى ئاشۇ قاقاس دالا ۋە جاپالىق كۈرەشلەر

ھازىر ئۇنىڭ ئېسىدە تازا يوق. ئۇنىڭ ھەدىسى بۇ كۈ-
رەشتە ئاخىر غەلبە قىلدى، لېكىن نۇرغۇن ئادەم ئاخىرىدا
لېۋىنى چىشلەپ قالدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ خاتى-
رىسىدە بارغانسېرى سۇسلىشىپ كېتىۋاتقان بالىلىق
دەۋرگە مەنسۇپ. بۈگۈنكى كۈنلۈكتە تۇرمۇش شۇنداق
گۈزەل بىر كۆرۈنۈشنى بەرپا قىلدى: ئۇ يېنىك ئاتلېتكا
تەنھەرىكەتچىلىرىنىڭ باشلىقى، ئوبلاستلار ئارا مۇسابى-
قىدە ئېگىزگە سەكرەش رېكورتىنى ساقلاپ كېلىۋاتىدۇ.
يىگىرمە بىر ياشقا كىردى، قەددى - قامەتتىمۇ، تالانتىد-
مۇ تازا ۋايىغا يەتكەن ۋاقتى، بۇلارنىڭ ھەممىسى نەقەدەر
گۈزەل! لېكىن بەزىدە چالغا تارتىشتىن توختاپ دەم ئېلى-
ۋاتقاندا، يىگىت قوشۇمىسىنى تۇرۇپ يەرگە قادىلىپ تۇ-
رۇپ كېتىدۇ. راست، يىگىرمە بىر ياشقا كىرگەن بى-
لەن، ئالدىدا نۇرغۇن ئىشلار بار ئىكەن.

ئۇنىڭ چۆپ چىپىۋاتقىنىغا يېرىم سائەتلەردىن ئاش-
قاندا، ئارقا تەرىپىدىكى يولدىن ھارۋىنىڭ ئاۋازى ئاڭلان-
دى. ھەدەم بىرەر دېھقانچىلىق مەيدانىنى كۆزدىن كۆچۈ-
رۈپ قايتىپ كەلگەن ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىدى ئۇ ۋە ئۇ
تەرەپكە قارايمۇ قويماي ئىشىنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى.
ھارۋا رېشاتكا ئىشىكىدە توختاپ، بىر قىزنىڭ شوخ ئاۋا-
زى ئاڭلاندى:

— چۆپنى چىپىپ بولاي دېدىڭىزمۇ، ئامى؟
ئامى چالغىنى قويۇپ رېشاتكا تەرەپكە ماڭدى، كېتىد-
ۋېتىپ يۈزى ۋە بويۇنلىرىدىكى تەرنى سۈرتتى. ھارۋىدا
بىر قىز ئولتۇراتتى. قىز قولىغا پەلەي، بېشىغا كەڭ جى-
يىكىگە ئەپيۇنگۈلنىڭ سۈرتى كەشتىلەنگەن شىلەپە كىي-

گەن، بۇغداي ئوڭ، بۇمىلاق يۈزى چىرايلىق ئېچىلغان ئەپيۈنگۈلگە ئوخشايتتى، ئىككى مەڭرى ۋە لەۋلىرىدىن قان تېمىپ تۇراتتى، چاقناپ تۇرغان سارغۇچ كۆزلىرىدىن خۇشاللىق نۇرلىرى يېغىپ تۇراتتى. شامال ئۇنىڭ شىلە-پىسىگە ئۇرۇلۇپ، زىغىر رەڭ چاچلىرىنى ئوينىتاتتى. ئۇ بەستىلىك يىگىتكە قاراپ بېشىنى چايقىدى.

— ئىشىڭىزنى قاچان تۈگىتىسىز؟ بۇ بىر تەنھەردە-كەتچى ئۈچۈن ھېچقانچە ئىش ئەمەس ئىدىغۇ. مەن جې-نىمدا شەھەرگە كىرىپ چىقىپ بولدۇم. ئالېكساندىرا سىز كۈن چۈشكۈچە ئۇخلىسىڭىزمۇ قويۇپ بەرگەن گەپتە. ھە، بىلىمەن، ئالېكساندىرانىڭ سىزگە قانچىلىك كۆيۈندەيدىغانلىقىنى روئېنىڭ خوتۇنى ماڭاسۆزلىپ بەرگەن. ئىشى-ڭىزنى پۈتتۈرگەن بولسىڭىز ئالغاچ كېتەي دېگەن، — قىز بوجىنى قولىغا ئالدى.

— ئىشىم ھازىرلا تۈگەيدۇ، بىردەم ساقلاپ تۇرۇڭ، ماكرى، — دېدى ئامى ئۇتۇنۇش تەلەپپۇزىدا، — ئالېك-ساندىرا مېنى ئۆزىمىزنىڭ يېرىنىڭ چۆپىنى چېپىشقا ئە-ۋەتكەن، لېكىن مەن باشقا نەچچە ئائىلىنىڭ يېرىدىكى ئىشنى تۈگەتتىم، قاراڭ، كوۋلدىنانىڭ يېرىدىكى ئىشنى تۈگەتسەملا قايتىمەن. قىزىق ئىش، ئۇلار بوخېمىيلىك تۇرۇپ، ئۆلۈپ كەتكەن ئادەملىرىنى نېمىشقا كاتولىك-لارنىڭ قەبرىستانلىقىغا قويمايدۇ؟

— ئۇلار ئېتىقاد ئەركىنلىكى تەرەپدارلىرى - دە، — قىز قىسقىلا جاۋاب بەردى.

— ئالىي مەكتەپتىكى بوخېمىيلىكلەرنىڭ كۆپىندە-چىسى ئېتىقاد ئەركىنلىكى تەرەپدارلىرى ئىدى، — ئامى

گەپ قىلىۋېتىپ چالغىنى قولغا ئالدى، — مەيلى قانداق بولسۇن، سىلەر جون خۇسنى^① نېمە ئۈچۈن كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈۋەتتىڭلار؟ بۇ بىرمۇنچە مۇنازىرىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، ھازىرغىچە تارىخ دەرسلىرىمىزدىمۇ ساپلا شۇ-نىڭ گېپى.

— ئوخشاش ئەھۋالغا ئۇچرىساق، زور كۆپچىلىك ئادەم يەنە شۇنداق قىلىدۇ، — دېدى قىز ھاياجان بىلەن، — ئەگەر بوخېمىيلىكلەر بولمىغان بولسا، سىلەر ھازىرغىچە مە-دەنىيەت يۇقىمىغان تۈرك بىدئەتچىلىرى بولۇپ تۇرۇۋەر-گەن بولاتتىڭلار. سىلەرنىڭ تارىخ دەرسىڭلاردا بۇ نۇقتا سۆزلەنمىگەنمۇ؟

توختىماي چۆپ چېپىۋاتقان ئامى ئارقىسىغا قاراپ ۋارقىرىدى:

— راست دەيسىز، سىلەر چېخلارنىڭ قولىدىن ھەر بالا كېلىدۇ.

ماكرى ھارۋا ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، يىگىتنىڭ ئۇزۇن بىلەكلىرىنىڭ رىتىملىق ھەرىكىتىگە قاراپ تۇراتتى، ئى-چىدە غىگىشىۋاتقان بىر ناخشىغا كەلتۈرۈپ پۇتلىرىنى پۇلاڭلىتاتتى. ۋاقىت بىر مىنۇت، بىر مىنۇتتىن ئۆتمەك-تە. ئامى باش كۆتۈرمەي چالغا تارتىۋاتىدۇ، ماكرى قۇ-ياش نۇرى ئاستىدا چۆپلەرنىڭ يىقىلىشىغا قاراپ تۇرىدۇ. ئۇ بۇ دۇنياغا خۇشاللىق ئۈچۈنلا يارالغان ئادەملەرگە خاس

① جون خۇس (1369—1415) بوخېمىيە دىن يېڭىلىق تەرەپدارى، ئەينى چاغدا براگ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مۇدىرى، بېلېفېم چېركاۋىنىڭ ئېپىسكوپى بولغان. مۇخ-لىمىلارنىڭ روھۇل مۇقەددەسكە ئىشىنىشىگە قارشى ماقالىلەرنى يازغان. ئاخىرىدا دىنىي جەمئىيەت ئۇنىڭغا ئوتتا كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈش جازاسى بەرگەن.

ھالەتتە ئولتۇرىدۇ. مۇنداق ئادەملەر ھەرقانداق يەردە خۇ-
شاللىق تاپالايدۇ، ئەتراپىدىكى شارائىتقا تەزلا ماسلىشىپ
كېتەلەيدۇ. ئامى ئاخىرىدا قولىنى پۇلاڭلىتىپ قويۇپ،
رېشاتكىنىڭ ئىشىكىنى گۈپپىدە ياپتى، ئاندىن كېلىپ
ھارۋىغا سەكرەپ چىقتى، قولىدىكى چالغا ھارۋىدىن خې-
لىلا چىقىپ تۇراتتى.

— بولدى، — دېدى ئامى يېنىك تىنىپ، — لى بو-
ۋاينىڭ يېرىنىمۇ خېلى چېپىپ قويدۇم. روئېنىڭ خوتۇنى
مەن توغرىلۇق ئاز گەپ قىلسا بولىدۇ، ئۇنىڭ ئېرىنىڭ
ئېتىزغا كېلىپ چالغا تارتىپ باققانلىقىنى مەن ئەزەلدىن
كۆرۈپ باقمىدىم.

ماكرى ئاتلىرىغا تۇرۇپ - تۇرۇپ ۋارقىراپ قوياتتى.
— ئانىنى سىزمۇ بىلىسىز، — ماكرى يىگىتنىڭ
ئوچۇق بىلەكلىرىگە قارىدى، — بۇ يەرگە كەلگەندىن بې-
رى تازىمۇ قارىداپ كېتىپسىز. خەپ، بىرەر تەنھەرىكەت-
چى بىزنىڭ باغنىڭ چۆپىنى چېپىپ بەرگەن بولسا، مېۋە
ئۈزگىلى كىرسەم تىزىمغىچە ھۆل بولۇپ كېتىمەن.
— ئۇنداق تەنھەرىكەتچى بارغۇ، قاچانلا دېسىڭىز
ئالدىڭىزدا پەيدا بولىدىغان. ئەڭ ياخشىسى كېيىنكى قې-
تىم يامغۇر ياغقاندىن كېيىن بولسۇن، — ئامى بۇلۇت
ئىزدەۋاتقانداك ئۇيۇققا قارىدى.

— گېپىڭىز راست - ھە؟ ھە، ياخشى بالا دېگەن
شۇنداق بولىدۇ! — ماكرى ئامىغا قاراپ كۈلۈپ قويدى.
ئامى بۇنى كۆردى دېگەندىن كۆرە، ھېس قىلدى دېگەن
تۈزۈك ئىدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇ ماكرىغا تىكىلىپ قاراشتىن
ئۆزىنى قاچۇرۇپ، قەستەن باشقا ياققا قارىۋالغانىدى.

ماكرى گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — مەن بايا ئانچىركنىڭ
تويلۇق كىيىمىنى كۆرۈپ كەلدىم. ھازىر ھاياجىنىمنى
زادىلا باسالمايۋاتىمەن، قاچانمۇ يەكشەنبە كېلەر. ئامېردا
چوقۇم قالتىس كېلىشكەن يىگىت بولۇپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ-
غا سىزدىن باشقا مۇۋاپىق يىگىت قولداش يوق جۇمۇڭ.
شۇ چاغدىلا ئۇ توي ئالامەت قىزىدۇ، — ئۇ ئامىغا قاراپ
ھەييارلىق بىلەن چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ قويدى، ئامى
قىزىرىپ كەتتى، — فرانىك مەندىن خاپا، چۈنكى مەن ئۇ-
نىڭ ئىگىرىنى يونگ سىمېر كاغا بېرىپ تۇرغانىدىم. ئە-
دى ئۇ مېنى بۈگۈن كەچتىكى تانىسىغا ئاپارماسمىكىن
دەپ ئەنسىرەپ تۇرىمەن. بەلكىم كەچلىك تاماق ئۇنى
ئۆزىگە تارتىپ قالار. ئانچىركنىڭ ئۆيىدىكىلىرى، يەنە
ئامېردانىڭ يىگىرمە تۇغقىنى شۇ تاماقنىڭ پېچىنە - پىرە-
نىكلىرىنى پىشۇرۇۋاتىدۇ. يەنە تۇڭ - تۇڭدا پىۋا بار.
ئەگەر فرانىكىنى شۇ تاماققا ئاپىرالىسام، ئۇنى بىر ئامال
قىلىپ تانىسىغا ئېلىپ قالغان بولاتتىم. ھە راست، ئامى،
مەن بىلەن بىر - ئىككى قېتىم تانسا ئويناپ قويسىڭىزلا
بولدى. فرانسىيىلىك ھەممە قىزلار بىلەن تانسا ئويناپ
قويمىسىڭىز بولمايدۇ، بولمىسا ئۇلارنىڭ كۆڭلى يېرىم
بولدۇ. ئۇلار سىزنى قانداقتۇر مەكتەپتە ئوقۇغىنىغا يو-
غانچى بولۇپ كېتىپتۇ، دەپ قېلىشى مۇمكىن.
— ئۇلارنىڭ شۇنداق ئويلايدىغانلىقىنى سىز نەدىن
بىلىسىز؟ — دېدى ئامى دىمىغىنى قېقىپ قويۇپ.
— لاۋېر ماسسىپىرنىڭ ئۆيىدىكى تانىسىدا سىز ئۇلار
بىلەن تۈزۈك تانسا ئويناپ قويمىدىڭىز. ئۇلارنىڭ سىز-
گە، يەنە ماڭا قاراشلىرىدىن بۇنى ئېنىق سەزدىم.

— بولىدۇ، دېگىنىڭىزدەك قىلاي، — دېدى ئامى
ئاددىيلا قىلىپ، ئاندىن چالغىسىنىڭ تىغىغا قاراپ ئولتۇ-
رۇپ كەتتى.

ئۇلار غەرب تەرەپتىكى نورۋېگىيە جىلغىسىغا، يى-
راقىتىكى تاغ ئۈستىگە جايلاشقان ئاق رەڭلىك ئۆي تەرەپ-
كە كېتىۋاتاتتى. ئۇ ئۆيىنى نۇرغۇن لاپاس ۋە ئۆيلەر ئوراپ
تۇراتتى، قارىماققا تاغلىق كەنتكە ئوخشايتتى. بىرەر نا-
تونۇش ئادەم بۇ ئەتراپقا كەلسە، بۇ يەرنىڭ نەقەدەر گۈ-
زەل، نەقەدەر مۇنبەت ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ. بۇ دېھ-
قانچىلىق مەيدانى باشقا دېھقانچىلىق مەيدانلىرىدىن ئالا-
ھىدە پەرقلىنىپ تۇرىدۇ، كۆڭۈل قويۇپ باشقۇرۇلغان،
ھەممە نەرسىسى جاي - جايدا، تاغ باغرىنىڭ بىر چاقد-
سىم سىرتىدىن باشلاپ يولىنىڭ ئىككى قېتىغا ماندارىن
دەرىخى تىكىلگەن، ئۇنىڭ يېشىل يوپۇرماقلىرى سېرىق
دالدىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى. تاغنىڭ جەنۇبىدىكى
ئۈجمە دەرەخلىرى ئوراپ تۇرغان ساسلىق مېۋىلىك باغ،
مېۋە كۆچەتلىرى تىز چۆكمەيدىغان چۆپلۈك ئارىسىدا
كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ. بۇ ئەتراپتىكى ھەرقانداق بىر
ئادەمدىن سورىسىڭىز بىلىدۇ، بۇ «چېگراسىزلىق» دىكى
ئەڭ باي دېھقانچىلىق مەيدانى، ئۇنىڭ خوجايىنى بىر قىز،
ئىسمى ئالېكساندرا بوگسېن.

ئەگەر سىز تاغقا چىقىپ، ئالېكساندرا ئىككى كەڭتاشا
ئۆيىگە كىرسىڭىز، ئۆزىڭىزنى تېخى تولۇق سەرەمجان-
لاشتۇرۇلۇپ بولمىغان بىر يەرگە كىرىپ قالغاندەك ھېس
قىلىسىز. بىر ئۆيگە كىرسىڭىز، تاملىرىغا قەغەز چاپلان-
غان، يەرگە گىلەم سېلىنغان، ئۆي مەنقولاتلىرى لىپمۇ

لىق؛ يەنە بىر ئۆيگە كىرسىڭىز ھېچنېمە يوق. ئەڭ
كۆڭۈللۈك ئۆي ئاشخانا، ئالېكساندرا ياللىۋالغان شۇبەت.
سىيلىك ئۈچ قىز ئۇ يەردە تاماق ئېتىدۇ، ئاغزى بېسىق.
ماي بىر نېمىلەرنى دېيىشىدۇ، پۈتۈن يازنى مۇراببا يا.
ساشتەك ئىشلار بىلەن ئۆتكۈزىدۇ. ئۇنىڭدىن قالسا ياتاق
ئۆي، ئالېكساندرا ئىلگىرىكى كونا ياغاچ ئۆيىدىكى ئەس.
كى ئائىلە سايمانلىرى، ئاسما رەسىملەر ۋە ئاپىسى
شۇبەتسىيىدىن ئالغاچ كەلگەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى
مۇشۇ ئۆيگە تىققان.

ئۆيدىن چىقىپ گۈلزارلىققا كىرسىڭىز، سىز ئوخ-
شاشلا دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ ھەممىلا جايىدىن كۆرگەن
رەتلىك، سەرەمجان مۇھىتتىن ھۇزۇرلىنىسىز. قاشا،
چىنلاق، لاپاس ھەمدە ئوخشاش چوڭلۇقتا كولانغان ئىك-
كى كۆل (چىۋىن ئەدەپ كەتكەن مەزگىلدە كۆلگە سۇ
ئىچكىلى كەلگەن ماللار دالدىلىنىش ئۈچۈن كۆل ئەتراپى-
غا سۆگەت تىكۈپتىلگەن)، ئىشقىلىپ ھەممە يەر شۇن-
داق رەتلىك. تېخى ھويلا ئىچىدىكى ياغاق دەرىخىنىڭ
ئاستىدا بىر قاتار ھەرە كۆنكى بار. بۇلارنى كۆرگەندە،
سىز ئالېكساندرا نىڭ ھەقىقىي ماكانى بىپايان دالا ئىكەنلى-
كىنى، ئۇ پەقەت تۇپراقتىلا ئۆز ئىپادىسىنى ھەقىقىي تاپا-
لايدىغانلىقىنى ھېس قىلىسىز.

2

ئامى ئۆيگە كەلگەندە كۈن چۈشتىن قايرىلغانىدى.
ئۇ تاماقخانغا كىردى، ئالېكساندرا ياللانما ئىشچىلار

بىلەن ئولتۇرۇپ تاماق يەۋاتاتتى. ئالاھىدە مېھمانلار بول-
مىسا، ئۇ ئادەتتە ئىشچىلار بىلەن بىللە تاماق يەيتتى.
ئامى ھەدىسىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى بوش ئورۇندۇقتا ئول-
تۇردى. ئالېكساندرا ئۆي ئىشلىرىغا ياللىۋالغان شۋېتسىد-
مىلىك چىرايلىق ئۈچ قىز باقاللارنى كەستى، ئولتۇرغان-
لارغا قەھۋە قۇيۇپ بەردى، بولكا، گۆش ۋە ياڭيۇلارنى
قىزىل داستىخان سېلىنغان شىرەگە قويدى. ئۇلار شىرە
بىلەن ئوچاق ئالدىدا بىر - بىرىگە يول بەرمەي توختىماي
قاتناپ تۇراتتى. راستىنى ئېيتقاندا، ئۇلار يول تالىشىپ
بىر - بىرىگە سوقۇلۇپ، ۋىلىقلاپ كۈلۈشۈپ بىرمۇنچە
ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈۋېتەتتى. ئالېكساندرا ئىنسىنىڭ
خوتۇنغا دەپ بەرگىنىدەك، ئۇ بۇ ئۈچ قىزنى يېقىملىق
كۈلكىسىنى دەپلا ئۆزىنىڭ يېنىدا ئېلىپ قالغان. بولمىسا
ئۆي ئىشلىرى ئالېكساندرا ئۈچۈن ھېچ گەپ ئەمەس ئى-
دى. بۇ قىزلار ئائىلىسىدىن كەلگەن ئۇزۇندىن ئۇزۇن
خەتلەرنى تاپشۇرۇۋېلىپ تۇرىدۇ، چىرايلىق ياسىنىشىپ
يىگىتلىرى بىلەن مۇھەببەتلىشىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى
ئالېكساندرا ئۈچۈن بىر ئەرمەك. ئامى مەكتەپكە كەتكەن-
دە، قىزلار ئۇنىڭغا ئەڭ ياخشى ھەمراھ.

قىزلارنىڭ ئەڭ كىچىكىنىڭ ئىسمى سىگنا، ئۈستى-
خىنى چىرايلىق، قان تېمىپ تۇرىدىغان ئىككى مەڭزىدە
ئازراق سەپكۈن بار، چاچلىرى سېرىق. ئالېكساندرا ئۇنى
تولمۇ ياخشى كۆرىدۇ، لېكىن ۋاقتى كەلگەندە قاتتىق
تۇتىدۇ. سىگنا تاماق ۋاقتىدا ياللانما ئىشچى يىگىتلەرنىڭ
ئالدىدا بەكلا تەمتىرىيدۇ، بىردەم قەھۋەنى تۈكۈۋېتىۋات-
قان، بىردەم سۈتنى ئۇرۇۋېتىۋاتقان. تاماق شىرەسىدىكى

ئالتە يىگىتنىڭ بىرى بولغان نىلپس جانسون ئۇنىڭغا كۆز سېلىپ يۈرگەندەك قىلاتتى. لېكىن بۇ يىگىت بەكلا ئېھتىد- ياتچان، كۆڭلىدىكىنى ئاشكارا بىلدۈرمەيدۇ، شۇڭا بۇ ئىشنىڭ قايسى دەرىجىگە بارغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەي- دۇ، سىگنا تېخىمۇ خەۋەرسىز. سىگنا تاماق تارتىۋاتقان- دا، نىلپس ئۇنىڭغا ئۇن - تىنسىز قاراپ ئولتۇرىدۇ. كەچتە ئۇ ئوچاق ئارقىسىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇۋې- لىپ، ئىش قىلىۋاتقان سىگناغا قارىغىنىچە، گارموننى مۇڭلۇق مۇزىكىلارغا چالىدۇ. ئالېكساندرا سىگنادىن: «ئە- لىپسىنىڭ ساڭا كۆڭلى باردەك قىلامدۇ؟» دەپ سورىسا، سىگنا قوللىرىنى كۆڭلىكى ئاستىغا يوشۇرۇپ: «بىلمەي- مەن، ئىشقىلىپ مەن خۇددى ئۇنىڭ ئىلكىدىكى ئادەم- دەك، ئۇ مېنى يوقلاڭ ئىشلارغىلا تىللايدۇ» دەپ جاۋاب بېرىدۇ.

ئالېكساندرا نىڭ سول تەرىپىدە كۈچ - ماغدۇرىدىن قالغان بىر بوۋاي ئولتۇرىدۇ. ئۇ يالڭايغ، ئۇچىسىغا ئالدى ئوچۇق كۆك كۆڭلەك كىيىۋالغانىدى. ئۇنىڭ پاخما چاچلىرى ئون ئالتە يىلنىڭ ئالدىدىكىدىن كۆپ ئاقىرىپ كەتمىگەن، لېكىن كىچىك كۆكۈچ كۆزلىرىنىڭ نۇرى ئۆچكەن، ياشاڭغىراپ تۇرىدۇ، قان تېمىپ تۇرىدىغان مەخزىلىرى خۇددى بىر قىش شاختا تۇرۇپ ئۇششۇپ كەتكەن ئالمىدەك قورۇلۇپ قالغانىدى. ئون ئىككى يىل ئىلگىرى ئافى يېرىنى ئوبدان باشقۇرالمى ئايرىلىپ قال- غاندا، ئالېكساندرا بۇ بوۋاينى ئۆز يېنىدا ئېلىپ قالغانى- دى. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ بوۋاي ئۇلارنىڭ ئائىلىسىنىڭ بىر ئەزاسى بولۇپ قالدى. ئۇ ياشىنىپ قالغاچقا ئېتىز

ئىشلىرىغا يارمايتتى، لېكىن ھارۋا قېتىش، ھارۋا چىقىد-
رىش، ئات - ئۇلاغلارغا قاراش دېگەندەك ئىشلارغا ھەر
ھالدا بولاتتى. قىش كۈنلىرىنىڭ بەزى ئاخشاملىرى ئا-
لېكساندرا ئۇنى چاقىرىپ ئەكىرىپ «ئىنجىل» نى سۆز-
لەپ بېرىشكە تەكلىپ قىلاتتى. بوۋاي «ئىنجىل» نى شۇند-
داق راۋان يادلاپ بېرەلەيتتى. بوۋاي ئادەملەر بىلەن بىللە
يېتىشنى خالىمايتتى، شۇڭا ئالېكساندرا ئۇنىڭغا يەم -
خەشەك ئامبىرىغا بىر ئېغىز ئۆي ياساپ بەردى. بوۋاي
ئۇ يەرنى تولنۇمۇ راھەت ھېس قىلىدۇ، چۈنكى ئۇ يەر ئات -
ئۇلاغلارغا يېقىن، ئۇنىڭ گېپى بويىچە ئېيتقاندا، دۇنيا-
نىڭ ئېزىقتۇرۇشلىرىدىن يىراق ئىدى. ئۇ دەۋاتقان ئېزىق-
تۇرۇشنىڭ زادى نېمە ئىكەنلىكىنى ھېچكىم ئاڭقىرال-
مايتتى. قىشنىڭ سوغۇق كۈنلىرى، ئۇ ئوچاق يېنىدا
ئولتۇرۇپ سەگەنچۈك ياسايتتى ياكى بولمىسا ئاتقا نۇختا
تىكەتتى. ياتارغا يېقىن ئوچاقنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ ئۇ-
زۇندىن ئۇزۇن دۇئا - تىلاۋەت قىلاتتى، ئاندىن سۇ كالد-
سى تېرىسىدە تىكىلگەن چاپىنىنى كىيىپ، يەم - خەشەك
ئامبىرىدىكى ئۆيىگە قاراپ ماڭاتتى.

ئالېكساندرا ئۆزگىرىش چوڭ ئەمەس، بۇرۇنقىغا
قارىغاندا سەل تولۇپ قالغان، تېرىسى سەل قارىدىغان، يىش
ۋاقتىغا قارىغاندا تېخىمۇ ئوچۇق - يورۇق، زېھنىي - قۇۋۋىتى
ئورغۇپ تۇراتتى. لېكىن كەيپىياتى بۇرۇنقىغا ئوخشاش
تۇراقلىق، سالماق، كۆزلىرى نۇرلۇق، چېچىنى بۇرۇنقىد-
دەك ئىككى ئۇرۇپ تۈرمەكلىۋالغان. چېچى بۇدۇر بول-
غاچقا، ئەتراپى كۆتۈرۈلۈۋېلىپ، بېشىنى خۇددى كۆك-
ئاتلىقنىڭ چۆرىسىگە ئىككى قاتار قىلىپ تىزىلغان ئاپتاپ-

پەرەسكە ئوخشىتىپ قويغانىدى. يازدا ئۇنىڭ چىرايى ئاپ-
ئاپتا كۆيۈپ قارىداپ قالدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ شىلەپسى
بېشىغا قارىغاندا قولدا ئۇزۇنراق تۇرىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ
ئاپتاپ تەگمىگەن بويۇنلىرى، بىلەكلىرى شۇنداق ئاق،
تېرىسى شۇنداق يۇمران، مۇنداق قاردەك ئاپئاق تېرىنى
پەقەت شۋېتسىيەلىك ئاياللاردىنلا تاپقىلى بولىدۇ!
ئالېكساندرا تاماق ئۈستىدە كۆپ گەپ قىلمايدۇ،
لېكىن ئىشچىلىرىنى گەپ قىلىشقا رىغبەتلەندۈرىدۇ، ئۇ-
لار ھەرقانچە ئەخمىقاتە گەپلەرنى قىلسىمۇ، كۆڭۈل قو-
يۇپ قۇلاق سالىدۇ.

بۈگۈن بارنېل فىلىن، ھېلىقى يوغان باش، قىزىل چاچ
ئېرىلاندىيەلىك ئالېكساندرا ئەتىيازدا ياسىغان يەم - خە-
شەك ئامبىرى توغرىسىدا قاقشاۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئالېكساند-
را بىلەن ئىشلەۋاتقىنىغا بەش يىل بولدى، ئەمەلىيەتتە ئۇ
ئالېكساندرا نىڭ ئىش بېشى، لېكىن ئەمەل تاجى يوق.
ئالېكساندرا «چېگرا سىزىقى» دا تۇنجى قېتىم يەم - خە-
شەك ئامبىرى ياسىغان ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ قوشنىلىرى ۋە
ئەتراپىدىكىلەر بۇنى ئارتۇقچە ئىش دەپ قارايتتى.
— ئۇ نەرسە بولمىسىمۇ، بىز يەم - خەشەكتىن
قىسىلىپ قالمايتتۇق، — دېدى بارنېل.

سىگنانىڭ جىمغۇر ئاشىقى نىلېس ئېغىز ئاچتى:
— روئى ئۇنداق ئامبارنى ماخا بىكارغا بەرسىمۇ
ئالمايمەن، دەيدۇ. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئامباردىكى يەم -
خەشەكنى يېسە ماللارنىڭ قورسىقى كۆپۈپ كەتكۈدەك.
شۇ سەۋەبتىن كىمدۇر بىرىنىڭ تۆت ئېتى ئۆلۈپتۈدەك.
ئالېكساندرا شىرەدىكى ئادەملەرگە بىرمۇبىر قاراپ

چىققاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— راست دەيسىلەر، ئۈنۈمى قانداق بولىدىغانلىقىنى كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن، بىردىنبىر ئامال سىناپ بېقىش كېرەك. مالنى قانداق بېقىشقا كەلگەندە، روئېنىڭ قاردىشى ماڭا ئوخشىمايدۇ، بۇ ياخشى ئەھۋال. ئەگەر ھەممە مىزنىڭ قارىشى ئوخشاش بولۇپ چىقسا بۇ قاملاشمايتتى. ئىشلىرىمىزدا ئىلگىرىلەش بولمايتتى. روئې مېنىڭ خاتالىقلىرىم ئىچىدىن تەجرىبىگە ئىگە بولىدۇ، مەنمۇ ئۇنىڭ خاتالىقلىرى ئىچىدىن تەجرىبىگە ئىگە بولىمەن. بۇ ئادىل ئەمەسمۇ، بارنېل؟

ئىرىلاندىيەلىك كۈلدى. ئۇ روئېغا ئۈچ ئىدى. چۈنكى روئې ئۇنىڭ ئالدىدا بەك يوغانچىلىق قىلاتتى، ئۇنىڭغا مائاشنى يۇقىرى بېرىۋەتتىڭ، دەپ ئالېكساندرادىن خاپا بولاتتى.

— مېنىڭ باشقىچە پىكرىم يوق، ياۋاشلىق بىلەن سىناپ بېقىشقا قوشۇلمەن، خېنىم. ئامبارغا بىرمۇنچە پۇل خەجلىدۇق، بىر سىناپ باققىنىمىز ياخشى. ئامى، ئىككىمىز چىقىپ كۆرۈپ باقاردۇق؟ — ئۇ ئورۇندۇقنى ئارقىسىغا ئىتتىرىپ، ئاسقۇدىن شىلەپسىنى ئېلىپ، ئامى بىلەن چىقىپ كەتتى. ئامى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى، بەزىلەر، بۇ ئامبارنى ياساش ئەقلىنى ئاشۇ كۆرسەتكەن، دېيىشىدۇ. باشقا ئىشچىلارمۇ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن چىقىپ كەتتى، ئافېلا قوزغالماي ئولتۇراتتى. ئافى تاماق ئۈستىدە ئېچىلىپ ئولتۇرمىدى، گەپكە ئارىلاشمىدى، ھەتتا مالنىڭ قورسىقى كۆپۈپ كېتىش توغرىلۇق گەپ بولغاندىمۇ ئۈندىمىدى، ئادەتتىكى چاغدا بولغان

بولسا بۇ توغرۇلۇق بىرمۇنچە گەپ قىلغان بولاتتى.
— ماڭا بىرەر گېپىڭىز بارمىدى، ئافى؟ — سورىدى
ئالېكساندرا ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ، — يۈرۈڭ، ياتاق ئۆي-
گە كىرىپ پاراخلىشايلى.

بوۋاي ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ياتاق ئۆيگە كىردى، لېكىن
ئولتۇرۇشقا بىر ئورۇندۇقنى كۆرسەتسە، باش چايقىدى.
ئالېكساندرا يىپ - يىڭنە قۇتسىنى ئەكېلىپ، ئۇنىڭ
ئېغىز ئېچىشىنى كۈتۈپ ئولتۇردى. ئافى چاچلىرى پاخ-
پىيىپ كەتكەن بېشىنى ئېگىپ، ئىككى قولىنى ئالدىغا
تاشلاپ، يەردىكى گىلەمگە قاراپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئاسقاق
پۇتى يىللار ئۆتكەنسېرى تېخىمۇ قىسقىرىپ كېتىۋاتقان-
دەك قىلاتتى، كېلەكسىز بەدىنى ۋە كەڭ مۇرىسى بىلەن
بارغانسېرى ماسلاشماي قېلىۋاتاتتى.

— ئافى، گېپىڭىز بولسا دەۋىرىڭ، — دېدى ئالېك-
ساندرا خېلى ساقلىغاندىن كېيىن.

ئافى ئىنگىلىز تىلىنى ئۆگىنىپ بولالمىدى. ئۇ نورۋې-
گىيە تىلىنى كونا پاسوندا سىلىق، سالماق سۆزلەيتتى.
ئۇ ئاشخاندا ئىشلەيدىغان بىرنەچچە قىزغا ئۈلگە بولۇش
ئۈچۈن، ئالېكساندراغا ھەرقانداق ۋاقىتتا ھۆرمەت بىلەن
گەپ قىلاتتى، چۈنكى ئۇ قىزلار بەكلا ئەركىن ئىدى.
— خېنىم، — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا گەپ باشلاپ،
كۆزلىرىنى يەردىن ئالمىدى، — يېقىندىن بېرى بۇ يەردە-
كىلەر ماڭا سوغۇق كۆزدە قارايدىغان بولۇۋالدى، ئۇلار-
نىڭ نېمە گەپلەرنى دەپ يۈرگەنلىكىنى بىلمەيسىز؟

— قانداق گەپلەركەن ئۇ، ئافى؟

— مېنى كەتكۈزۈۋېتىدىكەن، ساراڭلار دوختۇرخا-

نېسىغا ئاپىرىۋېتىدىكەن، دەپ يۈرۈشىدۇ.

ئالېكساندرا يىپ - يىڭنە قۇتسىنى يەرگە قويدى.

— مەن مۇنداق گەپنى ئاڭلاپ باقمىدىم، — دېدى ئۇ

قەتئىي ھالدا، — مۇنداق ئۆسەك گەپلەرگە نېمىشقا ئىشىد.

نېسىز؟ مەن مۇنداق ئىشقا ھەرگىز يول قويمايمەن.

ئافى پاخما بېشىنى كۆتۈرۈپ، كىچىك كۆزلىرى

بىلەن ئۇنىڭغا قارىدى:

— ئۇلارنىڭ دېيىشىچە، ئەگەر بۇ ئائىلىدىكىلەر

ئۈستۈمدىن ئەرز قىلسا، ئەگەر ئۈكۈڭىز يۇقىرىغا ئەرز

قىلسا، سىزمۇ توسۇپ قالالمايدىكەنسىز. ئىنىڭىز مې-

نىڭ سېھىر ئىشلىتىپ سىزگە زىيانكەشلىك قىلىپ قويۇ-

شۇمدىن ئەنسىرەيدىكەن. توۋا، خۇدا بۇنى راۋا كۆرەم-

دۇ! ئۇلار قانداقسىگە مۇنداق ئويلاپ قالغاندۇ؟ مەن ئۇ-

زۈمگە ئاش بەرگەن قازاننى چاقمەنمۇ؟ — بوۋاينىڭ كۆز

ياشلىرى ساقاللىرى ئۈستىگە سرغىپ چۈشتى.

ئالېكساندرا قوشۇمىسىنى تۈردى.

— ئافى، ھېچ چۈشەنمىدىم، سىز مۇشۇنداق يوقد-

لاڭ گەپلەرگىمۇ مېنى ئاۋارە قىلامسىز. مەنلا مۇشۇ ئۆي-

دە بولىدىكەنمەن، سىزگە ھېچكىم تېگەلمەيدۇ، مېنىمۇ

باشقۇرالمايدۇ. سىز مېنىڭ دېگەن يېرىمدىن چىقىسىڭىزلا

بولدى، باشقىسى بىلەن كارىڭىز بولمىسۇن.

ئافى كۆڭلىكىنىڭ يانچۇقىدىن قىزىل قول ياغلىقىنى

چىقىرىپ كۆزلىرىنى ۋە ساقىلىنى سۈرتتى.

— ئەگەر ئەھۋال ئۇلارنىڭ دېگىنىدەك بولۇپ،

سىزگە ئاۋارىچىلىق تۇغدۇرۇپ بېرىۋاتقان بولسام، مېنى

يولغا سېلىپ قويسىڭىزمۇ بولىدۇ.

ئالبېكساندرا مۇنداق گەپلەرنى قويۇڭ، دېگەن مەنىدە
قول ئىشارىسى قىلدى، لېكىن بوۋاي ئىككى قولىنى ئال-
دىغا سوزۇپ، ئۆتۈنۈش تەلەپپۇزىدا گېپىنى داۋاملاشتۇر-
دى:

— گېپىمنى ئاڭلاڭ، خېنىم، بۇ تەرەپلىرىنى ئويلى-
مىسىڭىز بولمايدۇ. سىزمۇ بىلىسىز، مەندىكى سېھىرنى
خۇدا ئاتا قىلغان، مەن جانلىقلارغا ھەرگىز زىيانكەشلىك
قىلمايمەن. ھەربىر ئادەم ئۆزى ئېرىشكەن بېشارەت بويى-
چە خۇداغا ئېتىقاد قىلىدۇ، سىز بۇنىڭغا ئىشىنىسىز،
لېكىن بۇ يەردە ئەھۋال ئۇنداق ئەمەس. بۇ يەردىكىلەر
ھەممە ئادەم ئوخشاش بولۇشى كېرەك دەپ قارايدۇ. مەن
پۈتۈمغا ئاياغ كىيىمگەنلىكىم، چېچىمنى ئالدۇرمىغانلى-
قىم، يەنە بەزىدە ئەرۋاھلارنى كۆرەلەيدىغان بولغانلىقىم
ئۈچۈن، ئۇلار مېنى كۆزگە ئىلمايدۇ. يۇرتۇمدا ماڭا
ئوخشاش ئادەملەر ناھايىتى كۆپ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى
خۇدا بىلەن ئۇچراشقان، بەزىلىرى كېچىدە قەبرىستانلىقتا
قانداقتۇر بىر نەرسىنى كۆرگەن، كېيىن ئۇ نەرسە بىر
ئادەمگە ئايلىنىپ قالغان، بىز مۇنداق ئىشلاردىن ئەجەبل-
نىپ كەتمەيمىز، ئۇلارنى ئۆز ھالىغا قويۇپ بېرىمىز.
لېكىن بۇ يەردە بىر ئادەمنىڭ پۈتى ياكى بېشى باشقىلار-
نىڭكىگە ئوخشىمىسا، ئۇنى ساراڭلار دوختۇرخانىسىغا
ئاپىرىپ بېرىدىكەن. پېتىر كلاركنى ئالايلى، ئۇ ئېرىقتا
سۇ ئىچىۋېتىپ بىر يىلاننى يۇتۇۋالغان، شۇنىڭدىن كېيىن
پەقەت يىلان ياخشى كۆرىدىغان نەرسىلەرنىلا يەيدىغان بو-
لۇپ قالغان. چۈنكى ئۇ باشقا نەرسىلەرنى يېسىلا، يىلان
غەزەپلىنىپ نەشتىرىنى سانجىيدىكەن. يىلان ئىچىدە جىم

تۇرماي، بەك ئارامسىزلىنىپ كەتكەن چاغلاردا، ئۇ ھاراق ئىچىپ، يىلاننى مەست قىلىۋېتىدىكەن. ئۇ باشقىلارغا ئوخشاشلا ئىش قىلالايدۇ، كالىسىمۇ ناھايىتى سەگەك، لېكىن ئۇلار ئۇنى بىر ئۆيگە سولاپ قويدى. سەۋەب، ئۇ باشقىلارغا ئوخشىمايدۇ، قورسىقىدا يىلان بار. بۇ يەردە-كى ئىشلار مانا مۇشۇنداق. ئۇلار مەخسۇس باشقىلارغا ئوخشاپ كەتمەيدىغان ئادەملەرنى سولاش ئۈچۈن ساراڭ-لار دوختۇرخانىسىنى ياسىغان، ئۇلار ھەتتا بىزنى كامار-لاردا بۇرسۇققا ھەمراھ بولۇشقىمۇ يول قويمىدۇ. سىز-نىڭ ئىگىلىكىڭىز گۈللىنىۋاتقاچقىلا، مەن ھازىرغىچە سىزنىڭ ھىمايىڭىزدە ياخشى ئۆتۈپ كېتىۋاتمەن. ئەگەر سىزنىڭ ئەھۋالىڭىز ياخشى بولمىغان بولسا، ئۇلار مېنى بۇرۇنلا خاسدىنغا ئاپىرىۋەتكەن بولاتتى.

ئافى سۆزلىگەنسىڭىز خېلىلا ئېچىلىپ قالدى. ئالپك-ساندىرا دائىم ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىش، ئۇنىڭ دەردلىرى-نى ئاڭلاش ئارقىلىق، ئۇنى تاماق يېمەسلىك، باش چۆ-كۈرۈپلا ئىشلەشتىن قۇتۇلدۇرۇپ قالاتتى. ھېسداشلىق ئافىنى سەگەكلەشتۈرۋەتتى، مەسخىرە ۋەيران قىلاتتى.

— گەپلىرىڭىز ناھايىتى ئورۇنلۇق، ئافى. يەم - خەشەك ئامبىرى ياسىغانلىقىم ئۈچۈن، ئۇلار مېنى خاس-دىنغا ئاپىرىۋېتىشى مۇمكىن. شۇنداق بولۇپ قالسا، سىزنىمۇ بىللە ئېلىپ كېتىمەن. لېكىن ھازىر مەن سىز-نىڭ مۇشۇ يەردە تۇرۇشىڭىزغا ئېھتىياجلىق. باشقىلار-نىڭ ئۆسەك گەپلىرى بىلەن ئەمدى بېشىمنى ئاغرىتىمىس-كىزلا بولدى. خەق نېمە دەپسە دەۋەرسۇن، بىز ئۆزىمىز خالىغان يولدا مېڭىۋېرەيلى. ئىككىمىزنىڭ بىللە ياشاۋات-

قىنىمىزغا ئون ئىككى يىل بولدى. مەن باشقىلارغا قارى-
غاندا سىزدىن كۆپرەك ئەقىل سورايمەن، مۇشۇنىڭدىنلا
قالغان گەپنى چۈشىنىۋالسىڭىز بولىدۇ.

ئافى ھۆرمەت بىلەن ئېگىلىپ تەزىم قىلدى.

— چۈشەندىم، خېنىم، بۇنىڭدىن كېيىن مۇنداق
ئىشلارغا سىزنى ئاۋارە قىلمايمەن. مېنىڭ پۈتۈمغا كەل-
سەك، سىز سورىقىنى قىلمىغان بولسىڭىزمۇ، سىزنىڭ
ئويلىغىنىڭىزدەك قىلىپ كېلىۋاتمەن. قىش، ياز دېمەي،
ھەر كۈنى كەچتە پۈتۈمنى يۇيمەن.

ئالېكساندرا كۈلۈپ كەتتى.

— ھەي، يالڭىياغ يۈرۈۋەرسىڭىز بولۇۋېرىدۇ، ئا-
فې. ئېسىمدە قېلىشىچە، ئىلگىرى قوشنىلىرىمىزنىڭ
يېرىمى يالڭىياغ يۈرەتتى. مېنىڭچە، مۇمكىن بولغان
بولسا، لې خانىممۇ يالڭىياغ يۈرگەن بولاتتى. خۇداغا
شۈكۈر، ھېلىمۇ روئېنىڭ قېينانىسى بولۇپ قالماپتە-
مەن.

ئافى ئەتراپقا سىرلىق قاراپ قويۇپ، پەس ئاۋازدا
ئېغىز ئاچتى:

— سىز روئېنىڭ ئۆيىدە نېمە بارلىقىنى بىلەمسىز؟
يۇرتىدىن ئەكەلگەنمىكەن، يوغان بىر ئاق كوزا بار، ئۇلار
ئۇنى يۇيۇنۇشقا ئىشلىتىدىكەن. ئۆتكەندە سىز مېنى ئۇلار-
نىڭ ئۆيىگە ئەۋەتكەندە، ئۇلار شەھەرگە كىرىپ كېتىپتە-
كەن، ئۆيىدە لې خانىم بىلەن بالىلار بار ئىكەن. ئۇ ماخا
كوزىنى كۆرسەتتى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، كوزىدا پاكىز يۇ-
يۇنغىلى بولمايدىكەن. چۈنكى سۇنى بەك كۆپ قۇيۇۋال-
غاچقا، سوپۇنىڭ كۈچى قالمايدىكەن. شۇڭا ئۇلار كو-
زىغا سۇنى لىق توشقۇزۇپ، لې خانىمنى يۇيۇنۇۋېلىشقا

بۇيرۇغاندا، خانىم سۈنى شالاقلىتىپ، يالغاندىن بۇيۇنۇ-
ۋاتقان بولۇۋالدىكەن، ئۇلار ئۇخلاپ قالغاندىن كېيىن كا-
رېۋات ئاستىدىكى ياغاچ ئىدىشىنى ئېلىپ، شۇنىڭدا بۇيۇ-
ندىكەن.

ئالېكساندرا كۈلۈپ تېلىقىپ قالدى.

— بىچارە لې خانىم! ئۇلار يەنە ئۇنىڭ كېچىسى
بۇك كىيىپ ئۇخلىشىغا يول قويمايدىكەن. بوپتۇ، ئۇ
بىزنىڭ ئۆيىگە مېھماندارچىلىققا كەلگەندە خالىغىنىنى قى-
لىۋالسىۇن، پىئۇنى قانچىلىك ئىچكۈسى كەلسە شۇنىچى-
لىك ئىچسۇن. بىز كونا تۇرمۇش ئادىتىنى تاشلىمىغان
ئادەملەرگە ئاتاپ مەخسۇس بىر ساراڭلار دوختۇرخانىسى
سالايلى، ئافى.

ئافى قولىغا ئېلىپ چىرايلىق قاتلاپ كۆڭلىكىنىڭ
يانچۇقىغا سالدى.

— خېنىم، ھەر قېتىم ئالدىڭىزغا نۇرغۇن غەم -
قايغۇلار بىلەن كىرىمەن، لېكىن ئاخىرىدا ھەممىسىدىن
خالاس بولۇپ قايتىمەن. ئىرىپلاندىيلىككە دەپ قويا-
لار. سىزمۇ، تورۇق ئايغىرنىڭ دۈمبىسىدىكى يېغىر ساقايغۇ-
چە ئۇنى ئىشلەتمەي تۇرسا.

— بولىدۇ، ئۇنىڭغا ئېيتىپ قوياي. سىز چىقىپ
ئامىنىڭ بېيىسىنى ھارۋىغا قېتىپ بېرىڭ. مەن شىمال
تەرەپكە بېرىپ، بىزنىڭ بېدىنى سېتىۋالماقچى بولغان
ھېلىقى شەھەرلىك بىلەن كۆرۈشۈپ كېلەي.

3

لېكىن ئالېكساندرا ئافى توغرىلۇق يەنىلا نۇرغۇن
ئۆسەك سۆزلەرنى ئاڭلاپ تۇردى. يەكشەنبە كۈنى، ئا-

لېكساندرانىڭ ئۆيى - ئوچاقلىق بولۇپ بولغان ئىككى
ئىنسى كەچلىك تاماققا كەلدى. ئالېكساندرا مۇشۇ كۈن-
نى تاللاپ ئۇلارنى چاقىرغانىدى، چۈنكى ئامى پۈتۈن
ئائىلىسىدىكىلەر يىغىلغان مۇنداق سورۇنلاردىن بىزار ئى-
دى. ياخشى يېرى، بۈگۈن ئۇ ئامېردا شۋارنىنىڭ تويىغا
قاتنىشىش ئۈچۈن فرانسىيە كەنتىگە كەتكەنىدى. تاماق-
نىدىكى شىرە مول راسلانغان، ئەڭ ئېسىل قاچا - قۇچىلار
تىزىلغان، يېڭى بېيىغان ئائىلىلەرگە خاس ھەشەمەت چى-
قىپ تۇراتتى. ئالېكساندرا تاماقخانىسىنى بېزەش، ئۇ-
نىڭغا ئىشكاپ - پىشكاپلارنى ئورۇنلاشتۇرۇشنى خانو-
ۋېردىكى ئائىلە سايمانلىرى سودىگىرىگە تاشلاپ بەرگە-
نىدى. ئۇ ئادەم پۈتۈن ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ، ئالېك-
ساندرانىڭ تاماقخانىسىنى خۇددى مال ئەۋرىشىكىسى زالىد-
دەك چىرايلىق ياسىۋەتتى. ئالېكساندرا باشتىلا گەپنى يو-
شۇرۇپ ئولتۇرماي، ئۆزىنىڭ مۇنداق ئىشلاردىن پۈتۈن-
لەي خەۋەرسىز ئىكەنلىكىنى، ئاددىي - ساددا قىلىپ يا-
ساپ قويسىلا بولىدىغانلىقىنى ئېيتقانىدى. ئۇنىڭ قارى-
شىچە، ئەمەلىيەتتە پايدىلانغىلى بولمايدىغان نەرسىلەرنى
بېزەش ھەقىقى ئەڭ يۇقىرى بولاتتى. ئۇ ئۆزى ئاددىي -
ساددىلىقنى ياقتۇرغاچقا، مېھمانلار ئولتۇرىدىغان ئۆيگە
ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە ياقىدىغان قاچا - قۇچا، شامدان دېگەن-
دەك نەرسىلەرنى تىزىپ قويۇشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ-
نىڭ مېھمانلىرى مۇشۇنداق باياشات تۇرمۇشنىڭ ئالامەت-
لىرىنى كۆرۈشنى خالايتتى.

ئوسكارنىڭ خوتۇنى بىلەن ئامىدىن باشقىلارنىڭ
ھەممىسى يىغىلىپ بولدى. يەرلىك تىل بىلەن ئېيتقاندا،

ئوسكارنىڭ خوتۇننىڭ «شۇ تاپتا ھېچ يەرگە بارغۇسى يوق ئىدى». ئوسكار شىرەنىڭ بېشىدا ئولتۇراتتى، بەش ياشتىن ئون ئىككى ياشقىچە بولغان، چاچلىرى زىغىر رەڭ تۆت ئوغلى شىرەنىڭ يېنىدا قاتار ئولتۇراتتى. ئوسكار بىلەن روئىدا ئۆزگىرىش چوڭ ئەمەس، خۇددى ئالپىك-ساندىرا بۇرۇنلا ئېيتقاندەك، ئۇلار چوڭ بولغانسېرى ئۆز-لىرىگە ئوخشاپ قېلىۋاتاتتى. روئى قارىماققا ئاكىسىدىن چوڭ كۆرۈنىدۇ. ئۇنىڭ يۈزىدە تۈزۈك گۆش يوق، چىرا-يىدىن زېرەكلىك چىقىپ تۇرىدۇ، كۆزلىرىنىڭ قۇيرۇقىغا ئازراق قورۇق چۈشكەن. ئوسكارنىڭ يۈزى بولسا گۆش-لىك، چىرايىدىن ھاڭغۇقتىلىق چىقىپ تۇرىدۇ. لېكىن ھاڭغۇقتىراق بولغىنى بىلەن، پۇل تېپىشقا كەلگەندە ئىنى-سىدىن ئېپى بار. بۇ تەرىپى روئىنىڭ ئىچىنى ئاچچىق قىلىدۇ، ئۇ ئوسكارنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى كۆرسىتىشكە تىرىشىدۇ. روئىنىڭ بىر چاتاق يېرى، ھىيلىسى تولا، بۇنى قوشنا - قولۇملىرىمۇ بىلىدۇ. ئامنىڭ گېپى بىلەن ئېيت-قاندا، ئۇنىڭ چىرايى بىكارغا تۈلكە چىراي بولۇپ قالمى-غان. سىياسىي پائالىيەتلەر مۇنداق ماھارەتنىڭ ئەڭ ياخشى مەيدانى بولغاچقا، روئى دائىم دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ ئىشلىرىنى تاشلاپ، يىغىلىشلارغا، ناھىيىنىڭ سايلام رە-قابىتىگە قاتنىشىدۇ.

روئىنىڭ خوتۇننىڭ ئىسمى ئاننى لې، ئۇنىڭ چىرا-يى بارغانسېرى ئادەم ھەيران قالغۇدەك دەرىجىدە ئېرىگە ئوخشاپ كېتىۋاتاتتى، چىرايى كۈندىن - كۈنگە سوزۇن-چاق تۈسكە كىرىپ قېلىۋاتاتتى. ئۇ سېرىق چېچىنى ئې-گىز قىلىپ تۈرمەكلىۋالغان، زىننەت بۇيۇملىرىنى ئاسد-

دىغان يەر بولسىلا ئېسىۋالغانىدى. پۇتغا بەك ئېگىز
پاشنىلىق ئاياغ كىيىۋالغاچقا، مېڭىشىمۇ غەلىتە ئىدى.
ئۇ كىيىنىشىكە بەك ئەھمىيەت بېرەتتى. ئۇ تاماق ئۈستىدە
ئولتۇرۇپ، قىزىنى توختىماي ئەسكەرتىپ تۇراتتى: «دىققەت
قىل، كىيىمىمگە بىر نەرسىلەرنى چاچرىتىۋەتمە».

شېرە ئۈستىدىكى پاراخىلار پۈتۈنلەي ئىنگىلىز تىلىدا
بولۇۋاتاتتى. ئوسكارنىڭ خوتۇنى مىسسورى شتاتىدىكى
بەزگەك كېسىلى تارقالغان رايوندىن ئىدى. ئۇ بىر چەت
ئەللىككە تەگكەنلىكىدىن نومۇس قىلاتتى، بالىلىرى
شۈبھىسىز تىلنى بىر ئېغىز مۇ بىلمەيتتى. ئانى بىلەن
روئى بەزىدە ئۆيدە شۈبھىسىز تىلدا سۆزلىشىپ قالاتتى،
لېكىن ئاپىسى ئەينى يىللاردا يالڭايغ يۈرگىنىنى باشقىدە-
لارنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەندەك، ئۇمۇ شۈبھى-
سىز تىلدا سۆزلەۋاتقىنىنى باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قېلىدە-
شىدىن قورقاتتى. ئوسكارنىڭ ھازىرغىچە ئىنگىلىز تىلى
تازا راۋان ئەمەس ئىدى، لېكىن روئى ئىنگىلىز تىلنى
خۇددى ئەنگىلىيىدە تۇغۇلۇپ ئۆسكەندەك ياخشى سۆز-
لەيتتى.

— مەن خاسدىنغا يىغىنغا بارغاندا، ساراڭلار دوخ-
تۇرخانىسىنىڭ باشلىقى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم، —
دېدى روئى، — ئۇنىڭغا ئافېنىڭ كېسەللىك ئالامەتلىرىنى
سۆزلەپ بەردىم. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئافېنىڭ كېسىلى
ئەڭ ئېغىر ھېسابلىنىدىكەن. ئۇ ئافېنىڭ ھازىرغىچە چوڭ
چاتاق تېرىمغانلىقىدىن ھەيران بولدى.

ئالېكساندرا قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى:

— دوختۇر ئالېكسېتۇ، روئى! دوختۇرلارنىڭ گېيىدە-

گە قارساڭ، بىز ھەممىمىزنى ساراڭغا چىقىرىۋېتىدۇ.
راست، ئافىنىڭ مەجەزى سەل غەلىتە، لېكىن مەن يالدى.
غان ئىشچىلارنىڭ يېرىمىغا قارىغاندا كالىسى ئىشلەيدۇ.

روئى ئالدىراش توخۇ گۆشى يەۋىتىپ ئېغىز ئاچتى:
— ھە، دوختۇرلار يەنىلا كەسىپ ئىنگىلىرى، ئالېك.
ساندرا. ئۇنىڭغا سېنىڭ ئافىنى نەگە ئورۇنلاشتۇرغان.
لىقىڭنى سۆزلەپ بەرسەم، ئۇ ئاغزىنى ئېچىپلا قالدى،
يەم - خەشەك ئامبىرىغا بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى
كېچىسى ئوت قويۇۋېتىدۇ، ياكى قولغا پالتا ئېلىپ يا
سېنى، يا باشقا قىزلارنى قوغلايدۇ دەيدۇ.

قورۇما توشۇۋاتقان سىگنا بۇ گەپنى ئاڭلاپ خىرىلدى.
داپ كۈلگىنىچە ئاشخانىغا كىرىپ كەتتى. ئالېكساندرا.
نىڭ كۆزلىرىدىن ئۆتكۈر نۇر چاقنىدى.

— سىگنانىڭ ئالدىدا بۇ گەپنى قىلغىنىڭ قاملاشمىدى.
دى، روئى. ئافىنىڭ باشقىلارغا زىيانكەشلىك قىلمايدى.
غانلىقىنى ھەممىمىز بىلىمىز. بۇ قىزلار ئافىدىن ئە.
مەس، مېنىڭ پالتا ئېلىپ قوغلىشىمىدىن بەكرەك ئەنسىدە.
رەيدۇ.

روئى ئۆپكەندەك قىزىرىپ، خوتۇنغا قول ئىشارىسى
قىلدى.

— مەيلى قانداق بولسۇن، قوشنا - قولۇملار ئۇزۇنغا
قالماي بۇ ئىشقا بىر نېمە دەيدۇ. ئافى بىرەر ئائىلىنىڭ
ئاشلىق ئامبىرىغا ئوت قويۇۋېتىشى مۇمكىن. ئەگەر شۇنداق
بولۇپ، بىرەر ئائىلە ئەرز قىلسىلا، ئۇنى مەجبۇرىي
ئېلىپ كېتىدۇ. كېيىنكى چاتاقنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۇ.

چۈن، ئۇنى ئۇزۇنلا ئاپىرىپ بەرگىنىڭ ياخشى ئىدى.
ئالېكساندرا بىر جىيەننىڭ قاچىسىغا گۆش سېلىپ
بېرىۋاتتى.

— بولىدۇ، روئى، ئەگەر بىرەر قوشنىمىز رىستىنلا
شۇنداق قىلسا، ئۇ چاغدا ئۆزۈمنى ئافىنىڭ ۋەسىسى
قىلىپ بېكىتمەن، سوتقا بېرىپ ئۆزۈم سۆزلىشمەن.
مەن ئافىدىن تولۇق رازى.

— مۇرابىانى ئېلىۋېتىڭا، روئى، — دېدى ئانى
ئەسكەرتىش تەلەپپۇزىدا. ئۇ ئېرىنىڭ ئالېكساندرا بىلەن
تاقارشىپ ئولتۇرۇشىنى خالىمايتتى.

— بىراق، ئۇ بۇ يەردە يۈرسە تازا ئەپلەشمەيدىغان.
لىقىنى ھېس قىلمىدىڭىزمۇ، ئالېكساندرا؟ — دېدى ئان.
نى گەپنى چىرايلىق قىلىپ، — سىز بۇ يەرنى شۇنداق
گۈللەندۈرۈۋەتتىڭىز، ئەمدى ئۇ بۇ يەرگە ياراشمايدۇ. ئۇ
بولغاچقا باشقىلار سىزگە يېقىنلىشالمايدۇ، چۈنكى قاچان
بىر چاتاق چىقىرىدىغانلىقىنى ھېچكىم ئوقمايدۇ. مېنىڭ
قىزلىرىمۇ ئۇنىڭدىن ئۆلگۈدەك قوزقىدۇ، شۇنداققۇ،
مىرى، قەدىرلىكىم؟

مىرى بۇ يىل ئون بەش ياشقا كىردى، توپتەك سې-
مىز، شوخ، چاچلىرى پاخىيىپ تۇرىدۇ، يۈزىنىڭ تېرى-
سى سېرىققا مايىل، ئۈستۈن كالىپۇكى قىسقىراق، ئاپئاق
چىشلىرى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ، مومىسى بوگسېن خانىمغا
بەك ئوخشايدۇ، مومىسىدەك ئازادلىكنى ياخشى كۆرىدۇ.
غان مېجەزىمۇ بار. ئۇ ھاممىسىغا قاراپ كۈلۈپ قويدى.
ئۇ ئاپىسىغا قارىغاندا ھاممىسى بىلەن بەكرەك چىقىشىدۇ.
ئالېكساندرا ئۇنىڭغا جاۋابىن كۆزىنى قىسىپ قويدى.

— مەرى ئافىدىن قورقمسىمۇ بولىدۇ. ئافى ئۇنى تولىمۇ ياخشى كۆرىدۇ. مېنىڭچە ئافىنىڭمۇ بىزگە ئوخشاش ئۆزى خالىغاننى كىيىش، ئۆزى خالىغاننى ئويلاش ھوقۇقى بار. لېكىن مەن ئۇنى ئىمكان بار باشقىلارغا دەخلى قىلغۇزمايمەن، سىرتقا چىقارغۇزمايمەن. روئى، ئۇنىڭدىن غەم يېمىسەڭمۇ بولىدۇ. ھە راست، يېڭى مۇندە چاڭ ياخشىمىكەن؟

روئىنى ئېزىپ چۈشەندۈرۈشتىن توسۇش ئۈچۈن، بۇ سوئالغا ئاننى جاۋاب بەردى:

— ۋاھ، قالتىس ياخشىكەن، روئى ئۇنىڭ ئىچىگە بىر چۈشۈۋالسا چىقىرالماي كېتىمەن. ئۇ ھازىر ھەپتەسىگە ئۈچ قېتىم يۇيۇندۇ. ئىسسىق سۇ توشمايدىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە، سۇدىن ئۇنداق چىقىمىسا سالامەتلىككە مۇزىيىنى بولار. سىزمۇ بىرنى ئېلىۋالسىڭىز بولغۇدەك، ئالبېكساندرا.

— مەنمۇ ئېلىشنى ئويلاۋاتمەن. ئافىغىمۇ بىرنى ئېلىپ، يەم - خەشەك ئامبىرىغا قويۇپ بېرەيمىكەن دەيمەن، باشقىلارنىڭ پىكرى چىقىمىسىلا. لېكىن ئۇنىڭدىن ئاۋۋال مېرىغا بىر رويال ئېلىپ بەرمەكچىمەن. شىرەنىڭ ئۇ بېشىدا ئولتۇرغان ئوسكار شىرەدىن بېشىنى كۆتۈردى.

— مەرى رويالنى نېمە قىلىدۇ؟ ئۇنىڭ فىسگارموندغا نېمە بوپتۇ؟ شۇنى چېلىپ تۇرسا بولىدىمۇ. رويال چالغۇسى كېلىپ كەتسە، چېركاۋغا بېرىپ چالسا بولىدۇ.

ئاننى ئولتۇرالماي قالدى. ئۇ ئىلگىرى ئالبېكساندراغا

بۇ پىلاننى ئوسكارنىڭ ئالدىدا ئېغىزىدىن چىقارماسلىقىنى تاپىلىغان. ئالېكساندرا روئېنىڭ بالىلىرىغا كۆڭۈل بۆلسە، ئوسكار چىدىماي قالاتتى. ئالېكساندرا بىلەن ئوسكارنىڭ خوتۇنىمۇ پېتىشالمايتتى.

— مېرى رويالنى چېركاۋغا بېرىپ چالسىمۇ بولىدۇ. ئۇ ھازىرغىچە فىسگارموندا مەشىق قىلىۋاتىدۇ. لېكىن فىسگارموندا مەشىق قىلىۋەرسە ئاپپىلىكاتورانى بۇزۇۋالىدۇ، بۇ مۇئەللىمنىڭ گېپى، — ئاننى سۆزلىگەنسېرى ھاياجانلىنىپ كېتىۋاتاتتى.

ئوسكار كۆز قارىچۇقلىرىنى ئوينىتىپ ئېغىز ئاچتى:

— مېرى فىسگارموندا ماھارىتى ئېشىپ كەتكەن بولسا، چوقۇم ياخشى چالدىغان بولۇپ كەتتى. مۇنداق سەۋىيىگە يېتىش كۆپ ئادەمنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ، — ئۇنىڭ تەلەپپۇزى قاتتىق ئىدى. ئاننى بېشىنى سىلكىدى:

— ياخشى چېلىشىدا گەپ يوق. ئۇ تېخى كېلەر يىلى شەھەردىكى ئوقۇشنى تاماملىغاندا، ئوقۇش پۈتتۈرۈش مۇراسىمىدا چالماقچى.

— راست، — دېدى ئالېكساندرا قەتئىي تەلەپپۇزدا، — مېرىغا بىر رويال ئېلىپ بېرىشىمىز كېرەك. بۇ يەردىكى قىزلارنىڭ رويال ئۆگىنىۋاتقىنىغا نەچچە يىللار بولدى، لېكىن بىرەر مۇزىكىنى پۈتۈن چالالايدىغىنى بىر مېرى. سانخا بىر رويال ئېلىپ بېرىشنى قاچان ئويلاپ قالغىنىمنى بىلمەسەن، مېرى؟ ئۇ سەن بوۋاڭ دائىم ئېيتىدىغان شۇبتىسىيە كلاسسىك ناخشىلار توپلىمىدىكى مۇزىكىلارنى چا-

لالايدىغان بولغان چاغلار. بوۋاڭنىڭ ئاۋازى ناھايىتى ياڭ-
 راق ئىدى، ياش چاغلرىدا ئاغزى بېسىقماي ناخشا ئېيى-
 تاتتى. كىچىك ۋاقتىدا ئۇنىڭ دوكتا ماتروسىلار بىلەن
 ناخشا ئېيتىپ كېتىدىغانلىرى ھازىرمۇ ئېسىمدە. ئۇ مې-
 نىڭ ستارادەك چاغلرىم ئىدى، — ئۇ ئانىنىڭ كىچىك
 قىزىنى كۆرسەتتى.

مىرى بىلەن ستارا ئىشىكتىن ياتاق ئۆيگە تەڭلا قارد-
 ىدى، ئۇ ئۆيدىكى تامدا جون بوگسېننىڭ قېرىنداش بىلەن
 سىزىلغان رەسمى ئېسىقلىق ئىدى. بۇ رەسمى ئالېك-
 ساندىرا دادىسىنىڭ شۋېتسىيىدىن ئايرىلىدىغان چاغدا تار-
 تىلغان سۈرىتىگە ئاساسەن سىزدۇرغانىدى. رەسمىدىكى-
 سى ئوتتۇز بەش ياشلاردا بار، بەستلىك، كېلىشكەن ئەر
 ئىدى، يۇمشاق، بۇدۇر چاچلىرى ئېگىز پېشانىسىنى يې-
 پىپ تۇراتتى، ئىنچىكە بۇرۇتى پەسكە ساڭگىلىغان، خد-
 رە، ھەسرەتلىك كۆزلىرى خۇددى يېڭى دۇنيانى كۆرۈ-
 ۋاتقاندەك يىراقلارغا تىكىلگەندى.

تاماقتىن كېيىن روئى بىلەن ئوسكار گىلاس ئۈزگىلى
 باغقا كىرىپ كەتتى. ئۇلار ئۈز ھويلىلىرىغا مېۋىلىك باغ
 قىلىۋېلىشقا قىزىقمايتتى. ئانى ئىشخانىغا كىرىپ، قاچا -
 قۇچا يۇيۇۋاتقان قىزلار بىلەن پاراخۇغا چۈشتى. ئانى ئا-
 لېكساندىرانىڭ ئۈز ئاغزىدىن قارىغاندا، قۇشقاچتەك ۋد-
 چىرلاپ تۇرىدىغان بۇ قىزلارنىڭ ئاغزىدىن ئالېكساندىرا-
 نىڭ ئەھۋالى توغرىلۇق نۇرغۇن نەرسىلەرنى بىلىۋالالايد-
 ىدۇ، ئاندىن روئى ئىككىسى ئىگىلىگەن ئەھۋاللاردىن پايد-
 ىلىنىپ، ئۈز پايدىسىغا ئىش تۇتۇشنىڭ يولىنى تاپىدۇ.
 «چېگرا سىزىقى» دا دېھقان قىزلىرى سىرتقا چىقىپ ئىش-

لىمەيدىغان بولغانىدى. شۇڭا، ئالېكساندىرا پۈتۈن يول كىراسىنى كۆتۈرۈپ شۋېتسىيىدىن قىزلارنى ياللىغانىدى. ئۇلار توي قىلغۇچە ئالېكساندىرا بىلەن بىللە تۇراتتى، ئاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ يۇرتىدىكى ھەدە - سىڭىل قېرىنداشلىرى ئۇلارنىڭ ئورنىنى دەشسەيتتى.

ئالېكساندىرا ئۈچ جىيەن قىزىنى باشلاپ گۈلزارلىققا كىردى. ئۇ بۇ قىزلارغا، بولۇپمۇ مىرىغا بەك ئامراق ئىدى. مىرى دائىم ھاممىسىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ بىرنەچچە كۈن تۇرۇپ، ھاممىسىغا ئۆيدىكى كونا كىتابلارنى ئوقۇپ بېرەتتى ياكى ھاممىسىدىن «چېگرا سىزىقى» نىڭ ئىلگىرىكى ئەھۋالى توغرىسىدىكى ھېكايىلەرنى ئاڭلايتتى. ئۇلار گۈلزارلىقتا ئايلىنىپ يۈرگەندە، كىچىك بىر ئات ھارۋىسى تاغقا چىقىپ، ئۇلارنىڭ ھويلىسى ئالدىدا توختىدى. ھارۋىدىن بىر ئەر چۈشۈپ، ھارۋىكەش بىلەن نېمىنىدۇ دېيىشىۋاتاتتى. قىزلار يىراقتىن كەلگەن ناتو-نۇش ئادەمنى كۆرۈپ خۇشال بولۇشۇپ كەتتى. ئۇلار ئەرنىڭ كىيىم - كېچەك، قولىدىكى پەلەي ۋە چىرايلىق ياستىۋالغان ئىنچىكە بۇرۇتقا قاراپ يىراق بىر يەردىن كەلگەنلىكىنى جەزمەلەشتۈرگەنىدى. قىزلار ئالېكساندىرا-نىڭ ئارقىسىغا يوشۇرۇنۇۋېلىپ ئۇ ئەرگە ئوغرىلىقچە قارايتتى. ناتونۇش ئەر ئىشىك ئالدىغا كېلىپ، شىلەپ-سىنى قولىغا ئېلىپ ئۇلارغا قاراپ كۈلۈمسىرىدى. ئا-لېكساندىرا ئۇنىڭغا قاراپ ئاستا كەلدى. ئالېكساندىرا يې-قىن كەلگەندە، ئەر بېسىق، ئەمما ئۆتكۈر تەلەپپۇزدا ئېغىز ئاچتى.

— مېنى تونۇمىدىڭىزمۇ، ئالېكساندىرا؟ مەن سىزنى

ھەرقانداق يەردە تونۇۋالالايمەن.

ئالېكساندرا قولنى سايىۋەن قىلىپ قاراپ، تۇيۇق-
سىز ئۇنىڭغا قاراپ يۈگۈردى.

— بۇ مۇمكىنمۇ! — ئۇ ھاياجان بىلەن ۋارقىرىۋەت-
تى، — بۇ كارل لىندسترومۇمۇ؟ شۇ ئىكەنغۇ! كارل،
راستتىنلا سىز ئىكەنسىزغۇ! — ئۇ چىتلاق ئۈستىدىن قو-
لىنى ئۈزۈپ، ئۇنىڭ قولنى سىقتى، — سىلەي، مەرى،
تېز بېرىپ داداڭلار بىلەن ئوسكار تاغاڭلارغا ئېيتىڭلار،
بىزنىڭ كونا دوستىمىز كارل لىندستروم كەلدى. تېز
يۈگۈرۈڭلار! ھەي، كارل، بۇ قانداق ئىش، مەن كۆزۈم-
گە ئىشەنمەي قېلىۋاتمەن! — ئالېكساندرا كۆز ياشلىرى-
نى سۈرتۈپ كۈلدى.

ئاتونۇش ئادەم ھارۋىكەشكە باش لىگىشتى، ئاندىن
سومكىسىنى چىتلاق ئىچىگە تاشلاپ، ئىشىكىنى ئاچتى.
— دېمەك، مېنىڭ كەلگىنىمدىن خوشال بولدىڭىز،

مېنى بىرەر كېچە تۇتۇپ قېلىشىڭىزدا گەپ يوق ئىكەن
دەڭ؟ بۇ يەردىن سىز بىلەن كۆرۈشمەي ئۆتۈپ كېتىشكە
كۆڭلۈم ئۈنمىدى. پەقەتلا ئۆزگەرمەيسىز جۇمۇڭ! بى-
لەمسىز، مەنمۇ سىزنى چوقۇم ئۆز پېتى دەپ ئويلىغانى-
دىم. سىز ئۆزگەرمەيسىز. چىرايىڭىز شۇنداق ياخشى
تۇرۇپتۇ! — ئۇ ئارقىسىغا بىر قەدەم چېكىنىپ، ئۇنىڭغا
زەن سېلىپ قاراپ كەتتى.

ئالېكساندرا باشتا چىرايى قىزىرىپ، كېيىن كۈلۈپ
كەتتى.

— بىراق سىزچۇ، كارل، بۇرۇتلارنى قويۇۋاپسىز،
سىزنى قانداق تونۇيالايمەن. سىز بۇ يەردىن كەتكەندە

تېخى بالا ئىدىڭىز - دە، — ئالبېكساندىرا ئۇنىڭ سومكىسىدىكى كۆتۈرمە كىچى بولغانىدى، ئۇ بېرىپ توسىدى، ئالبېكساندىرا قولىنى تارتىۋالدى، — قاراڭ، چاندۇرۇپ قويدۇم - ھە. بىزنىڭ بۇ ئۆيگە ساپلا ئايال مېھمانلار كەلگەچكە، مۇنداق قاندىلەرنى ئۇنتۇپ كېتىپتىمەن. چامادانىڭىز قېنى؟ — خانوۋېردا قالدى. مەن بۇ يەردە بىرنەچچە كۈنلا تۇرالايمەن. غەربىي دېڭىز قىرغىقىغا مېڭىشىم ئىدى. ئۇلار تار يول بىلەن كېتىۋاتاتتى.

— نەچچە كۈنلا تۇرامسىز؟ بىر كەتكىنىڭىزچە شۇنچە يىللاردىن بېرى كېلىشىڭىز مۇشۇغۇ! — ئالبېكساندىرا قولىنى چايقىدى، — شۇنچە ئۇزۇن يوقاپ كەتكىنىڭىزگە قارىغاندا، بارغان يېرىڭىزگە پېتىپ قاپسىز دە - ئا، — ئۇ قولىنى دوستانلىك بىلەن ئۇنىڭ مۇرىسىگە قويدى، — بۇرۇنقى دوستلىقىمىزنىڭ يۈزىنى قىلىپ بولمىسۇ مېنى بالدۇرراق كېلىپ يوقلىشىڭىز كېرەك ئىدى. غەربىي دېڭىز قىرغىقىغا بارمىسىڭىز بولمامدۇ زادى؟ — ھەي، بارمىسام بولمايدۇ! مېنىڭ رىزقىم سىرت-لارغا چېچىلىپ كېتىپتىكەن. سېئاتلدىن يەنە ئالياسكىغا بېرىشىم بار.

— ئالياسكىغا؟ — ئالبېكساندىرا ئۇنىڭغا ھەيران بوپ قارىدى، — سىز ئۇ يەرگە ئىندىئانلارنىڭ رەسىمىنى سىزغىلى بارامسىز؟

— رەسىم سىزغىلى؟ — يىگىت قوشۇمىسىنى تۇر - دى، — ھەي، مەن رەسىم ئەمەس، ئالبېكساندىرا. مەن ئويمانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىمەن، رەسىملىق بىلەن مۇناسىۋىتىم يوق.

— لېكىن مېنىڭ مېھمانخاناغا ئېسىپ قويغان رە-

سىم...
كارل نېرۋا مېجەز ئادەمدەك ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەت-
تى:

— ھەي، ئۇ بىر سۇ بوياق رەسىمغۇ، ئويناپ سى-
زىپ قويغان. ئۇ رەسىم بەك ياخشى سىزىلغانلىقى ئۈچۈن
ئەمەس، سىزنى مېنى ئۇنتۇپ قالمىسۇن دەپ ئەۋەتىپ
بەرگەندىم. بۇ يەرلەرنى ئالامەت قىلىۋېتىپسىزغۇ، ئا-
لېكساندرا، — ئۇ ئارقىسىغا ئۇرۇلۇپ، سۈرەتتەك چىراي-
لىق دالىغا، چىتلاقلارغا، چارۋىچىلىق مەيدانلىرىغا قا-
رىدى، — بۇ يەرلەرنى مۇنچىلىك ئۆزگەرتىشكە ئىلگىرى
كۆزۈم يەتمىگەندى. مانا ئەمدى ئۆزۈمنىڭ نەزەر دائىرەم
ۋە تەسەۋۋۇر قابىلىيىتىمدىن نومۇس قىلىۋاتىمەن.
بۇ چاغدا روئى بىلەن ئوسكار باغدىن تاغقا يامشىپ
چىقىۋاتاتتى. ئۇلار كارلنى كۆرگەندىن كېيىنمۇ قەدىمنى
تېزلەتمىدى، تېخى كارلغا قارايمۇ قويماي كېلىۋاتاتتى.
خۇددى ئارىلىقنى ئۇزارتماقچى بولغاندەك، قەدەملىرىنى
ئىككىلىنىپ باساتتى.

ئالېكساندرا ئۇلارغا ۋارقىرىدى.

— ئۇلار مېنى يالغان ئېيتىۋاتىدۇ دەپ ئويلىغان
گەپ. تېز كېلىڭلار، يىگىتلەر! كارل لىندىستروم، بىز-
نىڭ كونا دوستىمىز كارل كەلدى!
روئى مېھمانغا ياندىن شۇنداقلا قاراپ قويۇپ، قولىنى
ئۇزاتتى.

— سەن بىلەن كۆرۈشكىنىم ئۈچۈن خۇشالمەن.

— ياخشىمۇ سەن؟ — دەپ قويدى ئوسكار.

ئۇلارنىڭ مۇنداق سوغۇق مۇئامىلىسىنىڭ ئۆزىنى خالىمىغانلىقتىن ياكى ھارغىنلىقتىن بولۇۋاتقانلىقىنى كارل بىلەلمىدى. كارل بىلەن ئالبېكساندرا ئالدىدا يول باشلاپ پېشايۋانغا قاراپ ماڭدى.

ئالبېكساندرا ئۇلارغا چۈشەندۈردى:

— كارلنىڭ سېئاتلغا مېڭىشى ئىكەن، يەنە ئالياس-

كىغا بارىدىكەن.

ئوسكار مېھماننىڭ كەرىشناۋاي شېبىلىتىغا قاراپ

كەتتى.

— ئۇ يەردە تىجارەت ئاقامدۇ؟ — سورىدى ئۇ.

— ئاقىدۇ، ئاققاندىمۇ ئالامەت ئاقىدۇ. مەن ئۇ يەر-

گە بايلىق توپلاشقا بارماقچى، — دېدى كارل كۈلۈپ، —

ئويمىچىلىق ناھايىتى كۆڭۈللۈك كەسىپ، لېكىن ئۇنىڭ

بىلەن پۇل تاپقىلى بولمايدۇ. شۇڭا، بۇ قېتىم ئالتۇن

سودىسى قىلىپ باقماقچىمەن.

ئالبېكساندرا كارلنىڭ گەپ ئوينىتىۋاتقانلىقىنى سەز-

دى. روئى ئۇنىڭ گېپىگە قىزىقىپ بېشىنى كۆتۈردى.

— ئىلگىرى ئالتۇن سودىسى قىلىپ باققانمۇ؟

— ياق، لېكىن ئۇ يەردە نىۇ - يوركتىن كەلگەن بىر

ئاغىنەم بار، ئۇ ئوبدان يول تېپىپ كېتىپتۇ. ئۇ مېنى

ئۆزىگە قوشۇۋالماقچى.

— ئۇ يەردە قىشنىڭ سوغۇقى يامان دەپ ئاڭلايمەن -

غۇ، — دېدى ئوسكار، — ئۇ يەرگە كىشىلەر ئادەتتە با-

ھاردا بارىدۇ دەپ ئاڭلىغانىدىم.

— سوغۇقلۇقى راست، لېكىن ئاغىنەم قىشنى سې-

ئاتلدا ئۆتكۈزىدۇ. مەن ئۇنىڭ بىلەن بىر مەزگىل بىللە

تۇرۇپ، يەر ئاستى بايلىقلىرىنى تەكشۈرۈشنى ئۈگەند-
مەكچى. ئاندىن كېلەر يىلى شىمالغا بارىمەن.
روئى ئۇنىڭ گەپلىرىگە ئىشەنمىگەندەك قىلدى.
— سېنىڭ بۇ يەردىن كەتكىنىڭگە نەچچە يىللار
بولدى؟

— ئون ئالتە يىل. بۇنى ئۇنتۇپ قالغىنىڭ قىزىق،
روئى، سەن بىز كەتكەن يىلى توي قىلغان ئەمەسمۇ؟
— بىز بىلەن بىر مەزگىل تۇرامسەن؟ — سورىدى
ئوسكار.

— ئالېكساندرا قوغلىمىسىلا، بىرنەچچە كۈن تۇر-
ماقچىمەن.

— كونا جايىڭلارنى كۆرۈپ باققۇڭ بارغۇ دەيمەن، —
دېدى روئى، ئۇنىڭ تەلەپپۇزى خېلى بوشاپ قال-
غانىدى، — ئۇ يەرنى ھازىر تونۇيالمايسەن. لېكىن بىر-
نەچچە ئېغىز تام ئۇيۇڭلار ھازىرغىچە بار. ئالېكساندرا
ئۇ ئۆيلەرنى فرانىك شارباتقا چاقتۇرمىدى.

ئاننى مېھمان كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغاندىن بېرى ئۆز-
نى ياساش بىلەن ئاۋارە ئىدى. ئۇ يەنە بىر كۆڭلىكىنى
كېيىپ كەلمىگىنىگە پۇشايماق قىلدى. مانا ئۇ ئاخىر ئۈچ
قىزى بىلەن ئىشىكتە پەيدا بولدى، قىزلىرىنى بىر - بىر-
لەپ تونۇشتۇردى. كارلدىكى سالاپەت ئۇنى ئۆزىگە رام
قىلىۋالغانىدى. ھاياجانلىنىپ كەتكەچكە ئاۋازى چىڭ ئى-
دى، باشلىرىنى توختىماي چايقايتتى.

— تېخى ئۆيلەنمىدىم دەمسىز؟ مۇشۇ ياشقا كەل-
گەندىمۇ بۇ ئىشىڭىز قاملاشماپتۇ. ئەمدى مىرى چوڭ
بولغۇچە ساقلىسىڭىز بولغۇدەك. ھە، بىزنىڭ يەنە بىر

ئوغللىمىز بار، كەنجىسى شۇ. ئۇ مومىسى بىلەن ئۆيدە قالدى. سىز ئاپام بىلەن چوقۇم كۆرۈشۈپ قويۇپ، ئاندىن مېرىنىڭ فىسگارمون چالغىنىنى ئاڭلاپ بېقىڭ. ئۇ ئائىلىمىزنىڭ مۇزىكىتى. ئۇ باسما رەسىم بىلەنمۇ ئېتىشىپ قويىدۇ. بىلىسىز، ياغاچنى كۆيدۈرۈپ چۈشۈرىدىغان رەسىمغۇ ئۇ. ئۇنىڭ رەسىملىرىنى كۆرسىتىش ھەيران قالدۇرىدۇ. شۇنداق، ئۇ شەھەردە ئوقۇيدۇ. سىنىپ بويىچە ئەڭ كىچىكى شۇ، باشقىلاردىن ئىككى ياش كىچىك. مېرى قورۇنۇپ تۇراتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە، كارل ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋالغانىدى. كارل ئۇنىڭ سارغۇچ تېرىلىرىنى، بىغۇبار كۆزلىرىنى ياقىتۇرۇپ قالغانىدى، ئايدىسىنىڭ گەپلىرى ئۇنى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويغان. لېقىنىمۇ سېزىپ تۇراتتى.

— كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ، ئۇ چوقۇم ئەقىللىق قىز، — دېدى كارل پەس ئاۋازدا ۋە قىزغا خىيالچان تىكىلدى، — قېنى قاراپ باقاي، ئۇ سىزنىڭ ئاپىڭىزغا ئوخشايدىكەن، ئالېكساندرا. بوگسپەن خانىم كىچىك ۋاقتىدا مۇشۇ قىزدەك بولسا كېرەك. ئانى، مېرىمۇ ئالېكساندرا ئىككىڭلارنىڭ كىچىك ۋاقتىڭلاردىكىدەك مەھەللىمۇ مەھەللىە يۈگۈرۈپ يۈرەمدۇ؟

مېرىنىڭ ئاپىسى دەرھال ئىنكار قىلدى. — خۇداغا شۈكۈر، ئۇنداق ئەمەس. ھازىرقى زامان بىزنىڭ كىچىك چاغلار بىزىمىزغا ئوخشىمايدۇ. مېرى باشقىچە مۇھىتتا ئۆسۈۋاتىدۇ. قىزلىرىمىز بويىغا يەتكەندە، بىز بۇ يەردىكى يەرلىرىمىزنى ئىجارىگە بېرىۋېتىپ، شەھەرگە كىرىپ كېتىمىز. بۇ يەردىكىلەرنىڭ كۆپىنچىسى

شۇنداق قىلىۋاتىدۇ. روئى تىجارەت قىلماقچى.
 روئى چىشلىرىنى پارقىرىتىپ كۆلدى.
 — ئاغزىڭىزغا كەلگەنى سۆزلەۋەرمەي، كىيىملىد-
 ىرىڭىزنى كىيىپ تەييار بولۇڭ، ئافىنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى
 بولۇپ قالدى، — دېدى ئۇ ئانىغا.
 ياش دېھقان خوتۇننىڭ ئىسمىنى كەمدىن - كەم ئا-
 تايدۇ، «سىز» ياكى «ئۇ» نى كۆپرەك ئىشلىتىدۇ.
 روئى خوتۇننى جىمىقتۇرغاندىن كېيىن پەلەمپەيدە
 ئولتۇرۇپ ھۇجۇمنى باشلىدى.

— نىۇ - يوركلقلار ۋىللىيام جېرنس برىانغا^①قانداق
 قاراشتا ئىكەن؟ — ئۇ ۋارقىراپلا چۈشتى، ئادەتتە سىياسىي
 توغرىلۇق سۆزلىسە شۇنداق ئىدى، — 1896 - يىلى بىز
 ئۇئولل - ستىرت كوچىسىنى راسا بىر قورقۇتۇۋەتكەند-
 ىدۇق. ياخشى، ھازىر ئۇنىڭغا ئۆزىمىزنى يەنە بىر كۆر-
 سىتىپ قويايلى. كۈمۈش ئەڭ مۇھىم مەسىلە ئەمەس، —
 ئۇ بېشىنى سىرلىق لىڭشىتىپ قويدى، — نۇرغۇن ئىش-
 لارنى ئۆزگەرتىدىغان ۋاقىت بولۇپ قالدى. غەرب ئۆز-
 نىڭ ئاۋازىنى كۆپچىلىككە ئاڭلىتىشى كېرەك.
 — باشقىسى ئورۇنلانمىغان تەقدىردىمۇ، بۇ نۇقتا
 ئورۇنلىنىپ بولدى، — دېدى كارل كۈلۈپ.
 روئى بويۇنلىرىغىچە قىزىرىپ كەتتى.
 — ھە، بىز ئەمدىلەتن باشلىدۇق. بىز ئويغىنىۋاتىد-

① برىان (1860—1925) ئامېرىكىلىق سىياسىئون. ئىلگىرى دېموكراتلار
 پارتىيىسىنىڭ ئاۋام پالاتا ئەزاسى، دېموكراتلار پارتىيىسى قۇرۇلتىيىنىڭ رەئىسى
 بولغان، زۇڭتۇڭ سايلىمىغا ئىككى نۆۋەت قاتنىشىپ مەغلۇب بولغان. ۋىلسون زۇڭ-
 تۇڭ دەۋرىدە دۆلەت سېكرېتارى بولۇپ، ئامېرىكىنىڭ ئەركىن كۈمۈش پۇل قۇيۇشىغا
 باش بولغان.

مىز، ئۆز مەسئۇلىيىتىمىزنى تونۇپ يېتىۋاتىمىز. بىز بۇ يەردە ھېچنېمىدىن قورقمايمىز. سىلەرنىڭ ئۇ يەردىكىلەر بوشاڭ بىر نېمىلەر ئوخشايدۇ، ئەگەر ئازراق جىگدىرى بولغان بولسا، ئەتراپىدىكىلەر بىلەن بىرلىشىپ، ئۇ ئولال - سىرتى كۆچىسى دېگەننى ۋەيران قىلىۋەتكەن بولاتتى. دېمەكچى بولغىنىم، بومبا بىلەن پارتلىتىۋەتكەن بولاتتى، — ئۇ تەھدىت بىلەن بېشىنى لىگىشتى.

ئۇنىڭ گەپلىرى تولىمۇ ئەستايىدىل ئىدى، كارل نې-مە دەپ جاۋاب بېرىشىنى بىلەلمەي قالدى.

— بۇ بومبىنى ئورۇنسىز ئىسراپ قىلغانلىق بولدى. ئوخشاش بىر تىجارەتنى باشقا كۆچىدىمۇ روناق تاپقۇزغىلى بولىدۇ، بۇنىڭدا كىچىك مۇھىم ئەمەس. لېكىن سىلەر بۇ يەردىكىلەر نېمىگە قاينايىسىلەر؟ سىلەرنىڭ بۇ يەردىن بىر بىخەتەر ئورۇن، سىلەرگە مورگانمۇ ئامال قىلالمايدۇ. بۇ يەرگە ھارۋا ھەيدەپ كەلگەن ئادەملەر بىر قاراپلا سىلەرنىڭ بارونلاردەك باي ئىكەنلىكىڭلارنى كۆرۈۋالالايدۇ.

— ئىلگىرىكى نامرات چاغلارمىزغا قارىغاندا، بىزنىڭ ھازىر دەيدىغان گەپلىرىمىز تېخىمۇ كۆپ، — دېدى روئې تېخىمۇ قىستاپ، — ئالدىمىزدا قىلىدىغان ئىشلار تېخى كۆپ.

ئافى ئىككى ئات قوشۇلغان ھارۋىنى ھەيدەپ ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە، ئاننى بېشىغا ھەربىي پاراخوت مودېلى شەكىلىدىكى بىر شىلەپنى كىيىپ چىقىپ كەلدى. كارل ئۇنى ئۈزىتىپ قويۇش ئۈچۈن ھارۋىنىڭ يېنىغا ماڭدى. روئې ئارقىدىنلا قېلىپ ھەدىسى بىلەن پاراڭلىشىپ ماڭدى.

— ئۇ نېمىگە كەلگەندەك تۇرىدۇ؟ — دېدى ئۇ ئىشك تەرەپنى بېشى بىلەن ئىما قىلىپ.

— بىزنى يوقلاپ كەلمەمدۇ. ئۇنى كەلسۇن دەۋاتقىد-
نىمغا نەچچە يىللار بولغانىدى.

— كېلىشتىن ئاۋۋال ساڭا خەۋەر قىلىمىدۇمۇ؟ —
سورىدى ئۇ ئالېكساندىراغا تىكىلىپ تۇرۇپ.

— ياق، نېمىشقا خەۋەر قىلغۇدەك؟ ئۇنىڭغا قاچان
خالىسا شۇ چاغدا كەلسە بولۇۋېرىدىغانلىقىنى ئېيتقان-
دىم.

روئى مۇرىسنى ئېتىپ قويدى.
— قارىغاندا ئۇنىڭ ئەھۋالى ئانچە ياخشى ئەمەس،
شۇڭا بۇ ياققا سەرسان بولۇپ كەلگەن گەپ.
ئوسكارنىڭ قۇدۇقىنىڭ تېگىدىن چىقىۋاتقاندەك ئاۋا-
زى ئاڭلاندى:

— ئەسلىدىنلا ئۇنىڭ قولىدىن چوڭ ئىش كەلمەيت-
تى.

ئالېكساندىرا ئۇلاردىن ئايرىلىپ ئىشك ئالدىغا چىق-
تى. ئاننى كارلغا تاماقخانىسىدىكى جاھازىلارنى تونۇش-
تۇرۇپ توختىماي سۆزلەيتتى. كارل ئۇنى يۆلەپ ھارۋىغا
چىقىرىۋاتقاندا، ئۇ بېشىنى ئارقىسىغا بۇراپ:

— لىندىستروم ئەپەندىنى مېنىڭ ئويۇمىگە تېزىمك
ئېلىپ بېرىڭ، لېكىن بېرىشتىن ئاۋۋال تېلېفون ئۇرۇۋېتىڭ.
چاچلىرى ئۇچتەك ئاقارغان ئافى ئاتنى مەھكەم تۇتۇپ
تۇراتتى. روئى تار يول بىلەن كېلىپ ھارۋىنىڭ ئالدىغا
چىقتى، بوجىنى قولىغا ئېلىپ، ھېچكىمگە گەپ قىلمايلا
يۈرۈپ كەتتى. ئوسكار كەنجى ئوغلىنى كۆتۈرۈپ، چوڭ

يولنى بويلاپ ئېغىر قەدەملەر بىلەن كېتىۋاتاتتى، قالغان
ئۈچ بالىسى ئارقىسىدىن ئەگەشكەندى. كارل ئالېكساند-
راغا ئىشىكنى ئېچىپ بېرىپ كۈلۈپ كەتتى.
— كەلدىم، «چېگرا سىزىقى» غا كەلدىم! شۇنداق-
قۇ، ئالېكساندرا؟ — ئۇ خۇشال ۋارقىرىدى.

4

ئالېكساندرا كارلدا ئۆزى تەسەۋۋۇر قىلغاندەك چوڭ
ئۆزگىرىش بولمىغانلىقىنى ھېس قىلدى. كارل شەھەر-
لىكلەردەك ياسىنىپ - تارىنىپ يۈرىدىغان، يوغانچىلىق
قىلىدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. تۇرقىدىن ئاددىي - سادد-
لىق، قەيسەرلىك چىقىپ تۇراتتى، ھەقىقەتەن ئۆزىنىڭ
تەبىئىتىنى ساقلاپ قالغانىدى. ھەتتا ئۇنىڭ كىيىم - كې-
چەكلىرى، نورفورك چاپىنى ۋە ناھايىتى ئېگىز ياقىسى
بۇرۇنقى ھالىتىدىن كۆپ چەتنەپ كەتمىگەندى. ئۇنىڭ
ئىلگىرىكى جىمىغۇر، كىشىلەرگە ئارىلاشمايدىغان ئادد-
تى ئۆزگەرمىگەندەك قىلاتتى، تاشقى دۇنيانىڭ ئۆزىگە
زىيانكەشلىك قىلىپ قويۇشىدىن قورقۇمىدىكىننىڭ. قىس-
قىسى، ئۇ ئوتتۇز بەش ياشلىق ئەرلەردەك ئۆزىنى توختى-
تىۋالغان ئەمەس ئىدى. ئۇ قارماققا يېشىدىن چوڭ كۆرۈ-
نەتتى، تېنى ئاجىزراق ئىدى، ئورۇق پېشانىسىگە ئىلگ-
رىكىدەك بىر تۇتام چېچى ئۈچ بۇرجەك شەكىلدە چۈشۈپ
تۇراتتى. لېكىن چاچلىرى شالاڭلاشقان، رەھىمسىز ئىد-
چىكە قورۇقلار كۆزىنىڭ قۇيرۇقلىرىنى بېسىشقا باشلى-
غانىدى. ئۇنىڭ ئىككى مۇرىسى چوقچىيىپ تۇراتتى،

ئارقىسىدىن قارىسا قاتتىق ھاردۇق يەتكەن، شۇ تاپتا ئارام ئېلىۋاتقان گېرمانىيە پروفېسسورىغا ئوخشايتتى.

شۇ كۈنى كەچلىك تاماقتىن كېيىن، كارل بىلەن ئا-
لېكساندرا گۈلزارلىقتىكى ئابدىمىلىكىنىڭ يېنىغا كېلىپ
ئولتۇردى. شېغىل ياتقۇزۇلغان تار يول ئاي نۇرىدا پارقد-
راپ تۇراتتى، ئۇ تەرىپى ئاقىرىپ ياتقان تىنچ دالا ئىدى.
— بىلەمسىز، ئالېكساندرا، — دەيدى كارل، — ئوي-

لاپ باقسام، شەيىلەرنىڭ تەرەققىياتى ئاجايىپ غەلىتە
بولدىكەن. مەن يات بىر يەردە باشقىلار ئۈچۈن رەسىم
سىزىۋاتمەن، سىز بولسىڭىز ئۆز يۇرتىڭىزدا ئۆز رەسىم-
مىڭىزنى سىزىۋاتسىز، — ئۇ قولدىكى تاماكا بىلەن ئې-
غىر ئۇيقۇدا ياتقان يەرلەرنى كۆرسەتتى، — سىز بۇ تۈپ-
راقنى قانداق قىلىپ مۇشۇنداق ھالەتكە كەلتۈردىڭىز؟
قوشنىلىرىڭىز قانداق ئىشلىدى؟

— بۇنىڭ ھېچقايسىمىز بىلەن ئالاھىدە مۇناسىۋىتى
يوق، كارل. تۇپراق ئۆزى مۇشۇنداق ھالەتكە كەلدى.
تۇپراق بىزگە شۇنچىكىم چاقچاق قىلىپ قويغان. ئۇ باشتا
يالغاندىن ئۈنۈمسىز قىياپەتكە كىرىۋالغان، چۈنكى، ئۇ-
نىڭغا قانداق تاقابىل تۇرۇشنى ھېچكىم بىلمىگەن؛ كې-
يىن، تۇيۇقسىز ئۆزى جانلىنىشقا باشلىدى، ئېغىر ئوي-
قۇدىن ئويغىنىپ، باغرىنى كەڭ ئاچتى! نەقەدەر كەڭ،
نەقەدەر مۇنبەت تۇپراق! شۇنىڭ بىلەن بىزمۇ ئۆزىمىزنىڭ
ناھايىتى باي ئىكەنلىكىمىزنى بىردىنلا تونۇپ يەتتۇق،
كۆپ ئەجىر قىلمايلا راھەتكە ئېرىشتۇق! ئۆزۈمگە كەل-
سەم، مېنىڭ يەر سېتىۋالغان چاغلىرىم ئېسىڭىزدىدۇ؟
شۇنىڭدىن كېيىن مەن يۈزۈمنى داپتەك قىلىپ، بىرنەچچە

يىل توختىماي پۇل قەرز ئالدىم، كېيىن بېرىپ بانكىغا كىرىشتىنمۇ خىجالەت بولىدىغان بولۇپ قالدىم. ئاندىن قانداق بولدى دېمەمسىز؟ كىشىلەر ئۆزلۈكىدىن كېلىپ ماڭا قەرز بەرمەكچى بولىدىغان بولدى. لېكىن ئۇ چاغدا مەن پۇلغا ئېھتىياجلىق ئەمەس ئىدىم! شۇنىڭ بىلەن مەن مۇشۇ ئۆينى سالىدىم. ئەمەلىيەتتە بۇ ئۆينى ئاممىغا ئاتاپ سالىدىم. سىز ئامى بىلەن چوقۇم كۆرۈشۈڭ، كارل، ئۇ بىزگە ئوخشىمايدىغانلا بىر بالا بولدى.

— قانداق ئوخشىمايدۇ؟

— ھى، سىز بىلىسىز! ھازىر ئويلاپ باقسام، دادام ئاممىدەك ئوغلى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارغا پۇرسەت يارىد-تىپ بېرىش ئۈچۈن، يۇرتىنى تاشلاپ بۇ يەرگە كەلگەند-كەن. يەنە بىر تەرىپى ناھايىتى غەلىتە، ئامى سىرتىدىن قارىسا ئامېرىكىلىق بالىلارغا شۇنداق ئوخشىمايدۇ (ئۇ 6 - ئايدا شتاتتىكى ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈردى)، لېكىن مەجەز - خۇلقىدا بىزنىڭ ھەرقاندىقىمىزغا ئوخشىمايدىغان شۇبت-سىيلىكنىڭ خۇسۇسىيىتى بار. بەزىدە قىلىقلىرى دادام-غا شۇنداق ئوخشاپ كېتىدۇكى، تۇرۇپ قورقۇپ قالد-مەن. ئۇ دادامغا ئوخشاش ناھايىتى ھېسسىياتچان.

— ئۇ بۇ دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ ئىشلىرىنى سىز بىلەن بىللە باشقۇرماقچىمۇ؟

— ئۇ نېمە ئىش قىلىشنى خالىسا شۇنىڭغا قويۇپ بەرمەكچىمەن، — دېدى ئالېكساندرا قىزغىنلىق بى-لەن، — ئۇنىڭغا ئۆز ئارتۇقچىلىقىنى جارى قىلدۇرىد-غان پۇرسەت بولۇشى كېرەك؛ مېنىڭ مۇنداق جاپا چېكىد-شىممۇ شۇنىڭ ئۈچۈن. بەزىدە ئۇ قانۇن ئۆگىنىش خىيا-

لى بارلىقىنى ئېيتىدۇ، يېقىندا قوپۇپ، ئاۋۇ تەرەپتىكى قۇم ئېدىرلىرى ئارىسىدىن يەر ئاچايىمىكىن دەيدۇ. ئۇ دادامغا ئوخشاش، بەزىدە مىسكىن بولۇپ قالىدۇ. لېكىن مەن ئۇنىڭ يەر ئېچىشىنى خالىمايمەن، ئۇنىڭسىزمۇ يەر-لىرىمىز ئېشىپ - تېشىپ تۇرۇپتۇ!

— روئى بىلەن ئوسكار قانداقراق؟ ھال - ئوقىتى ياخشىمۇ؟

— ياخشى، ناھايىتى ياخشى. لېكىن ئۇ ئىككىسى باشقىلا بىر ئادەم بولۇپ چىقتى. ھازىر ئۇلارنىڭ ئۆز ئالدىغا دېھقانچىلىق مەيدانلىرى بار. ئۇلار بىلەن ئۇزۇندا بىر كۆرۈشمەن. روئى توي قىلغاندا، بىز يەرنى تەڭ بۆلۈشۈۋالغاندۇق. ئۇلارنىڭ ئۆز ئالدىغا تۇتقان يولى بار، قارىسام ئۇلار مېنىڭ تۇتقان يولۇمنى ئانچە ياقتۇرۇپ كەتمەيدۇ. ئۇلار مېنى ئۆز بېشىمچى دەپ قارىشى مۇمكىن. لېكىن مەن شۇنچە يىللاردىن بېرى مەسىلىلەرنى ئۆز ئالدىمغا ئويلاپ كۆنۈپ قاپتىكەنمەن، ئەمدى ئۆز-گەرتىشىم تەس ئوخشايدۇ. ئەمما، ئومۇمىي جەھەتتىن ئېيتقاندا، كۆپ سانلىق قېرىنداشلارغا ئوخشاش، بىر-بىرىمىزنىڭ ھالىغا يېتىپ كېلىۋاتىمىز. مەن روئىنىڭ چوڭ قىزىنى بەك ياخشى كۆرىمەن.

— ئويلاپ باقسام، مەن ئىلگىرى روئى بىلەن ئوسكارنى تېخىمۇ ياخشى كۆرىدىكەنمەن، ئۇلار ماڭىمۇ شۇنداق ھېسسىياتتا بولسا كېرەك. ئەمدى بۇ تۇپراققا كەلسەك (بۇنى ئۆزىڭىزلا بىلىپ قالارسىز)، — كارل كۈلۈمسە-رەپ ئالېكساندرانىڭ بىلىكىگە نوقۇپ قويدى، — مەن ئۇنىڭ ئىلگىرىكى ھالىتىنى تېخىمۇ ياخشى كۆرىدىكەن.

مەن. ئەلۋەتتە، ھازىرقى ھالىتى ناھايىتى چىرايلىق، لېكىن ئۇنىڭ ئىلگىرىكى ياۋايى ھاياتىغا ئوخشايدىغان چاغلىرىدىكى بەزى تەبىئىي يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئوخلىساممۇ چۈشۈمدىن چىقماي كەلدى. ئېرىقلىرىدىمۇ سۈت بىلەن ھەسەل ئاقىدىغان بۇ تۇپراققا قايتا كەلگىنىمىدە، گېرمانىيىنىڭ بىر كلاسسىك قوشىقىنى ئىختىيار. سىز ئەسلەپ قالدىم: «نەدىسەن، ئاھ، كۆزۈمدىن ئۇچ-تۇغۇ، ئەي سۆيۈملۈك ئانا يۇرتۇم!» ئېيتىپ بېقىڭا، سىزدىمۇ مۇشۇنداق ھېسسىيات بولغانمۇ؟

— بەزىدە دادام بىلەن ئاپام، يەنە ئۆلۈپ كەتكەن شۇنچە كۆپ يۇرتداشلىرىم ئېسىمگە چۈشۈپ قالسا، شۇنداق غەربىيىنىپ كېتىمەن، — ئالېكساندرا گەپتىن توختاپ، يۇلتۇزلارغا خىيالچان قارىدى، — ئېسىمىزدە بار، ھازىرقى قەبرىستانلىق ئىلگىرى كەڭ يايلاق ئىدى، كارل، لېكىن ھازىر...

— ھازىر ئاشۇ كونا ھېكايە بىز تەرەپتە باشقىدىن يېزىلىۋاتىدۇ، — دېدى كارل پەس ئاۋازدا، — ئاجايىپ ئىش، ئادەمنىڭ ھېكايىسى يىغىپ كەلسە ئىككى ياكى ئۈچ چىقىدۇ، لېكىن ئىلگىرى ئەسلا بولۇپ باقمىغاندەك، شۇنداق جىددىي يوسۇندا تەكرارلىنىپ تۇرىدۇ، خۇددى بۇ يەرنىڭ بوز تورغايلىرى نەچچە مىڭ يىلدىن بېرى بىر خىللا ئاھاڭدا سايىراپ كېلىۋاتقاندەك.

— راست دەيسىز! ئۇ ياشلارنىڭ تۇرمۇشى ناھايىتى جاپالىق. لېكىن بەزىدە ئۇلارغا ھەۋەس قىلىپ قالمىمەن. مېنىڭ قوشنامىنى، سىلەرنىڭ ئىلگىرىكى يېرىڭلارنى سېتىۋالغان ئادەمنى ئېلىپ ئېيتايلى. ئەگەر باشقا ئادەم

بولغان بولسا، ئۇ يەرنى ھەرگىز ساتمىغان بولاتتىم. لېكىن ئۇ قىزنى كىچىكىدىنلا ياخشى كۆرەتتىم. ئۇ چوقۇم ئېسىڭىزدە بار، ئىلگىرى بۇ يەرگە دائىم كېلىپ تۇرىدىغان ئوماخالق ھېلىقى قىز ماكرى توۋپىسىكىچۇ؟ ئۇ ئون سەككىز يېشىدا موناستىرنىڭ مەكتىپىدىن قېچىپ چىقىپ توي قىلىۋالغان. ئاجايىپ يامان قىز - دە ئۇ. ئۇ تويىدىن كېيىن ئېرى بىلەن دادىسىنى ئېلىپ بۇ يەرگە كەپتىكەن. ئېرىنىڭ قول ئىلكىدە يوق ئىكەن. ماكرىنىڭ دادىسى ئۇلارنى ئۆي - ماكانلىق قىلىپ قويۇش ئۈچۈن يەر ئېلىپ بەرمەكچى بولمىدى. ماكرىنىڭ سىلەرنىڭ يەرگە كۆزى چۈشۈپتۇ. مەنمۇ ئۇنىڭ ئۆزۈمگە قوشنا بولۇپ قالدىغانلىقىدىن خۇشال بولدۇم. بۇ ئىشىمغا پۇشايمان قىلمىدىم. ماكرىنى دەپ فرانىك بىلەنمۇ ياخشى ئۆتۈشكە تىرىشىپ كېلىۋاتىمەن.

— فرانىك دېگىنىڭىز ئۇنىڭ ئېرىمۇ؟

— شۇنداق، ئۇ ئۆزىنى توختاتقان ئەرلەردىن ئەمەس. بوخېمىيلىكلەرنىڭ مېجەز - خۇلقى ياخشى بولمىدىغان، لېكىن بۇ فرانىك بىزگە توغرا قارىمايدۇ، خۇددى بىز ئۇنىڭ يەرلىرىنى، ئاتلىرىنى، چىرايلىق خوتۇنىنى تارتىۋالدىغاندەك، بىزدىن ئەنسىرەپلا يۈرىدۇ. ماكرىنى باشقىلار كىچىك ۋاقتىدا قانداق ياخشى كۆرسە، ھازىرمۇ شۇنداق ياخشى كۆرىدۇ. بەزىدە ئامى بىلەن كاتولىك دىنى چېركاۋىغا بارغاندا، ماكرىنى ئۇچرىتىپ قالمىمەن. ئۇ كىشىلەر بىلەن شۇنداق قىزغىن كۆرۈشۈپ ئەھۋال سوراپتۇ، لېكىن فرانىك بولسا ئۇ كۆرۈشكەن ھەربىر ئادەمنى تىرىك يۇتۇۋېتىدىغاندەك، ئۇنىڭ ئارقىسىدا چىرايىنى

ئاچماي تۇرىدۇ، تۇرقى شۇنداق كۈلكىلىك. فرانىك بەك يامان ئادەمغۇ ئەمەس، لېكىن ئۇنىڭ بىلەن ياخشى ئۇتۇش ئۈچۈن، ئۇنى پەۋقۇلئاددە بىر ئادەم كۆرۈپ، ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇپ يۈرۈشىڭىز كېرەك. مۇنداق ئەھۋالدا، ئۇنىڭ دېگەن يېرىدىن چىقماقۇمۇ بىر گەپ ئىكەن.

— بىلىشىمچە، سىزنىڭمۇ خەققە ياخشىچاق بو-
لۇشقا تازا ئېپىڭىز يوققۇ، ئالېكساندرا، — دېدى كارل
بۇ ئىش قىزىق تۇيۇلۇپ.

— ئىشقىلىپ، — دېدى ئالېكساندرا قەتئىي تەلەپ -
پۇزدا، — ماكرى ئۈچۈن قولۇمدىن كېلىشىچە قىلىمەن.
ماكرىغىمۇ تەس، ئۇ ياش، چىرايلىق، مۇنداق ئېغىر كۈن-
لەرنى كۆرمەسلىكى كېرەك ئىدى. بىزلەر قېرىپ كەت-
تۇق، بۇرۇنقى تېتىكىلىكىمىز يوق. لېكىن ماكرى تۈر-
مۇشقا ئاسانلىقچە باش ئېگىدىغانلاردىن ئەمەس. ئۇ ئەتە-
دىن - كەچكىچە تىنىم تاپماي ئىشلەپمۇ، كەچتە بىرەر
بوخېمىيلىكنىڭ تويغا بېرىپ تۈن يېرىمىغىچە تانسا
ئوينىيدۇ، ئەتىسى يەنە سەھەر تۇرۇپ، ئاشۇ قوپال ئەر
ئۈچۈن ھارۋا ھەيدەپ چۆپ توشۇيدۇ. مەن بىر ئىشنى
بوشاشماي پۇختا قىلىمەن، لېكىن ئەڭ تېتىك چاغلىرىم-
دىمۇ ئۇنىڭدەك ھەممىگە يېتىشكەن ئادەم ئەمەسمەن.
ئەتە سىزنى ئاپىرىپ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشتۈرۈپ كېلەي.
كارل تاماكىسىنى يەرگە بېسىپ ئۇچۇرۇپ، چوڭقۇر
ئۇھ تارتىپ قويدى.

— بولىدۇ، مېنىڭمۇ كونا جايىمىزنى بىر كۆرۈپ
كەلگۈم بار ئىدى. مەن ئۆتمۈشۈمنى ئېسىمگە سالىدىغان
ئىشلاردىن قورقمەن. بۇ يەرگە كېلىشتىمۇ كۆپ ئويلان-

دەم، ئالېكساندرا. ئەگەر سىزنى شۇنچىلىك كۆرگۈم
كەلمىگەن بولسا، بۇ يەرگە كەلمىگەن بولاتتىم.
ئالېكساندرا تەمكىنلىك، ئېھتىياتچانلىق چىقىپ تۇر-
رىدىغان كۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭغا قارىدى.

— سىز نېمىشقا مۇنچە قورقسىز، كارل؟ — دېدى
ئۇ سەمىمىيلىك بىلەن، — ئۆزىڭىزدىن نېمىشقا شۇنچە
رازى بولمايسىز؟

كارلنىڭ تېنى قورۇنۇپ كەتتى.

— سىز بەك تۈز جۇمۇڭ، ئالېكساندرا! بۇرۇنقىدىن
ئازراقمۇ ئۆزگەرمەپسىز. ھەقىقىي ئەھۋالنى مۇشۇنداق
تېزلا ئاشكارىلاۋېتىدىغان بولدۇممۇ؟ بوپتۇ، سىز بىلدى-
سىز، بىر نۇقتا ئېنىقكى، مېنىڭ بۇ كەسپىمنىڭ ھېچ-
قانداق چىقىش يولى يوق. مېنىڭ بىردىنبىر سۆيىدىغان
كەسپىم ياغاچ ئويمىچىلىق، لېكىن بۇ كەسپ مەن كىرى-
شىشتىن ئىلگىرىلا مودىدىن قالغان. ھازىر باھاسى ئەر-
زان مېتاللارغا ئويمىچىلىق قىلىش ئىشىلا قالدى، كۆرۈم-
سىز رەسىملەرنى ئوڭشاپ، سۈپىتىنى يۇقىرى كۆتۈرد-
مىز، ياخشى رەسىملەرنى بولسا بۇزىمىز. مۇنداق ئىش-
لاردىن كۆڭلۈم شۇنداق سوۋۇپ كەتتى، — كارل قوشۇ-
مىسىنى تۇردى، — ئالېكساندرا، نىۋ - يوركتىن كەلگۈ-
چە يول بويى سىزنى قانداق ئالداشنى ئويلاپ كەلدىم،
ئۆزۈمنى سىزنىڭ ئالدىڭىزدا ھەۋەس قىلغۇدەك ئەر قىلىپ
كۆرسىتىشكە تىرىشتىم. بىراق كۆرۈپ تۇرۇپسىز، كەل-
گەن تۇنجى ئاخشىمىلا سىزگە راست گېپىمنى دەۋەتتىم.
مەن باشقىلارنىڭ ئالدىدا ساختىلىق قىلىش بىلەن نۇرغۇن
ۋاقتىمنى زايە قىلىۋەتتىم. ئېچىنىشلىق يېرى، قارىسام

ھېچكىمنى ئالدىيالىماپتىمەن. ماڭا ئوخشاش ئادەملەر بەك كۆپ، باشقىلار بىر قاراپلا بىلىۋالالايدۇ.

كارل گەپتىن توختاپ قالدى. ئالبېكساندرا گاڭگىراش ۋە ئېغىر خىيال ئىچىدە پېشانىسىگە چۈشۈۋالغان چاچلىق رىنى بارماقلىرى بىلەن كەينىگە تاردى.

— سىز بىلىسىز، — كارل تەمكىنلىك بىلەن گېپى.

نى داۋاملاشتۇردى، — سىلەرنىڭ بۇ يەرنىڭ ئۆلچىمى بىلەن ئۆلچىگەندە، مەن بىر كېرەكسىز ئادەمگە ئايلىنىدۇم. مەن، سىزنىڭ بىر پارچە قوناقلۇقىڭىزنىمۇ سېتىۋالمايمەن. مەن نۇرغۇن ئىشلارنى قىلغان، لېكىن قولغا چىققۇدەك بىرەر نەرسىگە ئېرىشەلمىدىم.

— لېكىن ئۆزىڭىز قولغا چىققۇدەك ئادەم بولۇپ يېتىشىپ چىقتىڭىزغۇ. مەن سىزدەك ئەركىنلىككە ئېرىشكەن بولسام، بۇ تۇپراقتىن ۋاز كەچكەن بولاتتىم. كارل مەيۈسلۈك بىلەن بېشىنى چايقىدى.

— ئەركىنلىك كۆپ ھاللاردا سىزنىڭ كېرەكسىز ئادەم ئىكەنلىكىڭىزنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ. سىز بۇ يەردە ئالاھىدە بىر ئادەم، ئۆز ئالدىڭىزغا كەچۈرمىشلىرىڭىز بار، سىز بولمىسىڭىز، باشقىلار سىزنى سېغىنىدۇ. لېكىن شەھەرلەردە ماڭا ئوخشاش ھەممە يەردە دومىلاپ يۈرگەن تاشلار سان - ساناقسىز، ھەممىمىز بىر - بىرىمىزدىن كۆپ پەرقلىنىپ كەتمەيمىز، بىزنىڭ ھېچقانداق مۇناسىۋىتىمىز يوق، تونۇش - بىلىشلىرىمىز، ھېچنېمەمىز يوق. ئارىمىزدىن بىرەرنى ئۆلۈپ كەتسە، باشقىلار ئۇنى قەيەرگە دەپنە قىلىشنىمۇ بىلەلمەيدۇ، ئۆزىتىپ قويىدىغىنى بىزگە ئۆي ئىجارە بەرگۈچى خانىم بىلەن ياندى.

كى پىرەنىك دۇكىنىنىڭ خوجاينى بولىدۇ. بىزدىن قالد-
 دىغىنى بىرەر قۇر كىيىم، ئىسكىرىپكا، ياكى بىرەر رە-
 سىم رامكىسى، خەت ئۇرۇش ماشىنىسى، ئىشقىلىپ،
 تۇرمۇشقا لازىمەتلىك ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلەر بو-
 لىدۇ. بىزنىڭ بىردىنبىر مۇۋەپپەقىيەتلىك قىلىپ كېلىۋات-
 قان ئىشىمىز ئۆي ئىجارىسى تۆلەش. كاتەكتەك ئۆيىمىز-
 نىڭ ئىجارىسى ئۆلگۈدەك قىممەت. بىزدە ئۆزىمىزگە
 تەۋە ئۆي، ئۆزىمىزگە تەۋە يەر، بېشىمىزنى سىلىغۇدەك
 ئادىمىمىز يوق، كوچا - كويلاردا، باغچىلاردا، تىياتىر-
 خانىلاردا تۇرمۇش كەچۈرىمىز. بىز ئاشپۇزۇل ۋە مۇزد-
 كىخانىلاردا ئولتۇرۇپ ئەتراپىمىزغا قارىغىنىمىزدا، ئۆ-
 زىمىزگە ئوخشاش ئادەملەرنىڭ شۇنچە كۆپلۈكىنى كۆ-
 رۇپ، ئىختىيارسىز چۆچۈپ كېتىمىز.

ئالېكساندىرا جىمىمدە ئولتۇرۇپ كەتتى. ئۇنىڭ
 كۆزلىرى چارۋىچىلىق مەيدانىدىكى كۆل يۈزىدە كۈمۈش
 رەڭ شولا چېچىپ تۇرغان ئاي شولىسىغا تىكىلگەندى.
 كارل ئۇنىڭ ئۆز مەقسىتىنى چۈشەنگەنلىكىنى بىلەتتى.
 ئالېكساندىرا ئاخىر ئالدىرىماي ئېغىز ئاچتى.

— لېكىن مەن ئامىنىڭ ئىككى ئاكىسىغا ئەمەس،
 سىزگە ئوخشاش ئادەم بولۇشنى ئارزۇ قىلىمەن. بىزمۇ
 ناھايىتى يۇقىرى ئۆي ئىجارىسى تۆلىدۇق، لېكىن تۆلەش
 ئۈسۈلىمىز ئوخشاش بولمىدى. بۇ يەردە بىز كۈندىن -
 كۈنگە قوپاللىشىپ، ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتىمىز، سىزگە
 ئوخشاش ھەرىكىتىمىز چاققان ئەمەس، مېنىڭ ئىدىيەممۇ
 قاتماللىشىپ كېتىۋاتىدۇ. ئەگەر بۇ دۇنيا بىزنىڭ قوناقلى-
 قىمىزدىن كەڭ بولمىغان بولسا، ئەگەر مۇشۇنىڭدىن باش-
 قا نەرسە بولمىغان بولسا، ئۇ چاغدا مۇنداق تىرىشىپ -

تىرمىشىپ يۈرۈشنىڭ ئەھمىيىتى يوق دەپ قارىغان بولاتتىم. بولمايدۇ، مەن ئامنىڭ ئۇلارغا ئەمەس، سىزگە ئوخشاش ئادەم بولۇپ چىقىشىنى ئارزۇ قىلىمەن. سىزنى كۆرگەندىن كېيىن مۇشۇنداق ھېسسىياتقا كېلىپ قالدۇم. — سىزنىڭ نېمىشقا مۇشۇنداق ھېسسىياتقا كېلىپ قالغانلىقىڭىزنى چۈشەنمىدىم، — دەيدى كارل ھەيرانلىق ئىچىدە ئۇنىڭغا قاراپ.

— بۇنى ئۆزۈممۇ بىلمەيمەن. بەلكىم گاللى جان-سونغا ئوخشىسام كېرەك. ئۇ بىر يىللىقچىنىڭ سىڭلىسى. ئۇ ئەزەلدىن بۇ سەھرادىن سىرتقا چىقىپ باقماپتەن. كەن. بىرنەچچە يىل ئىلگىرى، بىر خىل ئىش مەڭگۈ تەكرارلىنىدىغان، ھېچقانداق قىزىقى يوق مۇنداق تۈر-مۇشتىن ئۇنىڭ ئىچى سىقىلىپتۇ، بىر - ئىككى قېتىم ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشقا ئۇرۇنۇپتۇ. كېيىن ئۆيىدىكىلىرى ئۇنىڭدىن ئەنسىرەپ، ئۇنى ئىئوۋادىكى تۇغقانلىرىدىن ئىككى ئۆيىگە ئاپىرىپتۇ. ئۇ ئۇ يەردىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن كەيپىياتى بىردىنلا يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپتۇ، تۇرمۇشنىڭ مۇشۇنداق پايانسىز، دۇنيانىڭ مۇشۇنداق قىزىقارلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، ھاياتقا بولغان مۇھەببىتى ئېشىپ-تۇ. ئۇ، پلانتې ۋە مىسسورى كۆۋرۈكىدەك چوڭ نەرسىلەر بولسىلا، مەن بۇ ھاياتتىن رازى، دېگۈدەك. مەنمۇ سىرتقى دۇنيادىن خەۋەردار بولغاچقا، ھازىرقى ھاياتىمدىن رازى بولسام كېرەك.

ئالېكساندرانىڭ ئىككىنچى، ئۈچىنچى كۈنلىرىمۇ قوشنىسىنى يوقلاپ كېلىشكە چولىسى تەگمىدى. بۇ دەپ-

قانچىلىقنىڭ تازا ئالدىراش مەزگىلى ئىدى. ئۇلار قوناۋ. لىقنى ھەيدەۋاتاتتى. ھەتتا ئاممۇ ئېتىزغا كېلىپ يەر ھەيدەشكە ياردەملەشتى. كارل ئەتىگەندە ئالېكساندرا بىلەن بىللە دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ ھەممە يېرىنى دېڭۈ-دەك ئارىلاپ چىقتى، چۈشتىن كېيىن ۋە كەچتە ئىككىسى ئۇزۇندىن - ئۇزۇن مۇڭدشاتتى. ئامنىڭ يېنىك ئاتلېتكا مۇسابىقىلىرىدە كارامىتى بولغىنى بىلەن، ئېتىز ئىشلىرىدە غا ئېپى يوق ئىدى. كەچتە ھېرىپ ھالىدىن كېتىپ، پاراخلىشىپ ئولتۇرۇشمۇ خۇشياقمىدى، سۇناي چېلىش-نېمۇ مەشىق قىلمىدى.

چارشەنبە كۈنى سەھەردە، كارل يەرگە يورۇق چۈشە - چۈشمەيلا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاستا پەسكە چۈشۈپ، ئاش-خانا ئارقىلىق سىرتقا چىقتى. ئافى ئادىتى بويىچە سۇ پومپىسى يېنىدا يۇيۇنۇۋاتاتتى. كارل ئۇنىڭغا باش لىڭ-شىتىپ قويۇپ، ئالدىراپ گۈلزارلىقتىن ئۆتتى ۋە ئىلگىرى كالا باققان چارۋىچىلىق مەيدانىغا كىردى. تاڭ شەپ-قى شەرقتىكى ئۇيۇقتا ئوتقاشتەك تاۋلىنىپ تۇراتتى. كارل قەدىمىنى تېزلىتىپ، ئىككىنچى تاغ چوققىسىغا چىقتى. ئۇ يەر بوگسېن ئائىلىسىنىڭ چارۋىچىلىق مەيدانى بىلەن ئۇنىڭ دادىسىنىڭ ئىلگىرىكى چارۋىچىلىق مەيدانىنىڭ پاسىلى ئىدى. ئۇ شۇ يەردە ئولتۇرۇپ، كۈننىڭ چىقىشىنى كۈتتى. ئۇ ئىلگىرى ئالېكساندرا بىلەن مۇشۇ يەردە بىرلىكتە كالا ساغقان، ئىككىسىنى پەقەت ئوتتۇرىدىكى چىتلاقلا ئايرىپ تۇراتتى. ئالېكساندرا نىڭ تەكشى قىرىلغان چىملىقتا كېلىۋاتقان ھالىتى كارلنىڭ ھازىرقىدەك ئېسىدە: يوپىكىسى بۇلاپكا بىلەن يۇقىرى كۆتۈرۈپ

قويۇلغان، بېشىغا ھېچنېمە كىيىمگەن، قولدا چېلەك، ئاپئاق تاڭ نۇرىغا چۆمۈلۈپ كېلەتتى. بالىلىق چاغلىرىدىن باشلاپلا، كارل ئۇنىڭ ئەركىن قەدەم تاشلاپ مېڭىشلىرىدىن، مەغرۇر تۇتۇپ ماڭىدىغان بېشى ۋە مۇرىلىرىنى كۆرگەندە، ئۇنى تاڭ نۇرى ئىچىدىن چىقىپ كېلىۋاتقاندا دەك ھېس قىلاتتى. ئەنە شۇ چاغدىن باشلاپ، ئۇ ھەر قېتىم قۇياشنىڭ ئېتىز بېشىدىن ياكى سۇ يۈزىدىن كۆتۈرۈلۈپ چىققانلىقىنى كۆرگەندە، ئاشۇ ياش شۋېتسىيەلىك قىزنى ۋە ئۇنىڭ سۈت ساغىدىغان چېلىكىنى ئەسلىمەيتتى.

كارل تاتلىق ئەسلىمىلەر قوينىغا غەرق بولۇپ، قۇياش ئوتلاق ئۈستىدىن كۆتۈرۈلۈپ چىققۇچە ئولتۇردى. ئەتراپىدىكى چۆپلۈكلەر ئارىسىدىكى جان - جانىۋارلار سازلارنى تەڭشەشكە باشلىغانىدى. ئاڭغىچە سان - ساناقسىز جانلىقلار بىردىنلا جانلىنىپ، ھەر خىل ئاۋازدا نەغمىسىنى باشلىۋەتتى. قۇياش ئۆز نۇرىنى يايلاققا ئايدىماي چاچماقتا، ئېگىز ئۆسكەن ھەر خىل گۈللەر ئۇزۇن سايە تاشلاپ تۇراتتى. ئوتلاق ئالتۇن نۇرغا چۆمۈلگەندى.

كارل قاشادىن ئۆتۈپ، ھازىر شاربات ئائىلىسىگە تەۋە چارۋىچىلىق مەيدانىغا كىردى ۋە كۆل تەرەپكە قاراپ ئىلگىرىلىدى. لېكىن ئۇزۇن ماڭمايلا، بۇ يەردە ئۆزىنىڭ يالغۇز ئەمەسلىكىنى بايقىدى. پەستىكى ئويمانلىقتا بىرەر يەلەن قولىدا ئوۋ مىلتىقى، ئېھتىيات بىلەن ئالدىغا كېتىدۇ. ئاتاتتى، ئۇ ئامى ئىدى، يېنىدا بىر قىز بار. ئۇلار تولىمۇ ئېھتىيات بىلەن كېلىۋاتاتتى. كارل ئۇلارنىڭ كۆلگە ياۋا

ئۆردەك ئوۋلىغىلى كەلگەنلىكىنى سەزدى. ئۇلار كۆل يۈزىنى كۆرگۈدەك يەرگە كەلگەندە، قانات ئۇرغان ئاۋاز ئاڭلاندى، ئاتىغىچە بىر توپ ياۋا ئۆردەك كۆككە كۆتۈرۈلدى. ئارقىدىنلا قۇلاقنى يارغۇدەك ئوق ئاۋازى ئاڭلىدى. نىپ، بەش ئۆردەك يەرگە پۇلاڭلاپ چۈشتى. ئامى بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھى خۇشال كۈلۈشۈپ كەتتى. ئامى يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۆردەكلەرنى قولغا ئالدى. ئۇ ئۆردەكلەرنى پۇتىدىن تۇتۇپ قايتىپ كەلگەندە، ماكرى ئېتىكىنى قايرىپ تۇتتى، ئامى ئۆردەكلەرنى ئېتەككە تاشلىدى. ماكرى ئېتىكىگە قاراپلا چىرايى ئوڭۇپ كەتتى. ئۇ ئېتىكىدىكى ئۆردەكتىن بىرنى قولغا ئالدى (ئۆردەكنىڭ پەيلىدىرى پۈرلەشكەن، ئاغزىدىن قان تامچىپ تۇراتتى)، قانغا بويالغان پەيلىرىگە قارىدى.

ماكرى بارماقلىرىنى بوشتىۋىدى، ئۆردەك يەرگە چۈشۈپ كەتتى. ئۇ ئازاب بىلەن ۋارقىرىدى:

— ئاھ، ئامى، نېمىشقا مۇنداق قىلدىڭىز؟

— مەن ياخشى كۆرمىەن! — يىگىت ئاچچىق بىلەن ۋارقىرىدى، — نېمە بولدىڭىز، ماكرى؟ مېنى بۇ يەرگە ئۆزىڭىز باشلاپ كەلگەنغۇ.

— راست، راست، بۇنى بىلىمەن، — دېدى ماكرى كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ، — لېكىن مەن مۇنداق بولۇشنى ئويلىماپتىكەنمەن. مەن ئۇلارنىڭ مۇنداق قانغا مىلىنىپ ياتقان ھالىتىنى كۆرۈشنى خالىمايمەن. ئۇلار بايىلا شۇنداق كۆڭۈللۈك ئويناۋاتاتتى، بىز ئۇلارنىڭ بارلىقىنى بىراقلا ۋەيران قىلدۇق.

— راست، بىز ھەممىنى ۋەيران قىلدۇق، — دېدى ئامى ئاچچىق كۈلۈمسىرەپ، — بۇنىڭدىن كېيىن سىز

بىلەن ئوۋغا چىقمايمەن. سىزنىڭمۇ ئافىدەك قاملاشمىغان قىلىقلىرىڭىز بار ئىكەن. ئەكېلىڭ، ئۆزۈم كۆتۈرۈۋا - لاي، — ئۇ ماكرىنىڭ ئېتىكىدىكى ئۆردەكلەرنى ئېلىۋالدى.

— ماڭا مۇنداق قوپاللىق قىلماڭ، ئامى. لېكىن ئافىنىڭ ياۋايى ھايۋانلارغا بولغان قارشى توغرا. ئۇلار شۇنداق ئەركىن يۈرىدۇ، ئۇلارنى ئۆلتۈرمەسلىك كېرەك ئىدى. ئۇلار بايا كۆككە كۆتۈرۈلگەندە قانداق ھېسسىياتتا بولغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالامسىز: بىر ئاز قورقتى، لېكىن ئۆزلىرىگە بىرەر نەرسىنىڭ زىيانكەشلىك قىلىدۇ. غائىلىقىنى ھەرگىز ئويلىمىدى. بۇنىڭدىن كېيىن مۇنداق ئىشنى قىلمايلى.

— بولىدۇ، — ئامى ماقۇللۇق بىلدۈردى، — ئالدى- ئىزدا خىجىلمەن، كۆڭلۈڭىزنى بۇزۇپ قويدۇم، — ئۇ ئېڭىشىپ ماكرىنىڭ ياش يۇقى كۆزلىرىگە قارىغاندا، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىمۇ بىر خىل غەلىتە، بۇرۇن كۆرۈلۈپ باقمىغان ئەلەم ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

كارل ئۇلارغا قارىغىنىچە ئويمانلىقنى بويلاپ چۈ- شۈپ كەتتى. ئۇلار كارلنى كۆرمىدى. كارل ئۇلارنىڭ گەپلىرىنى تولۇق ئاڭلىمىدى، لېكىن مەنىسىنى چۈشەندى. تاڭ سەھەردە كۆرگەن بۇ بىر جۈپ ياش ئۇنىڭ يۈرىكىگە قانداقتۇر بىر غەمكىنلىكنى سېلىپ قويدى. ئۇ ناشتا ۋاقتى بولۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى.

ئۇ كۈنى چۈشلۈك تاماق ۋاقتىدا، ئالېكساندرا چۈش- تىن كېيىن كارلنى ئېلىپ شارباتنىڭ ئۆيىگە بېرىپ كەلدى.

مىسە بولمايدىغانلىقىنى ئېيتتى.

— ماكرىنىڭ ئۆيىگە بارمىغىلى ئۈچ كۈن بولدى،
بۇ ئادەتتە كۆرۈلۈپ باقمايدىغان ئىش ئىدى. ئۇ يەنە كونا
دوستىنى تېپىۋېلىپ، مېنى تاشلىۋەتتى، دەپ قالمىسۇن.
يىللىقچىلار ئىشقا چىقىپ كەتتى. ئالېكساندرا ئاق
كۆڭلىكىنى ئالماشتۇرۇپ، كەڭ جىيەكلىك شىلەپىسىنى
كىيدى، كارل ئىككىسى ئېتىز ئارىلاپ يۈرۈپ كەتتى.
— قاراڭ، ئىلگىرىكى تار يولنى شۇنداق ياخشى
ساقلاپ قالدۇق. كارل، بۇ يولنىڭ ئاياغ تەرىپىدە قايتىدىن
بىر دوستقا ئېرىشكەنلىكىم ئۈچۈن مەن بەك خۇشال.
كارل ئاچچىق كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— شۇنداقتمۇ، مەن بۇ دوستلۇقىڭىزنى بۇرۇنقى
دوستلۇقىڭىزغا ئوخشاشماستىنقىڭىزنى ئارزۇ قىلىمەن.
ئالېكساندرا ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ قارىدى.

— ئەلۋەتتە ئوخشىمايدۇ. ماكرى سىزنىڭ ئورنىدە.
ئىزنى تولۇق باسالمايدۇ. ئەگەر سىز مۇشۇنى دېمەكچى
بولسىڭىز، مەن بارلىق قوشنا - قولۇملىرىم بىلەن ياخشى
ئۆتمەن، مېنىڭ ئارزۇ قىلىدىغىنىمۇ شۇ. لېكىن ماكرى
رى بىلەن ھەقىقىي ياخشى سىردىشالايمەن، كۆڭلىمىزدە.
كى گەپلەرنى دېيىشەلەيمىز. مېنىڭ كۈنلىرىمنىڭ زېرە.
كىشىلىك ئىچىدە ئۆتۈشنى خالىمايدىغانسىز؟

كارل كۈلۈپ قويدى، ئۈچ بۇرجەك شەكىللىك چاچ.
لىرىنى شىلەپىسى بىلەن قوشۇپ ئارقىسىغا ئىتتىردى.
— ئۇنداق بولۇشنى ئەلۋەتتە خالىمايمەن. بۇ يولنى

باشقا دوستلار بۇزۇۋەتمىگەنكەن (سىزنىڭ بوخېمىدە.
لىك دوستىڭىزدىن باشقىچىرەك تەلەپ قويدىغان دوست.

لار)، سىزگە رەھمەت ئېيتسام بولىدۇ، — ئۇ گەپتىن توختاپ، ئالېكساندرانىڭ چىتلاقتىن ئۆتۈشىگە ياردەم - لەشتى، — ئىككىمىزنىڭ بۇ يەرگە يەنە بىللە كەلگىنىدە - مىزگە، سىز ئىچىڭىزدە بىر ئاز ئۆكۈنۈش ھېس قىلام - سىز؟ — ئۇ تۇيۇقسىز سورىدى، — سىز ئەينى چاغدا ھازىرقىدەك بولۇشنى ئارزۇ قىلغانمۇ؟
ئالېكساندرادا كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— مېنىڭ ئويلىغىنىمدىن كۆپ ياخشى بولۇپ چىقتى. سىزنىڭ قايتىپ كېلىدىغىنىڭىزنى ئويلىغىنىمدا، بەزىدە يۈرىكىمنى بىر ئاز قورقۇنچ باساتتى. سىز تۇر - مۇش رېتىمى ناھايىتى تېز مۇھىتتا ياشايسىز، بۇ يەردە بولسا ھەممە نەرسە ئاستا، ئادەملەر تېخىمۇ شۇنداق. بىزنىڭ تۇرمۇشىمىز بىر يىلغا ئوخشايدۇ، ھاۋارايى، ھو - سۇل ۋە كالىدىن تەركىب تاپقان. سىز ئىلگىرى كالىغا بەك ئۆچ ئىدىڭىز، — ئۇ بېشىنى چايقاپ كۈلۈپ كەتتى. — ئىككىمىز بىللە سۈت ساغقاندا، مەن كالىغا ھەرگىزمۇ ئۆچلۈك قىلمايتتىم. بۈگۈن ئەتىگەن چارۋى - چىلىق مەيدانىنىڭ چېتىگىچە بېرىپ كەلدىم. شۇ چاغدا ئويلىغانلىرىمنى سىزگە ئېيتسام بولامدۇ - بولمامدۇ، بىلمەيمەن. غەلىتە ئىش، ئالېكساندرادا، مەن سىز بىلەن ئالەمدىكى بارلىق ئىشلار توغرىلۇق ئوچۇق - يورۇق سۆزلىشەلەيمەن، لېكىن ئۆزىڭىز توغرىلۇق...

— بەلكىم مېنى رەنجىتىپ قويۇشتىن قورقارسىز، — ئالېكساندرادا ئۇنىڭغا خىيالچان قارىدى.

— ياق، سىزنى چۆچۈتۈپتۈشتىن قورقىمەن. شۇنداقچە يىللاردىن بېرى، سىز ئەتراپىڭىزدىكى قاتمال ئادەم -

لەر ئارقىلىق ئۆزىڭىزنى تونۇپ كەلدىڭىز. شۇڭا، سىز-
 نىڭ قانداقلىقىڭىزنى ئېيتىپ بەرسەم، سىز چوقۇم چۆ-
 چۈپ كېتىسىز. لېكىن، سىزنى كۆرۈپ قانچىلىك ھەي-
 ران قالغانلىقىمنى چوقۇم سەزدىڭىز. باشقىلار سىزگە
 ھەۋەس بىلەن قاراۋاتقاندا، سىز بۇنى چوقۇم سېزىسىز.
 ئالېكساندرانىڭ يۈزى قىزىرىپ كەتتى، خىجىللىق
 ئىچىدە كۈلۈمسىردى.

— سىزنىڭ مېنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىڭىزنى بىل-
 مەن. ئەگەر سىز شۇنداق دېمەكچى بولسىڭىز.
 — باشقىلارمۇ شۇنداق ھېسسىياتتا بولسا، سىز
 بۇنى ھېس قىلالامسىز؟ — كارل ئىچكىرىلەپ سورىدى.
 — ھى، بەزىدە ھېس قىلمەن. شەھەردىكى، بانكى-
 دىكى ۋە ناھىيىلىك ئىشخانىدىكى كىشىلەر مەن بىلەن
 كۆرۈشۈشنى ياخشى كۆرىدىغاندەك سېزىلىدۇ. مېنىڭ-
 چە، بۇ چىرايى - تۇرقى پاكىز، ساغلام كىشىلەر بىلەن
 ئارىلىشىشنىڭ ئادەمگە بىر خىل خۇشاللىق ئېلىپ كېلىد-
 ىدىغانلىقىدىن بولسا كېرەك، — دېدى ئالېكساندرا ئاددىيلا
 قىلىپ.

كارل شارباتلارنىڭ دەرۋازىسىنى ئېچىۋېتىپ زورىغا
 كۈلدى ۋە:

— شۇنداقمۇ؟ — دەپ قويدى.

شارباتنىڭ ھويلىسىدا ئاشخانا ئىشىكىدە ئاپتاپقا قاق-
 لىنىپ ياتقان بىر سېرىق مۈشۈكنى ھېسابقا ئالمىغاندا،
 ھاياتلىقتىن قىلچە ئەسەر يوق ئىدى.
 ئالېكساندرا مېۋىلىك باغقا تۇتىشىدىغان تار يول بى-
 لەن ماڭدى.

— ئۇ دائىم باغدا يىڭنە ئىشى قىلىپ ئولتۇراتتى.
ئۇنىڭغا كېلىدىغانلىقىمىز توغرىدا ئۇ ئۇق تېلېفون بېرىپ قويدى.
مىغاندىم. بولمىسا ئۇ تورت، مارۇژنا تەييارلايمەن دەپ
ئاۋارە بولۇپ كېتىدۇ. ئۇنىڭغا شۇنداقلا خەۋەر قىلىپ
قويسا، بىر تاغار ئاۋارە بولىدۇ. بۇ ئالما كۆچتىنى تونۇ-
دىڭىزمۇ، كارل؟

كارل ئەتراپقا قارىدى.

— ئەگەر مەن بۇ كۆچتەلەرنىڭ تۇۋىگە قويغان ھەر-
بىر چېلەك سۇ پۇلغا يارىغان بولسا ياخشى بولاتتى. بىچا-
رە دادام، ئۇ گەپ يەيدىغان ئادەم ئىدى، لېكىن باغنى
سۇغىرىشقا كەلگەندە، ئۇنىڭغا ھېچكىم گەپ ئۆتكۈزەل-
مەيتتى.

— مەن گېرمانىيىلىكلەرنىڭ مۇشۇ تەرىپىنى ياخشى
كۆرمىەن. ئۇلار باشقا ئىشنى قىلالمىسىمۇ، باغنى ياخ-
شى پەرۋىش قىلىدۇ. مېنىڭ خۇشال بولىدىغىنىم، بۇ باغ
ھازىر قەدرىنى بىلىدىغان ئادەمنىڭ قولىغا چۈشتى. ئىل-
گىرى بۇ يەرنى ئىجارىگە بەرسەم، ئىجارىكەش دېھقانلار
باغنى ياخشى پەرۋىش قىلىمىدى، ئامالسىز ئامى ئىككىد-
مىز كېلىپ ئانچە - مۇنچە قاراپ تۇردۇق. باغنىڭ چۆپىد-
نى چاپىدىغان مەزگىلمۇ بولۇپ قاپتۇ. قاراڭ، ئۇ ئاۋۇ
يەردىكەن، ئاۋۇ بۇلۇڭدا. ماكرى! . . . — ئۇ ۋارقىرىدى.
ماكرى يانپاشلاپ ياتقان بىر چۆپلۈك ئارىسىدىن
سەكرەپ تۇرۇپ، دەرەخلەر ئارىسىدىن بۇ تەرەپكە يۈ-
گۈردى.

— ئۇنىڭغا قاراڭ، كۈل رەڭ توشقانغا ئوخشامدۇ؟ —

دېدى ئالېكساندىرا كۈلۈپ.

ماكرى ھاسراپ - ھۆمدەپ يېتىپ كېلىپ، غۇلاچ-
لىرىنى كېرىپ ئالېكساندرانى قۇچاقلدى.

— ۋاھ، سىزنى ئەمدى بۇ ھويلامغا دەسسەمەيدىغان
ئوخشايدۇ دەپ ئويلىغانىدىم. بىلىمەن، سىز ئالدىراش.
ھە، كارل ئەپەندىنىڭ كەلگەنلىكىنى ئامىدىن ئاڭلىدىم.
ئۆيگە كىرىپ ئولتۇرمايمىزمۇ؟

— سىزنىڭ بايىقى جايىڭىزدا ئولتۇرۇۋېرىلەيلا.
كارل بۇ باغنى كۆرۈپ باقماقچى. ئۇ بۇ كۆچەتلەرنى
نەچچە يىلغىچە مۇرىسىدە سۇ توشۇپ يۈرۈپ پەرۋاش
قىلغان.

ماكرى كارل تەرەپكە بۇرۇلدى.

— سىزگە رەھمەت ئېيتسام بولغۇدەك، كارل ئەپەندى.
بۇ باغنى دېمىسەم، بۇ يەرنى سېتىۋالمايغان بولاتتۇق،
ئۇ چاغدا ئالېكساندرادەك ياخشى دوستقىمۇ ئېرىد-
شەلمىگەن بولاتتىم، — ئۇ ئالېكساندرانىڭ يېنىدا كېتىد-
ۋېتىپ، ئۇنىڭ بىلىكىنى بوش چىمداپ قويدى، — كى-
يىملىرىڭىزدىن شۇنداق بىر خۇش پۇراق كېلىۋاتىدۇ،
ئالېكساندرا، مېنىڭ دېگىنىمدەك قىلىپ، كىيىم ئىشكا-
پىڭىزغا روسمارىنۇس يوپۇرمىقى سېلىپ قويغان ئوخشىد-
مامسىز.

ماكرى ئۇلارنى باغنىڭ غەربىي شىمالىدىكى بۇلۇڭغا
باشلاپ باردى. بىر تەرەپكە ئۈجمىدىن قويۇق قىلىپ چىت-
لاق تۇتۇلغان، بىر تەرەپى ئەمدىلەتن سارغىيىشقا باشلى-
غان بۇغدايلىققا تۇتاشتى. بۇ يەر سەل ئويمان، ئوت -
چۆپلەر بولۇق ئۆسكەندى. چىتلاق يېنىدىكى چۆپلۈكتە
ياۋا ئەتىرگۈللەر ئوتقاقتەك ئېچىلىپ كەتكەندى. بىر

ئىككى سارغۇچ كۆپۈكچە خۇددى شامپان ئۈستىدىكى كۆپۈكچىدەك كۆرۈنەتتى، بەزىدە قىزىتىلغان تۆمۈردىن چاچرىغان ئۇچقۇندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ ئاسان ھاياجانلىنىدىغاندەك كۆرۈنەتتى، شۇنچىكىم پۈۋلەپ قويسلا ئاجا-يىپ كۈچلۈك يالقۇن پەيدا قىلىشى مۇمكىن ئىدى. «بۇ قىز زايە كېتىپتۇ، — دەپ ئويلىدى كارل ئىچىدە، — ئۇ گۈزەللىكىنى ئۆزى چىن يۈرىكىدىن سۆيگەن يىگىتكە بېغىشلىشى كېرەك ئىدى. بۇ جاھاننىڭ ئىشلىرى ئەنە شۇنداق تەتۈر!»

ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي، ماكرى ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى.

— تۇرۇپ تۇرۇڭلار، سىلەرگە بىر نەرسىنى كۆر - سىتىمەن، — ئۇ پاكار ئالما دەرەخلىرىنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ كەتتى.

— نېمىدېگەن ئوماق قىز بولغان بۇ، — دېدى كارل ئۆزىگە ئۆزى سۆزلەۋاتقاندەك، — ئېرىنىڭ ئۇنى باشقا بىرىگە تاتقۇزۇپ قويۇشتىن قورقۇشى بىكار ئەمەسكەن. ئۇ ئاستىراق ماڭسىمۇ بولاتتىغۇ؟ ياكى ئۇ مۇشۇنداق بۈگۈرۈپلا يۈرەمدۇ؟

— نەق تاپتىڭىز، — دېدى ئالېكساندرا بېشىنى لىڭشىتىپ، — مېنىڭ كۆرگەن - بىلگىنىم كۆپ ئەمەس، لېكىن ھەرقانداق يەردىن ئۇنىڭدەك قىز كەم تېپىلىدۇ. ماكرى قولىدا يېڭىلا يىرىۋالغان بىر تال ئۆرۈك شې-خى، يېنىپ كەلدى، شاختا ئۇ يەر - بۇ يېرى قىزارغان ساپسېرىق ئۆرۈكلەر ۋاچچىدە ئىدى. ئۇ شاخنى كارلنىڭ ئالدىغا تاشلىدى.

— بۇ كۆچەتلەرنىمۇ سىز قويغانمۇ؟ شۇنداق ياخ-
شى مېۋە بېرىۋاتىدۇ!

كارل شاخنىڭ يېشىل يوپۇرمىقىنى قولى بىلەن سىلد-
دى. يوپۇرمىقى ئاق قېيىن دەرىخىنىڭ يوپۇرمىقىغا ئوخ-
شاش، سۇ تەپچىپ تۇراتتى، شام سۈركەلگەندەك سىلىق
قىزىل شاختا شۇنداق چىرايلىق كۆرۈنەتتى.

— مەن تىككەن كۆچەتتەك قىلىدۇ. بۇ ھېلىقى
سېرىك كۆچىتىمۇ، ئالېكساندرا؟

— ئۇ كۆچەتنىڭ ھېكايىسىنى ماكرىغا سۆزلەپ
بېرەيمۇ؟ — سورىدى ئالېكساندرا، — جىم ئولتۇرۇپ
ئاڭلاڭ، ماكرى، شىلەپەمنىڭ ئىسكەتنى بۇزۇۋەتمەڭ،
سىزگە بىر ھېكايە سۆزلەپ بېرەي. بۇ خېلى بۇرۇن بول-
غان ئىش، كارل ئون ئىككى ياش، مەن ئون ئالتە ياش
چاغلارغۇ دەيمەن. خانوۋىرىغا بىر سېرىك ئۆمىكى كەلدى.
بىز روئى ۋە ئوسكارلار بىلەن سېرىك ئۆمىكىنىڭ كوچا
ئايلىغانلىقىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئات ھارۋىسى بىلەن شە-
ھەرگە كىردۇق. بىزنىڭ سېرىك ئويۇنىنىڭ يېلىتىنى ئال-
غۇدەك پۇلىمىز يوق ئىدى. بىز كىشىلەر توپىغا ئەگد-
شىپ ئويۇن قويۇلىدىغان مەيدانغىچە كەلدۇق. يېلىتى
بارلار مەيدان ئىچىگە كىرىپ كەتتى، بىز ئويۇن باشلىغد-
چە بويىنىمىزنى قىسىپ سىرتتا تۇردۇق. روئى مۇنداق
تۇرۇۋېرىشنى ئەپسىز كۆرۈپ، كېتەيلى دەپ تۇرۇۋالدى.
شۇنىڭ بىلەن خانوۋىرىغا قايتماقچى بولدۇق، كۆڭلىمىز
بەك يېرىم بولدى. كوچىدا كېتىپ بارساق، بىر ئادەم
ئۆرۈك سېتىپ ئولتۇرۇپتۇ. بىز ئۆرۈك دېگەننى ئەزەلدىن
كۆرۈپ باقمىغاندۇق. ساتارمەن ئۆرۈكنى فرانسىيە كەند-

تى تەرەپتىن ھارۋا بىلەن ئېلىپ كەلگەندى، ئىككى قادد-
 قى يىگىرمە بەش سېنت ئىدى. يېنىمىزدا دادىمىز كەم-
 پۈت ئېلىپ يەڭلار دەپ بەرگەن ئازراق پۇل بار ئىدى.
 مەن ئۇرۇكتىن تۆت قاداق، كارل ئىككى قاداق ئالدى.
 ئۇرۇكنى يەپ كۆڭلىمىز ھەر ھالدا خېلى تەسەللى تېپىپ
 قالدى. بىز ئۇنىڭ ئۇرۇقچىسىنى تېرىپ قويغاندۇق.
 كارلار بۇ يەردىن كەتكۈچە مېۋە بەرمىگەندى.

— ئەمدى كارل ئەپەندى مېۋىسىنى يېگىلى كەپتۇ
 دەڭ! — دېدى ماكرى ۋارقىراپ ۋە كارلغا قاراپ باش
 لىڭشىتىپ قويدى، — بۇ قالتىس ياخشى ھېكايە ئىكەن.
 سىزنى خىرە ئەسلىيەلەيمەن، كارل ئەپەندى. ئىلگىرى
 جوئي تاغام مېنى شەھەرگە ئېلىپ كىرگەندە، مەن سىزنى
 خانوۋىدا كۆپ كۆرگەن. سىزنىڭ ئېسىمدە قېلىشىد-
 ىڭىز، سىز مىلىچ ماللار دۇكىنىدا قېرىنداش ۋە گىرىم
 بوياقلىرى ساتاتىڭىز. بىر قېتىم تاغام مېنى سىزنىڭ
 دۇكىنىڭىزغا قويۇپ قويۇپ سىرتقا چىقىپ كەتتى. سىز
 بىر پارچە قەغەزگە نۇرغۇن قۇش ۋە گۈللەرنىڭ رەسىمىنى
 سىزىپ بەرگەندىڭىز. ئۇ چاغدا مەن سىزنى تولمۇ رو-
 مانتىك ھېس قىلغانىدىم، چۈنكى سىز رەسىم سىزلايىتىد-
 ىڭىز، يەنە كېلىپ، كۆزىڭىز تۇم قارا ئىدى.

— راست، ئۇ چاغدىكى ئىش مېنىڭمۇ ئېسىمدە، —
 دېدى كارل كۈلۈمسىرەپ، — تاغىڭىز سىزگە بىر ماشىنا
 ئويۇنچۇق، بىر قونچاق ئېلىپ بەرگەن. ئۇ پاكار ئورۇن-
 دۇقتا ئولتۇرۇپ چىلىم چېكىۋاتقان تۈرك موماينىڭ قون-
 چىقى ئىدى، تېخى موماينىڭ بېشى ھەرىكەتلىنەتتى.
 — راست، ئۇ بەك چىرايلىق قونچاق ئىدى! ئەھۋا-

لىمىزنى بىلگەچكە، تاغامغا بىر نەرسە ئېلىپ بەر دېگۈم
يوق ئىدى. لېكىن تاغام قاۋاقخانىدا ئازراق ئىچىۋېلىپ
كەپتىكەن، كەپپىياتى ناھايىتى ياخشى ئىدى. ئۇنىڭ دۇ-
كانغا قانداق قاقاقلاپ كۈلۈپ كىرگەنلىكى ئېسىڭىزدۇ-
مۇ؟ قونچاقمۇ ئۇنى خېلى كۈلدۈرگەندى. لېكىن ئۆيگە
قايتىپ بارغاندا، ھامام، ئېلىشقا تېگىشلىك بىر مۇنچە
نەرسىنى ئالماي، يوقلاڭ قونچاقنى ئاپسىز، دەپ تاغامنى
بىر مۇنچە كايىدى. بىز ھەر كۈنى كەچتە قونچاقنىڭ پۇر-
ۋىنىسىنى چىڭىتىپ قوياتتۇق، ئۇ بېشىنى ئايلاندۇرسا،
ھامام بىزدىنمۇ بەكرەك كۈلۈپ كېتەتتى. بىلەمسىز،
ئۇنىڭدىن سەككىز خىل مۇزىكا چىقاتتى. تۈرك موماي
چىلىم چەكسە بىر خىل مۇزىكا چىقاتتى. ئۇنىڭ قىزىق
يېرىمۇ شۇ ئىدى. ئېسىمدە قېلىشىچە، ئۇ تۈرك موماي
بەك ئوماق ئىدى، ياغلىقنىڭ ئۈستىدە ئورغاق شەكىل-
لىك ئاي بار ئىدى.

يېرىم سائەتتىن كېيىن كارل بىلەن ئالبېكساندرا قايت-
ماقچى بولۇپ سىرتقا چىقتى. يولغا چىقىشىغا كۆك
كۆڭلەك، ئاسما ئىشتان كىيگەن بەستىلىك بىر ئەر ئۈچ-
رىدى. ئۇ يېڭىلا يۈگۈرۈپ توختىغان بولسا كېرەك،
ھاسىراپ تۇراتتى، ئۈزىچە بىرنېمىلەرنى دەيتتى.
ماكرى يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۇنى بىلىكىدىن تارتىپ،
مېھمانلار تەرەپكە سىلىق ئىتتىردى.

— فرانك، بۇ كارل ئەپەندى بولىدۇ.

فرانك كەڭ جىيەكلىك چىغ شىلەپسىنى قولغا ئې-
لىپ، ئالبېكساندراغا باش لىڭشىتىپ قويدى. ئۇ كارلغا
گەپ قىلغاندا، مارجاندەك چىرايلىق ئاپئاق چىشلىرى كۆ-

رۇنۇپ قالدى. ئۇنىڭ بويۇنلىرى ئاپتاپتا پۈتۈنلەي قىزدى. رىپ كەتكەن، ساقلىنى ئالمىغىلى ئىككى، ئۈچ كۈن بولۇپ قالغاندەك ئىدى. ئۇ ھاياجانلىنىپ تۇرسىمۇ، چىد-رايى ئادەمگە يېقىملىق كۆرۈنەتتى، لېكىن مەجەزى ئىتد-تىڭ ئىكەنلىكىمۇ بىلىنىپ تۇراتتى.

ئۇ مېھمانلار بىلەن زورمۇزور كۆرۈشۈپ قويغاندىن كېيىن خوتۇنغا بۇرۇلۇپ ئاچچىق بىلەن ئېغىز ئاچتى: — بايا شىللىر موماينىڭ چوشقىسى بىزنىڭ بۇغداي-لىققا كىرىۋاپتىكەن، ھەيدەپ چىقىمەن دەپ بىرمۇنچە ئاۋارە بولدۇم، ئەمدى چوشقىسىغا ئىگە بولمىسا، قاراپ تۇرۇڭ، ئۇ موماينى سوتقا ئەرز قىلماي قويمايمەن! خوتۇنى ئۇنىڭغا چىرايلىقچە گەپ قىلدى:

— بىراق، فرانك، ئۇنىڭغا ياردەم قىلىدىغان بىرلا توكۇر ئوغلى بار. ئۇمۇ بۇ ئىشلارغا يېتىشەلمەي كېتىد-ۋاتقان گەپ دەڭا.

ئالېكساندرا فرانكنىڭ مۇنچە ئاچچىقلىنىپ كېتىۋات-قانلىقىنى كۆرۈپ، بۇنى ھەل قىلىشنىڭ يولىنى كۆرسەت-تى.

— بېرىم كۈن ۋاقتىڭىزنى چىقىرىپ موماينىڭ ھوي-لىسىدىكى چىتلاقنى چوشقا سىرتقا چىقالمايدىغان قىلىپ ياساپ بەرسىڭىز، بۇ باش ئاغرىقىدىن قۇتۇلىسىز، چوش-قا ھەيدەيمەن دەپمۇ ئاۋارە بولمايسىز، قانداق دېدىم؟ — ئۇنداق ئىشنى مەن قىلمايمەن، — دېدى فرانك بويىنى قاتتىق قىلىپ، — مەن چوشقىنى ھويلىدىن چىد-قارمايمەن، باشقىلارمۇ شۇنداق قىلىشى كېرەكقۇ. بىد-لەمسىز، لېۋېسنىڭ قولىدىن موزدۇزلۇق كەلگەنكەن،

چىتلاق ياساشمۇ كېلەر.

— دېگىنىڭىز ئورۇنلۇقتۇ، — دېدى ئالېكساندرا
سالماقلىق بىلەن، — لېكىن مېنىڭچە بەزىدە باشقىلارنىڭ
ھاجىتىدىن چىقىپ قويساق زىيىنى بولمايدۇ. خەير
خوش، ماكرى، بىزنىڭكىگە بېرىڭ جۇمۇڭ.
ئالېكساندرا سالماق قەدەم بىلەن يولغا چۈشتى، كارل
ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشتى.

فرانك ئۆيگە كىرىپلا ساقاغا ئۆزىنى تاشلاپ، تامغا
قاراپ يېتىۋالدى، چىڭ تۈگۈلگەن مۇشتلىرى يانپىشى
ئۈستىگە قويۇلغانىدى. ماكرى مېھمانلارنى ئۇزۇتۇۋېتىپ
كىرىپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن قولىنى مۇرد-
سىگە قويدى.

— بىچارە فرانك، بەك ئىتتىك يۈگۈرۈپ كەلگەن
ئوخشايسىز، باشلىرىڭىزمۇ ئاغرىپ كەتكەندۇ تايىنلىق؟
سىزگە قەھۋە دەملەپ بېرەي - ھە.

— مەن قانداق قىلسام بولاتتى؟ — فرانك غەزىپى
تېشىپ، بوخېمىيە تىلىدا ۋارقىرىدى، — قېرى مومايكەن
دەپ، چوشقىلىرى بۇغدايلىقىمنى ئوڭتەي - توڭتەي قىد-
لىۋەتسە قاراپ تۇرسام بولاتتى؟ مېنىڭ مىڭ ئۆلۈپ -
تىرىلىپ جاپا تارتىشىم مۇشۇنىڭ ئۈچۈنمۇ؟

— ئۆزىڭىزنى بېسىۋېلىڭ، فرانك، مەن شىللىر
مومايغا يەنە بىر قېتىم گەپ قىلىپ قوياي. بىراق، راستىن-
دىكى ئېيتقاندا، ئالدىنقى قېتىم چوشقىسى چىقىپ كەتكەن-
دە، ئۇ يىغلىۋەتكۈدەك بولدى. ئۇمۇ ئالدىمىزدا بەك
خىجالەت.

فرانك ئاچچىق بىلەن ئارقىسىغا ئورۇلدى.

— يەنە شۇ گەپ، سىز قاچانلا بولسا باشقىلارنىڭ تەربىيىنى ئېلىپ ماڭا قارشى تۇرىسىز. بۇ يەردىكىلەر چۆپ ئورۇش ماشىنىمىنى ئۆزىنىڭكىدەك ئىشلىتىپ بۇ-زۇپ بولدى، چوشقىلىرىنى بىزنىڭ بۇغدايلىققا بىخارا-مان قويۇۋېتىدۇ. چۈنكى سىزنىڭ گەپ قىلمايدىغانلىق-قىڭىزنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ!

ماكرى ئۇنىڭغا قەھۋە دەملەپ كىرىش ئۈچۈن ئالدى-راپ چىقىپ كەتتى. ئۇ قايتىپ كىرگەندە، فرانك ئۇخ-لاپ قالغانىدى. ئۇ فرانكقا قاراپ ئۇزۇن ئولتۇردى، يۈ-رىكىنى غەم تۇمانلىرى قاپلىدى. ئاشخانىدىكى سائەت ئالتىگە داڭ ئۇرغاندا، ئۇ كەچلىك تاماقنىڭ تەييارلىقىنى قىلىش ئۈچۈن، ئېشىكىنى ئاستا يېپىپ چىقىپ كەتتى. ھەر قېتىم مۇشۇنداق كۆڭۈلسىزلىكلەر بولغاندا، ئۇ تولد-مۇ ئازابلىناتتى، فرانكنىڭ قوشنىلىرىغا قوپاللىق قىلىش-لىرى، يوقىلاڭ ئىشلار ئۈچۈن قىزىرىشىپ قالغانلىقىنى كۆرگەندە ئىچ - ئىچىدىن ئۆرتىنەتتى. ئۇ قوشنىلىرىنىڭ كۆڭلىنىڭ فرانكتىن قانچىلىك ئازار يەۋاتقانلىقىنى بىلەت-تى، ئۇلارنىڭ ئۆزىنى دەپلا فرانكنىڭ يولسىزلىقلىرىغا چىداپ كېلىۋاتقانلىقىمۇ ئۇنىڭغا ئاياندى.

ماكرىنىڭ دادىسى ئارېبىرت توۋپسكىي 70 - يىللار-نىڭ بېشىدا غەربكە كەلگەن، خېلى كاللىسى بار بوخېم-يىلىكلەرنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ ئوماخادا ئولتۇراقلىشىپ، يۇرتداشلىرىنىڭ باشلامچىسى ۋە مەسلىھەتچىسى بولۇپ

قالدى. ماكرى ئۇنىڭ ئىككىنچى خوتۇنىدىن بولغان ئەڭ كىچىك قىزى، ئۇنىڭ يۈرەك تومۇرى ئىدى. ماكرى ئەمەس. دىلا ئون ئالتە ياشقا توشقان، ئوماخا ئوتتۇرا مەكتىپىنى پۈتتۈرىدىغان چاغدا، فرانىك شاربات يۇرتىدىن بۇ يەرگە كەلدى، قىزلار ئۇنى كۆرۈپ ئەس - ھوشىنى يوقاتتى. ئۇ ناھايىتى تېزلا پىۋا كېچىلىكىدە ھەممە قىزنى ئۆزىگە قارىتىدىغان كېلىشكەن يىگىت بولۇپ قالدى. يەكشەنبە كۈنلىرى ئۇ كۆڭلىكىنى ئىشتىنىنىڭ ئىچىگە تىقىپ، سىرتىغا كۆك چاپان، بېشىغا شىلەپە، قولىغا پەلەي كىيىمىنى كىيىپ، بىر تال سېرىق پىلەكنى تۇتۇۋېلىپ ئەركىن يۈرەتتى، ھەممە ئادەمنى ئۆزىگە تارتاتتى. ئۇنىڭ بويى ئېگىز، تېرىسى ئاق، چىشلىرى شۇنداق چىرايلىق ئىدى. سېرىق چاپلىرى قىسقا ياستىلغان، چىرايىدىن ھەممىنى ئۆزىدىن پەس كۆرىدىغان ئىپادە بىلىنىپ تۇراتتى. بۇ خىل ئىپادە يۇقىرى تەبىقىدىن كېلىپ چىققان ئادەمگە تولىمۇ ماس كېلەتتى، چۈنكى ئۇنىڭ ئاپىسىنىڭ ئېرىبۇ تاغ جىلغىسىدا چوڭ دېھقانچىلىق مەيدانى بار ئىدى. ئۇنىڭ كۆك كۆزلىرىدىن قاچانلا قارىسا ئاجايىپ بىر خىل مەستانىلىك چىقىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشقا قان ھەربىر بوخېمىيلىك قىز بۇنى ئۆزىگە بولغان تەشنا-لىق دەپ چۈشىنەتتى. ئۇنىڭ يانچۇقىدىن قولىياغلىقىنى ئېلىش ھالىتىمۇ ئالاھىدە ئىدى، مەيدە يانچۇقىدىن بىر بۇرجىكى چىقىپ تۇرغان قولىياغلىقىنى ئاستا تارتىپ چىقىدۇ. راتتى، ھەرىكىتى شۇنداق ئاستا ئىدىكى، روماننىكىلىقتا ئۇنىڭ ئالدىغا ھېچنەمە ئۆتمەيتتى. ئۇ ئۆزىگە بىرقەدەر يارىغان بوخېمىيلىك قىزلارغا ھەر ھالدا كۆز قىرىنى

سېلىپ قوياتتى، لېكىن پەقەت ماكرى بىلەن بىللە تۇرغاندا، قولياغلىقنى ئېلىشى تېخىمۇ ئاستىلاپ كېتەتتى. ئۇنىڭ تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ بولۇپ سەرەڭگىنى تاشلىشىغۇ تېخىمۇ باشقا گەپ. ئۇنىڭ ئاشۇ تەكەببۇر يۈردىكىنى بىر قىزنىڭ پارە - پارە قىلىۋاتقانلىقىنى ھەممە ئادەم سېزىپ بولغانىدى.

ياز ئاخىرلىرىنىڭ بىر يەكشەنبە كۈنى، ماكرى مەك-تەپنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن بوخېمىيە دەرياسى بويىدىكى بىر يىغىلىشتا فرانك بىلەن بىر سورۇندا بولۇپ قالدى، ئىككىسى بىر چۈشتىن كېيىن قېيىق ئۇزۇپ ئوينىدى. شۇ كۈنى كەچتە ئۆيگە قايتقاندىن كېيىن، ماكرى ئۇدۇللا دادىسىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ، ئۆزىنىڭ فرانك بىلەن توي قىلىشقا پۈتۈشكەنلىكىنى ئېيتتى. قېرى توۋپىسكى يېتىشتىن ئاۋۋالقى ئەڭ ئاخىرقى تاماكىسىنى راھەتلىنىپ شوراپ ئولتۇرغانىدى. ئۇ قىزىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئاۋۋال بىر بوتۇلكا پىۋىنى ئالدىرىماي ئاچتى، ئاندىن ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ قىزىغا قاتتىق خاپا بولدى. ئۇ فرانك شارباتنى بوخېمىيىچە بىر نېمىلەرنى دېدى، بۇ، قۇرۇق سۆلەت ئەبلەخ، دېگەن مەنىدە ئىدى. — ئۇ نېمە ئۈچۈن بىزگە ئوخشاش ئىشلىمەيدۇ؟ ئۇنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانى ئېرىبۇ تاغ جىلغىسىدا راست، ئۇنىڭ نۇرغۇن قېرىنداشلىرى بارغۇ؟ ئۇ دېھقانچىلىق مەيدانى ئاپىسىنىڭ، ئۇ نېمە ئۈچۈن ئاپىسىنىڭ يېنىدا تۇرۇپ ئۇنىڭغا ياردەملەشمەيدۇ؟ ئۇنىڭ ئاپىسىنىڭ تاڭ ئاتماستا ئورنىدىن تۇرۇپ، يوغان تۇڭ بېسىلغان ھارۋىنى ئېتىزغا ئىتتىرىپ بېرىپ، يېسىۋىلەككە سۇيۇق

ئوغۇت چېچىۋاتقانلىقىنى مانا مەن ئۆز كۆزۈم بىلەن
كۆرگەن. بىچارە ئېۋا شارباتنىڭ قوللىرىنىڭ قانداق بو-
لۇپ كەتكەنلىكىنى مەن بىلمەيمەنمۇ، بەئەينى قېرى ئات-
نىڭ تۇيىقىدەك يىرىك! ئەمما بۇ ئەبلەخ بولسا قوللىرىدا
پەلەي، تېخى ئالتۇن ئۈزۈك سېلىپ يۈرۈپ كېتىدۇ! تې-
خى توي قىلىشقا پۈتۈشتۈم دەڭ، گېپىنىڭ چىرايلىقلىقىم-
نى! سىزنى مەكتەپتىن چىقارمايدىغان گەپكەن، ھەممە
چاتاق شۇنىڭدىن چىقتى. سىزنى ساينت لوۋستىكى «مۇ-
قەددەس يۈرەك» موناستىرىغا ئاپىرىپ بەرمىسەم بولمىغۇ-
دەك، ئىشىنىڭ يولىنى سىزگە شۇلار ئۆگەتسۇن!
شۇنداق قىلىپ، كېيىنكى ھەپتىسىلا ئارىپەرت تو-
ۋېسكى چىرايى تاتارغان، كۆزلىرىدە ياش لىغىرلاپ تۇر-
غان قىزنى ئېلىپ، دەريا ياقىلاپ پەسلەپ كېتىدىغان يول
بىلەن موناستىرغا ئاپىرىۋەتتى. فرانكىنىڭ بىر مەجەزى،
ئەگەر ئۇنىڭغا بىر نەرسىنى ئالغۇزماقچى بولسىڭىز،
ئەڭ ياخشىسى ئۇنىڭغا، سەن ئۇ نەرسىنى ھەرگىز قولغا
چۈشۈرەلمەيسەن، دەپلا قويسىڭىز بولىدۇ. ئۇ ماكرى
كېتىشتىن ئىلگىرى بىر ئامال قىلىپ ئۇنىڭ بىلەن كۆ-
رۈشتى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۇ ماكرىغا شۇنداقلا كۆيۈپ
يۈرگەنىدى، ئەمدى بولسا ماكرى ئۈچۈن ھەرقانداق تو-
سالغۇنى يېڭىش نىيىتىگە كەلدى. ماكرى فرانكىنىڭ بىر-
مۇنچە سۈرتىنى چاماداننىڭ ئىچىدىكى قاپچۇققا سېلىپ
موناستىرغا ئېلىپ كەتتى. بۇ فرانكىنىڭ بىر چۈشتىن
بۇرۇن تىرىشچانلىقىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. رەسىملەردە
سېغىنىش ئازابىدا پۇچۇلنىۋاتقان چىرايى تولۇق ئىپادى-
لەنگەنىدى. يۇمىلاق شەكىلدىكى رەسىم ماكرىنىڭ يېنىغا

سېلىپ يۈرۈش ئۈچۈن تەييارلانغان، يەنە تامغا ئېسىپ قويدىغىنى، گىرىم ئۈستىلىگە قويۇپ قويدىغىنى، ھەتتا كىتاب ئارىسىغا قىستۇرىدىغان خەتكۈش شەكىلدىكىسىدە مۇبار. فرانسۇز ئەدەبىياتى دەرسىدە موناخ قىزنىڭ ئاچ-چىقى كېلىپ قالغاندا بۇ كېلىشكەن يىگىتنىڭ رەسمى نەچچە قېتىملاپ يىرتىلدى.

ماكرى ئون سەككىز ياشقا توشقان تۇغۇلغان كۈنىنى ئۆتكۈزگۈچە، موناستىردا بىر يىل ۋاقتىنى ئازاب ئىچىدە ئۆتكۈزدى، ئاندىن فرانك شاربات بىلەن ساينت لوۋس بىرلەشمە پويىز ئىستانسىسىدا ئۇچرىشىپ قېچىپ كەتتى. توۋپىسكى قىزنىڭ گۇناھىدىن ئۆتتى (ئۆتمەيمۇ ئامالى يوققۇ)، ئۇنىڭغا ئۆزى كىچىك ۋاقتىدا ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان يەردىن بىر پارچە يەر ئېلىپ بەردى. ئەنە شۇنىڭدىن كېيىن ماكرىنىڭ ھېكايىسى «چېگراسىزلىقى» تارىخىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلاندى. كارل لىندستروم ئۇ زۇن يىللاردىن كېيىن ئالبېكساندرانى يوقلاپ كەلگەندە، ماكرى بىلەن فرانكىنىڭ بۇ يەردە ماكان تۇتقىنىغا بەش يىل بولۇپ قالغانىدى. فرانك كىشىلەرنىڭ تەسەۋۋۇر قىلىغىدىن نىدىن ھەر ھالدا ياخشى چىققانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بارلىق ياۋايىلىقىنى يەرگە قاراتتى. ئۇ يىلدا بىر قېتىم خاسدىن ياكى ئوماخاغا بېرىپ قانغۇچە ئويناپ كېلەتتى. بىر - ئىككى ھەپتە ئايلىنىپ كەلگەندىن كېيىن خۇددى ئالۋاس - تىدەك ئىشقا كىرىشىپ كېتەتتى. ئۇ ئىشنى ھەقىقەتەن ياخشى قىلاتتى. ئەگەر كۆڭلى بىر نېمىدىن رەنجىسە، ئۇ ئۆزىنىڭ ئىشى.

ئالبېكساندرا شاربات ئائىلىسىگە بارغان كۈنى كەچتە قاتتىق يامغۇر ياغدى. فرانك كېچە بىر ۋاقىتچە گېزىت كۆرۈپ ئولتۇردى. گېزىتكە گوئولد ئائىلىسىدىكى بىر رەيلەننىڭ ئاجرىشىش دەۋاسى توغرىلىق خەۋەر بېسىلغا. ئىدى، فرانك بۇنى ئۆزىگە قىلىنغان ھاقارەت دەپ قارىدى. گېزىتخانا مۇھەررىرى ئۇ يىگىتنىڭ ئائىلە ئەھۋالىنى پىششىق بىلىدىغاندەك قىلاتتى، ئۇنىڭ كەسپى، كىرىمى ۋە پۇلىنى نەلەرگە خەجلەيدىغانلىقىنى ناھايىتىمۇ تەپسىلىي تونۇشتۇرغانىدى. فرانك ئىنگىلىز يېزىقىنى تولىمۇ ئاستا ئوقىتتى، ئۇ بۇ خەۋەرنى ئوقۇغانسىمۇ ئوغدىسى قاينىدى، ئاخىرىدا نېمىدۇ دەپ غۇدۇراپ گېزىتنى يەرگە تاشلىدى، ئاندىن بىر چەتتە گېزىت كۆرۈۋاتقان يىللىقچىلارغا بۇرۇلدى.

— خەپ، بۇ ئەبلەخ ماخا ئايرىم بىر ئۇچراپ قالغان بولسا تازا بىر ئەدەپنى بېرىپ قويايتتىم! ئۇنىڭ پۇلى قانداق خەجلەيدىغانلىقىنى ئاڭلاپ بېقىڭلار، — فرانك ئۇنىڭ كەيپى - ساپاغا خەجلىگەن پۇللىرىنىڭ سانىنى ئوقۇشقا باشلىدى.

ماكرى چوڭقۇر ئۇھ تارتتى. ئۇ گوئولد ئائىلىسىدىكى نىڭ بەختىنىلا تىلەپ كەلگەنىدى، لېكىن ئۇلار ئۇنىڭغا ئاز بولمىغان كۆڭۈل ئاغرىقلىرىنى تېپىپ بەردى، ئۇنى قىيىن ئەھۋالدا قويدى. ئۇ يەكشەنبە كۈنلۈك گېزىتنى ئۆيىگە ئەكەپلىشىنى خالىمايتتى. فرانك پۇلدارلارنىڭ خەۋەرلىرىگە بەك قىزىقاتتى، لېكىن ئوقۇغاندىن كېيىن بىر-

مۇنچە خاپا بولاتتى. ئۇنىڭ بىلمەيدىغان ئىشى يوق ئىدى. بۇلدارلارنىڭ رەزىللىكلىرى، ئەخمىقانه ئىشلىرى توغرىلىق ئاغزى بېسىلماي سۆزلەپلا يۈرەتتى: ئۇلارنىڭ سوتقا قانداق پارە بەرگەنلىكى، ئۆزلىرىنىڭ خوجىدارلىرىنى قانداق خالىغانچە ئېتىپ ئۆلتۈرگەنلىكى ئوخشاش ئىشلار. فرانىك بىلەن روئى بوگسېننىڭ سىياسىي كۆزىنىڭ ئوخشايدۇ، ئىككىسى ناھىيىنىڭ تەشۋىقاتچىسى. ئەتىسى ئەتىگەنلا ھاۋا سۈتتەك ئېچىلىپ كەتتى، لېكىن فرانىك، يەر ھۆل، ھەيدىگىلى بولمايدۇ، دەپ ماشىنىسىنى ھەيدەپ سايىت ئاڭگېسقا كەتتى، موسېس ماسسىپېرنىڭ ئۆيىدە بىر كۈن ئۆتكۈزدى. ئۇ كەتكەندىن كېيىن ماكرى ئارقىغا چىقىپ سېرىق ماي ئىشلەشكە باشلىدى، شامال چىقىپ، توپ - توپ ئاق بۇلۇتلار ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈۋاتاتتى. باغدىكى كۆچەتلەر قۇياش نۇرى ئاستىدا ئىرغىلايتتى. ماكرى بىر قولىنى كۈپىنىڭ ئاغزىغا قويۇپ، غۇۋا بىر خىل تەشۋىق ئىچىدە باغ تەرەپكە قارايتتى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ قولىغا چىقىرىلغان قوڭغۇراق ئاۋازى ۋە چالغىنى قايراۋاتقان لەرزى ئاۋازى ئاڭلاندى. بۇ ئاۋاز ئۇنى جايىدا تۇرغۇزىدى. ئۇ ئۆيگە يۈگۈرۈپ كىرىپ يوپىكىسىنى ۋە ئېرىنىڭ ئۆتۈكىنى كىيىدى، بىر چېلەكنى ئېلىپ باغقا قاراپ يۈگۈردى. ئامى ئىشقا كىرىپ شىپ كەتكەن، ھە دەپ چۆپ چىپىۋاتاتتى. ئۇ ماكرىنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئىشتىن توختاپ پېشانىسىدىكى تەرنى سۈرتتى. ئۇنىڭ ئىشتىنى تىزىغىچە ھۆل بولۇپ كەتكەندى.

— ئىشىڭىزغا تەسىر يەتكۈزمەي، ئامى، مەن

گىلاس ئۈزگىلى كىرگەن. يامغۇردىن كېيىن ھەممە نەر. سە شۇنداق چىرايلىق بولۇپ كېتىپتۇ، شۇنداقمۇ؟ بۇ يەرنىڭ چۆپلىرىنى چېپىۋەتكىنىڭىز بەك ياخشى بولدى. كېچە يامغۇر ياغقانلىقىنى ئاڭلاپ سىزنى بۈگۈن كېلىپ قالارمىكىن دەپ ئويلىغانىدىم. بوران ئاۋازىدىن ئويغىنىپ كەتتىم، تازىمۇ قاتتىق چىقتىغۇ بوران - ھە؟ ياۋا ئەتىر. گۈلنى پۇراپ بېقىڭا، ھەر قېتىم يامغۇردىن كېيىن ئۇ شۇنداق گۈپۈلدەپ پۇراپ كېتىدۇ. ئىلگىرى بۇ يەردە ئەتىرگۈل مۇنچە كۆپ ئەمەس ئىدى، يامغۇرنىڭ كۆپلۈ-كىدىنىمۇ، بىلىمدىم، بەكلا ئاينىپ كەتتىغۇ. ئۇلارنىمۇ چېپىۋېتەرسىزمۇ؟

— چۆپنى چاپقاندىن كېيىن ئۇلارنىمۇ چېپىۋېتىدە-
غان گەپتە، — دەدى ئامى ئۇنىڭ بىلەن چېقىشىپ، —
نېمە بولدى، بىر ئىشقا ئالدىراۋاتقاندەك كۆرۈنىسىزغۇ؟
— سىزگە شۇنداق كۆرۈندۈممۇ؟ بۇ يامغۇر پەسلە-
دە شۇنداق كۆرۈنگەندىمەن تايىنلىق. قاراڭ، ھەممە نەر-
سە شۇنداق تېز ئۆسۈۋاتىدۇ، ئادەمنى ھاياجانغا سالىدۇ.
مانا بۇ چۆپلەرنىمۇ چېپىۋېتىدىغان بولدىڭىز! ئەگەر ئە-
تىر گۈللەرنى زادى چېپىۋەتمىسەم بولمايدۇ دېسىڭىز، خا-
پا بولماي ئەڭ ئاخىرىدا چاپارسىز. ھە، مەن ھەممىسىنى
شۇنداق قىلىڭ دەپمە كىچى ئەمەس، ئاۋۇ دەرەخ ئاستىدىكى-
سىنى دەۋاتىمەن، ئۇ يەردە بەك كۆپ ئىكەن. ئۈستۈشىد-
ىڭىز بەك ھۆل بولۇپ كېتىپتۇ! قاراڭ، چۆپلەرنى ئۆمۈ-
چۈك تورى بېسىپ كېتىپتۇ. خوش ئەمەس، ئەگەر يىلان
ئۇچراپ قالسا سىزنى ۋارقىرايمەن.

ماكرى يېنىك قەدەم بىلەن يۈگۈرۈپ كەتتى. ئامى

ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قالدى. بىر پەستىن كېيىن ئۇ گىلاسلىرىنىڭ چېلەككە توروكلاپ چۈشۈۋاتقان ئاۋازىنى ئاڭلىدى، شۇنىڭ بىلەن، ئۇمۇ چالغىسىنى ئوينىتىشقا باشلىدى. ئۇ سولنى كەڭ ئېلىپ، چالغىنى رىتمىلىق تارتاتتى، بۇ خېلى - خېلى ئامېرىكا يىگىتلىرىنىڭ قولىدىن كەلمەيتتى. ماكرى قانداقتۇر ئاھاڭغا غىڭشىغىنىچە شاختىكى گىلاسلىرىنى پاكىز ئۈزۈۋاتاتتى. بەزىدە يامغۇر تامچىلىرى ئۇنىڭ بويىنى ياكى چېچىغا چۈشۈپ، تېنىنى شۈركەندۈرەتتى. ئامى چۆپنى گىلاس دەرىخى تەرەپكە قارىتىپ چېپىشقا باشلىدى.

ئۇ يىلى يازدا يامغۇر تولىمۇ مول بولدى، دېگەن ۋاقىتتا يېغىپ بەردى. شاربات ۋە ئۇنىڭ يىللىقچىلىرى قوناقلىرىنى يىغىشتۇرالمىدى. شۇڭا باغقا قارىغۇدەك چولسى تەگمەي، شۇ پېتى تاشلاپ قويدى. باغنى ياۋا ئوتلار بېسىپ كەتكەندى. فرانىك ئۆرۈك دەرىخىنىڭ جەنۇبىغا بېدە تېرئۈۋەتكەندى، بېدىلىكتە قاچانلا قارسا ئاق ۋە سېرىق كېيىنەكلەر لەرزىن ئۇچۇپ يۈرەتتى. ئامى چۆپنى چېپىپ، قاشاننىڭ يېنىدىكى ئويمانلىقنىڭ بۇرچىدىن كىگە بارغاندا، ماكرى يېنىدا بىر چېلەك گىلاس، مەينى دولقۇنلىنىپ تۇرغان بۇغدايلىققا قارىغىنىچە ئاق ئۈجمە دەرىخىنىڭ ئاستىدا ئولتۇراتتى.

— ئامى، — دېدى ماكرى تۇيۇقسىز (ئامى ئۇنىڭغا تەسىر يەتكۈزمەسلىك ئۈچۈن دەرەخ ئاستىدىكى چۆپلەر-نى ئاستا چېپىۋاتاتتى)، — شۈبھىسىزلىكلەر خرىستىئان دىنىغا ئېتىقاد قىلىشتىن ئىلگىرى قايسى دىنغا ئېتىقاد قىلغان بولغىدى؟

ئامى ئىشتىن توختاپ قەددىنى رۇسلىدى.
— بۇنى بىلمەيدىكەنمەن، مېنىڭچە گېرمانىيىلىك.
لەردىن پەرقلىنىپ كەتمىسە كېرەك، سىزچە قانداق؟
ماكرى ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىغاندەك، ئۆز سۆزىنى
داۋاملاشتۇردى:

— بىلەمسىز، بوخېمىيىلىكلەر دىن تارقانقۇچىلار
كېلىشتىن ئىلگىرى دەرەخكە ئېتىقاد قىلاتتىكەن. دادام-
نىڭ دېيىشىچە، تاغلىقلار ھازىرمۇ بەزىدە غەلتە ئىشلار-
نى قىلىدىكەن. ئۇلار، دەرەخ كىشىلەرگە ئاپەت، ئامەت
ئېلىپ كېلىدۇ، دەپ ئىشىنىدىكەن.

— شۇنداقمۇ؟ — دېدى ئامى، ئۆزىنى چوڭ تۇتقان-
دەك بىر ھالەتتە، — ئۇنداقتا مېنىڭ بىلگۈم كېلىۋاتىدۇ،
قايسى دەرەخلەر ئادەمگە ئامەت ئېلىپ كېلىدىكەن؟
— بۇنى مەنمۇ بىلمەيمەن، لېكىن پىكوس دەرەخ-
نىڭ شۇنداق ئىكەنلىكىنى بىلىمەن. تاغدىكى بوۋايىلار
پىكوس تىكىش ئارقىلىق ئورمانلىقنى پاكلاشتۇرىدۇ،
غەيرىي دىندىكىلەر دەۋرىدىن قېپقالغان قېرى دەرەخلەردە-
كى سېھىرلەرنى قوغلايدۇ. مەن ھەقىقىي كاتولىك مۇخلىد-
سى، لېكىن ئەگەر ھەممە نەرسىدىن ئايرىلىپ قالسام،
دەرەخلەرنى ياخشى ئاسراپ بولسىمۇ كۈنۈمنى ئېلىپ
كېتەلەيمەن، دەپ ئويلايمەن.

— ئۇ چاغدا بەك بىچارە بولۇپ قالماسسىز، — دېدى
ئامى ئېڭىشىپ ھۆل چۆپكە قولىنى سۈرتكەچ.

— نېمىشقا؟ لېكىن مەن مۇشۇنداق ئويلايمەن! مەن
دەرەخلەرنى ياخشى كۆرىمەن، چۈنكى ئۇلار باشقا نەرسە-
لەرگە قارىغاندا تېخىمۇ قانائەتچان، شۈكۈر - قانائەت

بىلەن ياشايدۇ. ماڭا بۇ دەرخ مەن بۇ يەردە ئولتۇرۇپ
ئويلىغان ھەممە ئىشنى بىلىدىغاندەك تويۇلىدۇ. ھەر قې-
تىم بۇ يەرگە كەلگەندە، ھەرقانداق ئىشنى ئۇنىڭغا ئەس-
كەرتىپ ئولتۇرۇشۇم كەتمەيدۇ؛ بۇرۇن خىيالىم قەيەردە
ئۈزۈلۈپ قالغان بولسا، شۇ يەردىن داۋاملاشتۇرۇپ كېتىد-
ۋېرىمەن.

ئامى بۇنىڭغا ئارتۇق بىر نېمە دېيەلمىدى. ئۇ شاخقا
قولنى ئۈزىتىپ، بىر بېشى سەل قىزارغان، ئاق مارجان-
دەك چىرايلىق مېۋىلەرنى ئۈزۈشكە باشلىدى. بۇ مېۋىلەر
يەرگە چۈشۈپ كەتسە، ياز بويى ئۇنىڭغا ھېچكىم قار-
مايدۇ. ئامى بىر ساپاق مېۋىنى ماكرىنىڭ قۇچىقىغا ئات-
تى.

— سىز كارل ئەپەندىنى ياقتۇرامسىز؟ — ماكرى
تۇيۇقسىز سورىدى.

— ياقتۇرىمەن، سىزچۇ؟

— مەن بەك ياقتۇرىمەن. لېكىن ئۇ ماڭا ئوقۇتقۇچى-
دەك ناھايىتى سۈرلۈك كۆرۈنىدۇ. ئەلۋەتتە، ئۇ فرانىكتىن
خېلىلا چوڭ. مەن 60 ياشتىن ئۇزاق ياشاشنى خالىماي-
مەن، سىزچۇ؟ سىزنىڭچە، ئالبېكساندرا كارلنى بەك ياخ-
شى كۆرەمدۇ قانداق؟

— مېنىڭچە ياخشى كۆرىدۇ. ئۇلار كونا دوستلار-
دىن - دە.

— ھەي، ئامى، سىز مېنىڭ نېمە دېمەكچى ئىكەن-
لىكىمنى بىلىسىز! — ماكرى جىلە بولۇپ بېشىنى سىل-
كىپ قويدى، — ئالبېكساندرا كارلغا ھەقىقىي كۆڭۈل بۆ-
لەمدۇ؟ ئۇ ھەر قېتىم كارلنىڭ گېپىنى قىلغاندا، مەن ئۇنى

كارلنى ياخشى كۆرىدىكەن دەپ ئويلاپ قالمەن.
— كىم؟ ئالېكساندراما؟ — ئامى قاقلاپ كۈلۈپ،
ئىككى قولىنى ئىشتىنىنىڭ يانچۇقىغا سالدى، — ئالېك-
ساندرا ئۆمرىدە بىرەرى بىلەن مۇھەببەتلىشىپ باقمىغان،
ئېلىشىپ قالغاندەك گەپ قىلىدىكەنسىز! — ئۇ يەنە كۈ-
لۈپ كەتتى، — ئۇ قانداق مۇھەببەتلىشىشىنىمۇ بىلمەيدۇ.
يوقىلاڭ بىر نەرسىلەرنى ئويلايدىكەنسىز.

— ھىم، — دەيدى ماكرى مۇرىسىنى ئېتىپ قويۇپ، —
سىز ئۆزىڭىزچە ئالېكساندرانى چۈشىنىمەن دەپ ئويلا-
سىز؟ قارىسام پەقەتلا چۈشەنمەيدىكەنسىز! ئەگەر كۆز-
ڭىز بولغان بولسا، ئۇنىڭ كارلنى ناھايىتى ياخشى كۆر-
دىغانلىقىنى بايقىغان بولاتتىڭىز. ئەگەر ئۇ كارل بىلەن
قېچىپ كەتسە، كارامىتىڭلارنى شۇ چاغدا كۆرەتتىم.
مەن كارلنى ياقىتۇرۇپ قالدىم، چۈنكى، ئۇ ئالېكساندرا-
نىڭ ئارتۇقچىلىقىنى سىزگە قارىغاندا بەكرەك بىلىد-
كەن.

ئامى قوشۇمىسىنى تۈردى.

— بۇ نېمە دېگىنىڭىز، ماكرى؟ ئالېكساندرانىڭ
ياخشىلىقىنى مەنمۇ بىلمەن، ئىككىمىز شۇنداق چىقىد-
شىپ ئۆتتىمىز. ئۇنىڭدىن ئارتۇق قانداق قىلسام بولىدۇ؟
مەن كارل بىلەن بىر پاراخلىشىپ، ئۇنىڭ نىۋ - يوركتا
نېمە ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىقىنى سوراپ باقماقچىمەن.
— ھەي، ئامى! سىزنىڭ بۇ يەرنى تاشلاپ نىۋ -

يوركتا كېتىش خىيالىڭىز يوقتۇ؟

— بۇنىڭ نېمىسى بولمايدىكەن؟ مەن بەربىر بىر
يەرگە كېتىشىم كېرەككۇ، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ — يىگىت

چالغىنى تىكلەپ يۆلىنىپ تۇردى، — مېنىڭ بۇ قۇملۇق ئىچىدە بىر ئۆمۈر ئافىدەك ياشاپ ئۆتۈپ كېتىشىمنى خالامسىز؟

ماكرى ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن كۆزىنى قاچۇرۇپ، ئۇنىڭ ھۆل بولۇپ كەتكەن پۇچقىقىغا قارىغىنىچە: — مېنىڭچە ئالېكساندرا سىزنىڭ بۇ يەردىن كېتىشىڭىزنى خالىمايدۇ، — دېدى.

— ئۇنداقتا، ئالېكساندرانى ناھۇمد قويغۇدەكمەن، — دېدى ئامى قوپاللىق بىلەن، — مەن بۇ يەردە پالاستەك سۆرۈلۈپ يۈرۈپ نېمە قىلىمەن؟ مەن بولمىساممۇ ئالېكساندرا بۇ دېھقانچىلىق مەيدانىنى گۈلدەك باشقۇرۇپ كېتەلەيدۇ. مەن بىكار تەلەپ بولۇپ قېلىشنى خالىمايمەن، ئۆز ئالدىمغا بىرەر ئىش قىلىشىم كېرەك.

— مۇنداق گەپ، — دېدى ماكرى ئېغىر تىنىپ قوپۇپ، — قىلىمەن دېسىڭىز نۇرغۇن ئىشلار تۇرۇپتۇ، نېمىنى قىلغۇڭىز كەلسە شۇنى قىلالايسىز.

— مەن قىلىشقا بولمايدىغانمۇ نۇرغۇن ئىشلار بار، — دېدى ئامى مەسخىرە تەلەپپۇزىدا ئۇنىڭ گېپىگە جاۋابەن، — بەزىدە ھېچقانداق بىر ئىشنى قىلغۇم كەلمەيدۇ، بەزىدە يەنە «چېگرا سىزىقى» نىڭ تۆت بۇرجىكىدىن تۆتۈپ، — ئۇ قوللىرىنى سوزۇپ يەنە شارىتىدە يىغدى، — خۇددى داستانخان قاتلىغاندەك قاتلاۋەتكۈم كېلىدۇ. مەن ئادەم ۋە ئاتلارنىڭ بىر خىللا ھالەتتە كېلىپ - كېتىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرسەم ئىچىم شۇنداق سىقىلىدۇ.

ماكرى ئۇنىڭ ئۆزىگە ھازىرلا سوقۇشىدىغاندەك ئەلپازدا قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ چىرايى تۈتۈلدى.

— مۇنداق ئالدىراخغۇلۇق قىلماڭ، ئۇنداق ئىشلار-
غىمۇ مۇنداق چېچىلماڭ، — دېدى ئۇ ئازابلانغان ھالدا.
— بۇ گېپىڭىزگە رەھمەت، — دېدى ئامى سوغۇقلا
قىلىپ.

ماكرى مەيۈسلەنگەن ھالدا ئۇھ تارتىپ قويدى.

— مېنىڭ ئادەتتىكى گەپلىرىممۇ سىزنى خاپا قىلىپ
قويدىغان بولدى، شۇنداقمۇ؟

ئامى ئالدىغا بىر قەدەم ئېلىپ، يەرگە قاراپ تۇرغان
ماكرىغا قوشۇمىسىنى تۈرگىنىچە قارىدى. ئامى خۇددى
مۇداپىئەدە تۇرغاندەك، ئىككى پۇتىنى كېرىپ، تۈگۈلگەن
مۇشتلىرىنى ئىككى تەرىپىگە تاشلاپ تۇراتتى، ئوچۇق
بىلىكىدىكى كۆكۈچ تومۇرلار كۆپۈپ چىققانىدى.

— مەن ئەمدى خۇددى كىچىك بالىدەك سىز بىلەن ئوينى-
يالمايمەن، — دېدى ئۇ ئالدىرىماي سۆزلەپ، — سىزنىڭ
قىيالىمايۋاتقان نەرسىڭىزمۇ مۇشۇ، ماكرى. ئەمدى ئۆز-
ئىزى بىلەن ئوينىيدىغان باشقا بىر كىچىك بالىنى تېپىۋال-
سىڭىز بولىدۇ، — ئۇ بىر ئۇھ تارتىپ قويۇپ، پەس ئا-
ۋازدا گېپىنى داۋاملاشتۇردى، بەك ھاياجانلىنىپ كەتكەچ-
كە، تەلەپپۇزى تەھدىت تۈسىنى ئالغانىدى، — بەزىدە
ھەممىنى چۈشەنگەندەك قىلىسىز، بەزىدە ھېچنېمىنى
چۈشەنمىگەن قىياپەتكە كىرىۋالىسىز. مۇنداق ساختىلىق-
نىڭ پايدىسى يوق. مەن ئەنە شۇنداق چاغلاردا مېنىڭ
«چېگرا سىزىقى» نى تۆت بۇرجىكىدىن تۇتۇپ قاتلىۋەت-
كۈم كېلىدۇ. ئەگەر چۈشىنىشنى خالىمىسىڭىز، مېنىڭ
مىجەزىمنى بىلىسىز، مەن ھەر ئامال بىلەن چۈشىنىدىغان
قىلىمەن!

ماكرى ئىككى قولنى جۈپلەپ، ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى، چىرايى تاتىرىپ كەتكەن، كۆزلىرىدىن ھاياجان ۋە ئەلەم نۇرلىرى چاقنايتتى.

— بىراق، ئامى، ئەگەر مەن چۈشەنسىم، بىزنىڭ بارلىق گۈزەل چاغلارىمىز بەربات بولىدۇ، بۇنىڭدىن كېيىن ئەھمىيەتلىك ئىشلارنى بىرلىكتە قىلالمايمىز. بىزنىڭ ئىش - ھەرىكىتىمىز كارل ئەپەندىنىڭكىگە ئوخشاش بولۇشى كېرەك. يەنە كېلىپ، ئەسلىدىنلا چۈشەنگۈدەك ئىش يوق، — ئۇ كىچىك پۇتلىرى بىلەن يەرنى كۈچەپ تېپىپ قويدى، — بۇ ئىش ئۇزۇنغا بارمايدۇ، پۈتۈنلەي غايىب بولىدۇ، ھەممە ئىش كونا ئىزغا چۈشىدۇ. مەن سىزنىڭ كاتولىك دىنى مۇرىتى بولۇشىڭىزنى ئارزۇ قىلدىمەن، دىنىي جەمئىيەت سىزگە ياردەم قىلىدۇ، راستتىنلا ياردەم قىلالايدۇ. مەن سىز ئۈچۈن ئىبادەت قىلىمەن، لېكىن ئۆزىڭىز ئىبادەت قىلغىنىڭىز تېخىمۇ ياخشى. ماكرى ناھايىتى ئىتتىك سۆزلىدى، تەلەپپۇزىدىن، كۆزلىرىدىن ئۆتۈنۈش چىقىپ تۇراتتى. ئامى ئۇنىڭغا قا- رىغىنىچە قېنىپ تۇراتتى.

— مەن ئۈزۈم ئېرىشمەكچى بولغان نەرسىگە ئېرىد- شىش ئۈچۈن ئىبادەت قىلالمايمەن، — دېدى ئۇ ئالدىرى- ماي سۆزلەپ، — لېكىن ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈنمۇ ئىبادەت قىلالمايمەن. دوزاخقا تاشلىنىدىغان ئىش بولسى- مۇ ئۇنداق قىلمايمەن.

ماكرى ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ، ئۆزىنىڭ قوللىرىنى سىقتى.

— ئاھ، ئامى، ئۇنداق قىلماڭ، بولمىسا بىزنىڭ

بارلىق گۈزەل چاغلارىمىز بەربات بولىدۇ.
— شۇنداق، بەربات بولدى. مۇشۇنداق بولىدىغىنىدە.
غىمۇ مېنىڭ كۆزۈم يەتكەن.

ئامى چالغىنى ئېلىپ چۆپ چېپىشقا باشلىدى. ماك-
رى گىلاس قاچىلانغان چېلەكنى كۆتۈرۈپ ئوي تەرەپكە
ماخدى. ئۇ ئازابلانغان ھالدا يىغلاپ كېتىۋاتتى.

9

كارل لىندىستروم كېلىپ بىر ئايدىن كېيىنكى بىر
يەكشەنبە كۈنى چۈشتىن كېيىن ئامى بىلەن فرانسىيە كەندە-
تىگە ئاتلىق بېرىپ، كاتولىك دىنىنىڭ خەير - ساخاۋەت
يىغىلىشىغا قاتناشتى. ئۇ چۈشتىن كېيىنكى ۋاقتىنىڭ
كۆپرەكىنى خەير - ساخاۋەت يىغىلىشى ئۆتكۈزۈلگەن
چېركاۋنىڭ يەر ئاستى ئۆيىدە ماكرى شاربات بىلەن مۇڭ-
لىشىش ياكى يەر ئاستى ئۆيىنىڭ ئالدىدىكى تاغقا تۈتە-
شىدىغان تاشيولدا سەيلە قىلىش بىلەن ئۆتكۈزدى. فراندە-
سىيىلىك بالىلار ئۇ يەردە سەكرەپ، چېلىشىپ، دەخسە
تاشلىشىپ ئويناۋاتاتتى. بىرنەچچە بالا ئاق رەڭلىك قور-
غان توپ تەنھەرىكەت كىيىمى كىيىۋالغانىدى. ئۇلار يېڭىلا
پەستىكى مەيداندا يەكشەنبىلىك مەشىقنى تۈگىتىپ چىقتى-
قانىدى. ئاۋۇ يېڭى توي قىلغان ئامېردا، ئامىنىڭ يېقىن
ئاغىنىسى، قورغان توپ ئويناشتا كەنت بويىچە ئۇنىڭ
ئالدىغا ئۆتىدىغان ئادەم يوق. ئامېردانىڭ بويى پاكار،
ئامىدىن بىر ياش كىچىك، چىرايدىن بالىلىقنىڭ ئىزنالىدە-
رى كەتمىگەن، ھەرىكىتى چاققان، كەسكىن، پارقىراق

تېرىسىنىڭ تېگى - تېگىدىن ئاقلىق چىقىپ تۇرىدۇ، چىشلىرى ئاپئاق. ساينت ئاگنېسنىڭ يىگىتلىرى ئىككى ھەپتىدىن كېيىن خاسدىن توققۇزىنچى ئەترىتى بىلەن مۇ-سابىقىگە چۈشىدۇ، ھەممىسىنىڭ ئۈمىدى ھەرىكىتى چاقماقتەك تېز ئامېردادا. بۇ پاكىر فرانسىيىلىك توپنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئوينىيدۇ.

— ئەگەر ئالىي مەكتەپتە بولغان بولساڭ، مەكتەپ توپ ئەترىتىنىڭ ئالدى بولغان بولاتتىڭ - دە، مېردا^①، — دېدى ئامى ئۇنىڭ بىلەن توپ مەيدانىدىن تاغ ئۈستىدىكى چېر-كاۋغا كېتىۋېتىپ، — سەن ھازىر توپ ئۇرۇشقا تېخىمۇ ئۈستى بولۇپ كېتىپسەن.

ئامېردا چىشلىرىنى پارقىرىتىپ كۈلۈپ قويدى. — ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ - دە. ئەمدى ئۆيلەنگەن-دىن كېيىن بۇرۇنقىدەك كالىغا كەلگەننى قىلىپ يۈرگە-لى بولمايدىغۇ، — ئۇ ئامىغا يېتىشىپ كېلىپ، مۇرىسى-گە ئۇرۇپ قويدى، — ھەي، ئامى، تېز رەك توي قىلىۋال! ئۆمرۈڭدە ئۇنداق خۇشاللىقنى تاپالمايسەن! — قىز بولمىسا قانداق توي قىلىمەن؟ — دېدى ئامى كۈلۈپ.

— ھەي! — دېدى ئامېردا ئۇنى قولتۇقلاپ، — توي قىلىمەن دېسەڭ ساڭا قىز كەممۇ. سەن ياخشىسى چىراي-لىق بىر فرانسۇز قىز بىلەن توي قىل. ئۇلار ئەرنى ياخشى كۈتىدۇ، ئوچۇق - يورۇق كېلىدۇ. قارا، — ئۇ بارماقلى-رىنى پۈكۈپ ساناشقا باشلىدى، — سېرۋىلىن، ئالفىز-

① مېردا — ئامېردانىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى.

سان، جوزېفن، ئېكدولس، لۇئىس، مالۇنا... راست دەۋاتمەن، ھەرقانداق ئادەمنىڭ كۆزى چۈشكۈدەك بىر - بىرىدىن ئېسىل قىزلار! ئۇلارغا بىرنېمە دەپ باقساڭ بول-مامدۇ؟ سەن ئۆزۈڭچە باشقىلارنى ياراتماي يۈرەمسەن ياكى بىرەر چاتنىڭ بارمۇ، ئامى؟ يىگىرمە ئىككى ياشقا كىرىپمۇ بىرەر قىز بالىنىڭ قولىنىڭ ئۈچىنى تۇتۇپ باق-مىغان ئوغۇل بالىنى ئۆمرۈمدە كۆرۈپ باقماپتىكەنمەن. ياكى باستىر بولغۇڭ بارمۇ؟ لېكىن مەن ئۇنداق ئىشنى قىلمايمەن! - ئامېرادا كۆرەڭلىك بىلەن گېپىنى داۋام - لاشتۇردى، - مەن بۇ دۇنياغا كاتولىك مۇرىتلىرىدىن كۆپرەك يارىتىپ بېرىشنى ئارزۇ قىلىمەن. مەن دىنىي جەمئىيەتكە مۇشۇ يول بىلەن ياردەم قىلماقچى.

ئامى يەرگە قاراپ ئۇنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ قويدى. - بەس، يەنە پو ئاتقىلى تۇردۇڭ، مېردا. سىلەر فرانسۇزلار زادى پوچى كېلىسىلەر.

بىراق ئامېرادا يېڭى توي قىلغان، تازا ئوت ۋاقىتلىرى بولغاچقا، ئاسانلىقچە بولدى قىلمايتتى.

- راست گەپ قىلغىنا، ئامى، ساڭا ھېچنە ئايسى قىز يارىمامدۇ؟ ياكى لىنكولىندا بىرەر ئېسىلزادە خانىغا كۆ-زۇڭ چۈشۈپ قالغان بولسا، - ئامېرادا قولىنى ئالدىرماي پۇلاڭلىتىپ، تاش يۈرەك ساھىبجامانىڭ يەلپۈگۈچ يەلپۈ-ۋاتقان ھالىتىنى دورىدى، - شۇنىڭدىن مېھرىڭنى ئۈزەل-مەي يۈرسەن، تاپتىممۇ؟

- بەلكىم، - دېدى ئامى. لېكىن ئامېرادا ئاغىنىسىنىڭ چىرايىنىڭ يەنىلا ئېچىل-مىغانلىقىنى كۆردى.

— ھەي! — دەدى ئۇ پەركايى ئۈچۈپ، — مەن پۈ-
تۈن فرانسۇز قىزلارنى ساڭا يېقىن يولمايدىغان قىلىۋەت-
مىسەم! بۇنىڭ ئىچىدىكىسى يۈرەك ئەمەس، بىر پارچە
تاش ئىكەن، — ئۇ باش بارمىقى بىلەن ئاممىنىڭ سول كۆك-
رىكىگە ئوقۇپ قويدى.

ئۇلار چېركاۋنىڭ يېنىدىكى قاپتالغا كەلگەندە، ئا-
مېرداننىڭ توپ مەيدانىدىكى ئەسەبىيلىكى تېخى بېسىلمى-
غانىدى. ئۇ ئامى بىلەن ئېگىزگە سەكرەشتە مۇسابىقىلى-
شىمەن دەپ تۇرۇۋالدى، بولمىسا ئۆزىنىڭ يېڭىلىدىغان-
لىقىنى بىلىدۇ. ئىككىسى بەل تاسمىلىرىنى چىڭىتتى.
ئىككى يىڭىت ئارغامچىنى ئىككى ئۈچىدىن تارتىپ تۇر-
دى، فرانسۇز يىڭىتلەر ئەتراپقا ئولشىپ ئۇلارغا توۋل-
شىپ بەردى. ئامى ياكى ئامېردا ئارغامچىدىن سەكرىگەن-
دە، ئۇلار خۇددى ئۇلارنى كۆتۈرۈپ ئۆتكۈزۈۋەتمەكچى
بولۇۋاتقاندەك، بەللىرىنى ئىختىيارسىز ئېگىشەتتى. ئامى
بەش يېرىم چى ئېگىزلىكتىن ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن،
يەنە سەكرىسەم كەچلىك تاماقتا ئىشتىھاسىم تۇتۇلۇپ قال-
دۇ، دەپ سەكرىمەي تۇرۇۋالدى.

ئامېرداننىڭ يېڭى ئالغان چىرايلىق خوتۇنى ئانمىرك
(ئۇ ئۇخى يوق، ئالتۇن چاچ قىز) بۇ تاماشىنى كۆرگىلى
چىققانىدى. ئۇ ئاممىغا بېشىنى سىلكىپ قويۇپ ئېغىز
ئاچتى.

— مېرداننىڭ سىزدەك بويى بولغان بولسا، سىزدىن
ئېگىز سەكرىيەلىگەن بولاتتى. شۇنداقتىمۇ سىزدىن چى-
رايلىق سەكرەيدۇ، قۇشتەك يېنىك سەكرەيدۇ. سىزچۇ؟
سەكرىسىڭىز ھەممە ئادەم بەللىرىنى ئىختىيارسىز ئېگىدۇ.

— ھىم، مەن شۇنداقمۇ؟ — ئامى ئانچىركنى تۇتۇ-
ۋېلىپ، ئۇنىڭ ئادەمنى بوش قويۇۋەتمەيدىغان ئېغىزغا
سۆيىدى. ئانچىرك كۈلگىنىچە تىپىرلاپ ۋارقىرىدى:

— مېردا، مېردا!

— قاراڭ، قاراڭ، مېردارىڭىز سىزنى مېنىڭ قولۇم-

دىن قۇتۇلدۇرۇشقىمۇ يارمايدۇ. ئەگەر سىزنى ئېلىپ
قېچىپ كەتسەم، ئۇ يىغلاپ ئولتۇرۇشتىن باشقىنى بىل-
مەيدۇ. ئەمدى سىزگە ماڭا بەللىرىنى ئېگىش كېتەمدۇ -
كەتمەمدۇ، بىر كۆرسىتىپ قوياي، — ئۇ كۈلۈپ، ھاسد-
رىغىنىچە ئانچىركنى كۆتۈرۈپ مەيداننى بويلاپ يۈگۈ-
رۈشكە باشلىدى. يەر ئاستى ئۆيىنىڭ ئىشىكىدە ماكرى
شارباتنىڭ يولۋاسنىڭكىدەك ئوتلۇق كۆزلىرىنى كۆرگەن-
دىلا، چاچلىرى چۇۋۇلۇپ كەتكەن ئانچىركنى ئېرىگە
تاشلاپ بەردى، — ئەمدى ۋاقتىدا ياخشى ئادىمىڭىزنى تې-
پىۋېلىڭ، سىزنى ئۇنىڭدىن تارتىۋېلىشنى خالىمايمەن.
ئانچىرك ئېرىگە مەھكەم چاپلىشىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ
مۇرىسىدىن ئامغا قاراپ چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ قويدى.
ئانچىركنىڭ خوجايىنلارغا خاس قىياپىتى، ئامېردانىڭ
ئۇنىڭغا ئۆزى خالاپ بويسۇنۇشى ئامغا قىزىقارلىق تۇ-
يۇلدى. ئۇ ئاغىنىسىنىڭ بەختىدىن خۇشال بولدى. ئۇ
ئامېردانىڭ ئوچۇق - يورۇق، تەبىئىي ۋە بەختلىك مۇھەب-
بىتىنى كۆرۈشنى ھەم ئويلاشنى ياخشى كۆرەتتى.

ئۇ ئامېردا بىلەن ئون ئىككى يېشىدىن تارتىپلا بىللە
ئات مىنىپ، چېلىشىپ، بىللە ئويناپ چوڭ بولغان. يەك-
شەنبە ۋە دەم ئېلىش كۈنلىرىنى ئۇلار دائىم بىللە ئۆتكۈ-
زەتتى. ھازىر بولسا، ئامېردا پەخىرلىنىپ يۈرگەن ھېس-

سىياتىنى ئۇ يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر قېتىدا يوشۇرۇپ يۈرەتە-
تى؛ بىرىگە شۇنچىلىك زور بەخت ئېلىپ كەلگەن نە-
سە، يەنە بىرىگە شۇنچىلىك ئۈمىدسىزلىك ئېلىپ كەلگە-
ندى. بۇمۇ بىر ئاجايىپ ئىشكەن. ئۇ بۇنى ئالېكساندرا
ئەتىيازدا قوناقنى تەجرىبە قىلىپ تەرگەن چاغدىكى ئەھۋال-
غا ئوخشىتىپ قالدى: قاتار قىلىپ ئىككى تال ئۇرۇق
تېرىلغان، بىرى قۇياش نۇرىغا يۈزلىنىپ جانلىق ئۆستى،
كەلگۈسىگە يۈزلەندى، لېكىن يەنە بىرى تۇپراق ئاستىدىن
چىقالماي سېسىپ كەتتى، بۇنىڭ سەۋەبىنى ھېچكىم ئۇق-
مايدۇ.

10

ئامى بىلەن كارل بازاردا ئويناپ يۈرگەندە، ئالېك-
ساندرا ئۆيىدە نەچچە كۈندىن بېرى قارىيالمىغان ھېسابات-
نى رەتلەش بىلەن ئالدىراش ئىدى. ئۇ ھېساباتنى تۈگىتەي
دېگەندە، ھويلا ئالدىدا ھارۋا ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ دېر-
زىدىن بويۇنداپ قارىدى، ئىككى ئىنسى كەلگەندى.
بىر ئاي ئىلگىرى كارل كەلگەندىن بېرى، ئۇلار ئالېك-
ساندرادىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يۈرەتتى. ئالېكساندرا دەر-
ھال ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقتى، بىر قاراپلا، ئۇلارنىڭ قان-
داقتۇر بىر مۇھىم ئىش بىلەن كەلگەنلىكىنى سەزدى.
ئۇلار گەپ - سۆز قىلماي، ئالېكساندرانىڭ كەينىدىن
ئۆيگە كىردى. ئوسكار ئولتۇردى، لېكىن روئى دېرىزە
ئالدىغا بېرىۋېلىپ، قوللىرىنى ئارقىسىغا قىلغىنىچە ئۈرە
تۇرۇۋالدى.

— ئۆيدە باشقىلار يوقمۇ؟ — سورىدى روئى مېھمان.
خانغا بويۇنداپ قاراپ.

— يوق، كارل بىلەن ئامى كاتولىك دىنى خەير -
ساخاۋەت يىغىلىشىغا كەتتى.

ئىككى يىگىت ئۇزۇنغىچە گەپ قىلماي تۇرۇپ كەت-
تى.

كېيىن روئى كەسكىنلىك بىلەن ئېغىز ئاچتى.

— ئۇ بۇ يەردىن قاچان كېتىدىكەن؟

— بۇنى بىلمەيمەن، روئى. يەنە بىر مەزگىل تۇر-
سىكەن دەيمەن، — ئالېكساندرانىڭ مۇنداق تىنىچ، خاتىر-
جەم تەلەپپۇزى دائىم بۇ ئىككى ئىنسىننىڭ نېرۋىسىغا
تېگەتتى. ئالېكساندرا ئۆزىنى ئۇلاردىن ئۈستۈن تۇتۇۋات-
قانداك قىلاتتى.

ئوسكار جىددىي تەرىزدە ئېغىز ئاچتى.

— ساڭا ئېيتىپ قويمىساق بولمىدى، ھازىر سۆز -
چۆچەك تارقىلىشقا باشلاپتۇ، — ئۇ ئالېكساندراغا مەن-
لىك قاراپ قويدى.

ئالېكساندرا ئۇنىڭغا قاراپ سورىدى:

— قانداق سۆز - چۆچەككەن ئۇ؟

ئوسكار ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قىلچە ئىپادىسىز قار-
دى.

— سەن توغرىلۇق. سەن ئۇنى بۇ يەردە ئۇزۇن

تۇتۇپ قالدىڭ. ئۇ بىر قىز بالىنىڭ يېنىدا مۇنداق ئۇزۇن

تۇرۇۋالسا قاملاشمايدۇ - دە. ھەممە خەق سېنى ئۇنىڭ

ئالدام خالىنىشىغا چۈشۈپ كەتتى دېيىشىۋاتىدۇ.

ئالېكساندرا ھېسابات دەپتىرىنى پاقىدە يېپىپ،

كەسكىنلىك بىلەن ئېغىز ئاچتى:

— يىگىتلەر، ياخشىسى بۇ گەپ مۇشۇ يەردە توخ-
تسۇن، بولمىسا ئارقىسى ياخشى بولمايدۇ. مۇنداق
ئىشلاردا مەن باشقىلارنىڭ يول كۆرسىتىشىگە موھتاج
ئەمەس. بىلىمەن، سىلەر ماڭا ياخشى بولسۇن دەيسىلەر.
لېكىن مۇنداق ئىشلاردا ماڭا ئىگە بولمەن دەپ تۇرۇۋال-
ماڭلار. مۇنداق پاراڭلاشساق كۆڭۈل ئاغرىقى تېپىۋې-
لىشتىن باشقا ئىش يوق.

روئي دېرىزە تۆۋىدىن ئېتىلىپ كەلدى.

— سەن جەمەتمىزنى ئويلاپ قويۇشۇڭ كېرەك.

سەن ھەممىمىزنى كۆلكىدە قويۇۋاتسەن.

— قانداقسىگە؟

— خەق سېنى ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىدىكەن دەپ

گەپ تېپىپتۇ.

— ياخشىغۇ. شۇنداق بولسا بۇنىڭ كۈلگۈدەك نې-

مىسى بار ئىكەن؟

روئي بىلەن ئوسكار غەزىپىنى باسالماي بىر - بىرىگە

قارىشىپ قويدى.

— ئالېكساندرا، ئەجەبا ئۇنىڭ بىكار تەلەپ سەر-

گەردان ئىكەنلىكىنى، سېنىڭ پۇلۇڭنى كۆزلەپ يۈرگەن-

نى سەزمىدىڭمۇ؟ ئۇ ئۆزىگە باشپاناھ تاپماقچى. ئۇنىڭ

پىلانى كاتتا!

— خوش، ئەگەر مەن ئۇنىڭغا باشپاناھ بولۇشنى

خالسامچۇ؟ بۇنىڭ مەنىدىن باشقا ئادەم بىلەن نېمە ئالاق-

سى بار ئىكەن؟

— بىلەمسەن، ئۇ سېنىڭ مال - دۇنيايىڭنى قولغا

كىرگۈزۈۋالماقچى .

— مەن بېرىشنى خالىغان نەرسىلەرنى ئۇ ئەلۋەتتە
قولغا كىرگۈزۈۋالسا بولىدۇ .

ئوسكار تۇيۇقسىز تىكلنىپ ئولتۇردى، روئى چوت-
كىنىڭ قىلىدەك چاچلىرىنى قاماللاپ تۇتتى .

— ئۇنىڭغا بېرىسەن؟ — روئى ۋارقىرىدى، — بىز-

نىڭ مال - مۈلكىمىزنى، بىزنىڭ قورۇ - جايىمىزنى؟

— قورۇ - جايىنىڭ ئىشىنى بىلىمدىم، — دېدى ئا-

لېكىساندىرا سالماقلىق بىلەن، — لېكىن بىلىمەن، ئوسكار

ئىككىڭلار ئۇنى بالىلىرىڭلارغا قالدۇرماقچى . سىلەرگە

تېگىشلىك قىسىمغا تەگمەيمەن، لېكىن ئۆزۈمگە تېگىش-

لىك يەرلەرنى قانداق قىلىش پۈتۈنلەي ئۆزۈمنىڭ ئىختى-

يارىدىكى ئىش، بالىلار .

— ئۆزۈمگە تېگىشلىك يەرلەر دېگىنىڭ قانداق

گەپ! — روئى ۋارقىرىدى، ئۇ بارغانسېرى قىزىشىپ

كېتىۋاتاتتى، — پۈتۈن يەر قورۇ - جايىنىڭ بەدىلىگە كەل-

گەن ئەمەسمۇ؟ ئۇ يەرلەرنى بىز قورۇ - جايىنى رەنىگە

قويغان پۇلغا سېتىۋالغان . ئوسكار ئىككىمىز ئۆسۈمنى

قايتۇرۇش ئۈچۈن ئاز جاپا تارتىمىدۇق .

— راست، سىلەر ئۆسۈمنى قايتۇردۇڭلار، لېكىن

سىلەر توي قىلغاندا، بىز يەرلەرنى بۆلۈشۈۋالغان، ئەينى

چاغدا سىلەرمۇ رازى بولغان . شۇنىڭدىن بېرى دېھقانچى-

لىق مەيدانىدىن ئۆزۈم يالغۇز قىلغان كىرىم سىلەر بىلەن

بىللە ئىشلىگەن چاغدىكىدىن كۆپ ئارتۇق .

— سېنىڭ پۈتۈن كىرىمىڭ ئىلگىرىكى تۇپراقتىن

كەلگەن، بىز ئۇ تۇپراققا نۇرغۇن تەر سىڭدۈرگەن، شۇند-

داق ئەمەسمۇ؟ بۇ دېھقانچىلىق مەيدانى ھەم ئۇ يەردىن
كەلگەن ھەممە نەرسە بىزنىڭ پۈتۈن ئائىلىمىزگە مەنسۇپ
بولۇشى كېرەك.

ئالېكساندرا تاقەت قىلالماي قوللىرىنى پۇلاڭلاتتى.
— بولدى قىل، روئى. رېئاللىق ئالدىدا كۆز يۇمۇ.
ۋالما. سەن ئاغزىڭغا كەلگەننى دەۋرىدىكەنسىن. بۇ يەر.
نىڭ خوجايىنى كىم، مېنىڭ قولۇمدىكى يەر خېتى كۈچكە
ئىگىمۇ - ئەمەسمۇ، ناھىيىلىك ھۆكۈمەتكە بېرىپ سو-
راپ باق.

روئى ئاكىسىغا بۇرۇلدى.

— مانا بۇ ئايال كىشىنى چوڭ ئىشلارغا ئارىلاشتۇر-
غاننىڭ ئاقىۋىتى، — دېدى ئۇ نەپرەت بىلەن، — بۇ يەر.
نىڭ ئىشلىرىنى بالدۇرراق بىز قولغا ئېلىشىمىز كېرەك
ئىدى. لېكىن ئالېكساندرا مۇنداق ئىشلارنى باشقۇرۇشقا
ئامراق، بىزمۇ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئاياپتۇق. بىز سېنىڭ
كالاڭنى ئىشلەيدۇ دەپ ئويلاپتۇقكەن، ئالېكساندرا.
سېنىڭ مۇنداق ئەخمىقانە ئىش قىلىشىڭ خىيالىمىزغا
كەلمەپتۇ.

ئالېكساندرا ئىچى تىتىلداپ، شىرەنى بارماقلىرى بى-
لەن چېكىشكە باشلىدى.

— مۇنداق تۇتامى يوق گەپنى قوي. بۇ يەرنىڭ
ئىشلىرىنى بالدۇرراق بىز قولغا ئېلىشىمىز كېرەك ئىدى
دەيسەن. ئۆي ئايرىپ چىقىپ كېتىشتىن بۇرۇنقى گەپنى
دەۋاتسەنغۇ. لېكىن ئۇ چاغدا سىلەر قولغا ئالغۇدەك ئىش
بارمىدى؟ مېنىڭ قولۇمدىكى بايلىقنىڭ كۆپ قىسمىغا
بىز ئۆي ئايرىپ بولغاندىن كېيىن ئېرىشكەن. مەن ئۆزۈم

تېرىشىپ، ئۆز ئالدىمغا ئىگىلىك تىكلەدىم، بۇنىڭغا
سىلەرنىڭ چىشىڭلار پاتمايدۇ.

ئوسكار گەپنى چوڭ يەردىن باشلىدى:

— مەيلى ھۆججەتتە قانداق يېزىلسۇن، بىر ئائىلە.
نىڭ مال - مۈلكى ئەمەلىيەتتە شۇ ئائىلىدىكى ئەرلەرگە
مەنسۇپ بولىدۇ. بىرەر چاتىقى چىقىسىمۇ ئەرلەر مەسئۇل
بولىدۇ.

— ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ - دە، — دېدى روئى
گەپ قىستۇرۇپ، — بۇ ھەممە ئادەم بىلىدىغان ئەقەللىي
قائىدە. ئوسكار ئىككىمىز ھازىرغىچە نېمە دېسەڭ ھە
دەپ كەلدۇق، بىر ئېغىز گېپىڭنى يىرمىدۇق. بۇ يەرلەر.
گە سەن ئىگە بولۇپ تۇرساڭ بولىدۇ، بىزمۇ ئۇنىڭ پايدى.
سىنى كۆرۈپ تۇرۇشىمىز كېرەك. لېكىن بىر چامدام
يەرنىمۇ ئۆز ئالدىڭغا بىر تەرەپ قىلىش ھوقۇقۇڭ يوق.
بىز ئىلگىرى بۇ يەرگە كۆپ ئەجىر سىڭدۈرگەن، ئەڭ
دەسلەپ يەر سېتىۋالغان پۇلنىمۇ بىز چىقارغان. شۇڭا بۇ
يەردىن چىققان ھەرقانداق بايلىق پۈتۈن ئائىلىمىزگە مەن-
سۇپ بولىدۇ.

ئوسكار ئوكسىغا ھە - ھۇ دەپ، ئۇنىڭغا قايسى
تەرەپتىن گەپ ئېچىشنى بېشارەت قىلىپ تۇرۇۋاتاتتى.
— بىر ئائىلىنىڭ مال - دۇنياسى شۇ ئائىلىدىكى
ئەرلەرگە مەنسۇپ بولىدۇ، چۈنكى مەسئۇلىيەتنى ئۈستىدە-
گە ئالىدىغىنى ئەرلەر، پۈتۈن ئىشنى قىلىدىغىنىمۇ ئەر-
لەر.

ئالېكساندرا ئۇلارغا نۆۋەت بىلەن قاراپ چىقتى،
كۆزلىرى غەزەپكە تولدى. ئۇ باشتا تېرىككەن، مانا ئەمە.

دى رەسمىي ئاچچىقى كەلدى.

— ئۇنداقتا مېنىڭ ئىشلىگەن ئىشىمچۇ؟ — ئۇنىڭ

ئاۋازى بىر ئاز تىترەپ كەتتى.

روئى كۆزلىرىنى گىلەمگە ئالدى.

— ئالېكساندرا، سەن ھازىرغىچە ئەر كىن ئىش تۇ-

تۇپ كەلدىڭ! ئەلۋەتتە، بىز سېنى ئۆز مەيلىڭگە قويۇپ

بەردۇق. سەن تەشكىللەش، باشقۇرۇش ئىشلىرىغا ئام-

راق، بىز كۆڭلۈڭنى ئاياپ ئىشلىرىڭغا ئارىلاشمىدۇق.

چۈشىنىمىز، سېنىڭ بىزگە كۆپ ياردىمىڭ تېگىدۇ. بۇ

ئەتراپتىن تىجارەتنىڭ يولىنى سېنىڭدەك بىلىدىغان ئايال-

دىن يەنە بىرى تېپىلمايدۇ. بىز سەندىن پەخىرلىنىمىز،

سېنى ئەقىللىق دەپ قارايمىز. لېكىن، ئەلۋەتتە، ئەمەلىي

ئىش قىلغىنى يەنىلا بىز. ئەقىل كۆرسىتىپ تۇرىدىغان

ئادەمنىڭ بولغىنى ئەلۋەتتە ياخشى، لېكىن قوناقلىقتىكى

ياۋا ئوتلار ئۆزلۈكىدىن يوقاپ كەتمەيدۇ.

— بەلكىم شۇنداقتۇ، لېكىن ياخشى ئەقىل بەزىدە

ياخشى ھوسۇل ئېلىپ كېلىدۇ، بەزىدە يەرنى ساقلاپ

قالدۇ. قوناق تېرىشقىمۇ شۇ يەر كېرەكتۇ، — دېدى ئا-

لېكساندرا سوغۇقلا قىلىپ، — روئى، ئېسىمدە قېلىشى-

چە، قورۇ - جايىمىزنى دىن تارقاقچۇ ئېرىكسونغا

ئىككى مىڭ دوللارغا سېتىۋەتمەكچى بولغاندىڭلار. ئە-

گەر مەن شۇ چاغدا قوشۇلغان بولسام، سىلەر بۇ كۈنلەردە

دەريانىڭ ئايغىدىكى مۇنبەتسىز تۇپراقتا جان تالىشىپ

يۈرگەن بولاتتىڭلار. مەن ئالىي مەكتەپ ئوقۇغان بىر يى-

گىتتىن ئاڭلىۋالغىنىم بويىچە، دەسلەپتە بىر پارچە يەرگە

بېدە تېرىسام، ھەممىڭلار قارشى تۇرۇپ كەتكەندىڭلار.

شۇ چاغدىمۇ مېنى ئالدام خالتىغا چۈشتۈڭ دېگەندىكىلار،
قوشنا - قولۇملارمۇ شۇنداق دېيىشكەن. سەنمۇ ماڭا
ئوخشاشلا ئوبدان بىلىسەن، بىزنىڭ بۇ كەنتىنى بېدە قۇ-
تۇلدۇرۇپ قالدى. مەن يەرلىرىمىزگە ئەمدى بۇغداي تېرى-
ساق بولىدۇ دېسەم، سىلەر زاڭلىق قىلىپ كۈلگەندىڭ-
لار. مەن بۇغدايدىن ئۇدا ئۈچ يىل مول - ھوسۇل ئالغان-
دىن كېيىن، قوشنىلىرىمىز ئاندىن پۈتۈن يېرىگە قوناق
تېرىدىغان ئادىتىنى ئۆزگەرتتى. ھە، شۇ نەرسىمۇ ئې-
سىمدە بار، روئى، بىز بىرىنچى قېتىم يەرلىرىمىزنىڭ
ئاساسىي قىسمىغا بۇغداي تەرگىنىمدە، سەن يىغلامسى-
راپ كېلىپ، ھەممە ئادەم بىزنى زاڭلىق قىلىۋاتىدۇ،
دېگەندىڭ.

— خوتۇن كىشى دېگەن مانا مۇشۇنداق، — دېدى
روئى ئوسكارغا قاراپ، — ئۇنىڭ تەكلىپى بىلەن بىرەر
نەرسە تەرسەڭ، ئاخىرىدا ئۇنى ئۆزى تەرگەن بولۇپ چى-
قىدۇ. ئاياللارنى چوڭ ئىشلارغا ئارىلاشتۇرۇپ قويغاندىن
كېيىنلا ئۆزىنى بىلەلمەي قالىدۇ. سەن بىزنىڭ يول كۆر-
سىتىشىمىزنى خالىمايسەن، ئۇ چاغدا بىزگە شۇنداق قات-
تىق قوللۇق قىلاتتىڭ، ئامىنى بولسا جېنىڭدىن ئەزىز
كۆرەتتىڭ.

— قاتتىق قوللۇق قىلدىڭ دەپ قوي. لېكىن مەن
قەستەن ئۇنداق قىلمىغان، ئۇ چاغدىكى شارائىت شۇنداق
قاتتىق ئىدى. بەلكىم مېنىڭ تەبىئىتىمدە مۇلايىملىق كەم-
دۇ، بىراق مېنىڭ شۇنداق بىر قىز بولۇپ قېلىشىم ئۆ-
زۈمنىڭ ئىختىيارى ئەمەس. پىچە كىگۈلنى ئالساق، ئۇنى
پۇتاپ تۇرساڭمۇ، يەنىلا دەرەختەك قاتتىق تۇرىدۇ.

روئى ئۆزلىرىنىڭ ئەسلى گەپتىن يىراقلاپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. مۇنداق تالىشىۋەرسە ئۇلارغا پايدىسىز ئىدى. ئۇ قولىياغلىقى بىلەن پېشانىسىنى سۈرتتى. — بىز سەندىن ئەزەلدىن گۇمانلىنىپ باقمىغان، ئالېكساندرا، ھەرقانداق ئىشىڭغا ئۇنداق — مۇنداق دېمىدى. سەن باشتىن — ئاخىر دېگىنىڭنى قىلىپ كەلدىڭ. لېكىن بىز ياغاچ ئەمەس، بۇ يەرگە تاسادىپىي كېلىپ قالغان بىر سەرگەرداننىڭ مال — مۈلكىمىزنى ئالداپ كېتىشىگە، سېنىڭ بۇ ئىشتا كۈلكىگە قېلىشىڭغا قاراپ تۇرالمىمىز.

ئوسكار ئورنىدىن تۇرۇپ گەپ قىستۇردى: — راست دەيدۇ، ھازىر كىشىلەر سېنىڭ ئالدام خالىتىغا چۈشۈپ كېتىۋاتقانلىقىڭنى كۆرۈپ زاخلىق قىلىشىۋاتىدۇ. يەنە كېلىپ سېنىڭ يېشىڭ چوڭ، ئۇنىڭ ئاز دېگەندىمۇ سەندىن بەش ياش كىچىك ئىكەنلىكىنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ. ئۇنىڭ كۆزلەۋاتقىنى سېنىڭ پۇلۇڭ. ھەي، ئالېكساندرا، سەنمۇ قىرىق ياشقا كىرىپ قالدىڭ!

— بۇلارنىڭ ھېچقانداق ئادەم بىلەن ئالاقىسى يوق، بۇ پۈتۈنلەي كارل ئىككىمىزنىڭ ئىشى. سىلەر ئۆزۈمگە تەۋە مال — مۈلۈكنى بىر تەرەپ قىلىشىمنى چەكلىيەلەمەيسىلەر. — چەكلىيەلمەيسىلەر، بۇنى شەھەرگە كىرىپ ئادۋوكاتىڭلاردىن سوراپ بېقىڭلار. مېنىڭ مەسلىھەتىم، ئادۋوكاتىڭلارنىڭ دېگىنى بويىچە قىلىڭلار. چۈنكى بۇنىڭدىن كېيىن سىلەر ماڭا پەقەت قانۇنىي يول بىلەنلا تەسىر كۆرسىتەلەيسىلەر، — ئالېكساندرا ئورنىدىن تۇردى، — مۇنداق كۈنگە قېلىشىمنى بۇرۇنراق بىلگەن بول-

سام، بۇرۇنلا ئۇلۇپ تۈگىشەر ئىكەنمەن، — ئۇ سالماق-
لىق بىلەن گېپىنى ئاخىرلاشتۇردى.

روئى بىلەن ئوسكار بىر - بىرىگە سوئال نەزىرىدە
قاراپ قويدى، ئەمدى كەتمەكتىن باشقا يول قالمىغاندەك
قىلاتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار سىرتقا چىقتى.

— مۇنداق چوڭ ئىشلاردا خوتۇن خەق بىلەن بىر
يەرگە كەلگىلى بولمايدۇ، — دېدى ئوسكار ھارۋىغا چى -
قىۋېتىپ، — بىراق نېمىلا بولسۇن، دەيدىغىنىمىزنى دە -
ۋالدۇق.

روئى بېشىنى قاماللىدى.

— گەپلىرىمىز سەل قاتتىق كېتىپ قالغاندەك قىل -
دى. لېكىن ئۇ ئەقلى بىلەن ئىش قىلىدۇ. سەن ئۇنىڭ
بېشىنى تىلغا ئېلىپ يامان قىلىدىڭ، ئوسكار. بۇ گېپىڭ
ئۇنىڭغا ھار كېلىپ، بىزگە ئۆچ بولۇپ قالىدىغان بولسا،
تۈگەشكىنىمىز شۇ. ئۇ بىز بىلەن قېرىشىپ بولسىمۇ
ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىشى مۇمكىن.

— مېنىڭ دېمەكچى بولغىنىم، — دېدى ئوس -
كار، — ئۇ شۇ يېشىدا ياخشى - ياماننى پەرق ئېتىشى
كېرەك ئىدى. ئۇغۇ شۇنداق قىلىپ كەلدى. ئەگەر ئۇ
توي قىلغۇسى بولسا، بۇرۇنراق قىلىشى، ئادەم ئەخمەق
قىلغاندەك، ھازىرغىچە سۆرۈلۈپ يۈرمەسلىكى كېرەك
ئىدى.

روئى يەنىلا خاتىرجەم بولالمايۋاتقاندا قىلاتتى.
«ئەلۋەتتە، — ئۇ ئۈمىدلىك ھەم زىددىيەتلىك خىيال -
لارغا چۆكتى، — ئالېكساندرا ئادەتتىكى ئاياللارغا ئوخ -
شىمايدۇ. ئۇ بىزگە ئاداۋەت ساقلىماسلىقى مۇمكىن،

ئۆزىنىڭ قىرىق ياشقا كىرىپ كەتكىنىگە ئۆكۈنمەسلىكىدە.
« مۇ مۇمكىن. »

11

شۇ كۈنى كەچ سائەت يەتتە يېرىملار بىلەن ئامى قايىتىپ كەلدى. قېرى ئافى ئالدىغا چىقىپ ئۇنىڭ ئېتىنى ئالدى. يىگىت ئۇدۇل ئۆيگە كىرىپ ھەدىسىنى ۋارقىردى. لى، ھەدىسى ياتاق ئۆيىنىڭ ئارقىسىدىكى ھۇجرىسىدىن يېتىپ قالغانلىقىنى ئېيتىپ ۋارقىردى.

ئامى ئۇنىڭ ھۇجرىسى ئالدىغا كەلدى.
— سەن بىلەن ئازراق پاراخلىشىۋالسام بولامدۇ؟ —
دېدى ئۇ، — كارل كېلىشتىن ئاۋۋال ساڭا دەيدىغان گېپىم بار ئىدى.
ئالېكساندرا ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىك ئالدىغا كەلدى.

— كارل نەدە قالدى؟
— قايىتىپ كېلىۋېتىپ روئى بىلەن ئوسكارغا ئۇچى-
راپ قالدۇق. ئۇلار كارل بىلەن پاراخلاشماقچى ئىكەن.
شۇنىڭ بىلەن ئۇچى ئوسكارنىڭ ئۆيىگە كەتتى. چىقا -
لامسەن؟ — ئامى ئالدىراپ كېتىۋاتاتتى.
— بىردەم ئولتۇرۇپ تۇر، كىيىمىمنى كىيىپلا چىقىمەن.

ئالېكساندرا ئىشىكىنى ياپتى. ئامى كونا ياتما ئورۇندى-
لۇققا ئۆزىنى تاشلاپ، قوللىرىنى بېشى ئاستىغا قويدى.
ھەدىسى چىققاندى، ئۇ بېشىنى كۆتۈردى. قانچىلىك

كۈتكەنلىكى ئېنىق ئەمەس، ئۆي ئىچى قاراڭغۇ تارتىپ قالغانىدى. مۇنداق بولسا تېخىمۇ ياخشى، ئۆتكۈر، ئېھ-تىياتچان كۆز ئۇنىڭغا تىكىلىپ تۇرالمايدۇ، ئۇ ئەركىن-رەك سۆزلىشەلەيدۇ. ئۇ كۆزلەر بەزى تەرەپلەرنى شۇنداق ئېنىق كۆرىدۇ، بەزى تەرەپلەرنى بولسا پەقەتلا كۆرمەيدۇ. ئۆينىڭ گۇڭگارقاق بولغىنى ئالبېكساندىراغىمۇ يارىدى، چۈنكى ئۇنىڭ كۆزلىرى يىغىدىن ئىششىپ كەتكەنىدى. ئامى ئورنىدىن لىككىدە تۇرۇپ، يەنە ئولتۇردى. — ئالبېكساندىرا، — ئۇ بېسىق ئاھاڭدا سۆز باشلىدى، — مەن بۇ يىل كۈزدە قانۇن ئىنستىتۇتقا بارمايمەن. كىن دەۋاتمەن. ئۇ ئىشنى يەنە بىر يىل كېچىكتۈرسەك. مېنىڭ بىر يىل ئارام ئېلىپ، ئۇ يەر - بۇ يەرنى كۆرۈپ كەلگۈم بار. ئالدىرىغان بىلەن، ئۈزۈك ياخشى كۆرمەيدىغان كەسپكە كىرىۋېلىشنىڭ ئاسان، لېكىن چىقىمىنىڭ تەس. كارل ئىككىمىز بۇ توغرىدا سۆزلەشتۈق.

— ناھايىتى ياخشى، ئامى. لېكىن يەنە يەر ئالدىغان ئىشنى قىلما، — ئالبېكساندىرا كېلىپ ئۇنىڭ مۇرىسىگە يۆلەندى، — ئەسلىدە سېنى بۇ قىشنى مەن بىلەن بىللە ئۆتكۈزەر دەپ ئويلىغانىدىم.

— مەن خالىمايدىغان ئىشنىمۇ دەل مۇشۇ، ئالبېك-ساندىرا. مەن بىر يەردە تۇرالمايمەن، يېڭى - يېڭى يەر-لەرگە بارغۇم كېلىپ تۇرىدۇ. مەن مېكسىكا شەھىرىگە بېرىپ، ئالىي مەكتەپتە بىللە ئوقۇغان بىر ساۋاقدىشىمنى ئىزدىمەكچى. ئۇ بىر ئېلېكتر ئىستانسىسىنىڭ باشلىقى ئىكەن. ئۇ ماڭا خەت يېزىپ، قىلغۇدەك بىرەر ئىش تې-پىپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. مەن يول خىراجىتىنى

غەملىۋالغاندىن كېيىن بىرەر ئىشنىڭ يولىنى قىلىش ئۇ-
چۇن، ئۇ يەر - بۇ يەرنى ئايلىنىپ باقماقچى. مەن كۈز-
لۈك يىغىمنى تۈگىتىپلا ماڭايمىكەن دەيمەن. روئى بىلەن
ئوسكار بۇ گەپنى ئاڭلىسا چوقۇم قاتتىق خاپا بولىدۇ.
— خاپا بولۇشى ئېنىق، — ئالېكساندرا ئۇنىڭ يېنىد-
دىكى ياتما ئورۇندۇقتا ئولتۇردى، — ئۇلار مەندىن خاپا.
ئامى، مەن ئۇلار بىلەن سوقۇشۇپ قالدىم، ئۇلار ئەمدى
بۇ ئۆيگە دەسسەمەسلىكى مۇمكىن.

ئامى ئۇنىڭ گېپىگە تازا ئىرەن قىلمىغاندەك قىلاتتى.
ئۇ ئالېكساندرا نىڭ غەمكىن تەلەپپۇزىغا دىققەت قىلمى-
دى. ئۇ مېكسىكىدا ئۆتكۈزىدىغان ئەرەك تۇرمۇشى
ھەققىدىكى خىيالدا ئىدى.

— نېمە ئىش بىلەن سوقۇشۇپ قالدىڭلار، — سورى-
دى ئۇ خىيالى باشقا ياقتا.

— كارل توغرۇلۇق بولمامدۇ. ئۇلار مەن كارل بى-
لەن توي قىلسام، بىر قىسىم مال - دۇنيايمنى ئۇنىڭ
ئېلىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيدىكەن.
ئامى مۇرىسىنى ئېتىپ قويدى.

— قاملاشمىغان گەپ، — غۇدۇرىدى ئامى، — ئۇ
خەق قاچانلا بولسا يوقلاڭ گەپلەرنى تاپىدۇ.
ئالېكساندرا ئۆزىنى ئارقىسىغا سەل تاشلاپ سورى-
دى:

— نېمىشقا قاملاشمىغان گەپ دەيسەن، ئامى؟
— سېنىڭ كاللاڭدا ئەزەلدىن مۇنداق خىيال يوق،
شۇنداققۇ؟ ئۇلار قاچانلا بولسا يوق ئىشلارغا كۆڭۈل
ئاغرىقى تاپىدۇ.

— ئامى، — دېدى ئالېكساندرا گېپى تازا قولاش -
ماي، — سەن ھەممە ئىشنى مۇنداق مۇقەررەلەشتۈ-
رۈۋەتمە. سەنمۇ ئۇلارغا ئوخشاش مېنى تۇرمۇش ئۈسۈ-
لنى ئۆزگەرتىش ھوقۇقى يوق دەپ قارامسەن؟
ئامى گۇڭگالىق ئىچىدە ھەدىسىنىڭ يۈزىگە قارىدى.
ئۇلار يېقىن ئولتۇراتتى. ئامىغا ئۆزىنىڭ ئويلىغانلىرىنى
ھەدىسى سېزىۋالالايدىغاندەك تۇيۇلۇپ كەتتى. ئۇ بىر پەس
جىممىدە تۇرۇپ كېتىپ، خىجىللىق ئىچىدە ئېغىز ئاچ-
تى.

— ياق، ئەلۋەتتە ئۇنداق قارىمايمەن. سەن ئۆزۈڭ
خالغان ئىشنى قىلىشىڭ كېرەك. مەن سېنى ھەر ۋاقىت
قوللايمەن.

— لېكىن، ئەگەر مەن كارل بىلەن توي قىلسام،
ساڭمۇ بىر ئاز كۈلكىلىك تۇيۇلامدۇ.
ئامى بىر ئاز ئولتۇرالماي قالدى. بۇ ئالدىراپ بىر
نېمە دەيدىغان ئىش ئەمەس ئىدى.

— ھەي، ئۇنداق ئەمەس. ئەگەر سەن شۇنداق قىل-
ساڭ، مەن ھەيران قېلىشىم مۇمكىن، لېكىن نېمىشقا
ھەيران قالدىغانلىقىمنى بىلمەيمەن. ئىشقىلىپ بۇ ماڭا
مۇناسىۋەتسىز، سەن نېمىنى خالىساڭ شۇنى قىلساڭ بولىدۇ،
ئۇلارنىڭ نېمە دېيىشى بىلەن كارىڭ بولمىسۇن.
ئالېكساندرا چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ قويدى.

— مەن سېنى مېنىڭ نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق قىلغان-
لىقىمنى ئازراق بولسىمۇ چۈشىنىدۇ دەپ ئويلايتىكەن-
مەن. ئارتۇق ئويلاپ كەتكەنمۇ ئوخشايەن. مېنىڭ تۈر-
مۇشۇم ناھايىتى زېرىكىشلىك ئىچىدە ئۆتۈدۇ، ئامى.

ماكرىدىن باشقا، كارلىنى بىردىنبىر دوستۇم دېسەم بولىدۇ.

ئامى مانا ئەمدى ئېسىنى يىغدى. ئالېكساندرانىڭ ئەڭ ئاخىرقى سۆزىدىكى بىر ئىسىم ئۇنى غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئويغاتقاندى. ئۇ قوللىرىنى سوزۇپ، ھەدىسىنىڭ قولىنى قولاشمايغىنا تۇتتى.

— سەن پۈتۈنلەي ئۆز ئارزۇيۇڭ بويىچە ئىش قىلدىڭ. شىڭ كېرەك، مېنىڭچە كارل ياخشى يىگىت، ئىككىمىز ئوبدان چىقىشىمىز. ئىككى ئاكىمنىڭ ئۇ توغرىدا قىلغان گەپلىرىگە مەن قىلچە ئىشەنمەيمەن، راست، ھەرگىز ئىشەنمەيمەن. ئۇلار كارلدىن گۇمانلىنىدۇ، چۈنكى كارلنىڭ كاللىسى ئىشلەيدۇ. سەن ئوسكارلارنىڭ قانداقلىقىنى بىلسەن. سەن مېنى ئالىي مەكتەپتە ئوقۇتقاندىن بېرى، ئۇلار ماڭا ياخشى كۆز بىلەن قارىمايدىغان بولدى. ئۇلار ماڭا يېتىشەلمەي ئاۋارە. ئەگەر مەن سېنىڭ ئورنىڭدا بولغان بولسام، ئۇلارنىڭ گېپىگە قىلچە پىسەنت قىلمىغان بولاتتىم. ئۇلارنىڭ گېپىنىڭ كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلغۇدەك يېرى يوق. كارل كۆكسى - قارنى كەڭ يىگىت، ئۇلارنىڭ گېپىگە پىسەنت قىلمايدۇ.

— مەن بىلەلمىدىم. ئەگەر ئۇلار ماڭا قىلغان گەپنى ئۇنىڭغا قىلسا، ئۇ كېتىپ قېلىشى مۇمكىن.

ئامى تېخىمۇ خاتىرجەمسىزلەندى.

— سېنىڭچە شۇنداق قىلارمۇ؟ ھە راست، ماكرى، ئەگەر ھەدەڭ كارل بىلەن قېچىپ كەتسە، سىلەرنىڭ كۈنۈڭلارنى شۇ چاغدا كۆرىمەن، دەۋاتاتتى.

— ئۇ راستتىنلا شۇنداق دېدىمۇ؟ ئۇنىڭ ياخشى

كۆڭلىگە رەھمەت. ئۇ شۇنداق ئويلايدۇ، — ئالېكساند.
رانىڭ ئاۋازى بوغۇلدى.

ئامى ئايغىنىڭ يېپىنى يېشىۋېتىپ ئېغىز ئاچتى:
— سەن ماكرى بىلەن پاراڭلىشىپ باقساڭ بولمام.
دۇ؟ كارل كەلدى، ئۇنىڭ ئېتىنىڭ تۇياق ئاۋازىنى ئاڭلىد.
دېم. ئەمدى ئۈستىگە چىقىپ كېتەي. ياق، كەچلىك
تاماق يېمەيمەن. كارل ئىككىمىز سائەت بەشتە بازاردىن
تاماق يەۋالغان.

ئامى ھەدىسى بىلەن پاراڭلىشىشتىن قۇتۇلغىنىغا خۇ.
شال. ئۇ ھەدىسىدىن بىرئاز نومۇس قىلىپ قالغاندى،
لېكىن بۇنى ئىمكان بار چاندۇرمىدى. ھەدىسىنىڭ ئوبى
ئۇنىڭغا بىرئاز ئورۇنسىز تۇيۇلدى، ھەتتا بىرئاز كۈلكى.
لىك ھېس قىلدى. ئۇ يېتىش ئالدىدا ئويلىنىپ قالدى،
بۇ دۇنيادا قىرىق ياشقا كىرىپ قالغان ئادەم توي قىلىش
خىيالىغا كېلىپ قالسا، بۇنىڭدىن قىيىن ئىش بولمىسا
كېرەك. تىمتاس قاراڭغۇلۇق ئىچىدە، ئۇنىڭ ئالېك.
ساندرانىڭ ئىشى توغرىلۇق ئۇزۇن ئويلىنىشى مۇمكىن
ئەمەس. كاللىسىدىكى پۈتۈن ئوبرازلار يوقاپ، پەقەت
بىرىلا قالدى. شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن، ئۇ كىشىلەر
تويى ئارىسىدا ماكرىنى كۆرۈپ قالدى. ماكرى خەير -
ساخاۋەت يىغىلىشىدا كەمپۈت سېتىۋاتاتتى. ئۇ قانداق
بولۇپ فرانك شاربات بىلەن قېچىپ كەتتى؟ قانداقسىگە
يەنە مۇشۇنداق كۈلۈپ - يايىراپ يۈرىدۇ؟ قانداقسىگە ھەر -
قانداق ئىشتىن مۇشۇنداق خۇشاللىق تاپالايدۇ؟

نېمە ئۈچۈن ئۇنى شۇنچە كۆپ ئادەم ياخشى كۆردى.
دۇ؟ فرانسىيىلىك، بوخېمىيىلىك يىگىتلەر، يەنە پوپ

ئۇنىڭ كەمپۇت يايىمىسى ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇپ يۈرگەن-
دە، ئۇ نېمە ئۈچۈن شۇنچە خۇشال بولىدۇ؟ ئۇ نېمە
ئۈچۈن ئامىدىن باشقا ئادەملەرگىمۇ كۆڭۈل بۆلىدۇ؟ ئامى
ئۇنىڭ ئاشۇ شوخ، يېقىملىق كۆزلىرىدىن ئۆزى ئىزدە-
گەن نەرسىگە نېمە ئۈچۈن ھازىرغىچە ئېرىشەلمەي كەل-
دى.

ئامى تەسەۋۋۇر تۇلپىرىنى ئەركىن قويۇۋېتىپ، ئۆزى
ئىزدىگەن نەرسىنى ئاخىر تاپتى. قارىماققا ماكرى ئۇنى
سۆيىدىغاندەك قىلاتتى. ئالبېكساندرا ئېيتقاندەك، ماكرى
بىر ئادەمنى سۆيسە، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن سۆيىدۇ. ئامى
خۇددى سېھىرلەنگەندەك، مۇشۇنداق خىيالىي دۇنيا ئىچىدە-
دە سائەت - سائەتلەپ ياتىدۇ. ئۇنىڭ روھى تېنىدىن
ئايرىلىپ، ئېتىز - قىرلاردىن ئېشىپ، ماكرى شارباتنىڭ
يېنىغا كەتكەندى.

ئالىي مەكتەپتە ئۆتكۈزۈلگەن تانىسلاردا، ئېگىز
بوي، تەقى - تۇرقى كېلىشكەن شۋېتسىيىلىك بۇ يىگىتكە
قىزلار قىزىقىش ئىچىدە كۆز ئۈزمەي قاراپ كېتەتتى. ئۇ
بولسا قوشۇمىلىرىنى چىڭ تۇرۇپ، قوللىرىنى قوشتۇ-
رۇپ، تامغا يۆلەنگىنىچە، يا تورۇسقا، يا بولمىسا يەرگە
قاراپ تۇراتتى. قىزلار ئۇنىڭدىن سەل ئەيمىنەتتى. ئۇ
ھەممىنى بېسىپ چۈشكۈدەك كېلىشكەن يىگىت ئىدى،
لېكىن ئېچىلىپ - يېيىلىپ يۈرمەيتتى. قىزلارغا ئۇ تولدە-
مۇ ئەستايىدىل، قانداقتۇ غەم بېسىۋالغاندەك، بىر ئاز غە-
لىتە كۆرۈنەتتى. ئامى قاتناشقان ساۋاقداشلار يىغىلىشى
تانسا ئويناش بىلەن داڭلىق ئىدى. ئامى بەزىدە رەسمىيەت
ئۈچۈن تانسا ئويناپمۇ قويايتتى. لېكىن ئۇ مەيلى تانسا

ئويناۋاتقاندا بولسۇن، ياكى بىر بۇلۇڭدا يالغۇز تۇرغاندا بولسۇن، ماكرى شارباتنى خىيالىدىن چىقارغان ئەمەس. ئۇنىڭ بۇ سەۋداغا چۈشۈپ قالغىنىغا ئىككى يىل بولدى.

12

كارل ياتاق ئۆيگە كىرگەندە، ئالېكساندرا لامپىنى ياندۇرۇۋاتاتتى. ئۇ لامپىنىڭ شىشىسىنى ئوڭشاۋېتىپ كارلغا قارىدى. كارل ناھايىتى چارچاپ كەتكەن بولسا كېرەك، ئادەتتە تىك تۇرىدىغان مۇرىلىرى سالپىيىپ كەت-كەندى. ئۇنىڭ چىرايى تاتارغان، قارا كۆزلىرىنىڭ ئاس-تى كۆكرىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ غەزەپ ئوتلىرى ئۈچ-كەن، يۈرىكىدە قالغىنى مەيۈسلۈك، بىزارلىق ئىدى.

— روئى، ئوسكارلار بىلەن كۆرۈشتىڭىزمۇ؟ —
سورىدى ئالېكساندرا.

— كۆرۈشتۈم، — كارل كۆزلىرىنى ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن قاچۇردى.

ئالېكساندرا ئېغىر تىندى.

— ئەمدى سىز كېتىسىز، بۇنى پەرەز قىلىپ بولغا-ندىم.

كارل بىر ئورۇندۇققا ئۆزىنى تاشلاپ، پېشانىسىگە چۈشۈۋالغان بىر تۇتام چېچىنى قولى بىلەن كەينىگە تاردى.

— سىزنىڭ كەلگۈسىڭىزدىن ئۈمىد قالماپتۇ، ئا-لېكساندرا! — دېدى ئۇ ھاياجان بىلەن، — پېشانىڭىز تە-تۈر ئىكەن، بىر توپ قاملاشمىغان ئادەملەرنىڭ ئارىسىدا

قاپسىز. مەنمۇ ئۇلاردىن پەرقلىنىپ كەتمەيمەن. مەن بەك ئاجىز ئىكەنمەن، روئى بىلەن ئوسكاردەك ئادەملەرنىڭ تەنقىدىنىمۇ كۆتۈرەلمىدىم. شۇنداق، مەن ئەتە كېتىمەن. سىزگە بىرەر نەرسە ئاتا قىلالماي، ھەتتا سىزنىڭ رازىلىقىڭىزنى ئالالماي كېتىدىغان بولدۇم. بۇرۇن بۇ ئىش قولۇمدىن كېلىدۇ دەپ ئويلىغانىدىم، ئەمدى قارىسام قولىمىدىن كەلمەيدىكەن.

— خەق خالىغان نەرسىنى ئۇنىڭغا ئاتا قىلغاننىڭ نېمە پايدىسى، — دېدى ئالېكساندرا ئازابلانغان ھالدا، — ماڭا پۇلنىڭ كېرىكى يوق. شۇنچە يىللاردىن بېرى سىزگە موھتاج بولۇپ كەلدىم. ئېيتىپ بېقىڭا، بېيىشنىڭ نەتىجىسى دوستىنى قوغلاش بولسا، مەن بېيىپ نېمە قىلىمەن؟

— مەن ئۆزۈمنى ئالدىيالمايمەن، — دېدى كارل ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن، — مەن ئۆزۈمنى ئويلاپ كەتمەكچى بولۇۋاتىمەن. مەن باشقىلارغا ئوخشاش بىر تىرىشىپ باقماقچى. ھەممە ئادەم ئارىسىدا بېيىشنى كۆتۈرۈپ يۈرگۈدەك بىر ئىش قىلىشىم كېرەك. سىزنىڭ ماڭا ئاتا قىلماقچى بولغان نەرسىڭىزنى قوبۇل قىلىش ئۈچۈن، مەن يا بىر ئۇلۇغ ئادەم بولۇشۇم، يا بولمىسا ئەرزىمەس بىر ئادەم بولۇشۇم كېرەك. لېكىن مەن ھازىر ئۇمۇ ئەمەس، بۇمۇ ئەمەس.

— كۆڭلۈم تۇيۇپ تۇرىدۇ، — دېدى ئالېكساندرا چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ، — سىز بۇ قېتىم كەتسىڭىز، قايتا كەلمەسلىكىڭىز مۇمكىن. ئىككىمىزنىڭ بىرىدىن ئىش چىقىپ قېلىشى ياكى ھەر ئىككىمىزدىن بىرەر ئىش چى-

قىپ قېلىشى مۇمكىن. بۇ دۇنيادا بەخت پەيدا بولغان
ھامان تۇتۇۋېلىش كېرەك. بەخت دېگەن ئاسان قولدىن
چىقىپ كېتىدۇ، لېكىن قايتا ئېرىشمەك تەس. مېنىڭ
ھەممە نەرسەم سىزنىڭ، ئەگەر يۈرىكىڭىزدە ھەقىقىي
مەن بولسام، ھەممىنى ئېلىپ كېتىڭ.
كارل ئورنىدىن تۇرۇپ جون بوگسپىننىڭ سۈرىتىگە
قارىدى.

— لېكىن مەن ئۇنداق قىلالمايمەن، سۆيۈملۈكۈم،
ئۇنداق قىلالمايمەن! مەن كالىفورنىيىدە بىر قىشنى لاغاي-
لاپ ئۆتكۈزۈۋەتمەي، دەرھال شىمالغا بېرىشىم كېرەك.
مەن ئۇ يەرگە بېرىپ ئۆزۈمنىڭ ئالغا بېسىش نىشانىمنى
تاپمەن. ئەمدى بىر ھەپتە ۋاقىتىمۇ زايە قىلسام بولماي-
دۇ. ماڭا سەۋر قىلىپ تۇرۇڭ، ئالېكساندىرا، ماڭا بىر يىل
ۋاقىت بېرىڭ!

— ئىختىيارىڭىزچە بولسۇن، — دېدى ئالېكساندىرا
ھارغىن ھالدا، — بىر كۈن ئىچىدە، بىر دەمدىلا ھەممە-
دىن ئايرىلىدىم، بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلەلمىدىم. ئاممۇ
كەتمەكچى بولۇۋاتىدۇ، — كارل جون بوگسپىننىڭ سۈرى-
تىدىن كۆز ئۈزمەي تۇراتتى. ئالېكساندىرامۇ سۈرەتكە
قاراپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — شۇنداق، ئەگەر دادام
ماڭا تاپشۇرغان ئىشلىرىنىڭ نەتىجىسى مۇشۇنداق بولغان-
لىقىنى كۆرگەن بولسا كۆڭلى چوقۇم يېرىم بولغان بولات-
تى. ئىلاھىم، ئۇ ھازىر يۇرتىغا قايتىپ بېرىپ، يۇرتداش-
لىرى بىلەن جەم بولغان بولسۇن، ئىلاھىم، يېڭى دۇنيا-
نىڭ خەۋەرلىرى ئۇ يەرگە يېتىپ بارالمىسۇن.

ئۈچىنچى قىسىم قىش ئەسلىمىسى

1

قىش «چېگرا سىزىقى» غا يەنە بىر قېتىم ماكانلاش-
تى. بۇ تەبىئەتنىڭ قانات - قۇيرۇقىنى تۈزەپ، ئارام
ئېلىۋالدىغان پەسلى. ئۇ بەرىكەتلىك كۈز بىلەن ھاياتلىق-
نى ئويغاتقۇچى باھار ئارىلىقىدا ئېغىر ئۇيقۇغا كېتىدۇ.
قۇشلارنىڭ سايىسىمۇ كۆرۈنمەيدۇ، قېلىن چۆپلۈكلەر
ئارىسىدىكى جۇشقۇن ھايات ئۆچكەن. يايلاقتىكى لالما
ئىتلار ئۇۋىلىرىغا كىرىپ كەتكەنىدى. دىرىلدەپ تىترەپ
تۇرغان توشقانلار قىش قوينىدا ياتقان ئۇ باغدىن - بۇ باغقا
يۈگۈرۈپ، بىرەر تۈپ يېسىۋىلەك غولى بولسىمۇ تېپىۋ-
لىشىنىڭ ھەلە كىچىلىكىدە يۈرەتتى. كەچ كىرىشى بىلەن،
بۇرىلەر سوغۇق دالدا قاتراپ، يېمەكلىك ئىزدەپ ھۇۋ-
لايتتى. رەڭگارەڭ ئېتىزلار ھازىر بىرلا رەڭگە كىرىپ
قالغان، چارۋىچىلىق مەيدانى، بۇغدايلار يىغىۋېلىنغان ئې-
تىز، يول، ئاسمان... ھەممىسى قوغۇشۇن رەڭگىگە
كىرگەنىدى. قاتار - قاتار چىنلاق ۋە دەرەخلەرنى تاقىرلى-
شىپ قالغان يەرلەردىن پەرقلەندۈرۈش نەس، چۈنكى ھەم-
مىسى بىر خىل كۆكۈچ رەڭدە. يەر قاتتىق توڭلاپ كەت-
كەن، يولدا ياكى ھەيدەلگەن ئېتىزدا ماڭسا، پۇتقا پېتىپ
ئاغرىيدۇ. ئاچچىق سوغۇق، قارامتۇل ئاسمان ئادەمنىڭ

روھنى بېسىپ تۇرىدۇ. بۇ ئۇلۇكتەك جانسىز مەنزىرىنى كۆرسە، ئادەم بۇ يەردىكى بارلىق جانلىق مەڭگۈلۈك ئۈي-قۇغا كەتكەندەك ھېسسىياتقا كېلىپ قالىدۇ.

ئالېكساندرانىڭ نورمال تۇرمۇشى يەنە ئەسلىگە كەلدى. ئاممىدىن ھەر ھەپتىدە خەت كېلىپ تۇرىدۇ. كارل كەتكەندىن بېرى ئۇ روئې بىلەن ئوسكارنى كۆرۈپ باقمىدى. ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىپ، دوست - دۈشمەن-نىڭ ئالدىدا ئوڭايىسىز ئەھۋالدا قالماسلىقى ئۈچۈن، ئۇ نورۋېگىيە چېركاۋىغىمۇ بارماس بولدى. خانوۋېردىكى يېڭىلىق دىنىي جەمئىيەتنىڭ چېركاۋىغا بارىدۇ ياكى ماكرى شاربات بىلەن كاتولىك دىنى چېركاۋىغا بارىدۇ. يەر-لىكلەر ئۇنى «فرانسىيە چېركاۋى» دەپ ئاتايدۇ. ئالېكساندرادا كارل بىلەن بولغان ئىش ۋە ئۆزىنىڭ روئې ۋە ئوسكارلار بىلەن سوقۇشۇپ قالغان ئىشنى ماكرىغا ئېيتىمىدى. ئۇ ئادەتتە ئۆزىنىڭ ئىشلىرىنى سۆزلەپ يۈرۈشنى ياخشى كۆرمەيدۇ. سۆزلەشكە توغرا كەلگەندە، مۇنداق ئىشلاردا ئۆزى بىلەن ماكرىنىڭ گېپى بىر يەردىن چىقمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ بولدى قىلىدۇ.

لې خانىم بۇ ئائىلىدىكى ئىناقسىزلىقنىڭ ئۆزىنى يىلدا بىر قېتىم ئالېكساندرانىڭ ئۆيىگە بېرىپ بىر مەزگىل تۇرۇپ كېلىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قىلىشىدىن ئەنسىرەپ يۈرەتتى. لېكىن 12 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئالېكساندرادا ئانىغا تېلېفون بېرىپ، ئەتە ئۇنىڭ ئاپىسىنى ئەكېلىشكە ئافىنى ئەۋەتىدىغانلىقىنى ئېيتتى. شۇنداق قىلىپ، ئەتەسى بۇ موماي بوپىسىنى ئېلىپ ئالېكساندرانىڭ ئۆيىگە كەلدى. ئون ئىككى يىلدىن بېرى، لې خانىم ئالېكساندرادا.

نىڭ بوسۇغىسىدىن تۇنجى ئاتلىغاندا بىرلا ئېغىز گەپنى تەكرارلاپ كېلىۋاتاتتى: «ۋاھ، مانا ئەمدى بۇرۇنقى بىلەن لاردىكىگە پۈتۈنلەي ئوخشىدۇق!» ئالېكساندرا ئۇنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىدۇ، ئۇنىڭ ئاغزىدىن يۇرتىنىڭ قىزىق گەپلىرىنى ئاڭلايدۇ، بۇمۇ بىر ھۇزۇر. لې خانىم بۇ يەردە بېشىغا ئۇخلاش بۆكى كىيىپ، دېرىزىلەرنى ئېتىپ ئۆخەلىيالايدۇ، ئافېغا «ئىنجىل» نى ئوقۇتۇپ ئاڭلايدۇ. يەنە ئامىنىڭ كونا ئۆتۈكىنى كىيىۋېلىپ، مال ئېغىللىرىدا ئەركىن يۈرەلەيدۇ. ئۇنىڭ بەللىرى ئېگىلىپ ئىككى پۈكەلىنىپ قالغان بولسىمۇ، ئېتىز چاشقىنىدەك چاققان. ئۇنىڭ يۈزى سىرلاپ قويغاندەك قوڭۇر رەڭدە، يۈزىنى كىرچى خوتۇنلارنىڭ قولىدەك قورۇق باسقان، ئاغزىدا ئۈچ تاللا ئۇتتۇر چىشى قالغان، چىشلىرىنى كۆرسىتىپ كۆلگەندە، چىرايىدا ھەممىنى بىلىدىغاندەك بىر ھالەت ئىپادىلىنىدۇ، ئادەمگە گويا، ئەگەر ئىشنىڭ يولىنى بىلەنمەن بولساڭ، كۈنلىرىڭ مۇنداق ئۆتمىگەن بولاتتى، دەۋاتقاندا تۇيۇلىدۇ. ئۇ ئالېكساندرا بىلەن ياماقچىلىق ئىشلىرىنى قىلىۋاتقاندا، شۋېتسىيە گېزىتىدىن ئوقۇۋالغان ھېكايىلەرنى ئاغزى بېسىقماي سۆزلەيتتى، ۋەقەلىكەلەرنى ئېرىنمەي تەپسىلىي سۆزلەپ بېرەتتى، ياكى بولمىسا، قىز ۋاقتىدا گوتلاندىكى بىر سۈت فېرمىسىدا ئىشلەپچىقىرىلىدىغان چاغدىكى ئىشلارنى سۆزلەپ بېرەتتى. بەزىدە سۆزلەۋاتقان ھېكايىلىرىنىڭ قايسىسى توقۇلما، قايسىسى ھەقىقىي بولغان ئىشلار، ئۆزىمۇ بىلەلمەي قالاتتى، ئىشەنچسىز قىلىپ ھەممىسى ئۇنىڭ ئۈچۈن يىراق ئۆتمۈشتىكى ئىشلار. ئۇ ئۇخلاشتىن ئىلگىرى ئازراق قايناق سۇ ۋە

تاتلىق براندى ئىچىشىنى ياخشى كۆرىدۇ. ئالبېكساندرا بۇ نەرسىلەرنى تەييار قىلىپ قويدۇ. «ئۇلارنى ئىچىۋالسام تاتلىق چۈشلەرنى كۆرۈپ ئۇخلايمەن» دەپ قويدۇ ئۇ، كۆزلىرىدىن شۇنچىكىم نۇر چاقناپ كېتىدۇ.

لى خانىم ئالبېكساندرا نىڭ ئۆيىگە كېلىپ بىر ھەپتەدىن كېيىن، بىر كۈنى ئەتىگەندە ماكرى شارباتتىن تېلپە-فون كەلدى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، فرانىك بۈگۈن شەھەرگە كىرىپ كەچتە بىراقلا چىقىدىكەن. شۇڭا ئۇ ئۇلارنى چۈشتىن كېيىن قەھۋە ئىچىپ كېتىشكە تەكلىپ قىلغاندى. لى خانىم تۈنۈگۈن كەچتە كرېست شەكىللىك گۈل چىقىرىپ تىككەن پەرتۇقنى ئالدىراپ يۇيۇپ دەزماللىدى. ئۇ پەرتۇق چاقماق رەختىدىن تىكىلگەن، ئېتىكىگە ئوۋ مەنزىرىسى چۈشۈرۈلگەن، دەرەخ، بىر بۇغا، ئوۋ ئىتى ۋە ئوۋچىنىڭ سۈرىتى بار ئىدى. چۈشلۈك تاماقتا ئالبېكساندرا شۇنچە زورلىسىمۇ، لى خانىم تۈزۈك تاماق يېگە-لى ئۈنمىدى.

— ماكرىنىڭكىگىمۇ ئازراق قورساق ئېلىپ قويماي، —

دېدى ئۇ خىرىلداپ كۈلۈپ.

چۈشتىن كېيىن سائەت ئىككى بولغان چاغ. ئالبېكساندرا نىڭ ھارۋىسى ماكرى شارباتنىڭ ھويلىسى ئالدىدا توختىدى. ماكرى قىزىل ياغلىق ئارتىۋالغان لى خانىمنى كۆرۈپ، يۈگۈرۈپ چىقىپ ئۇنى قۇچاقلدى ۋە ئۆيىگە باشلىدى. ئالبېكساندرا ئاتلىرىنىڭ ئۈستىگە ئەدىيال يېپىپ جايلاشتۇرۇپ كىرگۈچە، ئۇ لى خانىمنىڭ قات-قات كىيىۋالغان سىرتقى كىيىملىرىنى سالدۇردى. لى خانىم ئەڭ ياخشى تاۋاردىن تىكىلگەن كىيىمنى كىيگەندى

(ئۇ يۇڭ رەختلەرگە ئۆچ ئىدى، قىشتىمۇ ئۇنداق رەخت-
تىن كىيىم كىيمەيتتى). ئۇنىڭ ياقىسىغا كانۇاي ئىشلەند-
گەن، رەڭگى ئوڭۇپ كەتكەن ئالتۇن بۇلاپكا قادالغانىدى،
بۇلاپكىغا ئاتا - ئانىسىنىڭ باش سۈرىتى چۈشۈرۈلگەند-
ىدى. ئۇ پەرتۇقنىڭ پۇرلىشىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ
تاقىماي كەلگەنىدى، مانا ئەمدى چىقىرىپ رەسمىي تاقى-
ۋالدى. ماكرى ئارقىسىغا بىر قەدەم چېكىنىپ، ئىككى
قولنى كۆتۈرۈپ ۋارقىرىۋەتتى:

— ۋاھ، قالتىس چىرايلىق ئىكەن! مەن بۇرۇن كۆ-
رۈپ باقمىغان، شۇنداقمۇ، لې خانىم؟
لې خانىم خىرىلداپ كۈلۈپ، بوينىنى قىسىپ قويدى.
دى.

— راست، سىز كۆرۈپ باقمىغان. بۇنى تېخى تۇنۇ-
گۈن كەچتە تىكىپ پۈتتۈرگەن. قاراڭ، بۇ يىپلىرىغا،
شۇنداق چىداملىق، يۇسىمۇ ئۆگمەيدۇ. رەختىنى سىڭلىم
شۈبھىسىدىن ئەۋەتپىتىكەن، سىزگە چوقۇم يارايدۇ.
ماكرى يەنە ئىشىك ئالدىغا يۈگۈردى.

— بۇ ياققا كىرىڭ، ئالېكساندىرا. مەن لې خانىمنىڭ
پەرتۇقىنى كۆرۈۋاتىمەن. قايتىشىڭلاردا شىللىپر خانىم-
نىڭ ئۆيىگە چوقۇم چۈشۈپ ئۆتۈڭلار، ئۇ كرېست شە-
كىللىك گۈل چۈشۈرۈلگەن نەرسىلەرنى جېنىدەك ياخشى
كۆرىدۇ.

ئالېكساندىرا كىيىملىرىنى سېلىۋاتقاندا، لې خانىم
ئاشخانغا كىرىپ، ئوچاق ئالدىدىكى ياغاچ تەۋرەنمە ئو-
رۇندۇقتا ئولتۇردى، راسلانغان شىرەگە قىزىقىش ئىچىدە
قاراپ كەتتى. شىرە ئۈستىگە ئاق داستىخان سېلىنغان،

ئۈچ كىشىلىك قاچا - قۇچا تىزىلغاندى، شىرە ئوتتۇردا -
سىدا بىر قاچا قىزغۇچ قوغۇنگۈل تۇراتتى.

— پاد، ئەجەب چىرايلىق پەرۋىش قىپسىز، تازىمۇ
جىق ئېچىلىپ كېتىپتۇ. ئۇنى قىشىنىڭ سوغۇقىدىن قانداق
ساقلىدىڭىز؟

ماكرى دېرىزە تەكچىسىدە لىققىدە تۇرغان پانوسگۈل
ۋە قوغۇنگۈللەرنى كۆرسەتتى.

— ئوچاقنىڭ ئوتىنى كېچىچە ئوچۇرمەيمەن، لې
خانىم. ھاۋا بەك سوغۇق بولۇپ كەتكەن كۈنلىرى ئۇلارنى
ئوينىڭ ئوتتۇرىسىغا ئەكەلىپ، ئۈستەل ئۈستىگە قويۇپ
قويمەن. ئادەتتە كېچىدە ئۇلارنىڭ ئارقىسىغا گېزىت
قويۇپ قويمەن. فرانىك دائىم مېنى بىكار ئاۋارە بولۇۋاتىدە -
سەن دەپ زاتلىق قىلىدۇ، گۈللىرىم ئېچىلمىسا يەنە:
«ئادەمنى بىزار قىلىدىغان ئۇ نېمىلىرىڭگە نېمە بوپتۇ؟» دەپ
قويدۇ. كارلىدىن خەۋەر بارمۇ، ئالېكساندىرا؟

— ئۇ دەرياغا مۇز توڭلاشتىن ئىلگىرى داۋسۇنغا
بېرىۋاپتۇ. ئەمدى باھار كىرمىگۈچە ئۇنىڭدىن خەت كەل -
مەسلىكى مۇمكىن. ئۇ كالىفورنىيىدىن كېتىشتىن ئىل -
گىرى ماڭا بىر تەشەنك ئاپپىلىسن گۈلى ئەۋەتىپتىكەن،
لېكىن تازا ياخشى پەرۋىش قىلىنمىغانىكەن. مەن سىزگە
ئامىنىڭ بىرمۇنچە خېتىنى ئالغاي كەلدىم، — ئالېكساندىرا -
را ياتاق ئۆيدىن چىقىۋېتىپ، ماكرىنىڭ يۈزىنى چاقچاق
قىلىپ چىمداپ قويدى، — قارىسام سىزگە زادىلا سوغۇق
ئۆتمەيدىكەن. سىز ئەزەلدىن زۇكام بولۇپ باقمىغان،
شۇنداقمۇ؟ ھەقىقەتەن ياخشى قىز - دە سىز. ئۇ كىچىك
ۋاقتىدىلا مەڭزىلىرى مۇشۇنداق قىزىل ئىدى، لې خانىم.

ئۇ چاغدا ئۇ راستتىنلا بىر غەلىتە قونچاققا ئوخشايتتى. مەن سىزنى تۇنجى قېتىم مېكىر جوننىڭ دۈكىنىدا كۆرگەن چاغدىكى مەنزىرىنى ھەرگىز ئۇنتۇمايمەن، ماكرى. ئۇ چاغدا دادام ئاغرىپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغانىدى. كارل مېڭىشتىن ئىلگىرى، ئىككىمىز شۇ ئىش توغرىدا سۆزلەشكەندۇق.

— ئۇ ئىش ئېسىمدە بار، يەنە ئامى بىلەن ئۇنىڭ ئاسلىنى بار ئىدى. ئامغا مىلاد بايرىملىق سوۋغاتىنى قاچان ئەۋەتسىز؟

— ئەسلىدە بالدۇرراق ئەۋەتسەم بولاتتى. ئەمدى ئىتتىكرەك پوچتىدىن سېلىۋەتسەم، چوقۇم بايرامغا ئۈلگۈرۈپ بارىدۇ.

ماكرى يىڭنە - يىپ قۇتسىدىن سۆسۈن رەڭ بىر يىپەك گالىستۇكنى ئالدى.

— مەن بۇنى ئۇنىڭغا ئاتاپ توقۇپ قويغان. بۇ رەڭ بەك ياخشى، شۇنداقمۇ؟ بۇنى ئەۋەتمەكچى بولغان نەرسىلىرىڭىزگە قوشۇپ سېلىۋېتەرسىز. مېنىڭ سوۋغا قىلغانلىقىمنى ئېيتىپ قويۇڭ، قىزلارنىڭ دېرىزىسى تۈۋىدە مۇھەببەت ناخشىلىرى ئېيتقاندا تاقىۋالار. ئالېكساندرا كۈلدى.

— ئامى ئۇنداق ئىشلاردىن يىراقتەك قىلىدۇ. ئۇ بىر پارچە خېتىدە، مېكىسكىلىق قىزلار خېلى چىرايلىق كېلىدىكەن، دەپتۇ. بۇ گېپىدىن ئۇ قىزلار تازا ياراپ كەتمىگەندەك قىلىدۇ.

— ئامى مېنى ئالدىيالىمايدۇ، - دېدى ماكرى بېشىدىكى سىلكىپ قويۇپ، - ئۇ ئەگەر بىر گىتار ئېلىۋالسا،

مۇھەببەت ناخشىلىرى دېگەننى ياڭرىتىۋېتىدۇ. ھەرقانداق يىگىت شۇنداق قىلىدۇ، ئۇ چاغدا ئىسپانىيىلىك قىزلار دېرىزىدىن گۈل دېگەننى ياغدۇرۇۋېتىدۇ! ئەگەر مەن بولدىم دەيدىغان بولسام، ھەر كۈنى ئاخشىمى ناخشا ئېيتىپ قىزلارنى ئۇخلاتمىغان بولاتتىم. سىزمۇ شۇنداق قىلاتتىڭىزمۇ، لې خانىم؟

لې خانىم قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى. ماكرى دوخۇپكىدەن نىڭ ئاغزىنى ئاچقاندا، ئۇنىڭ كۆزلىرى پارقىراپ كەتتى. بىر خىل مەزىلىك پۇراق رەتلىك، پاكىز ئاشخاننى بىر ئالدى.

— پاھ، ئەجەب مەزىلىك پۇراپ كەتتە! — دېدى خانىم ئالېكساندىراغا قاراپ كۆز قىسىپ قويۇپ، ئۈچ تال ئوتتۇر چىشى مانا مەن دەپلا كۆرۈنۈپ قالدى، — مېنىڭ چىشىلىرىمغا لايىق تازا يۇمشاق پىشقاندەك قىلىدۇ!

ماكرى ئوخشىغان بولكىنى ئالدى. ئۇنىڭغا ئۈرۈك مۇرابباسى سۈركەپ، ئۈستىگە شېكەر چېچىلغانىدى. — بۇ ئېغىزىڭىزغا تېتىپ قالار، لې خانىم. ئالېك-

ساندىرا بەك ياخشى كۆرىدۇ. بوخىمىيلىكلەر مۇنداق بولسا بولمىسا قەھۋە ئىچمەيدۇ. ئەگەر بۇنى ياخشى كۆر-مىسىڭىز، مېغىز ۋە كۆكنار سېلىپ پىشۇرغان قاتلىما بار. ئالېكساندىرا، ئاۋۇ قايماق قۇتىسىنى ئېلىۋېتەمسىز؟ مەن ئۇنى توڭلاپ قالمىسۇن دەپ دېرىزىگە قويۇپ قويغان.

ئۈچەيلەن شىرەنى چۆرىدەپ ئولتۇرغاندا، ئالېك-ساندىرا ئېغىز ئاچتى:

— بولكىنىڭ تۈزىنىڭ كۆپلۈكىگە كەلگەندە، دۇنيا.

دىكى ھەرقانداق بىر دۆلەتتىكىلەر بوخېمىيلىكلەرنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمىسە كېرەك. بىر قېتىم چېركاۋدىكى كەچ-لىك تاماقتا شىلپىر خانىم ماڭا يەتتە خىل بولكا پىشۇرالايدى-غانلىقىنى سۆزلەپ كەتكەندى. لېكىن بىزنىڭ ماكرى ئون نەچچە خىل پىشۇرالايدۇ.

لې خانىم قوڭۇر رەڭ باش بارمىقى ۋە بىگىز بارمىقى بىلەن بىر پارچە بولكىنى قىسىپ ئېلىپ دەڭسەپ باقتى. — پەيدەك يېنىكقۇ بۇ، — دېدى ئۇ رازى بولغان ھالدا، — پاھ، نېمىدېگەن تەملىك! — ئۇ قەھۋەنى ئار-لاشتۇرۇۋېتىپ ۋارقىردى، — يەنە ئازراق مۇراببا يېگۈم كېلىپ تۇرىدۇ.

ئالېكساندرا بىلەن ماكرى ئۇنىڭ تاماق يېيىشكە ئۈستىلىقىنى ماختاپ كەتتى. ئاندىن ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىنى سۆزلەشكە چۈشۈپ كەتتى.

— ھېلىقى كۈنى كەچتە سىز بىلەن تېلېفوندا سۆز-لەشكەندە، ئاۋازىڭىزنى ئاڭلاپ زۇكامداپ قالغان ئوخ-شايدۇ دەپ ئەنسىرىگەندىم. نېمە بولغاندىڭىز؟ يىغلى-غانىدىڭىز يا؟

— يىغلىغان بولسام كېرەك، — دېدى ماكرى خىجى-لەت ئىچىدە، — شۇ كۈنى كەچتە فرانىك كېچە بىر ۋاقىد-چە قايتىپ كەلمىدى. بولۇپمۇ قىش كۈنلىرى ئۆيدە ئۆ-زىڭىز يالغۇز قالسىڭىز، سىزمۇ غېرىبىسنارسىز؟

— بىر ئاز غېرىبىسنىمەن. ئەگەر پەقەت بولماي كەتسە، چىقىپ بىرەرى بىلەن مۇڭدېشىپ كىرىمەن. سىز ئىچىم پۇشىدۇ دېسىڭىز، بىزلەر قانداق قىلساق بولىدىكىن تاڭ، — دېدى ئالېكساندرا.

— دائىم ئۇنداق بولمايمەن. قاراڭ، لې خانىمنىڭ قەۋەسى تۈگەپتۇ.

بىر ئازدىن كېيىن لې خانىم بەك چارچاپ كەتكەندە. كىنى ئېيتتى. لې خانىم ماكرىغا كانئاي ئىشلەيدىغان ئەۋرىشكىسىنى بېرىپ تۇرۇشنى ئېيتقانىدى. ماكرى بىلەن ئالېكساندرا ئۈستۈنكى قەۋەتكە چىقىپ ئۇنى تېپىپ چۈشمەكچى بولدى.

— پەلتويىڭىزنى كىيىۋېلىڭ، ئالېكساندرا، ئۈستى بەك سوغۇق. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئەۋرىشكىنى نەگە قويغاندەك لىقىمىنىمۇ بىلمەيمەن. كونا ساندۇقلارنى ئۆرۈپ - چۆرۈپ ئاخشۇرىدىغان گەپ، — ماكرى بىر شارپىنى ئېلىپ، ئۈستۈنكى قەۋەتكە چىقىدىغان ئىشكىنى ئېچىپ، ئۆزى ئالدىدا يۈگۈرۈپ چىقىپ كەتتى، — مەن كىتاب جازىسىدىكى تارتىملىرىنى ئاخشۇرۇپ باقاي، سىز فرانىكىنىڭ كىيىملىرى ئېسىلغان تام ئىشكاپىنىڭ ئۈستىدىكى باش كىيىم سالىدىغان كوروپكىلارنىڭ ئىچىگە قاراپ بېقىڭ. ئۇنىڭ ئىچىدە بىرمۇنچە قالايمىقانچىلىقلار بار. ماكرى تارتىملىرىنى، ئالېكساندرا ئىشكاپىنى ئاخشۇرۇشقا باشلىدى. ئالېكساندرا بىر چاغدا رەڭگى سېرىق، ئېگىلىپ تۇرىدىغان بىر تاياقنى كۆتۈرۈپ ماكرىنىڭ يېنىغا كەلدى.

— بۇ نېمە ئىشلار، ماكرى؟ فرانىك ئىلگىرى ئىشلەتكەن نەرسە ئەمەستۇ؟

ماكرى تاياققا ھەيرانلىق ئىچىدە قاراپ كۆزلىرىنى چىمچىقلاشتى، ئاندىن يەردە ئولتۇردى.

— ئۇنى نەدىن تېپىپ چىقتىڭىز؟ فرانىك ئۇنى ھا-

زىرغىچە ساقلاپ يۈرۈپتۇ - دە؟ ئۇنى كۆرمىگىنىمگە
ئۇزۇن يىللار بولغان.

— دېمەكچى، ئۇ ھاسمۇ؟

— شۇنداق. ئۇنى يۇرتىدىن ئالغاچ كەپتىكەن. ئۇ-
نىڭ بىلەن دەسلەپ تونۇشقاندا، ئۇ بۇ ھاسنى قولىدىن
چۈشۈرمەيتتى. ئۇ غەلىتىمكەن؟ بىچارە فرانك!
ئالېكساندرا ھاسنى ئايلاندۇرۇپ قويۇپ كۈلۈپ
كەتتى.

— ئۇ بۇنى تۇتۇۋالسا شۇنداق قىزىق كۆرۈنەر؟

ماكرى چوڭقۇر خىيالغا پېتىپ سۆز باشلىدى:

— ياق، ھەرگىز ئۇنداق كۆرۈنمەيدۇ. ئۇ چاغدا
فرانك بۇ ھاسنى تۇتۇۋالسا ئازراقمۇ غەلىتە بىلىنمەيتتى.
ئۇ ياش ۋاقتىدا شۇنداق تېتىك ئىدى. ئادەم ئۆزى خالىمىغان
ئىشلارغا ھامان يولۇقۇپ تۇرىدىكەن، ئالېكساندرا، — ماك-
رى شارپىسىنى بەكرەك چىڭ باغلىدى، كۆزلىرى يەنىلا
ھاتىدا ئىدى، — فرانك ئەگەر لايىق كەلگۈدەك بىرەرنى
تاپقان بولسا، ياخشى ماسلىشىپ كەتكەن بولاتتى، — ئۇ
خىيال ئىچىدە سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — ئەڭ بولمىغاندا
بىر نۇقتا ئېنىق، ئۇ باشقىچىرەك بىر خوتۇن ئېلىشى
كېرەك ئىدى. بىلەمسىز، ئالېكساندرا، ھازىر بولسا مەن
فرانكقا ئەڭ ماس كېلىدىغان خوتۇن تېپىپ بېرەلەيمەن.
چاتاق يېرى نېمىكەن دېسىڭىز، سىز بىر ئەرنىڭ قانداق
خوتۇنغا موھتاج ئىكەنلىكىنى بىلمەي تۇرۇپ، ئۇنىڭ
بىلەن توي قىلىۋالدىكەنسىز، كېيىن ئۆزىڭىزنىڭ دەل
ئۇنىڭغا يارمايدىغان خوتۇن ئىكەنلىكىڭىزنى سېزىد-
كەنسىز. مۇشۇنداق ئەھۋالدا سىز قانداق قىلغان بولات -

تىڭىز؟ — سورىدى ماكرى ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن.
ئالېكساندرا بۇنىڭغا بىر نېمە دېيەلمەيدىغانلىقىنى
ئوچۇقلا ئېيتتى.

— لېكىن، — دېدى ئۇ يەنىلا، — مېنىڭچە فرانك
ئىككىڭلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى يامان دېگىلى بولمايدۇ.
كۆرگەن — ئاڭلىغانلىرىمدىن قارىغاندا، ئەڭ بولمىغاندا،
سىز تۇرمۇشتا ھەرقانداق بىر ئايالدىن تۆۋەن تۇرمايسىز.
— ئۇنداق ئەمەس، — ماكرى بېشىنى چايقىدى،
لەۋلىرىنى ئۇچلاپ، ئاغزىدىكى ئىسسىق ھاۋانى سىرتقا
پۇۋلىدى، — مەن ئائىلىدە ئەركە چوڭ بولۇپ قالغان، ئۆز
بېشىمچىراق، ئاغزىم ئىتتىك. فرانك پوگەپ قىلسا،
قىلچە يۈز قارىماي رەددىيە بېرىمەن. بۇ قىلىقىمنى ئۇ
ھەرگىز كۆڭلىدىن چىقىرىۋېتەلمەيدۇ، بۇنى ھەرقاچان
سېزىپ تۇرىمەن. ئاندىن مېنىڭ مەجەزىم يېنىك، فرانكقا
خوتۇن بولغۇچى يۈزى تۆۋەن بولۇشى، يۈرىكىدە بىر
فرانكتىن باشقا ئادەم بولماسلىقى، دۇنيادىكى ھەرقانداق
بىر جانلىققا كۆز سالمىسلىقى كېرەك. مەن ئۇنىڭ بىلەن يېڭى
توي قىلغاندا ھەقىقەتەن شۇنداق ئىدىم. لېكىن مېنىڭ يەنىلا
بەخۇشلىقىم بار ئىكەن، بۇ ئادىتىمنى ئۇزۇنغا داۋاملاش -
تۇرالمدىم، — ماكرى چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ قويدى.
ماكرىنىڭ ئېرى توغرىلۇق مۇنداق ئوچۇق گەپ قىل-
غىنىنى ئالېكساندرا نىڭ تۇنجى قېتىم ئاڭلىشى. ئۇ بۇ
گەپنى كوچىلاشنى خالىمىدى، ئۇنىڭ قارىشىچە، بۇنىڭ
نەتىجىسى ياخشى بولمايتتى. ماكرى ئىچ سىرىنى تۆكۈ-
ۋاتقاندا، ئالېكساندرا كورويكىلارنى ئۆرۈپ - چۆرۈپ
ئىزدەشنى توختاتمىغانىدى.

— مۇشۇ ئەۋرىشكىلەرمۇ، ماكرى؟

ماكرى ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى.

— ھە راست، بىز ئەۋرىشكە ئىزدىگىلى چىققان ئىدۇق - ھە؟ مەن فرانىكا ماس كېلىدىغان خوتۇننىڭ ئىشىنى ئويلاپلا، ھەممىنى ئۈنتۈپتىمەن. ئەمدى بۇلارنى يىغىشتۇرۇۋېتەي.

ماكرى ھاسىنى فرانىك يەكشەنبە كۈنلىرى كىيىدىغان كىيىملەرنىڭ ئارقىسىغا قويۇپ قويدى. ئۇ كۈلۈپ تۈر-غىنى بىلەن، ئالېكساندرا ئۇنىڭ كۆز چانقىدا ياش لىغىر-لاپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى.

ئۇلار ئاشخانغا قايتىپ چۈشكەندە، سىرتتا قارىپ-غىشقا باشلىغانىدى. مېھمانلار قايتماقچى بولدى. ماكرى ئۇلارنى ھارۋىنىڭ يېغىنىچە ئۈزىتىپ چىقتى. ئالېكساندرا ئاتلارنىڭ ئۈستىگە ياپقان ئەدىياللارنى ئېلىۋاتقاندا، ماكرى لې خانىمنىڭ كىيىملىرىنى كىيىشىگە ياردەم-لەشتى. مېھمانلار ئۇزاپ كەتتى. ماكرى ئارقىسىغا بۇ-رۇلۇپ، ئۆيىگە ئالدىرىماي كىردى. ئۇ ئالېكساندرا ئە-كەلگەن خەتلەرنى قولغا ئالدى، لېكىن ئوقۇمىدى. ئۇ خەتلەرنى ئۆرۈپ - چۆرۈپ، ئۈستىدىكى چەت ئەل مار-كىلىرىنى كۆرۈپ چىقتى، ئاندىن دېرىزە سىرتىدا لەپىل-دەپ چۈشۈۋاتقان قارغا قاراپ ئولتۇرۇپ كەتتى. ئاشخانا ئىچى بارغانسېرى گۇڭگالىشىشقا باشلىدى، ئوچاقتىكى ئوتنىڭ شولىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

ماكرىنىڭ كۆڭلىگە ئايان، ئامى خەتنى نامدا ئالېكساندراغا يازغىنى بىلەن، يېزىلغانلىرىنىڭ تولىسى ماكرىغا تەۋە گەپلەر ئىدى. بۇ يىگىتلەرنىڭ ھەدىسىگە يازد.

دىغان خەتلەردىن ئەمەس، ئۇنىڭغا يۈرەك سۆزلەر سىڭدۈرۈلگەن، قاتتىق ئويلىنىپ يېزىلغان. ئۇ خەتلەردە ئەينى چاغدا پورفىرىئو دىئازنىڭ كۈچلۈك ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا تۇرۇۋاتقان قەدىمكى مېكسىكا پايتەختىنىڭ قايناق ھاياتى ھەققىدە تەپسىلىي يازغانىدى، كالا، خوراز سو-قۇشتۇرۇش، چېركاۋ، شادلىق بايرىمى، گۈل بازىرى، فونتانلار، مۇزىكا، تانسا، يەنە سان خونكى كوچىسىدە-كى ئاشپۇزۇلدا ئۇچراشقان ھەرقايسى ئەل زاتلىرى ھەققىدە ئېرىنمەي يازغانىدى. ئومۇمەن، مۇنداق خەتلەرنى يىگىتلەر سۆيگەن قىزلىرىغا يازىدۇ. مەقسەت، ئۆزى ۋە ئۆزىنىڭ تۇرمۇشى ھەققىدە ئۇلاردا قىزىقىش پەيدا قىلىش، ئۆزىنى ئۇنىڭ تەسەۋۋۇر قوينىغا تاشلاش.

ماكرى ئۆزى يالغۇز قالغاندا ياكى كەچتە ئولتۇرۇپ يىڭنە ئىشلىرىنى قىلىۋاتقاندا، ئامى تۇرۇۋاتقان يەرنىڭ قانداقلىقى توغرىسىدىكى تەسەۋۋۇرلارغا غەرق بولۇپ كېتىدۇ. ئۇ يەردە گۈللەر پورەكلەپ ئېچىلىپ تۇرىدۇ، كوچا سەنئەتكارلىرى بازارنى چاڭ كەلتۈرۈپ يۈرىدۇ، پەيتۇنلار موكدەك ئۆتۈشۈپ تۇرىدۇ. چېركاۋنىڭ ئىشىدە كىدە ئاياغ مايلايدىغان بىر ئەما بالا بار، سەن قانداق مۇزىكىنى تەلەپ قىلساڭ، ئۇ ئاياغ كوروپىكسىنىڭ ئاغ-زىغا چېكىپ ئورۇنلاپ بېرىدۇ... ماكرى يىگىرمە ئۈچ ياشقا كىرىپلا بۇ دۇنيانىڭ خۇشاللىقلىرىدىن ئايرىلىپ قالغانىكەن، ئىستىقبالى پارلاق ياش تەۋەككۈلچىگە تەسەۋۋۇرنى بولسىمۇ ھەمراھ قىلىپ قويۇۋەتسۇن، بۇنىڭ ئۆزىمۇ بىر خۇشاللىق. «ئەگەر مېنى دېمىگەن بولسا، — ئويلىدى ماكرى، — فرانىك ئىلگىرىكىدە كلا ئەركىن —

ئازادە يۈرگەن، باشقىلارنىڭ ئۆزىگە بولغان مېھىر - مۇھەببىتىنىڭ پەيزىنى سۈرۈپ يۈرگەن بولۇشى مۇمكىن ئىدى. بىچارە فرانك، توي قىلىپ ھېچبىر خەۋەرگە ئېرىشكەنمەن. مەن ئۇ ئۆزى ئېيتقانداك ھەممە ئادەمنى ئۇنىڭغا قارشى قىلىپ قويغان ئوخشىمىدىمەن. نېمىشقىكىن ئۇ - نى دائىم ئۆزۈمنىڭ قۇربانلىقىغا ئايلاندۇرۇپ كېلىۋېتىپ - تىمەن. ئەگەر مەن بولمىسام، ئۇ باشقىلار بىلەن ئوبدان چىقىشىپ ئۆتۈشى مۇمكىن. ئۇنى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويۇۋاتقان ئادەم مەن ئوخشىمەن.

ئۇ يىلى قىشتا، ئالېكساندرا كېيىن ئاشۇ كۈنى چۈش - تىن كېيىنكى ئىشنى ئەسلەپ قالدى. ئۇنىڭ ماكرىنىڭ ئۆيىدە ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆڭۈللۈك ئولتۇرۇپ كەلگىنى شۇ بولۇپ قاپتۇ. شۇ قېتىملىق ئۇچرىشىشتىن كېيىن، ماكرىنىڭ مەجەزى بارغانسېرى ئۆزگىرىپ كەتتى، ئالېكساندرا بىلەن بىللە بولغان چاغلاردا، ئۆزىنى بۇرۇنقىدەك تەبىئىي تۇتمايدىغان، كۆڭلىدىكى گەپلىرىنى دېمەيدىغان بولۇۋالدى. ئۇ ئېغىر غەم بېسىۋالغاندەك، كۆڭلىدە تۆكەلمەي يۈرگەن سىرلىرى باردەك كۆرۈنەتتى. ئۇلار بۇرۇنقىدەك كۆپ ئۇچرىشىپ تۇرمىدى. بۇنىڭغا ھاۋامۇ سەۋەبچى بولدى. يىگىرمە يىلدىن بېرى مۇنداق قاتتىق قارى - بوران بولۇپ باقمىغان، مىلاد بايرىمىدىن مارتىچە بولغان ئارىلىقتا دالىدىكى پۈتۈن چىغىر يوللار قېلىن قارغا كۆمۈلۈپ ياتتى. بۇ ئىككى قوشنا بىر - بىرىنىڭ ئۆيىگە بېرىش ئۈچۈن ھارۋا يولىدا مېڭىشقا توغرا كېلەتتى، ئارىلىق بىر ھەسسە يىراقلاپ كېتەتتى. ئۇلار كۈندە كەچ - تە دېگۈدەك تېلېفوندا كۆرۈشۈپ تۇردى. لېكىن 1 - ئايدا

تېلېفون ئۈچ ھەپتە ئۈزۈلۈپ قالدى.

ماكرى ئەڭ يېقىن قوشنىسى شىللىر خانىمى پىت - پات يوقلاپ تۇردى. شىللىر خانىمنىڭ رېماتىزم كېسىلى ئېغىر بولغاچقا ماڭالمايتتى، ئۇنىڭغا موزدۇزلۇق قىلىدۇ. خان يالغۇز توكۇر ئوغلى قارايتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، ماكرى ھەرقانچە قار - يامغۇر بولسىمۇ، فرانسىيە چېر - كاۋىغا ۋاقتى - ۋاقتىدا بېرىپ تۇرىدۇ. ئۇ ھەقىقىي تەقۋا - دار قىز. ئۇ ئۆزى ئۈچۈن، فرانىڭ ئۈچۈن دۇئا - تىلاۋەت قىلىدۇ، يەنە ئېزىتقۇلۇق، چۈشكۈنلۈك بىلەن تولغان ئەيش - ئىشرەت دۇنياسىدا تۇرۇۋاتقان ئامى ئۈچۈن دۇئا - تىلاۋەت قىلىدۇ. شۇ يىلى قىشتا، ئۇ ھەرقانداق يەرگە قارىغاندىمۇ، چېركاۋدىن ئۆزىگە بەكرەك تەسەللى تېپىپ كەلدى. چېركاۋ ئۇنىڭغا بارغانسېرى يېقىنلاۋاتاتتى، ئۇ - نىڭ يۈرىكىنى ئازابلاۋاتقان بوشلۇقنى تولدۇرۇپ تۇرۇۋات - قانداق قىلاتتى. ئۇ ئېرىگە ئىمكان بار سەۋرچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىۋاتاتتى. ئېرى كەچلىرى دائىم ئىشلەمچى - لەر بىلەن قارتا ئوينايتتى، ماكرى بىر چەتتە ئولتۇرۇپ يىڭنە ئىشى قىلاتتى، ئۇلارنىڭ كۆڭلى ئۈچۈن چىراي ئېچىپ ئولتۇراتتى. لېكىن كۆڭلىدە ئويلاۋاتقىنى كەڭ دالا ئىدى. سىرتتىكى چىتلاقلار ئۈستىدە قارلار ئۇچۇپ يۈرىدۇ، باغدىكى كۆچەتلەر ئاپئاق قاردىن لىباس كىيگەند - دى. ئۇ گۈللىرىنىڭ غېمىنى قىلىپ قاراڭغۇ ئاشخانغا كىرگەندە، ئاپئاق قارغا كۆمۈلۈپ ياتقان دالىغا، باغ ئۈس - تىدە ئۇچۇپ يۈرگەن قارلارغا دېرىزىدىن قاراپ تۇرۇپ كېتەتتى. ئۇ ئاشۇ قېلىن قارلارنىڭ پۈتۈن ئېغىرلىقىنى كۆڭلىدە دەڭسەپ باقاتتى. ھازىر دەرەخ شاخلىرى شۇند -

داق قېتىپ كەتتى، سۇندۇرىمەن دەپسىڭىز ئاسانلا قولغا
ئىگىزنى يارىلاندىرۇرۇۋالسىز. لېكىن ئاشۇ سوغۇق قار دۆ-
ۋىلىرى ئاستىدىكى دەرەخ يىلتىزىدا ھاياتلىق سىرلىرى
يەنىلا مەۋجۇت، خۇددى ئادەمنىڭ يۈرىكىدىكى قاندەك
ئىللىقلىق بار. باھار يەنە كېلىدۇ، ئاھ، باھار چوقۇم
كېلىدۇ!

2

ئالېكساندىرا تەسەۋۋۇر كۈچىگە باي بولغان بولسا،
ماكرىنىڭ نېمىلەرنى ئويلاۋاتقانلىقىنى پەرەز قىلالىغان،
ئاممىنىڭ كۆڭۈل سىرلىرىنى بۇرۇنلا كۆرۈپ يەتكەن بولات-
تى. لېكىن، ئامى نۇرغۇن قېتىم ھېس قىلغىنىدەك، بۇ
دەل ئالېكساندىرانىڭ ئاجىزلىق تەرىپى ئىدى، يەنە بىر
تەرىپى، ئۇ ياشاۋاتقان تۇرمۇش مۇھىتىمۇ ئۇنىڭ كۆز-
تىش ئىقتىدارىنى ئاشۇرالمىتى. ئۇ پۈتۈن زېھنىي كۈچ-
نى ئۆزى شۇغۇللىنىۋاتقان ئىشتا نەتىجە قازىنىشقا قارات-
قان، ئۆزىنىڭ شەخسىي تۇرمۇشى، ئالاھىدىلىكلىرى ئا-
ساسەن تەبىئىي پېتى قالغان. بۇ گويا يەر ئاستىدىكى بىر
ئېقىنغا ئوخشايدۇ، نەچچە ئايدا بىرەر قېتىم تاسادىپىي يەر
ئۈستىگە چىقىپ قالىدۇ، كېيىن يەنە ئۆزىنىڭ يەر ئاستىغا
چۈشۈپ كېتىدۇ. لېكىن ئۇ يوقاپ كەتمەيدۇ، يەر ئاستىدا
يەنىلا مەۋجۇت. ئۇنىڭ ئىگىلىكىنىڭ باشقىلارغا قارىغان-
دا گۈللەپ ياشنىشىدا باشقا ئالاھىدە سىر يوق، ئۇ مول
تەبىئىي ئىقتىدارىنى ئۆزىنىڭ ئىشىغا مەركەزلەشتۈرگەن،
بارلىقىنى ئۇنىڭغا ئاتىغان.

ئۇ قارماققا تولمۇ تىنچ كۆرۈنىدىغان تۇرمۇشىدا،
بىر مەزگىل ئۆزىنى چەكسىز بەختلىك ھېس قىلغان،
بۇنى ھەرگىز ئۇنتۇيالمايدۇ. بۇ ئۇنىڭ ئۆزىنى ئەتراپىدا-
كى تەكشى، جىگەر رەڭ دۇنيا بىلەن ئالاھىدە يېقىنلاش-
قانداك ھېس قىلغان كۈنلىرى. تۇپراقتىكى قايناق ھاياتى
كۈچ ئۇنىڭ بەدىنىگە سىڭىپ كىرگەندەك ئىدى. ئۇنىڭ
ئۈچۈن يەنە ئامى بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىنى ئەس-
لەشمۇ كۆڭۈللۈك. بىر يىلى قاتتىق قۇرغاقچىلىق بولۇپ
كەتتى، ئالېكساندرا ئامىنى ئېلىپ دەريا بويىدىكى يەرلەر-
نى كۆرۈپ كەلگىلى ماڭدى. ئۇلار سەھەردىلا يولغا چىق-
قان، چۈش بولغاندا نۇرغۇن يول بېسىپ بولغانىدى. ئامى
قورسىقىم ئېچىپ كەتتى دەپ تۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن،
ئۇلار ئارقىسىغا قايتتى. يول ئۈستىدە ئاتنى سۇلۇغا قويۇ-
ۋېتىپ، ئۆزلىرى دەريا بويىدىكى ئوت - چۆپلەر بولۇق
ئۆسكەن تۆپىلىككە چىقىپ، قارىياغاچنىڭ سايىسىدا ئول-
تۇرۇپ چۈشلۈك تامىقىنى يېدى. ئۇزۇندىن بېرى يامغۇر
ياغمىغاچقا، دەريا سۈيى ئازلاپ تېگى كۆرۈنۈپ قالغان،
يالىلداپ پارقىراپ تۇرغان قۇملار سرغىپ ئېقىپ تۇرات-
تى. قارشى قىرغاقتىكى مەجنۇتتا ئىككى ئايىغىدا تار بىر
بوغۇز بار ئىدى، ئۇ يەردىكى سۇ خېلى چوڭقۇر، خۇددى
قۇياش نۇرى ئاستىدا مۈگدەپ قالغاندەك، تولمۇ ئاستا
ئاقاتتى. ئۇ يەردە بىر يالغۇز ياۋا ئۆردەك يۈرەتتى. ئۇ
سۇغا بېشىنى چۆكۈرۈپ، پەيلىرىنى تاراپ، ئەركىن -
ئازادە ئۈزۈپ ئويناپ يۈرەتتى. ئالېكساندرالار ئۇ يەردە
خېلى ئۇزۇن ئولتۇردى، ئۆز ئالدىغا پەيزى سۈرۈۋاتقان
ئۆردەكنى قانغۇچە تاماشا قىلدى. ئالېكساندرا ئاشۇ ياۋا

ئۆردەكتەك چىرايلىق جانىۋارنى ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم كۆرۈۋاتقاندا كىشى. ئاممىمۇ شۇنداق ھېسسىياتتا بولسا كېرەك. چۈنكى ئارىدىن خېلى ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىنمۇ، ئۇ شۇ ئىشنى پات - پات سۆزلەپ يۈردى: «ھەدە، ئېسىڭدە باردۇ، بىز كۆرگەن ھېلىقى ياۋا ئۆر-دەك...» ئالېكساندىرانىڭ خاتىرىسىدە، ئۇ ھاياتىدا ئەڭ خۇشال ئۆتكەن بىر كۈن. ئارىدىن نۇرغۇن يىللار ئۆتكەندىن كېيىنمۇ، ئۇ ياۋا ئۆردەكنى ئېسىدىن چىقارمىدى، گويا ئۇ ئۆردەك ھازىرمۇ شۇ يەردىدەك، قۇياش نۇرى ئاستىدا ئۆزى تەنھا سۇ ئۈزۈپ يۈرگەندەك، مەڭگۈ قېرىدەك، مەڭگۈ ئۆزگەرمەس پەرىزات قۇشتەك تۇيغۇدا بو-لۇپ يۈردى.

ئالېكساندىرانىڭ نۇرغۇن كۆڭۈللۈك ئەسلىمىلىرى مانا مۇشۇ ئىشقا ئوخشاش ئادەملەر بىلەن مۇناسىۋەتسىز. لېكىن بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن تولىمۇ ئەھمىيەتلىك. ئۇنىڭ ئىدىيىسى گويا بىر پارچە ئاق كىتاب، ئۇنىڭغا ھاۋا رايى، مال - چارۋا ۋە جىمى جانلىقنىڭ ئىشلىرى ئېنىق خاتىرىلەنگەن. بۇ كىتابنى ئوقۇشنى خالايدىغان ئادەملەر كۆپ ئەمەس، پەقەت ئاز ساندىكى بەختلىك ئادەملەر بۇنىڭ سىرتىدا. ئۇ مۇشۇ كەمگىچە بىرەر يىگىت بىلەن مۇھەببەتلىشىپ باقمىغان، ئۇ توغرىلۇق ئاچچىق - تاتلىق خىياللاردىمۇ بولۇپ باقمىغان. ئۇ ياش چاغلىرىدىمۇ ئەرلەر-نى پەقەت كۈندىلىك ئىشلىرىدىكى ھەمراھى دەپلا بىلەتتى. ئۇ ئېغىر يىللاردا ئۆسۈپ چوڭ بولغان.

گەپنىڭ راستىنى قىلغاندا، ئۇنىڭ پۈتۈن قىزلىق دەۋرىگە پەقەت بىر خىل خىيالىي تۇيغۇ سېڭىپ كەتكەن. بۇ

خىل خىيالىي تۇيغۇ كۆپرەك يەكشەنبە كۈنى ئەتىگەن پەيدا بولىدۇ. بۇ ئۇنىڭ بىر ھەپتە ئىچىدە قانغۇچە ئۇخلاپ، ئالدىنقى ئورنىدىن تۇرىدىغان بىر كۈن. ئۇ كارىۋاتتا يېتىپ سەھەردىكى ئۆزىگە تونۇش ئاۋزىغا قۇلاق سالدى — تۈگمەندىكى چاقپەلەكنىڭ شامالدا غىچىرىلىغان ئاۋازى، يەنە ئاممىنىڭ ئاشخانا ئالدىدا ئايىغىنى مائىلىغاچ ئىسقىرتىپ قان ئاۋازى. ئۇ مۇشۇنداق ئېزىلىپ ياتقان بەزى چاغلاردا، ئاجايىپ بىر خىل خىيالىي تۇيغۇ پەيدا بولىدۇ، ناھايىتى بەستىلىك بىر ئادەم ئۇنى كۆتۈرۈپ ئاستا ئېلىپ ماڭىدۇ. ئۇ ئادەم ئەلۋەتتە ئەر، لېكىن ئۇ تونۇيدىغان ئەرلەرگە قىلچە ئوخشىمايدۇ، ئۇلاردىن قاۋۇل، بەستىلىك، چاقىپ قان، ئۇنى خۇددى بىر باغ سامانىنى كۆتۈرگەندەك، كۈچىمەيلا كۆتۈرۈپ ماڭىدۇ. ئالېكساندىرا ئۇ ئەرنى ئەزلەيدىن كۆرۈپ باقمىغان، لېكىن ئۇ كۆزلىرىنى يۇمۇپ، ئۇ ئەرنىڭ قۇياش نۇرىدەك ئالتۇن رەڭ، ۋايىغا يېتىپ پىشقان قوناق تەك خۇش پۇراقلىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلالايدۇ. ئۇ ئەرنىڭ ئۆزىگە يېقىنلاشقانلىقىنى، ئېڭىشىپ ئۇنى كۆرۈپ تۈرگەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ، ئاندىن ئۆزىنىڭ ئۇنىڭ قولىدا چىقىدا ئېتىز — دالدا شامال دەك تېزلىكتە كېتىۋاتقانلىقىنى سېزىدۇ. ھەر قېتىم مۇشۇنداق خىيالىي تۇيغۇدىن كېيىن، ئۇ ئۆزىگە خاپا بولىدۇ، ئورنىدىن دەرھال تۇرۇپ، ئاشخانىدىن ئايرىپ ياسىۋالغان مۇنچىدا بولۇشىغا يۈيۈندۈ، ئاخىرىدا قاشتېشىدەك سۈزۈك بەدىنىگە بىرنەچچە چېلەك سوغۇق سۇ تۆكۈش بىلەن بولىدۇ. «چېگرا سىزىقى» دىكى ھەرقانداق بىر ئەر بۇ بەدەننى كۆتۈرۈپ ئۇزۇنغا ماڭالمايدۇ.

تۆتىنچى قىسىم ئاق ئۈجمە دەرىخى

1

فرانسىيە چېركاۋى (ھەقىقىي نامى ساينت ئاگنېس چېركاۋى) كىچىك تاغ چوققىسىغا جايلاشقان. نەچچە چاقىرىم يىراقلىقتىن كەڭ كەتكەن ئېتىزنىڭ ئۈستىدىن قارىسىڭىز، قىزىل خىشتا سېلىنغان ئېگىز ئىمارەتنى، ئۇنىڭ ئۈچلۈك ئۆگزىسىنى كۆرىسىز. لېكىن ساينت ئاگنېس كەنتى تاغ ئېتىكىدە چۆكۈپ ياتىدۇ. چېركاۋ ئېگىزدە، ھەممىگە نەزەر تاشلاپ تۇرىدۇ، پەستىن قارىغاندا تولىمۇ ھەيۋەت كۆرۈنىدۇ. تاغ باغرى كەتكەن ئېتىزلىق. چېركاۋنىڭ جايلاشقان ئورنى ۋە ئەتراپىدىكى مەنزىرە ئادەمگە فرانسىيەنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى ئېتىزلىق ئوتتۇرىسىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان قەدىمىي چېركاۋنى ئەسلىتىدۇ.

ئىيۇننىڭ بىر چۈشتىن كېيىن، ئالبېكساندىرا بوگسپەن مۇنبەت فرانسىيە كەنتىدىن چېركاۋغا بارىدىغان يولدا ھارۋا بىلەن كېتىۋاتاتتى. كۈن نۇرى ئۇنىڭ يۈزىگە ئۇدۇل چۈشۈپ تۇراتتى، تاغ ئۈستىدىكى قىزىل رەڭلىك چېركاۋ شەپەق نۇرىغا چۆمگەندى. ئالبېكساندىرانىڭ يېنىدا چەت ئەللىكلەردەك غەيرىي كىيىنگەن بىر يىگىت ئولتۇراتتى. يىگىت بېشىغا مېكسىكىنىڭ ئېگىز قالىپىنى

كېيىن، بېلىگە يىپەك بەلۋاغ باغلىغان، ئۈچسىغا كۈ-
مۇش تۈگمىلىك قارا مايكا كېيىگەندى. ئامى تۈنۈگۈن
كەچتە قايتىپ كەلگەندى. ھەدىسىنىڭ ئۈنىڭغا قاراپ
مەستلىكى كەلدى، ئۈنى چېركاۋدا يېيىلىدىغان كەچلىك
تاماققا بىللە ئېلىپ بارماقچى بولدى، ئۈنىڭغا مېكسىكە-
دىن ئالغاج كەلگەن كىيىملىرىنى كىيىۋېلىشنى تاپىلدى.
ئۇ بۇنى مۇنداق چۈشەندۈردى:

— يۈز - ئابرويلۇق ئائىلىلەرنىڭ قىزلىرى چېركاۋ-
غا غەيرىي - غەيرىي ياسىنىپ بارىدۇ، بەزى يىگىتلەرمۇ
شۇنداق. ماكرى ئۇ يەردە كىشىلەرگە پال ئاچىدۇ. ئۇ
ئوماخادىن بىر قۇر بوخېمىيە كىيىمى ئەكەلدۈرۈپتۇ، ئۇ
كىيىملەرنى دادىسى يۇرتىغا بارغاندا ئالغاج كەلگەنكەن.
سەن بۇ كىيىملەرنى كىيىپ بارساڭ، ئۇلار چوقۇم خۇشال
بولىدۇ. ئاندىن گىتارىڭنى ئېلىۋال. بۇ سورۇنغا ھەربىر
ئادەم قولىدىن كېلىشىچە كۈچ چىقىرىشى كېرەك. بىز
بۇ جەھەتتە ھازىرغىچە بىرەر ئىش قىلالمىغاندۇق. ئىل-
گىرى بىرەر ئىش قىلىشمۇ قولمىزدىن كەلمىگەندى.
كەچلىك تاماق سائەت ئالتىدە چېركاۋنىڭ يەر ئاستى
ئۆيىدە يېيىلەتتى، ئارقىدىن خەير - ساخاۋەت يىغىلىشى
بار ئىدى، تېپىشماق تېپىش ئويۇنى، كىم ئارتۇق قىلىپ
سېتىش ئېلىپ بېرىلاتتى. ئالبېكساندىرا ئۆيىدىن سەھەر يول-
غا چىققان، ئۆيىنى سىگنا بىلەن نىلېس جانسونغا تاشلاپ
بەرگەندى، ئۇلار كېلەر ھەپتە توي قىلماقچى ئىدى.
سىگنا تارتىنىش ئىچىدە، تويىنى ئامى قايتىپ كەلگەندىن
كېيىن قىلىشنى تەلەپ قىلغانىدى.

ئالبېكساندىرا ئىنىسىدىن تولىمۇ رازى. ئۇلار ھارۋا

بىلەن ئېگىز - پەس فرانسىيە كەنتىدىن ئۆتۈپ، ئېگىز-
لىكتىكى چېركاۋغا كېتىۋاتقاندا، ئالبېكساندرانىڭ خىيالى-
غا ناھايىتى ئىلگىرىكى ئامى بىلەن دەريا بويىدىن ھارۋى-
لىق قايتىپ، تېخى بويسۇندۇرالمىغان «چېگرا سىزىقى»
غا كېلىۋاتقان چاغدىكى مەنزىرىلەر كەچتى. ئۇ ئۆز -
ئۆزىگە شۇنداق دەيدى: شۇنداق، ئۆكۈنگۈدەك ئىش يوق.
ئاممۇ، ئۇنىڭ ئائىلە ئىگىلىكىمۇ ئۇنى ئۈمىدسىزلەن-
دۈرمىدى. بۇ ئائىلىنىڭ بالىلىرى ئىچىدە سىرتقى دۇنيا-
غا ماسلىشالايدىغانلاردىن ئاخىر بىرى چىقتى، ئۇ يەرگە
باغلىنىپ قالمىدى، يەر بىلەن مۇناسىۋەتسىز بولغان ئۆز
ئالدىغا خاسلىق ياراتتى. ئالبېكساندرا ئويلىدى، مانا بۇ
ئۇنىڭ تىرىشىش نىشانى ئىدى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆتكەن ھايا-
تىدىن ناھايىتى رازى.

ئۇلار چېركاۋغا يېتىپ كەلگەندە، يەر ئاستى ئۆيى-
نىڭ ئىشىكى ئالدىغا نەچچە ئون ئات ھارۋىسى باغلىنىپ
كەتكەنىدى. يەر ئاستى ئۆيىنىڭ ئىشىكى تاغ چوققىسىغا
ئېچىلغان، سىرتى يىگىتلەر چېلىشىپ ئوينايدىغان، ئې-
گىزگە سەكرەشنى مۇسابىقىلىشىدىغان قۇملۇق مەيدانى
ئىدى. ئامپېردا شۋارنىنىڭ ئاتا بولغىنىغا بىر ھەپتە بولغا-
نىدى. ئۇ ئېتىلىپ چىقىپ ئامنى قۇچاقلدى. ئامپېردا
يالغۇز ئوغۇل، شۇڭا توققۇزى تەل ئىدى. ئۇ كىچىك
ئاپپىسىنىڭ ئېرى زاۋئېدەك يىگىرمە بالا تېپىشنى ئويلايت-
تى.

— سەن مېنىڭ بالامنى كۆرگىلى نېمىشقا كەلمەي -
سەن؟ — دەيدى ئامپېردا ئامنى چىڭ قۇچاقلاپ، — ئەتە
چوقۇم كەلگىن بولامدۇ؟ ئامى، ئويلىنىپ دەرھال بالىلىق

بولغىن، دۇنيادا بۇنىڭدىن كۆڭۈللۈك ئىش يوق ئىكەن
 ياق، ياق، ئانچىرك ئازراقمۇ بىشارام بولمىدى. ھەممە
 ئىش ئوڭۇشلۇق بولدى. بالا بۇ دۇنياغا كۈلۈپ كەلدى،
 ھازىرغىچە چىرايدىن كۈلكە كەتمىدى، بارساڭ كۆرد -
 سەن! — ئۇ ئامنىڭ بېقىنلىرىغا نوقۇپ تۇرۇپ سۆز -
 لەيتتى.

— نوقۇۋەرمىگىنە، بېقىنلىرىمنى تېشىۋەتمىگىن
 يەنە، — دەيدى ئامى ئۇنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇۋېلىپ، — مەن
 بالاڭغا ئىستاكەن، قوشۇق، ئەدىيال، ئاياغ دېگەندەك بىر
 تاغار نەرسە ئېلىپ كەلدىم. بىرەر دارىلئېتام ئاچساڭمۇ
 يېتىدۇ. مەن ئوغۇل پەرزەنت كۆرگەنلىكىڭدىن بەك خۇ -
 شال بولدۇم، راست دەۋاتىمەن!

يىگىتلەر ئامنى ئارىغا ئېلىۋېلىشقان، ئۇنىڭ كە -
 يىملىرىگە ھەۋەس بىلەن قارايتتى، ئۇ كەتكەندىن كېيىن
 يۈز بەرگەن ئىشلارنى ئۇنىڭغا بىراقلا سۆزلەپ بەرگۈسى
 كېلەتتى. نورۋېگىيە جىلغىسىغا قارىغاندا فرانسىيە كە -
 تىدە ئامنىڭ ئاغىنىلىرى كۆپرەك ئىدى. فرانسىيە ۋە
 بوخېمىيە يىگىتلىرى شوخ، خۇش چاقچاق، يېڭىلىققا
 ھېرىسمەن ئىدى. نورۋېگىيە ياشلىرى ئۆزىنىلا ئويلايدى -
 غان، شەخسىيەتچى، كۆرەلمەس ئىدى. ئامى ئالىي مەك -
 تەپتە ئوقۇۋاتقاچقا، ئۇلار ئۇنىڭدىن ئۆزىنى تارتىپ قال -
 غان، ئەگەر ئامى ئۇلارغا يوغانچىلىق قىلسا، ئۇنىڭغا
 ئۆزلىرىنى كۆرسىتىپ قويۇشقا ھەر ۋاقىت تەييار ئىدى.
 فرانسىيە يىگىتلىرى بولسا زامانىنىڭ كەينىدە قېلىشنى
 خالىمايتتى، باشقىلاردىن يېڭى - يېڭى ئىشلار — يېڭى
 پاسوندىكى كىيىم - كېچەكلەر، يېڭى ئويۇن، يېڭى ناخ -

شا، يېڭى ئۇسسۇل توغرۇلۇق پاراڭلارنى ئاڭلاشقا ئام-
راق ئىدى. ئۇلار شۇ تاپتا كەنتنىڭ ئۇ بېشىدىكى پوچتى-
خاننىڭ قارشى تەرىپىگە ئەمدىلا سېلىنغان كۈلۈبنى
كۆرسىتىپ كېلىش ئۈچۈن، ئامنى ئارىغا ئېلىپ مېڭىش-
تى. ئۇلار تاغ باغرىغا يۈگۈرۈپ چۈشۈشتى. ئۇلار توخ-
تىماي كۈلۈشەتتى، گەپ قىلىشاتتى، بەزىلىرى ئىنگىلىز-
چە، بەزىلىرى فرانسوزچە سۆزلەيتتى.

ئالېكساندرا يېڭى ئاقارتىلغان سالقىن يەر ئاستى ئۆ-
يىگە كىردى. ئاياللار شىرەلەرنى راسلاۋاتاتتى. ماكرى
ئورۇندۇق ئۈستىگە چىقىۋالغان، چاققانغا چېدىر ياساش
بىلەن ئالدىراش ئىدى، چېدىر ئىچىدە باشقىلارغا پال سال-
ماقچى ئىدى. ئۇ ئورۇندۇقتىن سەكرەپ چۈشۈپ ئالېك-
ساندراغا قاراپ يۈگۈردى، يېرىم يولغا كەلگەندە توختاپ
قىلىپ، ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا ئۇنىڭغا قارىدى.

— ھە، ئۇ بىردەمدىن كېيىنلا كېلىدۇ، ماكرى.
يىگىتلەر ئۇنىڭغا نېمىنىدۇ كۆرسەتكىلى بىر يەرگە ئې-
لىپ كەتتى. ئۇنى كۆرسىڭىز تونۇمايسىز، چوپچوڭلا
يىگىت بولۇپ قاپتۇ. ئەمدى يېنىمدا كىچىك بالا قالماپ-
تۇ. ئۇنىڭ چېكىشى مېكسىكا تاماكىسى، سۆزلىشى
ئىسپانچە بولۇپ كېتىپتۇ. سىز بەك چىرايلىق بولۇپ
كېتىپسىز، قىزچاق. بۇ چىرايلىق ھالقىنى نەدىن ئالدى-
ڭىز؟

— بۇ مومامنىڭ ھالقىسى ئىدى، دادام ماڭا بېرىدۇ-
غانلىقىنى ئېيتىپ يۈرگەن، بۇ قېتىم كىيىم - كېچەكلەر
بىلەن بىللە ئەۋەتىپ بېرىپتۇ. ئەمدى ئۇ مېنىڭ بولدى.
ماكرى ئۇچىسىغا قولدا توقۇلغان يوپكا، ئۈستىگە

ئىچىگە ئاق باغرداق تاقاپ، ئاق كوپتا كىيگەندى. بې-
شىدىكى سېرىق يىپەك ياغلىق چاچلىرىنى يېپىپ تۇرات-
تى. قۇلىقىغا ئۇزۇن مارجان ھالقا ئېسىۋالغانىدى. ئۇ
يەتتە ياشقا كىرگەن يىلى، ھاممىسى ئۇنىڭ قۇلىقىنى
تېشىپ قويغان. ئۇ چاغلاردا يۇقۇملىنىپ قېلىش دېگەن-
لەرگە ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمەيتتى، سۈپۈرگىنىڭ
تېلىدىن بىر تالنى سۇندۇرۇپ قۇلاققا ئۆتكۈزۈپ قوياتتى،
جاراھەت ساقايغاندا، ئاندىن كىچىك ئالتۇن ھالقا سېلىپ
قوياتتى.

ئامى كەنتتىن قايتىپ كېلىپ، ھېلىقى ئاغىنىلىرى
بىلەن ئىشىك ئالدىدىكى سۇپىدا تۇراتتى. ماكرى ئۇنىڭ
گەپ قىلغانلىقىنى، گىتار چالغانلىقىنى ئاڭلىدى، لاۋېر
ماسسىپر ئاۋازىنى غەلىتە چىقىرىپ ناخشا ئېيتىۋاتاتتى.
ئامى كىرىمگەنسېرى ماكرىنىڭ ئىچى تىتىلداپ كېتىۋا-
تاتتى، ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئۆزىنى كۆرەلمەسلىك ئۇنىڭغا
ئەلەم قىلغانىدى. ئۇ بىرمۇنچە يىگىتلەرنىڭ ئالدىدا ئامى-
نى ئىزدەش قاملاشمايتتى. تاماققا قوڭغۇراق چېلىنىپ،
يىگىتلەر كىرىپ بىرىنچى شىرەدە ئولتۇرۇشقا باشلىغان-
دا، ماكرى ھەممىنى ئۇنتۇپ، يىگىتلەر ئىچىدىكى بويى
ھەممىدىن ئېگىز، كىيىنىشى باشقىلاردىن ئالاھىدە پەرق-
لىنىپ تۇرىدىغان يىگىتكە قاراپ يۈگۈردى. ئۇ ئۆزىنىڭ
ئوڭايسىزلىنىشلىرىنى قىلچە يوشۇرمىدى، ئامىغا قولىنى
ئۇزاتقاندا چىرايى قىزارغان، كۈلكە يېغىپ تۇراتتى. ئۇ
ئامىنىڭ قارا رەڭلىك چاپىنىغا خۇشاللىق بىلەن قاراپ
كەتتى. بۇ چاپان ئامىنىڭ ئاق تېرىسى ۋە ئالتۇن رەڭ
چاچلىرىنى تېخىمۇ گەۋدىلەندۈرۈپ تۇراتتى. ماكرى بىر

نەرسىنى ياخشى كۆرۈپ قالسا، ھېسسىياتىنى يوشۇرۇپ
ئولتۇرمايتتى. خۇشال بولسا پۇتلىرىنىڭ ئۇچىدا دەس-
سەپ چاۋاك چېلىشتىن يانمايتتى. ئەگەر باشقىلار شاڭ-
خو قىلسا، ئۆزىمۇ ئۇلار بىلەن قوشۇلۇپ كۈلەتتى.
— ئۇ يەردە ئەرلەر كوچىغا چىقسا مۇشۇنداق كىيىم
كىيىۋالامدۇ؟ — ماكرى ئامنىڭ يېڭىدىن تۇتۇپ بىر ئاي-
لىنىپ چىقتى، — ئاھ، مۇشۇنداق كىيىملەرنى كىيىدۇ-
غان ئادەملەر بار يەردە بولۇپ قالسامچۇ! تۈگمىسى جىڭ
كۈمۈشمۇ؟ شىلەپنى كىيىپ بېقىڭا، كۆرۈپ باقاي،
بەكلا ئېغىردەك قىلىدىغۇ، قانداق كىيىپ يۈرىسىز؟ بىز-
گە كالا بىلەن ئېلىشىش ئويۇنى توغرىلۇق سۆزلەپ بېرەي
دېمەيسىزغۇ؟

ماكرىنىڭ ئامى كەتكەندىن بېرى بېشىدىن ئۆتكەن
ئىشلارنى بىراقلا تۆكۈۋەتكۈسى، بىر مىنۇتمۇ ساقلىغۇ-
سى يوق ئىدى. ئامى چىرايىدا خۇشاللىق كۈلكىسى،
يەنىلا شۇ ئېغىر - بېسىقلىق چىقىپ تۇرغان كۆزلىرى
بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى. دەل شۇ چاغنىڭ ئۆزىدە،
ئاق كۆڭلەك كىيگەن فرانسۇز قىزلارمۇ ئامنىڭ ئەتراپى-
دىن ئايلىنىپ كېتەلمەيۋاتاتتى. ئالېكساندرا بۇ مەنزىرىنى
كۆرۈپ ئىچ - ئىچىدىن سۆيۈنۈپ كەتتى. ماكرىغا مە-
لۇم، بىرنەچچە فرانسۇز قىز ئامى بىلەن بىر شىرەدە
ئولتۇرۇپ تاماق يېيىشنىڭ كويىدا يۈرەتتى. ئۇ ئامنىڭ
ھەدىسى بىلەن بىر شىرەگە ماڭغانلىقىنى كۆرۈپ خاتىر-
جەم بولدى. ئۇ فرانىكىنى ئۇلارنىڭ شىرەسىگە تارتىپ،
ئۇلارنىڭ گەپلىرىنى ياخشىراق ئاڭلاش ئۈچۈن، ھەدە -
ئىنىنىڭ ئۇدۇلىدا ئولتۇردى. ئالېكساندرا ئامنى زاۋىشى

شۋارنىغا (ھېلىقى يىگىرمە بالىنىڭ ئانىسى) ئۇ ئۆز كۆ-
 زى بىلەن كۆرگەن كالا بىلەن ئېلىشىش ئويۇنىدا بىر
 تورشادورنىڭ ئۆلگەنلىك ئەھۋالىنى سۆزلەپ بېرىشكە
 ئۈندىدى. ماكرى ئامنىڭ بىر ئېغىز سۆزىنىمۇ قالدۇر-
 ماي ئاڭلايتتى، پەقەت فرانىكنىڭ تەخسىسىگە يېمەكلىك
 سېلىپ بېرىۋاتقاندىلا كۆزلىرى ئامىدىن بىردەملىك ئايرى-
 لاتتى. ئامنىڭ ھېكايىسىدىن قان پۇراپ تۇراتتى، زاۋىيى
 خانىم تولىمۇ قىزىقىپ ئاڭلىدى، ئۆزىنىڭ تورشادور بو-
 لۇپ قالغىنىغا شۇ كۈر قىلدى. ئامى ھېكايىسىنى سۆز-
 لەپ بولغاندا، ماكرى سوئال دېگەننى ياغدۇرۇۋەتتى: ئا-
 ياللار كالا بىلەن ئېلىشىشنى كۆرگىلى بارغاندا قانداق
 كىيىم كىيىدىكەن؟ قارا ياغلىق ئارتىۋالامدىكەن؟ ئۇلار
 ئەزەلدىن بېشىغا شىلەپە كىيىمەدىكەن؟

كەچلىك تاماقتىن كېيىن ياشلار چوڭلارغا تېپىشماق
 تېپىش ئويۇنى ئويناپ بەردى. ئويۇن ئارىلىقىدىكى دەم
 ئېلىشتا، چوڭلار قىزىق پاراڭلارنى قىلىشىپ ئولتۇردى.
 ئۇ كۈنى سودىگەر ۋە دۇكاندارلارنىڭ خەير - ساخاۋەت
 يىغىلىشىغا تولۇق قاتنىشىشى ئۈچۈن، ساينت ئاگنېستى-
 كى بارلىق دۇكانلار كەچ سائەت سەككىزدىلا تاقىلاتتى.
 بۇنىڭ ئىچىدە كىم ئارتۇق قىلىپ سېتىش ھەممىدىن قى-
 زىيىتى. چۈنكى فرانسۇز يىگىتلەر باھا قويۇشتا ئېلىد-
 شىپ قالغاندەك مېجەزى بار ئىدى، پۇلنى ھەرقانچە بۇ-
 زۇپ - چاچسىمۇ كۆڭلىدە پۇشايمان قىلمايتتى. بارلىق
 يىپ - يىڭنە خالىتىسى، ئورۇندۇق - كۆرپىسى ۋە كەشتى-
 لەنگەن ساپما كەشلەر سېتىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئامى
 كۆڭلىكىدىكى ھەممە ئادەمنىڭ كۆزى چۈشكەن قىممەت-

لىك تاش تۈگمىنى ئېلىپ، كىم ئارتۇق قىلىپ ساتقۇچى.
نىڭ قولىغا بەردى. سورۇندا قاتتىق غۇلغۇلا كۆتۈرۈلدى.
فرانسۇز قىزلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا ئېرىشىشنى ئارزۇ
قىلاتتى. قىزلارنىڭ سۆيگەن يىگىتلىرى بىر - بىرىگە
يول بەرمەي باھانى ئۆرلىتىۋەتتى. ماكرىنىڭمۇ ئۇنى ئال-
غۇسى كېلىپ، فرانكقا ئىشارەت قىلدى، لېكىن فرانك
بۇنى كۆرمەسكە سېلىۋالدى، بۇ ئىشىدىن ئۆزىچە ئىچىدە
خۇشال بولدى. ئۇنىڭ نەزەرىدە ھەزىلكەشلەردەك كىيىن-
ۋالغان بىر ئادەمگە مۇنچە قىلىپ كېتىش ئەرزىمەيتتى.
ئاخىرىدا ئۇ تۈگمە فرانسىيىلىك بانكىرنىڭ قىزى مۇلۋىيە
سورۋالنىڭ قولىغا چۈشتى. ماكرى مۇرىسىنى ئېتىپ قو-
يۇپ، ئۆزىنىڭ چېدىرىغا كىرىپ كەتتى، بىر تال شامنىڭ
يورۇقىدا قارىتىنى شىيلىغىنىچە ۋارقىرىدى:

— پال ئاچمەن، پال ئاچمەن!

ياش دىن تارقاتقۇچى دوشنى باستىر بىرىنچى بولۇپ
كېلىپ پال ئاچقۇزدى. ماكرى ئۇنىڭ ئاپئاق، ئۇزۇن قو-
لىنى تۇتۇپ قارىدى، ئاندىن قارتا سۇغاردى.

— قارىسام سىز سۇ ئۈستىدە ئۇزۇن سەپەر قىلىدۇ.

كەنسىز، باستىر. سىز پات ئارىدا سۇ ئوراپ تۇرغان بىر
كەنتكە بارىدىكەنسىز. ئۇ كەنت بىر ئارالدەك قىلىدۇ،
دەريا - ئېقىنلار كۆپ، يېشىللىق بىلەن پۈركەنگەن ئى-
كەن. سىز بىر موماينى يوقلاپ بارىدىكەنسىز. موماي
يېشىغا ئاق شىلەپە كىيگەن، قۇلقىدا ئالتۇن ھالقا بار
ئىكەن. سىز ئۇ يەرگە بېرىپ ناھايىتى خۇشال بولىدىكەن-
سىز.

— نەق تاپتىڭىز، — دېدى باستىر مىسكىن كۈلۈم -

سىرەپ، — ئۇ ئادامس ئارىلى، ئاپامنىڭ يۇرتى. سىز ناھايىتى زېرەك ئىكەنسىز، قىزىم، — ئۇ ماكرىنىڭ سېرىق ياغلىقىنى ئۈرۈپ قويۇپ ۋارقىرىدى، — كېلىڭلار، يىگىتلەر! بۇ يەردە ئالدىن كۆرەر ھەقىقىي بىر دانىشمەن بار ئىكەن!

ماكرى پال ئېچىشقا ئۇستا ئىدى، بەزىدە پالغا مەس-خىرىلەرنىمۇ قوشۇپ قوياتتى. ئۇ مال - دۇنيا دەپسە جېنىنى بېرىدىغان برونوغا، سىز بارلىق پۇلىڭىزدىن ئايرىلىپ قالدىكەنسىز، ئون ئالتە ياشلىق بىر قىز بىلەن توي قىلىپ، قاتتىق - قۇرۇق بولكىلارنى غاجلاپ، خۇ-شال - خورام كۈن ئۆتكۈزىدىكەنسىز، دېدى. قورسىقىغا ئۆلگۈدەك ئامراق رۇسىيىلىك سورتقا، سۆيگىنىڭىزدىن ئايرىلىپ قالدىكەنسىز، ئورۇقلاپ قۇرۇق قاقشال بولۇپ قالدىكەنسىز، كېيىن دەردكە چىدماي ئۆزىڭىزنى ئۆل-تۈرۈۋالدىكەنسىز، دېدى. ئامپىردا بولسا، يىگىرمە با-لىلىق بولدىكەنسىز، ئۇنىڭ ئون توققۇزى قىز ئىكەن، دېدى. ئامپىردا فرانكىنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ، ئۆزۈڭنىڭ تەقدىرى توغرىلۇق سەنمۇ پال ئاچقۇزۇپ باقساڭ بولمام-دۇ، دېدى. فرانك ئۇنىڭ قولىنى سىلكىۋېتىپ غۇدۇردى:

— ئۇ ماڭا ئاللىبۇرۇنلا پال سېلىپ بولغان، پېشانەم تەتۈر ئىكەن! — ئۇ بىر بۇلۇڭغا بېرىپ، خوتۇنىغا غەزەپ بىلەن قارىدى.

فرانك يۈرىكىدىكى كۈندەشلىك ئازابىنى بېسىش ئۈ-چۈن، بىرەر ئادەمنى تېپىپ زەھىرىنى چېچىشنى ئويلايتتى، ئويلىغانسىرى ئازابلىناتتى. بەزىدە ئۇ ئويلاپ كېتتى.

خرقى قېتىملىق ئايرىم ئۇچرىشىشى بولۇپ قالار. بۇ-
گۈن ئۇ ھېچبىر تارتىشمايلا ئۇنىڭدىن ئايرىلىدۇ.
ئېتىزدىكى زىرائەتلەر پىشىپ كەتكەن، چۈشتىن كې-
يىننىڭ ئىسسىق ھاۋاسىدا خۇددى دوخۇپكىدىن كېلىۋات-
قان بولكىنىڭ پۇرىقىدەك، پىشىپ ۋايىغا يەتكەن بۇغداي-
لارنىڭ ھىدى دىماغنى ياراتتى. بۇغداي ۋە ئۇچقۇلاقلار-
نىڭ مەزىلىك پۇرىقى ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئۇچۇپ يۈرەتتى،
ئۇ ئۆزىنى چۈش دۇنياسىدا ھېس قىلدى. ئۇ شۇتاپتا ئار-
لىقى بارغانسېرى قىسقىراۋاتقان نەرسىلەردىن باشقا ھېچ
نەرسىنى ھېس قىلالمايتتى. ئۇنىڭغا ئاستىدىكى ئات ئۇ-
چۇۋاتقاندەك ياكى رېلىس ئۈستىدە ئۇچۇۋاتقان پويىزدەك
بىلىندى. قۇياش نۇرى كېڭىيىپ بارىدۇ، قىزىل رەڭلىك
ئاشلىق ئامبىرىنىڭ دېرىزىسىدىكى ئەينەكلەر نۇر چاقىد-
تىپ تۇرىدۇ. بۇلار ئۇنىڭغا چەكسىز خۇشاللىق ئاتا قىل-
دى. ئۇ خۇددى ساداقىتىن ئايرىلغان ئوقتەك ئالدىغا ئۇچ-
تى. ئۇنىڭ مۇھەببەتكە تولغان قەدەملىرى شاربات ئائىل-
سىنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانىغا بارىدىغان يولغا تاشلانغان-
دى.

ئامى شاربات ئائىلىسىنىڭ ئالدىدا ئاتتىن چۈشكەندە،
ئات قارا تەرگە چۆمۈلۈپ كەتكەنىدى. ئۇ ئېتىنى ئېغىلغا
باغلاپ، ئالدىراپ ئۆيگە كىردى. ئۆي ئىچى قۇرۇق.
ماكرى شىلپىر خانىمنىڭ ئۆيىگە ياكى ئالېكساندىرانىڭ
يېنىغا كەتكەن ئوخشايدۇ. مەيلى، ئامى ئۆزىنى تاتلىق
ھېسلارغا چۆمدۈرىدىغان باغ، ئۈجمە دەرەخلىرىنى كۆ-
رۈپ كەتسىمۇ رازى. . . ئۇ باغقا كىرگەندە، قۇياش بۇغ-
داي ئېتىزلىرى ئۈستىگە باش قويغانىدى. نۇر سىزىقل-
رى خۇددى توردىن ئۆتكەندەك، ئالما دەرەخلىرى ئارىسىد-

ئالدىن ئالا - بۇلماچ يورۇقلۇق چۈشۈرۈپ تۇراتتى. باغ ئالتۇن نۇرغا چۆمۈلگەن، مانا، نۇرنى ھەقىقىي رېئال دۇنيا دەپسە بولىدۇ، دەل - دەرەخلەر بولسا ئاشۇ نۇرنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ۋە سۈندۈرىدىغان نەرسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئامى گىلاس دەرەخلىرى ئارىسىدىن ئاستا ئۆتۈپ، بۇغدايلىققا قاراپ ماڭدى. ئۇ ھېلىقى تونۇش بۇ-لۇڭغا بارغاندا، ئىختىيارسىز توختاپ قالدى، قولى بىلەن ئاغزىنى ئەتتى. ماكرى ئاق ئۈجمە دەرەخىنىڭ ئاستىدا يېنىچە يېتىپ ئۇخلاۋاتاتتى. ئۇنىڭ يۈزىنىڭ يېرىمى چۆپلەرنىڭ ئارىسىغا يوشۇرۇنغان، كۆزلىرى يۇمۇق، قوللىرى شۇنداقلا تاشلانغانىدى. ئۇ بۈگۈن بىر كۈننى ئۆز تەسەۋۋۇرىدىكى مۇكەممەل مۇھەببەت قوينىدا ئۆتۈپ كۈزگەن، شۇڭا مۇشۇنداق راھەتلىنىپ ياتاتتى. ئۇنىڭ كۆكرىكى يېنىك كۆتۈرۈلۈپ چۈشەتتى، تاتلىق ئۇخلاۋاتقاندا كۆرۈنەتتى. ئامى ئۇنىڭ يېنىدا يېتىپ، ئۇنى ئۆزىگە تارتىپ مەھكەم قۇچاقلدى. ماكرىنىڭ مەڭزىلىرىگە قىزىللىق يۈگۈردى، ئۇ ھېقىقەتەن چىرايلىق كۆزلىرىنى ئاستا ئاچتى. ئامى ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ئۆزىنىڭ، دەرىخىنىڭ ۋە قۇياشنىڭ ئەكسىنى كۆردى.

— مەن دەل مۇشۇ مەنزىرىنى چۈشەۋاتاتتىم، — دېدى ماكرى پەس ئاۋازدا ۋە يۈزىنى ئامىنىڭ مەيدىسىگە ياقىتى، — چۈشۈمنى بۇزماڭ!

7

ئۇ كۈنى كەچتە فرانىك شاربات ئۆيگە قايتىپ كېلىپ، ئېغىلدا ئامىنىڭ ئېتى تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇ ئامىنىڭ يۈزىنىڭ مۇنچىلىك يوغىناپ كەتكەنلىكىدىن

قاتتىق ھەيران بولدى. فرانك باشقىلارغا ئوخشاشلا بۇ-
گۈن بىر كۈننى ناھايىتى ھاياجان ئىچىدە ئۆتكۈزدى، ئۇ
چۈشتىن باشلاپ ھاراقنى ئوبدانلا ئىچىپ قويدى، شۇ تاپتا
تېرىسىگە پاتماي تۇراتتى. ئۇ ئاتنى باغلاۋېتىپ، ئاچچىق
بىلەن نېمىلەرنىدۇ غۇدۇراپ قويدى، ئىشىك ئالدىغا كې-
لىپ ئۆينىڭ قاپقاراڭغۇ تۇرغانلىقىنى كۆرگەندە، يۈر-
كىگە پىچاق سانجىلغاندەك بولدى. ئۇ تۇش چىقارماي
ئۆيگە كىردى، ئىشىك تۈۋىدە جىممىدە تۇرۇپ قۇلاق
سالدى، ھېچقانداق سادا يوق، ئاشخانىنىڭ ئىشىكىنى
ئاچتى، پۈتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ ئۇ ئۆيدىن بۇ ئۆيگە
كىردى، ئۈستۈنكى قەۋەتلەرنىمۇ ئالا قويماي ئىزدىدى،
يەنىلا ھېچكىم يوق. ئۇ تەپەككۈرنى يىغىۋېلىش ئۈچۈن
پەلەمپەينىڭ ئەڭ تۆۋەنكى باسقۇچىدا ئولتۇردى. ئەتراپ
ئاچايىپ جىمجىت، ھېچقانداق سادا يوق، پەقەت ئۇنىڭ
ئېغىر نەپىسىلا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. تۇيۇقسىز، بۇغداي-
لىقتىن مۇشۇكىياپلاقنىڭ ئەنسىز ئاۋازى ئاڭلاندى.
فرانك بېشىنى كۆتۈردى، كاللىسىدىن يالتىدە قىلىپ بىر
خىيال ئۆتتى، يۈرىكىگە تېخىمۇ ئاغرىق كىرىپ، غەزىپى
قايناپ تاشتى. ئۇ ھۇجرىسىغا كىرىپ، تام ئىشكاپتىن
قاتىللىق قورالى ۋىنچېستېر — 405 نى ئالدى.

فرانك مىلتىقىنى ئېلىپ ئۆيدىن چىققاندا، ئۇنى نې-
مىگە ئىشلىتىدىغانلىقىنى قىلچە بىلمەيتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ
بىرەر دۈشمىنى بارلىقىغا ئىشەنمەيتتى، لېكىن ئۆزىنىڭ
مۇشۇنداق بىر ئۈمىدىسىز ھالەتكە كەلگەنلىكىدىن رازى
ئىدى. ئۇ ئۆزىنى دائىم ئۈمىدىسىز ئەھۋالدا دەپ قاراشقا
ئادەتلىنىپ قالغانىدى. چۈشكۈنلۈك، جىمغۇرلۇق ئۇنى

خۇددى قەپەستەك ئۆز ئىسكەنجىسىگە ئېلىۋالغان، ئۇ ھەرقانچە قىلىپمۇ ئۇنىڭدىن قۇتۇلالمايۋاتاتتى. ئۇ، باش-قىلار، بولۇپمۇ خوتۇنۇم مېنى قەپەسگە بەند قىلىپ قوي-دى، دەپ قارايتتى، ئۆزۈمنى ئۆزۈم چۈشەپ قويۇۋات-مەن، دېگەننى ئەزەلدىن خىيالىغا كەلتۈرمەيتتى. ئۇ مىل-تىقنى كۆتۈرۈپ كېتىۋاتقاندا، كاللىسىدا ئاجايىپ دەبدە-بىلىك خىياللار ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن قو-راننى ھەقىقىي ئىشلىتىشكە توغرا كېلىپ قالسا، قورقۇپ پالەچ ھالغا چۈشۈپ قېلىشى تۇرغان گەپ.

فرانك باغقا تۇتىشىدىغان قاشانىڭ ئىشىكىگە كەل-دى، ئۇ يەردە خۇددى روھى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك تۇرۇپ كەتتى. كېيىن ئاشلىق ئامبىرى ۋە چۆپ دۆۋىل-دى تەرەپلەرنى بىر قۇر ئىزدەپ، سىرتتىكى چوڭ يولغا چىقتى. ئاندىن چىتلاقنىڭ يېنىدىكى يول بىلەن ماڭدى. چىتلاقنىڭ ئېگىزلىكى فرانكنىڭ بويىدەك ئىككى چىقات-تى ھەم ئىنتايىن قويۇق ئىدى، يوپۇرماقلىرىنى قول بىلەن قايرىپ قارىمىسا، ئىچىنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئاي يو-رۇقىدا يالغۇز ئاياغ يول ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ ياتاتتى. تىم-تاسلىققا چۆمگەن يېقىملىق كېچىدە، فرانك بىر خىل شۈبھىلىك ئاۋازنى ئاڭلىدى، نېمىنىڭ ئاۋازى ئىكەنلى-كىنى پەرق ئەتكىلى بولمايتتى، توسالغۇسىز ئېقىۋاتقان بۇلاق سۈيىنىڭ ئاۋازىغا ئوخشاپ كېتەتتى. فرانك قۇلاق-لىرىنى دىڭ قىلدى، ئاۋاز توختاپ قالدى. ئۇ نەپىسىنى ئىچىگە يۇتۇپ تۇردى، بەدىنىگە تىترەك ئولشىپ كېت-دە. ئۇ چىتلاقنىڭ يوپۇرماقلىرىنى قايرىپ ئىچى تە-رەپكە قاراپ، ئۈجمە دەرىخىنىڭ ئاستىدىكى چىملىقتا

بىر جۈپ قارا كۆلەڭگىنى كۆردى. ئۇنىڭغا ئۇلار ئۇنىڭ قاراۋاتقانلىقىنى سېزىپ قالغاندەك، نەپەس ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالغاندەك بىلىندى، لېكىن ئۇلار ھېچنېمىنى سەزمەگەندى. فرانىك ئەزەلدىن ھەرقانداق ئىشنى ئاشۇرۇپ ئويلاشنى ياخشى كۆرەتتى، بۇ قېتىم ئۇ ئىشلارنىڭ ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەندەك يامان ئەمەسلىكىگە ئىشىنىپ قېلىشى مۇمكىن. ئۇ يەردە قارىسى كۆرۈنۈۋاتقىنى بەلگىم بوگسېن ئائىلىسىدىكى بىرەر ئىشچى قىزدۇ. . . . بۇلاق سۈيىنىڭ شىلدىرلىشىغا ئوخشايدىغان ئاۋاز يەنە ئاڭلاندى، بۇ قېتىم ئۇ تېخىمۇ ئېنىق ئاڭلىدى. ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى پۈتۈن قان مېڭىسىگە تەپتى، ھېچنېمىنى ئويلاشقا ئۈلگۈرمەي، خۇددى ئوت ئىچىدە قالغان ئادەم. دەك جىددىي ھەرىكەتكە ئۆتتى. مىلتىق دەرھال قولغا چىقتى، ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا قارىغا ئېلىپ، ئارقا - ئارقىدىن ئۈچ پاي ئوق ئۈزدى، ئاندىن بىرى بۇيرۇق قىلغاندەك توختاپ قالدى. ئۇ ئوق ئۈزگەندە، بىر بولسا كۆزىنى يۇمۇۋالدى، بىر بولسا كۆزى تورلىشىپ قالدى، ئىشقىلىپ كۆزى ھېچنېمىنى كۆرمىدى. ئۇ ئىككىنچى پاي ئوقنى ئۈزگەندە ۋارقىرىغان ئاۋازنى ئاڭلىغاندەك قىلدى، لېكىن جەزملەشتۈرەلمەيدۇ. ئۇ چىتلاق يوپۇرماقلىرىنى قايرىپ، ئۈجمە دەرىخى ئاستىدىكى بىر جۈپ قارا كۆلەڭگىگە يەنە قارىدى. ئۇلار بىر - بىرىدىن سەل يىراقلاشقان، مىدىرلىماي تۇراتتى. . . . ياق، پۈتۈنلەي جىم ئەمەس، ئاينىڭ دەرىخ شاخلىرى ئارىسىدىن چۈشۈۋاتقان يورۇقىدا بىر ئەرنىڭ تارتىشقان قوللىرىدا يەردىكى چۆپ - لەرنى قاماللاپ تۇتۇۋاتقانلىقىنى كۆردى.

تۇيۇقسىز ئايال مىدىرلىدى. باشتا بىر ۋارقىرىدى.
 كېيىن ئارقا - ئارقىدىن ئۇلاپ ۋارقىراۋەردى. ئۇ تېخى
 ھايات ئىكەن! ئۇ چىتلاق تەرەپكە ئۆمىلەپ كېلىۋاتاتتى!
 فرانىك مىلتىقنى تاشلاپ، يالغۇز ئاياغ يولىنى بويلاپ كەپ-
 نىڭگە يۈگۈردى، ئۇ سەندىرە كەلەپ، ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ
 ئاران كېتىۋاتاتتى. ئۇ ئۆمرىدە مۇنداق قاتتىق ۋەھىمىگە
 چۈشۈپ باقمىغان. ۋارقىرىغان ئاۋاز ئۇنىڭ ئارقىسىدىن
 قالماي كېلىۋاتاتتى. ئاۋاز بارغانسېرى ئاجىزلاپ، قوپال-
 لىشىپ، جىمىپ قالدى. ئۇ توختاپ قالغاندەك قىلاتتى.
 فرانىك چىتلاق تۈۋىگە يۈكۈنۈپ ئولتۇردى، خۇددى توش-
 قاندەك ئولتۇردى. ئۇ ئەتراپقا قۇلاق سالدى، ئاۋاز بارغان-
 سېرى ئاجىزلاپ كېتىۋاتاتتى، بوغۇلۇپ قېلىۋاتاتتى.
 ۋارقىراش... ئىڭراش... ۋارقىراش... ئاۋاز جىمىق-
 تى. فرانىك ئورنىدىن تەستە تۇرۇپ ئالدىغا قاراپ يۈگۈر-
 دى، ئۇ نېمىلەرنىدۇ دەپ غۇدۇرايتتى، بىر نېمىلەرنى
 پىچىرلاپ ئوقۇيتتى. ئۇ كۆنۈپ قالغىنى بويىچە، ئالدى -
 كەينىگە قارىماي ئۆيىگىلا يۈگۈردى. ئىلگىرى بىر كۈن
 قاتتىق ئىشلەپ، ھېرىپ - ئېچىپ كەلگەندە، مۇشۇ ئۆي-
 دىن ئاراملىق تاپاتتى. لېكىن بۈگۈن ئىچىنى قاراڭغۇلۇق
 باسقان ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە، ئىختىيارسىز كەينىگە
 داچىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئادەم ئولتۇرۇپ قويغانلىقىنى بىلەت-
 تى، يەنە بىر ئايال باغ ئىچىدە قانغا مىلىنىپ ئىڭرىماقتا
 ئىدى، لېكىن ئۇ بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئىڭراۋاتقان ئايالنىڭ
 ئۆزىنىڭ خوتۇنى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتمىگەندى. شۇ تاپتا
 ئۆينىڭ ئىشىكى ئۇنىڭغا تىكىلىپ تۇراتتى. ئۇ ئىككى قولى
 بىلەن بېشىنى قاماللاپ تۇتتى. نەگە بېرىش كېرەك؟ ئۇ

چەكسىز ئازاب ئىچىدە ئاسمانغا قارىدى: «بۇۋى مەريەم ئانا، ئۇنى ئازابلىمىغىن! ئۇ ياخشى قىز. . . ئۇنى ئازابلىمىغىن!»

فرانك ئىلگىرى ئۆزىنى ھەرخىل جىددىي مۇھىتلار ئىچىدە كۆرۈشنى ئارزۇ قىلاتتى، مانا ئەمدى ئاشلىق ئامبىرى بىلەن ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى يورۇق بوشلۇقتا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان تۈگمەننىڭ يېنىدا گۆردەك قاراڭغۇ ئىشىككە قاراپ تۇرغاندا، ئۆزىنى پەقەتلا كۆرەلمىدى. ئۇ خۇددى ئوۋ ئىتلىرىنىڭ قورشاۋىدا قالغان توشقان دەك تۈراتتى، كىچىككىنە بوشلۇقتا خۇددى توشقان دەك نېرى - بېرى يۈگۈرەيتتى. ئەڭ ئاخىرىدا قاراڭغۇ ئېغىلدىن بىر ئات ئېلىپ چىقىش نىيىتىگە كەلدى. ئېغىلغا كىرىدىغىنىنى ئويلىغاندا، ۋۇجۇدىغا قورقۇنۇچ ئولاشتى. ئۇ ئاممىنىڭ ئېتىنىڭ يۈگىنىدىن تارتىپ ئېلىپ چىقتى. ئۆزىنىڭ ئېتىنى تاپقان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭغا يۈگەن سالغۇدەك ئەھۋالى يوق ئىدى. ئۇ ئىككى - ئۈچ قېتىم سەكرەپ ئانقا ئاران مىندى، خانوۋېر تەرەپكە ئۇچقان دەك يۈرۈپ كەتتى. ئەگەر سائەت بىرنىڭ پويىزغا ئۈلگۈرسە، ئوكلاخوماغا بېرىۋالغۇدەك خىراجىتى بار ئىدى.

ئۇ گاللىشىپ قالغان كاللىسى بىلەن بۇ ئىشلارنى ئويلايتتى، يەنە بىر تەرەپتىن، تېخىمۇ سەزگۈر ئەزالىرى باغدا ئاڭلىغان ئاۋازنى ئۇنىڭغا قايتا - قايتا ئەسكەرتىپ تۇراتتى. ئۇ بەك قورقۇپ كەتكەنچە ئۇنىڭ يېنىغا بارمىدى، ئۇ ئايالنىڭ ئازابلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈشتىن قورقاتتى. بىر ئايال ئۇنىڭ بېغىدا زىيانكەشلىككە ئۇچرىدى، ئۇ قانغا مىلىنىپ ياتماقتا. . . ئۇ بىر ئايال بولغاچقىلا،

ئۇ شۇنداق قورقۇپ كېتىۋاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ بىر ئايالغا زىيانكەشلىك قىلىپ قويغانلىقىنى ھەرقانچە قىلىپمۇ كالمىسىغا سىغدۇرالمىدى. بىر ئايالنىڭ قانغا مىلىنىپ ئۆلمىگەنلىكى كېلىۋاتقانلىقىغا قاراپ تۇرغىچە، يىرتقۇچ ھايۋانغا يەم بولسامچۇ، دەپ ئويلىدى ئۇ. ماكرى نېمىشقا ئېھتىيات قىلمايدۇ؟ ئۇ فرانكنىڭ ئاچچىقى كەلسە كۆزدىكى ھېچنېمە كۆرۈنمەيدىغانلىقىنى بىلەتتىغۇ؟ فرانك ھەرقېتىم باشقىلار بىلەن تاكالىشىپ قالغاندا، ئۇ فرانكنىڭ قولىدىكى مىلتىقنى ئېلىۋالاتتى. بىر قېتىم مىلتىقنى تارتىشنىۋاتقاندا تېخى ئوقمۇ چىقىپ كەتكەن. ماكرى مۇنداق ئىشلاردىن قورقمايتتى. لېكىن فرانكنىڭ مېجەزىنى بىلىپ تۇرۇپ، نېمە ئۈچۈن دىققەت قىلمايدۇ؟ ئامى بوگسېن بىلەن مۇھەببەتلىشىمەن دەپسە پۈتۈن بىر ياز ۋاقىت بار ئىدىغۇ، مۇنداق قاراملىق قىلغىنى نېمىسى؟ بەلكىم ئۇ يىللىقچى سىمېركا بىلەنمۇ ئاشۇ يەردە ئۇچرىشىپ تۇرغان بولۇشى مۇمكىن. فرانك بۇنى كۆڭلىگە ئالمايدۇ. ھەتتا «چېگرا سىزىقى» دىكى بارلىق ئەرلەر بىلەن ئاشۇ يەردە ئۇچراشسىمۇ كارى يوق، قوش قوللاپ قارشى ئالىدۇ، مۇھىمى ئۇنى مۇنداق دەھشەتلىك ۋەھىمىگە دۇچار قىلمىسىلا بولاتتى.

فرانكنىڭ كۆز ئالدىغا بىر بۇزۇق ئايالنىڭ ئوبرازى كەلدى. لېكىن ئۇ يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر قېتىدا ماكرىنىڭ شۇنداق ئايال ئىكەنلىكىگە ئىشەنمەيتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ماكرىغا ئۇۋال قىلغانلىقىنى بىلەتتى. ئۇ ئېتىنى توختىتىپ، بۇ نۇقتىنى رەسمىي بويىغا ئالدى، ئۆتكەن ئىشلار توغرىلۇق ئوبدانراق ئويلىنىۋېلىشقا تىرىشتى. ئۇ پۈتۈن

گۇناھ ئۈزىدە ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. ئۈچ يىلدىن بېرى،
ئۇ ماكرىغا قەستەن روھىي جەھەتتىن زەربە بېرىپ كەل-
دى. ماكرى فرانىك ئاجايىپ چوڭ ئىش دەپ قارىغان تەر-
سىلەرگە قىلچە ئېتىبار قىلمايتتى. ئۇ خوتۇنىنىڭ مۇ-
شۇنداق ئەخمەق، ياخشى بىلەن ياماننى پەرق ئەتمەيدىغان
ئادەملەر ئارىسىدا ياشاۋاتقانلىقىدىن زارلىنىشنى ئارزۇ قى-
لاتتى، لېكىن ماكرى بۇ يەردىكى ئادەملەرنى ياقتۇرۇپ
قالغاندەك كۆرۈنەتتى. ئەگەر فرانىك بېيىپ كەتسە، ماك-
رىغا چىرايلىق كىيىملەرنى ئېلىپ بەرگەن، ئۇنى كارىۋات-
لىق پويىزغا ئولتۇرغۇزۇپ كالىفورنىيىگە ئېلىپ بارغان،
ئۇنىڭ دېگىنىنى قىلىپ بەرگەن بولاتتى. لېكىن ھازىرقى
ئەھۋالدا ماكرىمۇ فرانىكقا ئوخشاش تۇرمۇشنى رەزىل،
ئادالەتسىز ھېس قىلىشى كېرەك ئىدى. شۇڭا فرانىك بىر
ئامال قىلىپ ئۇنىڭغا تۇرمۇشنى كۆڭۈلسىز ھېس قىلدۇ-
رۇشقا تىرىشتى، ئۇنىڭ شۇنچىكىم خۇشاللىقلىرىغىمۇ
ئورتاقلاشمىدى. ماكرى خۇددى خۇشال بولمىسا بولماي-
دىغاندەك، ئەرزىمەس ئىشلاردىنمۇ خۇشاللىق تاپالايتتى!
ئۇ فرانىك بىلەن قوشۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردە، ئۇ-
نىڭغا شۇنداق ئىشىنەتتى، ئۇنى شۇنداق ياخشى كۆرەتتى
(فرانىك ئاتنى غەزەپ بىلەن مۇشتلىدى). ئەمدى ماكرى
ئۇنى نېمىشقا مۇنداق كويلارغا سالدى؟ نېمىشقا ئۇنى
مۇنداق كۈنگە قويدى؟ بېشىغا كەلگەن بۇ قارا بالا فرانىك-
نى ۋەيران قىلدى. تۇيۇقسىز، ئۇنىڭ قۇلقىغا ماكرىنىڭ
ئاۋازى يەنە ئاڭلاندى. ئۇ بۇ ئاۋازنى بىردەملىك ئېسىدىن
چىقارغانىدى.

— ماكرى! — ئۇ ئېسەدەپ ۋارقىرىدى، — ماكرى!

فرانك خانوۋېرغا كېتىۋاتقان يولدا، ئات بەك سىل-
 كىپ ماڭغاچقا كۆڭلى ئېلىشىپ كەتتى. ئۇ كۆڭلىنىڭ
 ئېلىشىقىنى بېسىلغىچە ساقلاپ، ئاندىن يولنى داۋاملاش-
 تۇردى. ھازىر ئۇنىڭ كاللىسى قۇرۇق ئىدى، ئۆزىنىڭ
 ھالسىراپ كېتىۋاتقانلىقىنى، خوتۇنىنىڭ كۆيۈنۈشىگە
 موھتاج ئىكەنلىكىنىلا ئويلايتتى. ئۇ ئۆز كارىۋىتىدا يې-
 تىپ ئارام ئېلىۋېلىشنى شۇنداق ئارزۇ قىلاتتى. ئەگەر
 خوتۇنى شۇ تاپتا ئۆيدە بولغان بولسا، ئۇ قىلچە ئويلانمايلا
 ئېتىنىڭ بېشىنى بۇراپ ئۇنىڭ يېنىغا كەتكەن بولاتتى.

8

ئەتىسى سەھەر سائەت تۆت بولغان مەزگىل، قېرى
 ئافى بالىخانسىدىن چۈشۈپ ئامىنىڭ ئېتىنى كۆردى،
 ئات قارا تەرگە چۆمۈلگەن، ھېرىپ ھالىدىن كەتكەندى،
 چۇلۇۋۇرمىۇ ئۈزۈلگەن، ئېغىلىنىڭ سىرتىغا چېچىلىپ قال-
 غان قۇرۇق ئوتلارنى تېرىشتۈرۈپ يەۋاتاتتى. بوۋاي قات-
 تىق ئەنسىزچىلىككە چۈشتى. ئاتنى ئېغىلغا ئەكىرىپ،
 ئالدىغا بىر باغ سۇلۇ تاشلاپ بەردى، ئاندىن ئاقساق پۈت-
 لىرىنىڭ بار قۇدرىتىنى ئىشقا سېلىپ، ئەڭ يېقىن قوشنى-
 سىنىڭ ئۆيىگە يۈگۈردى.

«ئۇ بالىغا چوقۇم بىر ئىش بولدى، بېشىمىزغا چوڭ
 بالا - قازا كەلگەن ئوخشايدۇ. ئۇنىڭ كاللىسى جايدا
 بولغان بولسا، ئاتنى مۇنداق ھالغا چۈشۈرۈپ قويمىغان
 بولاتتى. ئۇ ئاتنى ئەزەلدىن مۇنداق قىينىمايتتى.» بوۋاي
 ھۆل چۆپلەر ئارىسىدا ئۆزىگە ئۆزى سۆزلەپ كېتىۋاتاتتى.

ئافى ئېتىز ئارىلاپ ئالدىراش كېتىۋاتقاندا، ئەڭ دەس-
لەپكى تاڭ شەپقى باغدىكى دەرەخلەر ئارىسىدىن ئۆتۈپ،
ئۈستۈشى شەبنەمدە ھۆل بولۇپ كەتكەن ئىككى تەننىڭ
ئۈستىگە چېچىلدى. يۈز بەرگەن ۋەقە باغدىكى چۆپلۈك-
كە ئېنىق تامغا باسقاندى، يەنە كېچىدە شېخىدىن چۈش-
كەن ئاق ئۈجمىلەرمۇ قېنىق تۈسكە كىرگەندى. ئامى
ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ تولىمۇ قىسقا بىر سەھىپە بولغان-
دى. ئوق ئۇنىڭ يۈرىكىگە تەگكەن، ئوڭدىسىغا ئورۇ-
لۇپ جان ئۈزگەندى. ئۇنىڭ قوشۇملىرى تۈرۈلگەن،
بېشىغا كېلىدىغان بالانى بالدۇرلا سەزگەندەك كۆرۈنەتتى.
لېكىن بۇ بالا - قازا ماكرى شارباتقا يېنىك توختمايتتى.
بىر پاي ئوق ئۇنىڭ ئۆپكەسىگە، يەنە بىر پاي ئوق بوينىغا
تەگكەندى. ئۇ چوقۇم ئورنىدىن تۇرۇپ چىتلاق تەرەپكە
ماڭغان، ئۇزۇن قان ئىزى قالغاندى. چىتلاق يېنىغا بار-
غاندا يىقىلغان. ئۇ قان ئىزىغا ئۇلانغان يەنە بىر يانداش
قان ئىزى بار ئىدى، بۇ ئىزدا ئاققان قان تېخىمۇ كۆپ،
ئېنىقكى، بۇ ماكرىنىڭ ئامىنىڭ يېنىغا ئۆمىلەپ كەلگەن
ئىزى. ئۇ ئامىنىڭ يېنىغا كېلىۋالغاندىن كېيىن جان تالاش-
قاندەك كۆرۈنمەيتتى. بېشىنى كۆتۈرۈپ سۆيگۈنىنىڭ
كۆكرىكىگە قويغان، ئامىنىڭ قولىنى ئىككى قوللاپ تۇت-
قان ھالەتتە قانسىراپ ئۆلگەندى. ئۇ ئوڭ تەرىپىنى بې-
سىپ ناھايىتى تەبىئىي ياتاتتى، يۈزى ئامىنىڭ مۇرىسىگە
تىرىلىپ تۇراتتى. چىرايىدا بىر خىل ئۆچمەس رازىمەن-
لىك قېتىپ قالغاندى. ئۇنىڭ لەۋلىرى ئازراق ئوچۇق،
كۆزلىرى شۇنچىكىم يۇمۇلغان، ئۇخلىماي چۈش كۆرۈ-
ۋاتقاندەك ياكى يېنىك ئۇخلاۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ ئا-

مىنىڭ يېنىغا كېلىپ ياتقاندىن كېيىن كىرىپكىنىمۇ قاق-
 مىغاندەك قىلاتتى. ئۇ تۇتۇپ تۇرغان قولدا قېنىق قان
 ئىزلىرى قالغانىدى، ئېنىقكى، بۇ ئۇنىڭ لەۋلىرىنىڭ ئى-
 زى ئىدى.

لېكىن قان ئىزلىرى، يېتىپ كەتكەن چۆپلەر ۋە قار-
 داپ كەتكەن ئۈجمىلەر پەقەت ھېكايىنىڭ يېرىمىنىلا
 سۆزلەپ بېرەلەيتتى. ماكرى بىلەن ئامىنىڭ بېشى ئۈستى-
 دە فرانكىنىڭ بېدىلىكىدىن ئۇچۇپ كەلگەن بىر جۈپ ئاق
 كېپىنەك ئۇچۇپ يۈرەتتى، ئۇلار گاھ پەسلەيتتى، گاھ
 كۆتۈرۈلەتتى، گاھ جۈپ بولۇپ ئۇچاتتى، گاھ ئايرىلىپ
 كېتەتتى. چىتلاقنىڭ يېنىدىكى چۆپلەر ئىچىدە بۇ يىلقى
 ئەڭ ئاخىرقى ياۋا ئەتىرگۈل قىزغۇچ ئېچىلىپ قۇرۇپ
 قالغانىدى.

ئافى يالغۇز ئاياغ يول بىلەن چىتلاقنىڭ يېنىغا كەل-
 گەندە، فرانكىنىڭ يەردە ياتقان مىلتىقىنى كۆردى. ئۇ
 كەينىگە ئۈرۈلۈپ، چىتلاقنىڭ يوپۇرماقلىرىنى قايرىپ
 ئىچى تەرەپكە قارىدى، قارىدىيۇ، خۇددى پۈتتىنى بىرى
 ئوتتۇرىدىن ئۈزۈۋەتكەندەك، يەرگە موڭكەدە ئولتۇرۇپ
 قالدى. «ئاھ، مېھىر - شەپقەتلىك تەڭرىم! - ئۇ ئىگ -
 رىدى، - مېھىر... شەپقەتلىك تەڭرىم!»

ئالېكساندرامۇ شۇ كۈنى ئامىدىن ئەنسىرەپ ئورنى-
 دىن سەھەر تۇرۇپ كەتكەنىدى. ئۇ ئۈستۈنكى قەۋەتتىكى
 ئامىنىڭ ھۇجرىسىدا ئىدى. ئۇ دېرىزىدىن ئافىنىڭ شار-
 بات ئائىلىسىگە تۇتىشىدىغان يولدا يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان-
 لىقىنى كۆردى. ئۇزۇن يۈگۈرۈپ ماغدۇرىدىن كەتكەن-
 دەك، ئۆزىنى باشقۇرالمىي، ئېگىز - پەس دەسسەپ ئاران

كېلىۋاتاتتى. ئافى ئەزەلدىن ئاغزىغا ھاراق ئالمايتتى. ئا-
لېكساندىرانىڭ كاللىسىغا بىرىنچى بولۇپ كەلگىنى، ئۇ-
نىڭغا يەنە شامال تەگكەن ئوخشايدۇ، دېگەن بولدى، بۇ
قېتىم ئەھۋالى خېلى ئېغىردەك قىلاتتى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى-
نى باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قالماسلىقى ئۈچۈن، ئالېكساندى-
را پەسكە يۈگۈرۈپ چۈشۈپ ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇۋالماق-
چى بولدى. لېكىن بوۋاي ئۇنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئايىغىغا
يىقىلدى، ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ، چاچلىرى پاخىيىپ
كەتكەن بېشىنى يەرگە قىلدى.

— خېنىم، خېنىم، — ئۇ ئۆپكەسنى باسال -
مايتتى، — بېشىمىزغا چوڭ بالا - قازا كەپتۇ! گۇناھ ۋە
ئۆلۈم ياشلارنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپتۇ! ئاھ، تەڭرىم، بىز-
نىڭ گۇناھىمىزدىن ئۆتكەيسەن!

بەشىنچى قىسىم ئالېكساندىرا

1

ئافى ئاشلىق ئامبىرىدا موزدۇزنىڭ ئۇزۇن ئورۇندۇ-
قىدا ئولتۇرۇپ، پانۇسنىڭ يورۇقىدا ھارۋا شوتسى ياسا-
ۋاتاتتى، يەنە بىر تەرەپتىن 101 - قەسىدىنى قايتا - قايتا
يادلايتتى. بۇ ئۆكتەبىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى بىر كۈن
ئىدى، چۈشتىن كېيىن سائەت بەش بولغان مەزگىل.
چۈشتىن كېيىندىن باشلاپ قاتتىق قارا يامغۇر ياغدى،
شامالنىڭ خېلى جېنى بار، يامغۇر چېلەكلەپ قويغاندەك
تۆكۈۋاتاتتى. بوۋاي ئۇچىسىغا سۇ كالىسىنىڭ تېرىسىدىن
تىكىلگەن چاپان كىيگەن، تۇرۇپ - تۇرۇپلا ئىشتىن توخ-
تاپ، قوللىرىنى ئىسسىتتۈپلەش ئۈچۈن پانۇسقا يېقىن
ئاپراتتى. تۇيۇقسىز، خۇددى شامال ئۇچۇرۇپ كىرگەن-
دەك، بىر قىز ئىشىكتىن بېسىپلا كىردى، ئۈستۈبىشىدىن
يامغۇر چاچرىدى. ئۇ سىگنا ئىدى، ئۈستىگە ئەرلەرنىڭ
چاپىنىنى ئارتىۋالغان، ئايىغىنىڭ ئۈستىگە كالاچ كىيىۋال-
غانىدى. بۇ ئائىلىنىڭ بېشىغا قارا كۈن كەلگەندىن بېرى،
سىگنا بۇ ئۆيگە كېلىپ ئالېكساندىراغا ھەمراھ بولۇپ
تۇرۇۋاتاتتى. چۈنكى قىزلارنىڭ ئىچىدە ئالېكساندىرا ئۇ-
نىڭ قىلغان ئىشلىرىنى بەكرەك ياقتۇراتتى. شاربات ئائى-
لىسىدە يۈز بەرگەن قورقۇنچلۇق ۋەقە خۇددى دەھشەت-

لىك يالقۇندەك پۈتۈن «چېگرا سىزىقى» غا تارقىلىپ كەتتى، بۇ ئىشقىمۇ مانا ئۈچ ئاي بولۇپ قالدى. بۇ ئىش بىلەن، سىگنا ۋە نىلېس ئىككىسى ئالېكساندرانىڭ يېنىدا قىشقىچە تۇرماقچى بولغانىدى.

— ئافى! — سىگنا يۈز — كۆزىدىكى يامغۇر سۈيىنى سۈرتۈۋېتىپ ۋارقىردى، — ئۇنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى بىلەمسىز؟

بوۋاي قولىدىكى ئىشنى تاشلىدى.

— كىم؟ خېنىمنى دەمسىز؟

— ھەئە، ئۇ چۈشتىن كېيىن سائەت ئۈچلەر بىلەن چىقىپ كەتكەن. دېرىزىدىن قارىسام، ئۇ بەكلا يېلىڭ كىيىنىۋاپتۇ، بېشىدا چىغ قاپاق، ئېتىز ئارىلاپ كەتكەن، يامغۇر مۇنداق قاتتىق يېغىپ كېتىۋاتىدۇ. ئۇنى شىللىپ خانىمنىڭ ئۆيىدىمىكىن دەپ، چاقماق چېقىش توختىغان ھامان تېلېفون ئۇردۇم، ئۇ يەردىمۇ يوق. ئەگەر ئۇ سىرتتا بولسا، بۇ سوغۇقتا بەك توڭلاپ كېتىدۇ!

ئافى شىلەپسىنى كىيىپ، پانۇسنى ئالدى.

— بولىدۇ، بولىدۇ، ئۇنى ئىزدەپ باقايلى. مەن ئۇ بالىنىڭ ھارۋىسىنى قاتاي، سىرتلارنى ئىزدەپ باقايلى. سىگنا بوۋاي ھارۋىنى قېتىپ بولغۇچە ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمىدى. ئۇ سوغۇق ۋە جىددىيلەشكىنىدىن جالاقلاپ تىترەيتتى.

— سىزنىڭچە ئۇ نەگە بارار، ئافى؟

بوۋاي ھارۋا جابدۇقلىرىنى ئېھتىيات بىلەن ئېلىۋېتىپ:

تىپ:

— مەنمۇ بىلەلمىدىم، — دېدى.

— سىزنىڭچە ئۇ قەبرىستانلىققا كەتكەنمىدۇ؟ —
 سىگنا داۋاملىق سورىدى، — مەنمۇ شۇنداق ئويلاۋاتىمەن.
 ھەي، ئۇنى بۇرۇنقى ئەسلىگە قايتىسكەن دەپ ئار-
 زۇ قىلىمەن. ئالېكساندرا بوگسېننى مۇنداق بولۇپ قالار
 دەپ ھەرگىز ئويلىماپتىكەنمەن. ئۇنىڭ كاللىسى ھازىر
 ھېچنېمىگە ئىشلىمەيدۇ، قاچان تاماق يەيدۇ، قاچان ئۇخ-
 لايدۇ، ھەممىنى مەن ئەسكەرتىپ تۇرىمەن.

— بۇنىڭغا سەۋر قىلايلى، كۈتەيلى، قىزچاق، —
 دېدى ئافى ئاتنىڭ ئېغىزدۇرۇقىنى سېلىۋېتىپ، — تەننىڭ
 كۆزى يۇمۇلغاندا، روھنىڭ كۆزى ئېچىلغان بولىدۇ. ئۇ
 ئۆلگۈچىنىڭ يېنىدىن تەسەللىگە ئېرىشىدۇ، شۇندىلا
 ئاستا - ئاستا تىنچلىنىدۇ. شۇنىڭغىچە سەۋر قىلىشىمىز
 كېرەك. ئىككىمىزلا ئۇنىڭغا ئاز - تولا تەسىر كۆرسىتە-
 لىسەك، ئۇ بىزگە ئىشىنىدۇ.

— بۇ تولىمۇ قورقۇنچلۇق ئۈچ ئاي بولدى، —
 دېدى سىگنا ئافىغا پانۇس تۇتۇپ بېرىۋېتىپ، — ھەممى-
 مىزنىڭ كۆڭلىنىڭ ئارامى يوق، مۇنداق قارا كۈن نې-
 مىشقا بىزنىڭ بېشىمىزغا چۈشىدۇ؟ ماڭا ئەمدى ياخشى
 كۈنلەرگە ئېرىشەلمەيدىغاندەكلا تۇيۇلىدۇ.

ئافى ئارتۇق گەپ قىلماي، چوڭقۇر ئۇھ تارتىش
 بىلەن كۆڭلىدىكىنى ئىپادىلىدى. ئۇ ئېڭىشىپ، بارماقلى-
 رى ئارىسىغا كىرىپ قالغان قۇملارنى چىقىرىۋەتتى.

— ئافى، — سىگنا تۇيۇقسىز سورىدى، — ماڭا
 ئېيتىپ بېرەمسىز، سىز نېمە ئۈچۈن يالڭايغ يۈرىسىز؟
 مەن بۇ يەردە چاغدا شۇنچە تەمشىلىپمۇ سورىيالمىغاندە-
 ىم. گۇناھىڭىزنى يۇيۇش ئۈچۈنمۇ ياكى باشقا سەۋەب

بارمۇ؟

— ئۇنداق ئەمەس، قىزچاق. ئۆز بەدىنىمنى ئەركىن قويۇۋېتىش ئۈچۈن. ياش ۋاقتىمدىن باشلاپلا، مېنىڭ مەن-جەزىمگە يات ھالدا تېنىم ساغلام، قاۋۇل ئىدى، ھەر خىل ئېزىقتۇرۇشلارغا ئۇچراپ تۇراتتىم. ياشتا چوڭايغاندىن كېيىنمۇ بۇ ئېزىقتۇرۇشلاردىن قۇتۇلالمىدىم. بىرەر ئەزا-يىمنى بولسىمۇ ئەركىن قويۇۋېتىشىم كېرەك ئىدى. مېنىڭ بىلىشىمچە، پۇت ئادەم بەدىنىدىكى ئەركىن ئەزا. «ئون پەرىز» ئىچىدە پۇت توغۇرلۇق ھېچقانداق گەپ يوق. بىز ئادەمنى ھەۋەس يولغا باشلايدىغان قول، تىل، كۆز، يۈرەكلەرگە ھېزى بولۇشىمىز كېرەك، لېكىن پۇت ئەركىن نەرسە. مەن ئۇلارنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بەرسەم-مۇ، ھېچقانداق ئادەمگە زىيانكەشلىك قىلمايدۇ. كاللامغا پەس ئارزۇ - ھەۋەسلەر كىرىۋالغاندا، مەن ھەتتا پاس-كىنا يەرلەرگە دەسسەيمەن، لېكىن پۇتنى تېزلا تازىلىۋالغىلى بولىدۇ.

سىگنا كۈلمىدى. ئۇ خىيالغا پاتقىنىچە ئافېنىڭ ئار-قىسىدىن بېرىپ، ھارۋىنىڭ شوتىسىنى كۆتۈرۈپ تۇردى، ئافې ئاتنى شوتىنىڭ ئاستىغا كىرگۈزدى. — سىز خېنىمنىڭ ياخشى دوستى، ئافې، — دېدى سىگنا پەس ئاۋازدا.

— يەنە سىزمۇ بار، خۇدا سىزنى ئۆز پاناھىدا ساق-لىسۇن، — ئافې ھارۋىغا چىقىپ، پانوسنى كىلىيونكا قال-پاقنىڭ ئاستىغا قويدى، — ئەمدى بىردەم سۇغا چىلىشىد-دىغان بولدۇڭ، قىزىم، — دېدى ئۇ بايتالغا قاراپ ۋە بو-جىنى قولغا ئالدى.

ھارۋا لاپاس ئاستىدىن چىققاندا، لاپاس ئۈستىدىن ئېقىۋاتقان سۇ ئاتنىڭ بويىغا قۇيۇلدى. ئات ئاچچىق بىلەن بېشىنى سىلكىۋېتىپ، يامغۇردا يۇمشاپ كەتكەن يەرگە قەيسەرلىك بىلەن ئاياغ تاشلىدى. دۆڭگە چىقىپ، چوڭ يولغا چۈشكەندە، يول بەك تېپىلغاق بولغاچقا، ئات سەنتۈرۈلۈپ تۈزۈك ماڭالمىدى. زېمىننى قاراڭغۇلۇق باسقان، يامغۇر بولۇشىغا تۆكۈلۈۋاتاتتى، ئافى ئالدى تە-رەپنى ئېنىق كۆرەلمەيتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ بوجىنى ئەركىن تاشلاپ، ئاتنى ئۆز مېڭىشىغا قويۇۋەتتى، پەقەت بارىدىغان نىشاننىلا توغرىلاپ تۇردى. تۈزلەڭلىككە چىققاندا، ئۇ ئاتنى پاتقاقلىق يولدىن تارتىپ چىقاردى، ئەم-دى ئات ئۇششاق قاتراپ مېڭىشقا باشلىدى.

ئافى ئۆيىدىن ئۈچ مىل كېلىدىغان قەبرىستانلىققا يېتىپ بېرىشىغا ئاز قالغاندا، بورانلىق يامغۇر پەسىيىپ، سىم - سىم يامغۇرغا ئۆزگەردى. ئاسمانمۇ، يەرمۇ قاپقا-را، خۇددى قوشۇلۇپ كېتىش ئالدىدا تۇرغان ئىككى پار-چە دولقۇندەك كۆرۈنەتتى. ئافى ھارۋىنى قەبرىستانلىق ئىشىكىدە توختىتىپ، پانۇسنى قولغا ئالغاندا، جون بوگسپىن ئائىلىسىنىڭ قەبرىسى يېنىدىن ئاق كىيىملىك بىرەيلەن ئورنىدىن تۇردى.

بوۋاي پەسكە سەكرەپ چۈشۈپ ئۇ تەرەپكە ماڭدى ۋە ۋارقىرىدى:

— خېنىم، خېنىم!

ئالېكساندرا دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، قولىنى ئۇنىڭ مۇرىسىگە قويدى.

— سىزمدىكىز، ئافى! ھېچ ئىش يوق، ئەنسىرە-

مەڭ، ئالدىڭلاردا خىجىلمەن، ھەممىڭلارنى پارا كەندە قىلىپ قويدۇم. ھاۋانىڭ پەيلىگە دىققەت قىلماپتىمەن، يامغۇر تامچىلىغاندىلا ئاندىن سەزدىم، لېكىن بوران بەك كۈچلۈك بولغاچقا قايتالمىدىم. سىزنىڭ كەلگىنىڭىزدىن بەك خۇشالمەن. بەك ھېرىپ كەتكەندىم، قانداق كېتىدىشىمنى بىلەلمەي تۇراتتىم.

ئافى پانۇسنى ئۇنىڭ يۈزىگە تۇتتى.
— ۋاي خۇدايىم، خېنىم! يۈزلىرىڭىز نېمە بولۇپ كەتكەن، ئادەمنىڭ قورققۇسى كەلگۈدەك. خۇددى كەلگۈن كۈن ئاستىدا قالغاندەك بولۇپ كېتىپسىز، ھەرقانچە بولسىمۇ مۇنداق قىلامسىز؟

ئافى شۇنداق دېگىنىچە ئۇنى باشلاپ چىقىپ، ھارۋىغا يۆلەپ چىقاردى، ئۆزى ئاستىغا سېلىپ كەلگەن قۇرۇق ئەدىيال بىلەن ئۇنى يۈگەپ قويدى.
ئالېكساندرا ئۇنىڭ ئۆزىنى مۇنداق ئەتراپلىق كۈتۈپ كەتكەنلىرىنى كۆرۈپ كۈلدى.

— مۇنداق يۈگۈۋەتكىنىڭىزنىڭ ئانچە پايدىسى يوق، ئافى، كىيىملىرىمنىڭ ھەممىسى ھۆل. ھازىر ئۈزۈچە مۇزلاپ كەتمىدىم، شۇ بېشىم ئېغىرلىشىپ، بەدىنىم كۈيۈشۈپ تۇرىدۇ. سىزنىڭ كەلگىنىڭىزدىن بەك خۇشالمەن.

ئافى ھارۋىنى كەينىگە بۇراپ، ئاتنى ئۇششاق قاترىدى. تىپ يۈرۈپ كەتتى، ئات تۇياقلىرىدىن لاي چاچرايتتى. ئۇلار قارا يامغۇردىن كېيىنكى كۈل رەڭ تۈسكە كىرگەن كېچە قوينىدا كېتىۋاتاتتى.

— ئافى، — دېدى ئالېكساندرا سۆز باشلاپ، —

بۈگۈن سىرتىمىدىنمۇ، ئىچىمىدىنمۇ قاتتىق مۇزلىدىم، مې-
 نىڭچە بۇنىڭ زىيىنى يوق، بۇنىڭدىن كېيىن ئازابلىرىم
 يېنىكلەپ قېلىشى مۇمكىن. سىز ئۈلۈك ئادەملەرگە يې-
 قىن تۇرغىنىڭىزدا، ئۇلار سىزگە تىرىك ئادەملەردىنمۇ
 ھەقىقىي تۇيۇلىدىكەن. ئۆرپ - ئادەت توغرىسىدىكى خى-
 ياللار مەندىن يىراقلاپ كەتتى. ئامى ئۆلۈپ كەتكەندىن
 بېرى، يامغۇر ياغسىلا كۆڭلۈم بۇزۇلىدىغان بولۇپ قال-
 دى. بۈگۈن مەن سىرتتا ئامى بىلەن بىللە يامغۇرغا چىلان-
 دىم، ئەمدى يامغۇردىن قورقمايدىغان بولدۇم. يامغۇر
 ئىچىڭىزگىچە ئۆتۈپ كەتسە، ئۇ سىزگە باشقىچە يېقىم-
 لىق تۇيۇلىدىكەن، بوۋاق چاغلارنىڭىزنى ئېسىڭىزگە سا-
 لىدىكەن. ئۇ سىزنى تېخى ئايرىدە بولمىغان ئەلمىساقىتىن
 بۇرۇنقى تۇمان ۋە قاراڭغۇلۇق ئىچىگە باشلاپ كىرىد-
 كەن. سىز ھېچنېمىنى كۆرەلمەيدىكەنسىز، لېكىن قان-
 داق گەپكىن، تاشقى دۇنيادىكى نەرسىلەر سىزگە يېقىن-
 لاپ كېلىدىكەن، ئۇلار سىزگە تونۇش، قورقمايدىكەن-
 سىز. بەلكىم ئۆلگەن ئادەملەر شۇنداق بولسا كېرەك.
 ئەگەر ئۇلاردا سېزىم بولسا، خۇددى كىچىك ۋاقتىدا ئۇخ-
 لىغان كارىۋات ئادەمگە تەسەللى بولغاندەك، تۇغۇلۇشتىن
 ئىلگىرىكى نەرسىلەرنىڭ ئۆزلىرىگە تەسەللى بولۇۋاتقان-
 لىقىنى ھېس قىلغان بولاتتى.

— خېنىم، — دېدى ئافى ئەيبىلەش تەلەپپۇزىدا، —
 ئۆلگەنلەر جەننەتكە كىرىپ بولدى، مۇنداق يامان خىيال-
 لارنى قىلماڭ.

ئۇ شۇ گەپتىن كېيىن بېشىنى ساڭگىلاتتى. چۈنكى،
 ئۇ ئامىنىڭ جەننەتكە كىرىشىگە ئىشەنمەيتتى.

ئۇلار ئۆيگە كەلگەندە، سىگنا ياتاق ئۆيگە ئوت قالاپ ئىسسىتىپ قويغانىدى. ئۇ ئالبېكساندىرانىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، پۇتلىرىنى ئىسسىق سۇغا چىلىدى. ئۇنىڭ غىچە ئافى ئاشخانغا چىقىپ زەنجىۋىل سېلىپ چاي دەمەلەپ كىردى. ئالبېكساندىرا كارۋاتقا چىقىپ ئىسسىق يوتقانغا يۆگىنىۋالغاندىن كېيىن، ئافى ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپ چاينى ئىچىپ بولغۇچە قاراپ ئولتۇردى. سىگنا ئىشىك سىرتىدىكى ياتما ئورۇندۇقتا ئۇخلاشقا ماقۇللۇق ئالدى. ئالبېكساندىرا ئۇلارنىڭ ئەتراپلىق كۈتۈشلىرىگە چىداپ ياتتى. ئۇلار ئاخىر چىراغنى ئۆچۈرۈپ چىقىپ كېتىپ، ئۆيدە يالغۇز قالغاندا ئىنتايىن خۇشال بولدى. ئۇ قاراغۇلۇق ئىچىدە ئۆزى يالغۇز يېتىپ، ھاياتىدا تۇنجى قېتىم، بەلكىم تۇرمۇشتىن زېرىككەندىمەن، دېگەن ئويغا كېلىپ قالدى. تۇرمۇشتىكى جىسمانىي ھەرىكەتلەرنىڭ ھەممىسى ناھايىتى جاپالىق، ئازابلىقتەك قىلاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ سىرقىراپ ئاغرىۋاتقان، ئېغىرلىشىپ كەتكەن تېنىدىن ئازاد بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. يەنە كېلىپ، ئارزۇ-نىڭ ئۆزىمۇ ئېغىر ئىدى، ئۇ ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ قۇتۇلۇشنى تىلەيتتى.

ئۇ كۆزلىرىنى يۇمۇپ مۇشۇنداق جىممىدە ياتقان چاغدا، ئۆسمۈر چاغلاردىكى خىيالىي تۇيغۇ يەنە پەيدا بولدى، بۇ قېتىمقىسى ئىلگىرىكىلىرىگە قارىغاندا تېخىمۇ روشەن ئىدى: بەدىنىدىن كۈچ - قۇۋۋەت ئۇرغۇپ تۇرغان بىر يىگىت ئۇنى كۆتۈرۈپ ئېلىپ ماڭدى. بۇ قېتىم ئۇنىڭ يىگىت بىلەن بىللە بولغان ۋاقتى ناھايىتى ئۇزۇن، يىگىت ئۇنى ناھايىتى يىراق يەرگە ئېلىپ كەتتى،

ئۇ يىگىتنىڭ قويندا ھېچقانداق ئاغرىق ھېس قىلمىدى. يىگىت ئۇنى كارىۋاتقا قايتا ياتقۇزغاندا، ئۇ كۆزلىرىنى ئاچتى. بۇ قېتىم ئۇ ھاياتىدا تۇنجى قېتىم ئۇنى كۆردى، ئۇي قاراڭغۇ، ئۇ يۈزىنى نىقابلىۋالغان بولسىمۇ، شۇنداق ئېنىق كۆردى. يىگىت ئىشىك تۈۋىدە تۇراتتى، ئاق رەڭ-لىك كىيىمى بىلەن يۈزىنى يېپىۋالغان، بېشىنى ئالدىغا سەل ئەگكەندى. ئۇنىڭ ئىككى مۇرىسى دۇنيانىڭ ئۇل تېشىدەك مەزمۇت ئىدى، جەينىكىگىچە ئوچۇق تۇرغان ئوڭ بىلىكى مستەك پارقىرايتتى. ئۇ بۇ بىلەكنىڭ ئۆزى سۆيىدىغان ئادەملەر ئىچىدىكى ئەڭ قابىلىنىڭ بىلىكى ئىدى. كەنلىكىنى دەرھال تونۇۋالدى. ئۇ ئۆزىنىڭ كىمىنى كۈتۈۋاتقانلىقىنى، يىگىتنىڭ ئۆزىنى نەگە ئاپىرىدىغانلىقىنى ئاخىر بىلىۋالدى. مانا بۇ ياخشى بولدى، دېدى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە ۋە ئۇيقۇغا كەتتى.

ئەتىسى ئالپەكساندىرا ئويغاندى، ئۇ زۇكامداپ قالغان، ئىككى مۇرىسى ئېغىر ئىدى، باشقا چوڭ چاتاق يوق ئىدى. ئۇ بىرنەچچە كۈنگىچە كارىۋاتتىن چۈشمەي ياتتى. بۇ جەرياندا ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ، ئاخىر لىنكولىنغا بېرىپ، فرانك شارباتنى يوقلاپ كېلىشىنى كۆڭلىگە پۈكتى. ئۇ فرانكىنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم سوتتا كۆرگەندىن بېرى، فرانكىنىڭ سۇلغۇن چىرايى، خۇنى ئۆچكەن كۆزلىرى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن كەتمەيۋاتاتتى. سوت ئۈچ كۈنلا داۋاملاشتى. فرانك ئوماخا ساقچى ئىدا. رىسىگە بېرىپ ئۆزىنى مەلۇم قىلغان، ئادەم ئۆلتۈرگەنلىكىنى ئىقرار قىلغانىدى. لېكىن بۇ قەستەن ئادەم ئۆلتۈرۈش ئەمەس، يامان نىيەتمۇ ئارىلاشمىغانىدى. لېكىن ھې-

لىقى مىلتىق ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ پايدىسىز ئىسپات ئىدى. سوتچىنىڭ ھۆكۈمى ئېغىر بولۇپ كەتتى، ئون يىل كېسىۋەتتى. ھازىر ئۇنىڭ خاتالىقى ئۈستىدە قايتا ئويلىنىش ئورنىدا تۇرۇۋاتقىنىغا بىر ئاي بولدى.

ئالېكساندرا ئويلىدى، ھازىر پەقەت فرانىكىلا قۇتۇل. دۇرۋالغىلى بولىدۇ. ئۇنىڭ خاتالىقى ھەر قاندىقىمىزنىڭ كىدىن ئاز، لېكىن ھازىر ئەڭ چوڭ جازاغا ئۇچراۋاتىدۇ. ئالېكساندرا بۇ ئىشتا بىچارە فرانىكىغا قارىغاندا ئۆزىنىڭ خاتالىقىنى كۆپ دەپ قارايتتى. شاربات ئەر - خوتۇن ئىككىسى ئۇلارغا قوشنا بولۇپ كۆچۈپ كەلگەندىن بېرى، ئالېكساندرا پۇرسەت بولسىلا ماكرى بىلەن ئامنى ئۇچراشتۇرۇپ تۇرغانىدى. فرانىك خوتۇننىڭ بەزى ئىشلىرىغا قارىشىپ بېرىشنى خالىمايتتى. شۇڭا، ئالېكساندرا دائىم ماكرىنىڭ يەر چاغلاش، كۆچەت تىكشۈرۈش ۋە ياغاچچىلىققا ئوخشاش ئىشلىرىغا قارىشىپ بېرىشكە ئامنى ئەۋەتتى. ئۇ ئامنىنىڭ ئۇلارنىڭ قوشنىسىغا ئوخشاش زېرەك، شەھەر تەربىيىسى كۆرگەن قىزلار بىلەن كۆپرەك ئارىلىشىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. ئامنىنىڭ مۇشۇ جەرياندا يۈرۈش - تۇرۇش جەھەتتە خېلى ئۆزگەرگەنلىكىنى كىيىمى دىققەت قىلغانىدى. ئۇ ئامنىنىڭ ماكرىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلەتتى. لېكىن ئامنىنىڭ ھېسسىياتىنىڭ ئۆزىنىڭكىگە ئوخشىمايدىغانلىقىنى ئەزەلدىن ئويلاپ باقمىغانىدى. ئۇ ھازىر ئۆزىمۇ غەلىتىلىك ھېس قىلىدۇ، لېكىن بۇ جەھەتتىن بىرەر ئىش چىقىپ قېلىشىنى ئەزەلدىن خىيالىغا كەلتۈرۈپ باقمىغانىدى. ئەگەر ماكرى توي قىلمىغان بولسا، بۇ باشقا گەپ ئىدى! ئۇ چاغدا

مۇنداق ھالەتكە كېلىشى تۇنجى قېتىم ئىدى. ئالېكساندرا ئويلاپ قالدى، بۇ بەختسىز ۋەقەنىڭ ئۆپچۈرسىدىكى ئادەملەر ئىچىدە ئۇنىڭ بىلەن فرانكىنى ئولجىغا قالغان جان دېيىشكە بولاتتى. ئۇ فرانكىنى چوقۇم يوقلاپ كېلىشى كېرەك. سوت فرانكىغا ھۆكۈم ئېلان قىلغاندىلا، ئالېكساندرانىڭ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ قالغانىدى. ئۇ ھازىر ياقا يۇرتتا، جان كۆيەر بىرەرى يوق، مۇنداق ئەھ-ۋالدا ھاياتىدىن ئۈمىد ئۈزۈشمۇ مۇمكىن. فرانكتەك مە-جەزى بار ئادەمنى ئۇنداق قىلمايدۇ دېگىلىمۇ بولمايتتى. ئۇ ماكرىغا قارىغاندا فرانكىنىڭ ئىشلىرىنى كەچۈرۈۋەت-كۈسى كېلەتتى. توغرا، لىنكولىنغا بېرىپ فرانك شاربات-نى يوقلاپ كېلىش كېرەك.

ئامنى دەپنە قىلغاننىڭ ئەتىسى، ئالېكساندرا كارل لىندسترومغا بىر پارچە خەت يازدى. خەت بىر بەتلە ئى-دى، يۈز بەرگەن ۋەقە قىسقىلا يېزىلغانىدى. ئالېكساندرا مۇنداق ئىشلارنى يېپىدىن - يىگىنىسىغىچە ئېزىپ ئۆلتۈ-رىدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. ئۆزىنىڭ ھېسسىياتىنى بول-سا ئەزەلدىن ئەينەن ئاشكارىلىمايتتى. ئۇ كارلنىڭ يىراقتا جىددىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىۋاتقانلىقىنى، ئۇ يەرگە پوچتىخاننىڭ يىراق ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. كارل يولغا چىقىشتىن ئىلگىرى بارىدىغان يېرى توغرۇلۇق ئۇنىڭغا خەت يازغانىدى. لېكىن ئالېكساندرانىڭ كالىسىدا ئال-ياسكا دېگەن ئوقۇم خىرە ئىدى. ئارىدىن نەچچە ھەپتە ئۆتتى، كارلدىن ھېچقانداق خەت - خەۋەر بولمىدى، ئالېكساندرا كارلغا نىسبەتەن يۈرىكىنىڭ سوۋۇپ كېتى-ۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئەڭ ياخشىسى، كېيىنكى

ئۆمرۈمدىمۇ مۇشۇنداق تەنھا ئۆتۈپ كەتسەم بولىدىغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاشقا باشلىدى ئۇ. بۇنىڭدىن كېيىن قانداق ئىشلار يۈز بېرىدۇ، ئۇنىڭ ئۈچۈن بەربىر ئىدى.

2

ئۆكتەبىرنىڭ ھاۋا ئوچۇق بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن، ئالېكساندرا بوگسپىن ئۇچىسىدا باشتىن - ئاخىر قارا كىيىم، بېشىدا ساياھەت شىلەپىسى، لىنىكولىندىكى بېرلىنتون پويىز ئىستانسىسىدا پويىزدىن چۈشۈپ، ماشىنا بىلەن لىندېر مېھمانخانىسىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ ئىككى يىل ئىلگىرى ئامنىڭ ئوقۇش پۈتتۈرۈش مۇراسىمىغا كەلگەندە مۇشۇ مېھمانخانىغا چۈشكەنىدى. ئالېكساندرا سىرتتىن قارىماققا ناھايىتى ئەرەك كۆرۈنگىنى بىلەن، مېھمانخانا دېگەندەك مۇنداق يەرلەردە ئۆزىنى ئەرەك سېزەلمەيتتى. شۇڭا، ئۇ مۇلازىمەت ئورنىدا رەسمىيەت ئۆتەۋاتقاندا، زالدا ئادەم كۆپ ئەمەسلىكىنى كۆرۈپ ئۆزىنى ئازادە ھېس قىلدى. ئۇ كەچلىك تاماققا بالدۇرلا چۈشتى، تاماقتىن كېيىن سىرتلارنى ئايلىنىپ كېلىشكە ماڭدى.

ئۇ ئالىي مەكتەپنىڭ قورۇسى ئالدىغا كەلگەندە، قاراڭغۇ چۈشۈشكە باشلىغانىدى. ئۇ تەنتەربىيە مەيدانىغا كىرمەي، تۆمۈر رېشاتكىنىڭ سىرتىدىكى يولدا نېرى - بېرى مېڭىشقا باشلىدى، ئۇ ياتاق بىناسىدىن بۇ ياتاق بىناسىغا يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان ياشلارغا، كۈتۈپخانا ۋە مەشىق مەيدانىدىن كېلىۋاتقان چىراغ يورۇقىغا قارىدى.

ھەربىي قورال - ياراق ئامبىرى ئارقىسىدىكى مەيداندا ئوقۇغۇچىلار ھەربىي مەشىق ئېلىپ بېرىۋاتتى. ياش ئو-
فىتىسېرنىڭ رىتىملىق ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئوفىت-
سېرنىڭ ئاۋازى جاراڭلىق، گەپلىرى تېز ئىدى، ئالېك-
ساندرا نېمىلەرنى دەۋاتقانلىقىنى بىلەلمىدى. ئېگىز
بوي، بەستىمۇ خېلى بار ئىككى قىز كۈتۈپخانىدىن چى-
قىپ، پەلەمپەيدىن چۈشتى ۋە تۆمۈر دەرۋازىدىن چىقتى.
ئۇلار ئالېكساندرا نىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، ئا-
لېكساندرا ئۇلارنىڭ بوخېمىيە تىلىدا سۆزلەۋاتقانلىقىنى
ئاڭلاپ ناھايىتى خۇشال بولدى. بىردەم - بىردەم، بىر
يىگىت تاشيولنى بويلاپ يۈگۈرۈپ كېلىپ، خۇددى قان-
داقتۇر بىر يېڭىلىقنى پۈتۈن دۇنياغا جاكارلىماقچى بول-
غاندەك، چوڭ كوچىغا يۈگۈرۈپ چىقىپ كېتەتتى. ئالېك-
ساندرا نىڭ يۈرىكىدە ئۇلارغا نىسبەتەن بىر خىل مېھىر -
مۇھەببەت قوزغالدى. ئۇنىڭ ئۇلار بىلەن پاراڭلاشقۇسى،
ئامىنى تونۇيدىغان - تونۇمايدىغانلىقىنى سوراپ باققۇسى
كېلەتتى.

ئۇ مەكتەپنىڭ جەنۇبىي دەرۋازىسىدا ئايلىنىپ يۈر-
گەندە، بۇ ئارزۇسى ئىجابەت بولدى. بېشىغا مەشىقتە
كېيىدىغان بۆك كىيگەن، بىر باغلام كىتابنى پۇلاڭلىتىپ
كۆتۈرۈۋالغان بىر ئوغۇل بالا ئۇ تەرەپكە كېلىۋاتتى. بۇ
چاغدا قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەندى. بالا ئالېكساندرا نى
كۆرمەي سوقۇلۇپ كەتتى. بالا دەرھال بۆكنى ئېلىپ،
ھاسىرىغىنىچە ئۇنىڭدىن ئەپۇ سورىدى:

— كەچۈرۈڭ، دىققەت قىلماپتىمەن، — ئۇنىڭ ئاۋا-
زى ناھايىتى سۈزۈك، خۇددى ئالېكساندرا دىن بىرەر سۆز

كۈتۈۋاتقاندا پۇراق چىقىپ تۇراتتى.

— ھە، مەن دىققەت قىلماپتىمەن، — دېدى ئالېك.
ساندرا سەممىلىك بىلەن، — سىز بۇ مەكتەپنىڭ كونا
ئوقۇغۇچىسىمۇ؟

— ياق، خانىم، مەن بىرىنچى يىللىقنىڭ ئوقۇغۇ-
چىسى، دېھقانچىلىق مەيدانىدىن كەلگىنىمگە ئۇزۇن بول-
مىدى. چېرى ناھىيىسىدىن بولمەن. بىرەرەنى ئىزدەمتى-
ڭىز؟

— ياق، رەھمەت، سىزگە، مەن... — ئالېكساند-
رانىڭ ئۇنىڭ بىلەن بىردەم پاراڭلاشقۇسى بار ئىدى، —
مەن ئىنمىنىڭ ئاغىنىلىرى بىلەن كۆرۈشمەكچى ئىدىم.
ئىنىم ئىككى يىل ئىلگىرى ئوقۇش پۈتتۈرگەن.

— ئۇنداقتا يۇقىرى يىللىقنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى بى-
لەن كۆرۈشۈپ باقسىڭىز بولغۇدەك. قېنى مەن ئويلاپ
باقاي، مەن ئۇلاردىن بىرەرەنى تونۇمىغۇدەكمەن. بىراق
ئۇلارنى كۈتۈپخانىدىن تاپقىلى بولىدۇ، ئاۋۇ قىزىل بىنا
شۇ، ئەنە ئاۋۇ، — بالا قولى بىلەن كۆرسەتتى.

— سىزگە رەھمەت، مەن ئىزدەپ باقاي، — ئالېك.
ساندرا ئايرىلغۇسى كەلمىگەن ھالدا ماڭدى.

— بولىدۇ، خەيرلىك كەچ، — بالا بۆكىنى بېشىغا
تاشلاپ، ئون بىرىنچى كوچىغا قاراپ يۈگۈرۈپ كەتتى.
ئۇ مېھمانخانغا قايتىپ كەلگەندە، ئۆزىنى ئىچى -
قارنى بوشاپ قالغاندەك ھېس قىلدى. «ئۇ بالىنىڭ ئاۋازى
نېمىدېگەن يېقىملىق، ئۆزىمۇ شۇنداق قانداق - يوسۇن-
لىق ئىكەن، ئاممۇ ئاياللارغا شۇنداق ئەدەپلىك مۇئامىلە
قىلاتتى، — ئۇ ئۇخلاش كىيىمىنى كىيىپ، قويۇق، ئۇ-

زۇن چاچلىرىنى تاراۋاتقاندا، يەنە ھېلىقى ئوقۇغۇچى بالا ئېسىگە كېلىپ قالدى، — ئۇنىڭكىدەك يېقىملىق ئاۋازنى ئەزەلدىن ئاڭلاپ باققانداك قىلمايمەن. ئۇنىڭ ئوقۇشى ئۇتۇقلۇق بولغاي. چېرى ناھىيىسى، ئۇ يەرنىڭ يەم - خەشكى بەك ياخشى، ئۇ يەرنىڭ بۆرە كۈچۈكلىرى يەرنى تاتلاپ سۇ چىقىرىپ ئىچىدۇ. »

ئەتىسى ئەتىگەندە سائەت توققۇزدا، ئالېكساندرا شتاتلىق خاتالىقى ئۈستىدە قايتا ئويلىنىش ئورنىنىڭ نازا-رەتچىلەر باشلىقى ئىشخانىسىغا كىردى. نازارەتچىلەر باشلىقى گېرمانىيىلىك ئىدى، چىرايى باشقىچە نۇرلۇق، كەيپى چاغ كۆرۈنەتتى، ئۇ ئىلگىرى ئات جابدۇقلىرىنى ياسايدىغان ئادەم ئىكەن. ئالېكساندرا خانوۋېردىكى گېر-مانىيىلىك بانكىردىن بىر پارچە تونۇشتۇرۇش خېتى ئالغىچ كەلگەنىدى. شۋارتس ئەپەندى خەتنى كۆرۈپ، غاڭزىسىدىكى بىر چەتكە قويدى.

— ھېلىقى ئېگىز بوي بوخېمىيىلىكقۇ دەيمەن؟ توغرا، ئۇ ناھايىتى ياخشى تۇرۇۋاتىدۇ.

— بۇ گېپىڭىزنى ئاڭلاپ ناھايىتى خۇشال بولۇۋاتىدەمەن، ئۇنى جېدەل چىقىرىپ ئۆزىگە ئاۋارىچىلىق تېپىۋالدىمىكىن دەپ ئەنسىرىگەندىم. شۋارتس ئەپەندى، ئەگەر ۋاقتىڭىز بولسا، فرانىك شارباتنىڭ ئەھۋالى ۋە ئۇنىڭغا نېمىشقا كۆڭۈل بۆلۈدىغانلىقىم توغرىلىق سىز بىلەن پاراخلىشاي دېگەندىم.

ئالېكساندرا فرانىكنىڭ ئۆتمۈشى ۋە مېجەز - خۇلقى توغرىلىق قىسقىچە سۆزلەپ بەردى، شۋارتس ئەپەندى كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلىدى، لېكىن قانداقتۇر يېڭىلىق ھېس

قىلمىدى.

— مەن ئۇنىڭغا چوقۇم ياخشى دىققەت قىلىمەن،
ئۇنىڭ ھالىدىن ياخشى خەۋەر ئالىمىز، — دېدى شۋارتس
ئەپەندى ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ، — سىز ئۇنىڭ بىلەن مۇ-
شۇ يەردە پاراڭلىشىۋالسىڭىز بولىدۇ. مەن چىقىپ ئاش-
خاننىڭ ئەھۋالىغا قاراپ باقاي. ئۇنى ئادەم چىقارتىپ
چاقىرتىپ بېرىمەن. ئۇ بۇ چاغقا ئۆز كامبېرنى تازىلاپ
بولدى. سىز بىلىسىز، تازىلىققا دىققەت قىلمىساق بول-
مايدۇ.

شۋارتس ئەپەندى ئىشىك تۈۋىدە توختاپ، بۇلۇڭد-
كى ئۈستەلدە قېلىن بىر دەپتەرگە نېمىلەرنىدۇ پېزىۋات-
قان، ئۇچىسىغا مەھبۇسلار كىيىمى كىيگەن، چىرايى
تاتىراڭغۇ بىر يىڭىتكە دېدى:

— بېرتى، 1037 - نومۇرلۇق مەھبۇسنى ئېلىپ
كىرگەندە، سەن سىرتقا چىقىپ تۇر، بۇ ئايال ئۇنىڭ
بىلەن ئازادە پاراڭلىشىۋالسۇن.

يىڭىت بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپ، يەنە ئۆز ئىشىنى
داۋاملاشتۇردى.

شۋارتس ئەپەندى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئالېك-
ساندرا قارىدىن جىيەك تۇتۇلغان قولىغا قىلىنى بىر خىل
ئالدىراش ئىچىدە سومكىسىغا سالدى. ئۇ بۇ يەرگە كېلىد-
ۋاتقاندا، فرانك بىلەن كۆرۈشۈشتىن ھېچقانداق قورقۇنۇچ
ھېس قىلمىغانىدى. مانا ئەمدى بۇ يەرگە كەلگەندە، كار-
دوردىكى ئاۋاز ۋە پۇراقلار، ئىشخاننىڭ دېرىزىسى
سىرتىدىن نېرى - بېرى ئۆتۈپ تۇرغان مەھبۇسلارنىڭ
قىياپىتى ئۇنىڭ يۈرىكىگە ۋەھىمە سېلىپ قويدى.

ئىشخاندىكى سائەت بىر خىلدا چىكىلداپ تۇرىدۇ،
ياش مەھبۇس شىرتىلدىتىپ خەت يېزىش بىلەن ئالدىراش،
تۇرۇپ - تۇرۇپ قاتتىق يۆتەلدىن ئورۇق مۇرىلىرى سىل-
كىنىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ كېسەل ئىكەنلىكى بىر قاراشتىلا
بىلىنىپ تۇرىدۇ. ئالېكساندرا ئۇنىڭغا ئوغرىلىقچە نەزەر
تاشلىدى، لېكىن ئۇ بىرەر قېتىممۇ بېشىنى كۆتۈرمىدى.
ئۇ يوللۇق چاپىنىنىڭ ئىچىگە ئاق كۆڭلەك كىيگەن، بوي-
نىغا گالىستۇكنى چىرايلىق قىلىپ باغلىۋالغانىدى، قول-
لىرى ئورۇق ھەم ئاق، تىرناقلىرى پاكىز ئېلىنغان، چىم-
چىلاق بارمىقىدا دۈڭلەك بەلگە بار ئىدى. ئۇ كارىدوردا
بارغانسېرى يېقىنلىشىۋاتقان ئاياغ تىۋىشىنى ئاڭلاپ ئور-
نىدىن تۇردى، دەپتەرنى يېپىپ، قەلەمنى جايغا قويدى،
ئاندىن يەردىن ئۈستۈن قارىماي سىرتقا چىقىپ كەتتى.
ئۇ ئېچىپ قويغان ئىشىكتىن بىر نازارەتچى فرانك شاربات-
نى ئېلىپ كىردى.

— 1037 - نومۇرلۇق مەھبۇس بىلەن كۆرۈشمە كچى
بولغان خېنىم سىز بولامسىز؟ ئۇنى ئېلىپ كەلدىم. سەن
ياۋاشراق بول. سىز ئولتۇرسىڭىز بولىدۇ، خېنىم، —
نازارەتچى ئالېكساندرا ئۇرە تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ
شۇنداق دېدى، — سىلەر پاراڭلىشىپ بولغاندىن كېيىن
ئاۋۇ ئاق كۆنۈپكىنى باسسىڭىز، مەن كىرىمەن.
نازارەتچى چىقىپ كەتتى، ئىشخاندا ئالېكساندرا
بىلەن فرانكلا قالدى.

ئالېكساندرا فرانكنىڭ قورقۇنچلۇق كىيىملىرىگە قا-
رىماسلىققا، بىۋاسىتە يۈزىگىلا قاراشقا تىرىشاتتى، لې-
كىن بۇ چىراينىڭ فرانكنىڭ چىرايى ئىكەنلىكىگە ئۇنىڭ

ئىشەنگۈسى كەلمىدى: چىرايى پۈتۈنلەي كۆكۈچ تۈسكە كىرگەن، لەۋلىرىدە قان دىدارى يوق، سەدەپتەك ئاپئاق چىشلىرى سېرىقداپ كەتكەندى. ئۇ ئالبېكساندىراغا چىدىن رايىنى ئاچمايلا قارىدى، خۇددى قاراڭغۇلۇق ئىچىدىن ھازىرلا چىققاندىكە كۆزلىرىنى چىمچىقلاشتى، بىر قېشى توختىماي لىكىلدايتتى. بۇ قېتىمقى پاراخلىشىشنىڭ فرانىك ئۈچۈن ئازابلىق جازالاش بولىدىغانلىقىنى ئالبېكساندىرا دەرھال ھېس قىلدى. فرانىكنىڭ چېچى چۈشۈرۈۋېتىلگەن، قارىسا ئادەمنىڭ كۆز ئالدىغا جىنايەتچىنىڭ ئوبرازى كېلەتتى، سوتتا سوراق قىلىنىۋاتقاندا مۇنداق ئەمەس ئىدى.

ئالبېكساندىرا ئۇنىڭغا قولىنى ئۇزاتتى.

— فرانىك، — ئۇنىڭ كۆزىگە لۆمىمدە ياش كەلدى، — ئىككىمىز چىرايلىق پاراخلىشىۋالساق. سىز-نىڭ نېمىشقا مۇشۇنداق قىلغانلىقىڭىزنى چۈشىنىمەن، سىزگە يامانلىق ئويلىمايمەن، بۇ ئىشتا گۇناھنىڭ كۆپرەكى ئۇلاردا.

فرانىك يانچۇقىدىن كىرلىشىپ كەتكەن بىر كۆك قولا-ياغلىقنى چىقىرىپ يىغلاپ كەتتى ھەم ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ، ئالبېكساندىراغا دۈمبىسىنى قىلىۋالدى.

— مەن ئۇ ئايالنى بىر نېمە قىلىۋېتىشنى ئەزەلدىن ئويلىمىغان، — دېدى ئۇ ئۈزۈپ - ئۈزۈپ، — ئۇ يىگىت-كىمۇ يامانلىق قىلىش نىيىتىم يوق ئىدى، ئۇنى ياقىتۇراتتىم، بۇرۇندىلا ياخشى كۆرەتتىم. لېكىن ئىككىسىنى... — ئۇ گەپتىن توختاپ قالدى، چىرايى ۋە كۆزلىرىنىڭ بىردىنلا خۇنى قالمىدى. ئۇ بىر ئورۇندۇققا ئۆزىنى تاشلىدى،

خۇنىسىز كۆزلىرى يەرگە قادالغان، جانسىز ئىككى قولى تىزلىرى ئوتتۇرىسىدا ساڭگىلاپ تۇراتتى، قولىياغلىقى يوللۇق ئىشتىننىڭ تىزىدا يېيىقلىق ئىدى. ئۇنىڭ كالىد-سىدا تەۋرەپ تۇرغان يىرگىنچ تۇيغۇسى پۈتۈن بەدىنىنى پالەچ ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويغاندەك ئىدى.

— مەن سىزنى ئەيىبلىگىلى كەلمىدىم، فرانك، مېنىڭچە ھەقىقىي ئەيىبلىنىشكە تېگىشلىك ئادەملەر ئۇ-لار، — ئالېكساندرانىڭ بەدىنىمۇ كۈيۈشكەندەك بولدى. فرانك تۇيۇقسىز بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئىشخانىنىڭ دېرىزىسىدىن سىرتقا قارىدى.

— مېنىڭ ئۇ يەرلىرىم ئەمدى تۈگەشتى، مەن قان-تەر ئاققۇزغان يەرلەر، — ئۇ ئاچچىق كۈلدى، — ئاناڭنى، تۈگەشسە تۈگەشمەمدۇ، — ئۇ گەپتىن توختاپ، چېپى ئەمدىلەتنى ئۆسۈۋاتقان بېشىنى ئىتتىك - ئىتتىك سىلدى، — مېنىڭ چېچىم بولمىسا، كالىغا ھېچنېمە كەلمەيدىكەن، — ئۇ چۈشەندۈردى، — مەن ئىنگىلىز تىلىنىمۇ ئۇنتۇدۇم، بىز بۇ يەردە ئادەم تىللاشتىن باشقا گەپ قىلىشمايمىز.

ئالېكساندرا گاڭگىراپ قالدى. فرانك پۈتۈنلەي ئۆز-گىرىپ كەتكەندەك قىلاتتى. ئىلگىرىكى كېلىشكەن بو-خېمىيىلىك قوشنىسى ھازىر باشقىلا بىر ئادەم بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭدا ئادەملىك خۇسۇسىيەتمۇ ئازلاپ كەت-كەندەك قىلاتتى. ئالېكساندرا ئۇنىڭغا نېمە دېيىشنى بە-لەلمىدى.

— ماڭا ئۆچمەنلىك بىلەن قارىمامسىز، فرانك، — سورىدى ئالېكساندرا ئاخىر.

— مەن ئەزەلدىن ھېچقانداق بىر ئايالغا ئۆچمەنلىك بىلەن قارىمىغان، مەن ئۇنداق ئەرلەردىن ئەمەس، — دەپدى فرانىك ھاياجان بىلەن مۇشتلىرىنى تۈگۈپ، — مەن خوتۇن-نۇمنى ئەزەلدىن ئۇرۇپ باقمىغان، ياق، ئۇ شۇنچىلىك چىشىمغا تەگكەندىمۇ قول تەگكۈزمىگەن! — ئۇ نازارەت-چىلەر باشلىقىنىڭ ئۈستىلىنى قاتتىق مۇشتلىدى، كېيىن خىيالچان ھالدا ئۈستەلنى بىر خىلدا چېكىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ بويۇن ۋە يۈزلىرىگە قىزىللىق يۈگۈرۈشكە باشلىدى، — ئۈچ يىل بولغان، ئۇنىڭ مېنى كۆڭلىدىن چىقىد-رىۋەتكەنلىكىنى سېزىپ يۈرەتتىم، ئالېكساندرا بوگ-سېن. ئۇنىڭ باشقا ئەرنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتكەنلىكى-نى بىلەتتىم. مەن ئۇنى بىلگەن، ھى...! شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭغا ئارتۇق گەپ قىلمىغان. ئەگەر قولۇمدا مىلتىق بولمىغان بولسا، ئۇنداق ئىشىمۇ يۈز بەرمىگەن بولاتتى. قانداق شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ مىلتىقنى قولۇمغا ئال-دىمكىننىڭ. ئۇ مىلتىق ئېلىشىمغا ئەسلىدىنلا نارازى ئى-دى. ئەسلىدە ئۇ ئۆيدە بولغان بولسا ياخشى بولاتتى، ئۆيدە ئولتۇرۇشى كېرەك ئىدىغۇ! ھەي، بۇ ئەخمىقانە گەپلەرنى ئەمدى نېمە قىلىپ يۈرمىن.

فرانىك بايقىدەكلا بېشىنى سىلاپ قويۇپ گەپتىن توختاپ قالدى. ئۇنىڭ تازا قىزىپ سۆزلەۋېتىپ، تۇيۇق-سىزلا مۇنداق توختاپ قېلىشى ئالېكساندراغا بىر ئاز غەلىتە تۇيۇلدى. خۇددى قانداقتۇر بىر نەرسە يۈرىكىدىن كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ، ئۇنىڭ تەپەككۈر ۋە سېزىش ئىقتى-دارىنى ئۇزۇپ قويغاندەك ئىدى.

— شۇنداق، فرانىك، — دەپدى ئالېكساندرا، — بىلد-

مەن، سىز ماكرىغا زىيانكەشلىك قىلىشنى ئويلىمىغان.
فرانك ئۇنىڭغا قاراپ غەلىتىلا كۈلۈپ قويدى، كۆز
چاناقلىرى ياشقا تولدى.

— بىلەمسىز، مەن ئۇ ئايالنىڭ ئىسمىنى ئاساسەن
ئۇنتۇپ كەتتىم. مەن ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىسمى مەۋجۇت
ئەمەس. مەن خوتۇنۇمغا ئەزەلدىن نەپرەتلەنمىگەن، لې-
كىن، مېنى مۇشۇ كويلارغا سالغان خوتۇنغا، تەڭرىم
تۇرۇپتۇ، قاتتىق نەپرەتلىنىمەن! مەن جېدەلخور ئادەم ئە-
مەس، ئادەم ئۆلتۈرۈشنى خالىمايتتىم، مەيلى ئەر ياكى
ئايال بولسۇن، ئۆلتۈرۈشنى خالىمايتتىم. ئۇ خوتۇن ئاشۇ
دەرەخ ئاستىدا قانچىلىك ئەر بىلەن بۇزۇقچىلىق قىلىسمۇ
كارىم يوق ئىدى، باشقا ئىشلارنىڭ مەن ئۈچۈن كارى
چاغلىق ئىدى، لېكىن مەن ياخشى بىر يىگىتنىڭ جېنىغا
زامىن بولدۇم، ئالېكساندرا بوگسپىن! مەن ئەينى چاغدا
كالىمدىن ئادىشىپتىمەن، چوقۇم شۇنداق بولغان.
ئالېكساندرا ئۆزى فرانكنىڭ كىيىم ئىشكاپىدا كۆر-
گەن ھېلىقى ھاسىنى ئەسلەپ قالدى. فرانك يېڭى كەل-
گەندە ھەممە ئادەمنىڭ كۆزى چۈشىدىغان، ئاجايىپ سېھ-
رىي كۈچكە ئىگە يىگىت ئىدى. شۇڭا ئوماخادىكى ئەڭ
چىرايلىق بوخىمىيلىك قىز ئۇنىڭ بىلەن قېچىپ كەتكە-
ندى. مانا تۇرمۇش ھازىر ئۇنى مۇشۇنداق ھالغا چۈشۈ-
رۈپ قويدى. بۇ نېمىدىگەن تەڭسىزلىك - ھە! ئالېك-
ساندرا ئىچىدە ماكرىنى قاتتىق ئەيىبلىدى. شۇنداق ئو-
چۇق - يورۇق، قىزغىن بىر قىز نېمە ئۈچۈن ئۆزىنى
سۆيىدىغان شۇنچە ئادەمگە بالايىئاپەت ۋە قايغۇ - ئەلەم
ئېلىپ كېلىدۇ؟ ئۆزىنى كىچىكىدىن نەگە بارسا قولىدىن

يېتىلەپ چوڭ قىلغان بىچارە تاغسى جوڭى توۋپىسىگى
ھازىر قانچىلىك ئازابلىنىۋاتىدۇ؟ بۇ ئادەمنىڭ ئەقلىگە
سىغمايدىغان ئىش ئىدى. ئادەم بەك ئوچۇق - يورۇق،
قىزغىن بولۇپ كەتسىمۇ سەل چاتقى بولامدۇ قانداق؟
ئالېكساندرا مۇنداق ئويلاشنى خالىمايتتى، لېكىن نورۇپ-
گىيە قەبرىستانلىقىدا ئامى ياتىدۇ، بۇ يەردە بولسا فرانك
شارباتنىڭ ئەھۋالى مۇنۇ. ئالېكساندرا ئورنىدىن تۇرۇپ
فرانكنىڭ قولىنى تۇتتى.

— فرانك شاربات، مەن قولۇمدىن كېلىشىچە سىز-
نى كەڭچىلىككە ئېرىشتۈرىمەن، بۇ ئىش ئەمەلگە ئاشمى-
غىچە ھەرگىز بولدى قىلمايمەن، تۈرمە باشلىقىنىمۇ ئارا-
مىدا قويمايمەن. سىزنى بۇ يەردىن ئېلىپ چىقىپ كېتەل-
شىمگە كۆزۈم يېتىدۇ.

فرانك ئىشەنمىگەندەك ئۇنىڭغا قارىدى، كېيىن چى-
رايدا ئاستا - ئاستا ئىشەنچ پەيدا بولدى.

— ئالېكساندرا، دېدى ئۇ سەمىمىيلىك
بىلەن، — ئەگەر بۇ يەردىن چىقىپ كېتەلسەم، بۇ يەردى-
كىلەرگە ئاۋازچىلىق تېپىپ بەرمەيتتىم، يۇرتۇمغا —
ئاپامنىڭ يېنىغا كېتەتتىم.

ئالېكساندرا قولىنى تارتىۋالماقچى بولدى، لېكىن
فرانك ئۇنىڭ قولىنى قويۇپ بەرمەيتتى، ئۆزىمۇ سەزمى-
گەن ھالدا ئۇنىڭ قارا چاپىندىكى تۈگمىنى سىلايتتى.
— ئالېكساندرا، دېدى ئۇ تۈگمىگە تىكىلىپ تۇ-
رۇپ پەس ئاۋازدا، — سىز مېنى ئىلگىرى ئۇ قىزنى خار-
لىغان دەپ قارىمايدىغانسىز. . .

— ياق، فرانك، ھازىر بۇ توغرۇلۇق سۆزلەشمەي -

لى، — ئالېكساندرا ئۇنىڭ قولىنى قىسىپ قويدى، —
ئامى ئۇ دۇنياغا كەتتى، ئۇنىڭغا ئامالم يوق، لېكىن
سىزگە پۈتۈن كۈچۈم بىلەن ياردەم قىلىمەن. سىز مېنىڭ
سىرتلارغا چىقمايدىغانلىقىمنى بىلىسىز. بۇ قېتىم مەخ-
سۇس مۇشۇ گەپنى ئېيتقىلى بۇ يەرگە كەلدىم.
نازارەتچىلەر باشلىقى دېرىزە سىرتىدىن سوئال نەزە-
رىدە قارىدى، ئالېكساندرا باش لىڭشىتتى. نازارەتچىلەر
باشلىقى كىرىپ، ئۈستەل ئۈستىدىكى ئاق كۈنۈپكىنى
باستى. نازارەتچى كىردى. ئۇ فرانكىنى ئېلىپ چىقىپ
كېتىۋاتقاندا، ئالېكساندرا نىڭ يۈرىكى بىر قىسىم بولۇپ
قالدى. ئۇ شۋارتس بىلەن قىسقىلا بىرنەچچە ئېغىز پاراڭ-
لىشىپ، تۈرمىدىن قايتىپ چىقتى. شۋارتس تۈرمىنى
كۆرۈپ بېقىشقا تەكلىپ قىلغانىدى، ئۇ قورقۇپ دەرھال
رەت قىلدى. ئالېكساندرا ئوڭغۇل - دوڭغۇل يولدا ماشىنا
بىلەن كېتىۋېتىپ، ئۆزى بىلەن فرانكىنىڭ بىر قېتىملىق
قاتتىق بوران - چاپقۇننىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغۇچىلى-
رى ئىكەنلىكىنى ئويلاپ قالدى. ئالېكساندرا قۇياش نۇ-
رى پارلاپ تۇرغان سىرتقا چىقالغىنى بىلەن، لېكىن ئۇ-
نىڭ تۇرمۇشىنىڭمۇ قىزىقى تۈگىگەنىدى، فرانكىنىڭ
ئەھۋالىدىن كۆپ پەرقلىنىپ كەتمەيتتى. ئۇ ئوقۇغۇچى-
لىق دەۋرىدە ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئىككى مىسرا شې-
ئىرنى ئېسىگە ئالدى:

بۇ جاھان بۇندىن كېيىن
بولۇر ماڭا پايانسىز تۈرمە...

ئالېكساندرا چوڭقۇر ئۇھ تارتتى. تۇرمۇشقا بولغان

بىر خىل بىزارلىق ئۇنىڭ يۈرىكىنى باستى. ئۇ فرانىك بىلەن پاراخلىشىۋاتقاندا، بۇ خىل تۇيغۇ فرانىك شارباتنى ئىككى قېتىم قاتۇرۇپ قويغانىدى. ئالېكساندرانىڭ ھا-زىرلا «چېگرا سىزىقى» غا كەتكۈسى كېلىپ كەتتى. ئالېكساندرادا مېھمانخانغا كىرىشىگە، مۇلازىمەت ئورنىدىكى يىگىت ئۇنى قولى بىلەن شەرەتلەپ چاقىردى. ئۇ بېرىشىغا بىر تېلېگراممىنى ئۇزاتتى. ئالېكساندراسى-رىق كۈنۋېرتقا خىيالچان قاراپ قويۇپ، ئۇنى ئاچمايلا لىفتقا چىقتى. ئۇ كارىدوردا كېتىۋېتىپ، ئىشقىلىپ ئەم-دى قانداق يامان خەۋەر بولسىمۇ مېنى يىقتىۋېتەلمەيدۇ، دېگەنلەرنى خىيالدىن ئۆتكۈزدى. ئۇ ئۆيگە كىرىپ ئى-شكىنى تاقىدى، گىرىم ئۈستىلىنىڭ يېنىدىكى ئورۇندۇق-تا ئولتۇرۇپ تېلېگراممىنى ئاچتى. تېلېگرامما خانوۋېر-دىن كەلگەن، مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

تۈنۈگۈن كەچتە خانوۋېرغا كەلدىم، مۇشۇ يەردە ساق-لايمەن، تېز قايتىڭ.

كارل لىندستروم

ئالېكساندرادا بېشىنى گىرىم ئۈستىلىگە تىرىدى، كۆزلىرىدىن ياش ئېقىلىپ چىقتى.

3

ئەتىسى چۈشتىن كېيىن، كارل بىلەن ئالېكساندرادا شىلېر خانىمىنىڭ ئۆيى ئالدىدىكى ئېتىزلىقتا ئايلىنىپ

يۈرەتتى. ئالبېكساندرا لىنكولنىدىن بېرىم كېچىدىن كېيىن يولغا چىققان، كارل سەھەردە خانوۋېر پويىز ئىستانسىسىغا ئۇنىڭ ئالدىغا چىققاندى. ئۇلار ئۆيگە كەلگەندىن كېيىن، ئالبېكساندرا ئاۋۋال شىلپېر خانىمنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئۇنىڭغا شەھەردىن ئالغاچ كەلگەن سوۋغىنىنى بەردى. ئۇلار خانىمنىڭ ھويلىسىدىلا بىردەم پاراخلاشتى، ئاندىن ئىككىسى قۇياش نۇرىغا چۆمۈلۈپ تۇرغان ئېتىزغا چىقىپ، بىر چۈشتىن كېيىننى شۇ يەردە ئۆتكۈزدى. ئالبېكساندرا قارا رەڭلىك ساياھەت كىيىمىنى سېلىۋېتىپ، ئاق كۆڭلەك كىيىۋالغاندى. چۈنكى، قارا رەڭلىك كىيىمنى كۆرسە، كارل بىئارام بولاتتى، يەنە بىرى، ئۇ ئۆزىمۇ ئېغىر روھىي بېسىم ھېس قىلاتتى. ئۇ قارا كىيىم ئالبېكساندرا تۈنۈگۈن كۆرگەن تۈرمىگە ئوخشاپ كېتەتتى، بۇ بىپايان دالا بىلەن ماسلاشمايتتى. كارلدا ئۆزگىرىش چوڭ ئەمەس، چىرايى قارىداپ ئۆزى تولۇپ قاپتۇ، ئىلگىرىكى يىللاردىكىدەك چىرايىدىن ھارغىنلىق چىقىپ تۇرىدىغان ئالمىغا ئوخشمايتتى. لېكىن ھازىرمۇ ئۇنى ھېچكىم تىجارەتچى دېمەيتتى. ئۇ ئاشۇ يېقىملىق، نۇرلۇق كۆزلىرى، چىرايىدا تۇرۇپ ئۆچۈپ، تۇرۇپ پەيدا بولىدىغان تەبەسسۇمى بىلەن «چېگرا سىزىقى» غا قارىغاندا كىلۇڭدېكقا بەكرەك ماسلىشاتتى. چۈنكى، چېگرا ئەتراپىدا خىيالپەرەسلەر ئاز ئەمەس.

كارل بىلەن ئالبېكساندرا ئەتىگەندىن ھازىرغىچە مۇڭداشتى. ئالبېكساندرا نىڭ خەتلىرى ئەۋەتىلمەپتۇ. كارل يېقىندا بىر قاۋاقخانىدا ئولتۇرۇپ، تۆت ھەپتە ئىلگىرى چىققان سان فرانسىسكو گېزىتىدىن بۇ بەختسىز خەۋەرنى

تاسادىپى كۆرۈپ قاپتۇ. خەۋەردە فرانك شارباتنىڭ سودا-لىنىش ئەھۋالى قىسقىلا تونۇشتۇرۇلغانىدى. كارل گې-زىتنى قويۇپلا، ئالېكساندرانىڭ يېنىغا دەرھال يېتىپ بېرىش قارارىغا كەپتۇ. ئۇ كېچە - كۈندۈز توختىماي يول مېڭىپتۇ، ئەڭ تېز پويىز ۋە پاراخوتلارغا چىقىپتۇ، ھاۋا ناچار بولغاچقا، ئۇ ئولتۇرغان پاراخوت ئىككى كۈن كې-چىكىپ كەپتۇ.

ئۇلار شىللىر خانىمىنىڭ ئۆيىدىن چىققاندىن كېيىن، ئۈزۈلۈپ قالغان گېپىنى داۋاملاشتۇردى.

— لېكىن ئىشلىرىڭىزنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويماي مۇنداقلا يوقاپ كەتسىڭىز بولامدۇ، كارل؟ تىجارىتىڭىز بىلەن كارىڭىز بولمامدۇ؟ — سورىدى ئالېكساندرا.

— ھەممە ئىشنى ئەتراپلىق ئويلايسىز - دە، ئا-لېكساندرا، — دېدى كارل كۈلۈپ، — بىلەمسىز، مېنىڭ شېرىكىم ناھايىتى سەمىمىي ئادەم، ھەممە ئىشنى ئۇنىڭغا تاپشۇرسام بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، بۇ تىجارەتنى باشتا ئۇ باشلىغان، مەن ئۇنىڭ ماقۇللۇقى بىلەن كېيىن قوشۇلغان. مەن كېلەر يىلى باھاردا قايتىمەن، شۇنىڭغىچە سىزمۇ مەن بىلەن بىللە كېتىشكە ئۇناپ قالارسىز. بىز مىليون-لاپ پۇل تاپالمىدۇق، لېكىن ئىشلىرىمىزنى بىر قۇر ئى-زىغا سېلىۋالدۇق. مەن بۇ يىل قىشنى سىز بىلەن بىللە ئۆتكۈزۈمە كىچى. ئاممىنىڭ ئىشى سەۋەبىدىن ئىككىمىزنىڭ ئىشى كەينىگە سۈرۈلۈپ كەتمەس، ئالېكساندرا؟

— ئۇنداق بولمايدۇ، كارل، — ئالېكساندرا بېشىنى چايقىدى، — ئۇنداق بولمايدۇ. ئەمدى سىز روئى بىلەن ئوسكارنىڭ گەپلىرىگە پىسەنت قىلماسسىز. ئاممىنىڭ ئى-

شى بىلەن ھازىر ئۇلار سىزگە قارىغاندا ماڭا بەكرەك ئۈچ بولۇپ كەتتى. ئۇلار ھەممە گۇناھنى ماڭا ئارتتى، پۈتۈن بالا - قازاننىڭ مەنبەسى ئۇنى ئالىي مەكتەپتە ئوقۇتقىنىم بوپتىمىش.

— روئي بىلەن ئوسكار نېمە دەپسۇن، ئەمدى كارىم يوق. بېشىڭىزغا كەلگەن ئىشنى ئۇقۇپلا، يېنىڭىزدا بول. مېسىم بولمايدىغانلىقىنى ئويلىدىم، باشقا ھېچقانداق ئىش كاللامغا كىرمىدى. سىز ھەرقانداق ئىشتا غالىب كېلىدىغان قىز، — كارل سەل ئىككىلىنىپ، ئالېكساند-راننىڭ قاۋۇل، تولغان بەدىنىگە كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاردى، — لېكىن سىز ھازىر ھەقىقەتەن ماڭا موھتاج، شۇنداقمۇ، ئالېكساندرا؟

ئالېكساندرا قولىنى ئۇنىڭ بىلىكىگە قويدى.

— ئاشۇ ئىش يۈز بەرگەندە، سىزنىڭ يېنىمدا بولمىغىنىڭىزغا شۇنچىلىك ئېچىندىم، كارل. سىزنى ئويلاپ كېچىچە يىغلاپ چىقتىم. كېيىن سىزدىن رايىم قايتىپ كەتكەندەك بولدى، سىزنى ئەمدى ئويلىماسمەن، دەپ ئويلىغاندىم، لېكىن تۇنۇگۈن سىزنىڭ تېلېگراممىڭىزنى تاپشۇرۇۋالغىنىمدا، ھە... ھەممە نەرسە بۇرۇنقى ھالىتىگە قايتتى. بىلەمسىز، ھازىر بۇ دۇنيادا سىزدىن بۆلەك يۆلەنچۈكۈم قالمىدى.

كارل ئالېكساندرا نىڭ قولىنى جىممىدە تۇتۇپ تۇراتتى. ھازىر ئۇلار شاربات ئائىلىسىنىڭ ئادەمسىز ئويى ئالدىغا كەلگەنىدى. ئۇلار باغ يېنىدىكى يالغۇز ئاياغ يولىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، چارۋىچىلىق مەيدانىدىكى كۆلگە تۇتىشىدىغان يول بىلەن ماڭدى.

— بىلەمسىز، كارل، — دېدى ئالېكساندرا پەس-
 ئاۋازدا، — ھازىر ئافى بىلەن سىگنادىن باشقا پاراخلىشىد-
 ىدىغان ئادىمىم يوق، ماڭا پاراڭ قىلىپ بېرىڭا. سىز چۈ-
 شىنەمسىز؟ ماكرى توۋپسكىينىڭ شۇنداق ئىش قىلىدۇ-
 غانلىقىغا ئىشىنەمسىز؟ مەن بولسام بەدىنىمنى پارچە -
 پارچە قىلىۋېتىشكە رازىمەنكى، ئۇنىڭ ئىشەنچىسىنى
 يەردە قويمىغان بولاتتىم.

كارل ئالدىدا پارقراپ تۇرغان سۇ يۈزىگە قاراپ گەپ
 باشلىدى.

— ئۇمۇ ئۆز بەدىنىنى پارچە - پارچە قىلىپ بولغان
 بولۇشى مۇمكىن، ئالېكساندرا. ئىشىنمەن، ماكرى ئەڭ
 چوڭ تىرىشچانلىق كۆرسەتتى، ھەر ئىككىسى شۇنداق.
 ئامى مۇشۇ سەۋەبتىن مېكسىكىغا كەتمەكچى بولغان.
 گېپىڭىزدىن قارىغاندىمۇ، ئۇ كەلگىنىگە ئاران ئۈچ ھەپتە
 بولغان بولسىمۇ، قايتىپ كەتمەكچى بولغان. فرانسىيە
 چېركاۋىدا ئۆتكۈزۈلگەن خەير - ساخاۋەت يىغىلىشىغا
 ئامى ئىككىمىز بىللە بارغان ئاشۇ يەكشەنبە ئېسىڭىزدۇ-
 مۇ؟ ئۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا باشقىچىرەك ھېسسە-
 يات بارلىقىنى مەن شۇ كۈنلا سەزگەن. ئەسلىدە سىز
 بىلەن مۇشۇ ئىش توغرىلۇق پاراخلاشماقچى ئىدىم، لې-
 كىن يولدا روئى بىلەن ئوسكار ئۇچراپ پەركايىمنى ئۇ-
 چۇرۇۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن ھەممىنى ئۇنتۇپتىمەن. ئۇلار-
 غا بەك قاتتىقلىق قىلىپمۇ كەتمەڭ، ئالېكساندرا. كېلىڭ،
 كۆل بويىدا بىردەم ئولتۇرايلى، سىزگە بىر ئىشنى سۆز-
 لەپ بېرىمەن.

ئۇلار كۆل بويىدىكى چۆپلۈكتە ئولتۇردى. كارل بىر

يىلدىن ئوشۇقراق ۋاقتىنىڭ ئالدىدىكى بىر ئەتىگىنى ئامى بىلەن ماكرىنى مۇشۇ كۆل بويىدا كۆرگەنلىكى، شۇ چاغدا ئۇلارنىڭ ئۆزىگە شۇنداق ياش، شۇنداق سۆيۈملۈك، شۇنداق گۈزەل كۆرۈنۈپ كەتكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى. — دۇنيادىكى بەزى ئىشلار مانا شۇنداق بولىدۇ، ئالبېكساندرا، — دېدى كارل سەممىيلىك بىلەن، — مۇنداق ئىشلارنى مەن ئىلگىرىمۇ ئۇچراتقان. بەزى ئاياللار ھەممە يەردە بالا — قازا تېرىپ يۈرىدۇ. لېكىن بۇ ئۇلارنىڭ سەۋەنلىكى ئەمەس. بۇ ئۇلارنىڭ بەك گۈزەل، ھاياتى كۈچى ۋە مۇھەببىتى ئۇرغۇپ تۇرغانلىقىدىن بولغان. بۇنىڭغا ئۇلارنىڭ ئۆزىمۇ ئامالسىز. خۇددى قىشتا ئادەم ئۆزىنى ئوتقا ئۇرۇپ تۇرغاندەك، كىشىلەر ئۆزىنى ئۇلارغا ئۇرۇپ تۇرىدۇ. ماكرى تېخى كىچىك قىز ۋاقتىدىلا، ئۇنىڭدا مۇشۇنداق سېھرىي كۈچنىڭ بارلىقىنى سەزگەندىم. ئېسىڭىزدىمۇ، ئاشۇ كۈنى دۇكاندا ماكرى ئامىغا كەمپۈت بەرگەندە، بوخىمىيلىك يىگىتلەر ماكرىنى قانداق ئورۇپلىشقاندى؟ ماكرىنىڭ كۆزىدىن سارغۇچ نۇر چاقناپ تۇرىدىغانلىقىغا دىققەت قىلغانىدىڭىز؟

ئالبېكساندرا چوڭقۇر ئۇھ تارتتى.

— راست دەيسىز، ئۇ ھەرقانداق ئادەم ئامراق بولۇپ قالغۇدەك قىز. مېنىڭچە بىچارە فرانكىمۇ ئۇنى ھازىرغىچە ياخشى كۆرىدۇ. لېكىن فرانكىنىڭ تۇرمۇشى شۇنداق پارا-كەندىچىلىك ئىچىدە ئۆتتى، شۇڭا، ئۇزۇندىن بېرى ئۇنىڭ مۇھەببىتى نەپرەتتىنمۇ ئازابلىق ئۆتكەن. سىز ئۇ ئىشلارنى بالدۇرلا سەزگەن بولغاندىن كېيىن ماڭا ئېيتىسىز. ئىگىز بوپتىكەن، كارل.

كارل ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ، سالماق كۈلۈمسىرىدى.
 — سۆيۈملۈكۈم، ئۇ ئېنىق بولمىغان بىر سېزىم
 ئىدى، خۇددى سىز باھارنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى سەزگەن-
 دەك، ياز كۈنى جۇدۇننىڭ شەپسىنى ئاڭلىغاندەك بىر
 ئىش. ئېنىق بىر ئىشنى كۆرگەن يېرىم يوق. لېكىن
 ياشلىق باھارى ئۇرغۇپ تۇرغان بۇ ئىككى ياشنى كۆرگەن-
 نىمە، بەدىنىمدىكى قانلارنىڭ ئۇرغۇۋاتقانلىقىنى ھېس
 قىلىدىم. نېمە دەپسەم بولىدۇ؟ تۇرمۇش رىتىمنىڭ تېزلى-
 شىپ كەتكەنلىكىنى سەزدىم. مەن كەتكەندىن كېيىن، بۇ
 ئىش ماڭا ناھايىتى سىرلىق، مۇرەككەپ تۇيۇلدى، سىز-
 گە خەت يازاي دەپسەم، نېمەدەپ يېزىشىمنى بىلمىدىم.
 ئالېكساندرا ئۇنىڭغا ئازابلىق نەزەر تاشلىدى.

— مەن بۇ ئىشقا بۇرۇنقىدەكلا كەڭ قورساقلىق
 بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا تىرىشتىم. ئادەملەر بىر - بىرىگە
 ئوخشىمايدىغۇ، دېگەنلەرنىمۇ ئويلاپ باقتىم. لېكىن بۇ
 ئىش لاۋېر ماسسىپېر ياكى يونگ سىمېر كالارنىڭ بېشىغا
 كەلمەي، نېمە ئۈچۈن مېنىڭ ئىنىمنىڭ بېشىغا كېلىدۇ؟
 — چۈنكى ئۇ بۇ يەردىكى ئەڭ ياخشى يىگىت. ئۇلار
 ئىككىسى بۇ يەردىكى ياشلارنىڭ ئالدى ئىدى.

ئىككى دوست ئورنىدىن تۇرۇپ يولىنى داۋاملاشتۇر-
 دى. بۇ چاغدا قۇياش غەربكە ئوبدانلا قىيىسايدىغان، چۆپلەر-
 نىڭ سايىسى ئۇزارغان، مۇشۇكىياپلاقلار ئۇۋىسىغا قايت-
 قاندى. ئۇلار ئىككى چارۋىچىلىق مەيدانىنىڭ چېگرى-
 سىنىڭ بۇلۇڭىغا كەلگەندە، ئالېكساندرا ئون ئىككى تاي-
 چىقىنىڭ تاغ قاپتىلىدا ئويناقتىشىپ يۈرگەنلىكىنى كۆر-
 دى.

— كارل، — دەدى ئالبكساندرا، — مەن ئەتىيازدا سىز بىلەن بىللە ئۇ يەرگە كېتىشكە رازى. دېڭىز — ئوكيانلارنى كېزىپ بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى، مەن دې-ڭىز دېگەننى كۆرۈپ باقماپتىمەن. بۇ يەرگە كەلگەن دەسلەپكى مەزگىللەردە، دادام ئىشلىگەن دوڭ دائىم چۈ-شۈمدىن چىقمايتتى. ئۇ يەردە كىچىك بىر قولىتۇق بولىدۇ-غان، ئىچى پۈتۈنلەي ماچتا ئىدى، — ئالبكساندرا سەل ئويلىنىۋېلىپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — لېكىن مېنى بۇ يەردىن مەڭگۈلۈك ئايرىۋەتمەيسىز، شۇنداقمۇ؟

— ئەلۋەتتە ئۇنداق بولمايدۇ، سۆيۈملۈكۈم. بۇ يەر-گە بولغان ھېسسىياتىڭىزنى خۇددى ئۆزىڭىزگە ئوخشاش چۈشىنىمەن، — كارل ئۇنىڭ قوللىرىنى ئىككى قوللاپ تۇتتى.

— شۇنداق، ئامى تۈگەپ كەتكەن بولسىمۇ، مېنىڭ بۇ يەرگە بولغان مۇھەببىتىم قىلچە ئۆزگەرمىدى. بۈگۈن ئەتىگەن پويىز خانوۋېرغا يېقىنلىشىپ قالغاندا، قۇرغاق-چىلىق بولۇپ كەتكەن ئاشۇ يىلى ئامى بىلەن دەريا بويى-دىن ھارۋىلىق قايتىپ كېلىۋاتقان چاغدىكىدەك ھېسسىيات-قا كېلىپ قالدىم. تۇرغان ماكانىڭىزغا قايتىپ كەلسىڭىز باشقىچە خۇشال بولىدىكەنسىز. بۇ يەردە تۇرغىنىمغىمۇ ئۇزۇن بولدى، بۇ يەر ناھايىتى تىنچ، ئەركىن، كارل... فرانىك تۇرغان تۈرمىدىن قايتىپ چىققان چېغىمدا، ئۆ-زۈمنى بۇنىڭدىن كېيىن ئەركىن ھېس قىلالمايمەن، دەپ ئويلىغانىدىم، لېكىن بۇ يەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆزۈمنى يەنە ئەركىن سەزدىم، — ئالبكساندرا چوڭقۇر بىر ئۆھ تارتىپ قويۇپ، قىزىللىققا چۆمۈلگەن غەرب

ئاسمىنىغا قارىدى.

— خۇددى ئۆزىڭىز ئېيتقاندەك، سىز تۇپراققا مەد -

سۇپ، — دەيدى كارل، — ھازىر تېخىمۇ شۇنداق.

— راست، ھازىر تېخىمۇ شۇنداق. سىز ئۆز ۋاقتىدا

قەبرىستانلىق، ئايىغى ئۈزۈلمەي يېزىلىپ كېلىۋاتقان قە-

دىمكى ھېكايىلەر توغرىلىق قىلغان گەپلىرىڭىز ئېسىد-

ڭىزدىمۇ؟ مانا شۇ ھېكايىلەرنى ھازىر بىز يېزىۋاتىمىز،

ئەڭ گۈزەل نەرسىلىرىمىز بىلەن يېزىۋاتىمىز.

ئۇلار چارۋىچىلىق مەيدانىدىكى ئاخىرقى بىر دۆڭ

ئۈستىدە توختىدى. پەس تەرەپ بوگىسېن ئائىلىسىنىڭ

ئۆيلىرى، تۈگمەن ۋە ئات ئېغىللىرى ئىدى. دۆڭنىڭ

ئىككى تەرىپى ئېتىزلىق، دولقۇنلىنىپ تۇرغاندەك كۆرۈ-

نىدىغان بۇ جىگەر رەڭ تۇپراق ئۇپۇققا تۇتاشقان.

— روئى بىلەن ئوسكار بۇلارنى ھېس قىلالمايدۇ، —

دەيدى ئالېكساندرا تۇيۇقسىز، — مەن ۋەسىيەتنامە يېزىپ،

بۇ يەرلەرنى ئۇلارنىڭ بالىلىرىغا قالدۇرساممۇ، بۇنىڭ

نېمە ئەھمىيىتى بار؟ يەر كەلگۈسىگە مەنسۇپ، كارل.

مەن شۇنداق قارايمەن. يەنە ئەللىك يىللاردىن كېيىن ناھە-

يىنىڭ تىزىملىك دەپتىرىدە قانچىلىك ئادەمنىڭ ئىسمى

قالدى؟ مەن ۋەسىيەتنامە تۇرغۇزۇپ، يېتىپ كېتىۋاتقان

قۇياشنى ئىنىمنىڭ بالىسىغا قالدۇرسام، بۇمۇ ئوخشاشلا

بولۇپرىدىغۇ؟ بىز بۇ يەرگە مېھمان، لېكىن تۇپراق مەڭ-

گۈلۈك نەرسە. ئۇنى ھەقىقىي سۆيگەن، ھەقىقىي چۈشەند-

گەن ئادەملا ئۇنىڭ خوجايىنى بولالايدۇ. لېكىن ئۇمۇ

ۋاقىتلىق.

كارل ئۇنىڭغا ھەيرانلىق بىلەن قارىدى. ئالېكساندرا

تېخىچە غەربكە قاراپ تۇراتتى، چىرايىدا ئاجايىپ بىر ئالىيجانابلىق ۋە خاتىرجەملىك ھۆكۈم سۈرەتتى. ھېسسىيات قاينىمىغا چۆكۈپ كەتكەندە، ئۇنىڭدا مۇشۇنداق ھالەت كۆرۈلەتتى.

— بۇ ئىشلارنى قانداقسىگە ھازىر ئويلاپ قالدۇڭىز، ئالېكساندرا؟

— مەن لىنىكولىنىغا بېرىشتىن ئىلگىرى بىر چۈش كۆرگەن. بۇ چۈشۈمنى كېيىن دەپ بېرىمەن، توي قىلغاندىن كېيىن دەپ بېرىمەن. ھازىر بۇ چۈشۈم مەن ئەسلىدە ئويلىغاندەك ئەمەلگە ئاشمايدۇ، — ئۇ كارلىنى قولتۇقلاپ ئىشىك تەرەپكە ماڭدى، — بۇ يولدا ئىككىمىز بىرلىكتە قانچە قېتىملاپ ماڭغان، كارل، بۇنىڭدىن كېيىن يەنە بىرلىكتە قانچىلىك ماڭمىز! سىز بۇ قېتىم ئۆزىڭىزنىڭ ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندەك ھېسسىياتتا بولدىڭىزمۇ؟ بۇ مۇھىتتا ئۆزىڭىزنى خاتىرجەم سېزەمسىز؟ مېنىڭچە، بىز بەختلىك ئۆتەلەيمىز. بىزنىڭ قورقىدىغان بېرىمىز يوق. مېنىڭ قارىشىمچە، يېقىن دوستلار ئۆزئارا توي قىلسا بىرقەدەر ئىشەنچلىك بولىدۇ. بىز ئۇ ياشلارغا ئوخشاش ئازابقا دۇچار بولمايمىز، — ئالېكساندرا ئاخىرىدا چوڭ-قۇر تىنىپ قويدى.

ئۇلار ئىشىك ئالدىغا كەلدى. ئىشىكنى ئېچىشتىن ئىلگىرى، كارل ئالېكساندرانى ئۆزىگە تارتىپ لەۋلىرىدە، گە، كۆزلىرىگە يېنىك سۆيدى.

ئالېكساندرا ئۇنىڭ مۇرىسىگە يۆلەندى.

— مەن بەك ھېرىپ كەتتىم، — دېدى ئۇ پەس ئاۋاز -

دا، — مەن يالغۇزچىلىقنىڭ دەردىنى بەك تارتتىم، كارل.

ئىككىسى «چېگرا سىزىقى» نى سىرتتا قالدۇرۇپ ئۆيگە كىردى. گۈگۈم چۈشۈشىگە پەيدا بولغان بىر تال يۇلتۇز كۆكتە ئېسىلىپ تۇراتتى. بۇ نېمىدېگەن ئامەتلىك دالا! ئۇ ئالېكساندىراغا ئوخشاش ساداقەت ئىگىلىرىنى كەڭ قۇچاق ئېچىپ قوبۇل قىلدى، ئاندىن ئۇلارنى يەنە كىشىلىك دۇنياغا — ئالتۇن رەڭ بۇغدايلارغا، شار - شار ئاۋاز چىقىرىپ تۇرىدىغان قوناقلارغا، ياشلىق باھارنىڭ نۇرلۇق كۆزلىرىگە تەقدىم قىلدى.

本书根据人民文学出版社 2001 年 1 月第 1 版北京第 1 次印刷版本翻译出版。
بۇ كىتاب خەلق ئەدەبىياتى نەشرىياتى 2001-يىلى 1-ئايدا نەشر قىلغان 1-نەشرى بېيجىڭ
1-باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

تەرجىمە تەھرىرى: پەرھات ئىلياس
مەسئۇل مۇھەررىر: ياقۇپ مۇھەممەتتۈرۈ
مەسئۇل كوررېكتور: رىشت ۋاھىدى

بوزدا ئېچىلغان گۈل

تەرجىمە قىلغۇچى: ئارزۇگۈل سابىت

- نەشر قىلغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى: بېيجىڭ شەھىرى خېبېنگىلى شىمالىي كوچا 14-قورۇ
پوچتانومۇرى: 100013، تېلېفون نومۇرى: 64290862
تارقاقچۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى شىنجاڭ خىزمەت بونكىتى
تور ئادرېسى: <http://www.e56.com.cn>
باسقۇچى: يىخۇي باسما چەكلىك شىركىتى
ساتقۇچى: جاياردىكى شىنخۇا كىتابخانلىرى
نەشرى: 2004-يىلى 5-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى: 2004-يىلى 5-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى: 1168x850م.م 32 كەسەم
باسما تاۋىقى: 9.25
سانى: 0001 — 3000
باھاسى: 12.00 يۈەن